

မင်းလှ
အော်ဆွေး

လှ : ချစ် : ဝတ္ထု | ၁၁.၈

အော်ဆွေး

မင်းလှ

အခါစွာ၊ အရက္ခယ၊ ဝေလာဝုံးကစားရယျာ ဝေတာဝေတာလေး
တူညီသကသည။ မြဲစေတတသော အရာဝေတြခိညးပဲ။ အစပိုင်းမှာ
ဟုတ္တလိုလိုနဲ၊ နေကတော့မွ လွဲမခွဲရတဲ့နေရာမှာလညး ဘာထူးလဲ။
အစမလုပ် နေခဲရငွေကောင်းသားလို၊ နေထူရတတ္တံ့ နေရာမှာလညး
တေထရာတညးပဲ။ ဗဖတွယ၊ ဗဖတွယ၊ ဝေတြးသေကာရုန်း ကပဲ
လစွစေတြတိုးတိုးလာတဲ့ နေရာမှာဝေကာ။

ဝေလာဝုံးကစားဝေလာကမှာ “ဘိဝင်းနားစွပ္ပ” ဆိုသော စကား တစွန်း
ဂါ၏။ ဝေလာဝုံးကစားမးကို စတင် စမှးသပသော ကာလတြင်
ဝေတာသဝု အေးဝိငွေလိုသည။ ထိုအခါမှာ ကိုယ့်ကို အထွဋ်ကီးဗပီး လက္ခ
တက္ခာတက္ခည။ ပိဋပိဆိဗပီး ပံဝေအာမိတဲ့အခါ က်မ္မ ကြဲဝေတာတာ။ ဒီအခါမှာ
ဂိုးမဲဗပီး ဝေဂ္ဂကိုဆက္ကီးရက ဒုကေရရက၊ ရပ္ပနးကရပ္ပိ၊
သတိရတဲ့အခါနီ လက္ခနုနေဗပိ။ စိတ် ကလညး ဝေလာဝုံးကစားထဲ
ကပြေဝင်နေဗပိ။ ဝေးလွှဲ၊ မရေတာ။

အရက္ခိ၊ တစ္ဆိမသေကူ၊ ဝေသးသူကို အူဝိုင်းဟု ဝေခင်း၏။ ပထမဆုံး
ဝေသေတ္တ၊ အိပ္ပ ဝေဒိတြခိုင်း ဩးတတ္တံ မန္တည။ အမားစုကေတာ
အသက္ကလညးငယ၊ က်ယံအားကလညး ဝေကာဝေးဝေတာ
သိပ္ပထလွပဲ ခ်းဝိရညဂိတက္ခည။ ဒါကို အဟုတ္တကီး ထွပ်ပီး ဆက္ကိဝေတာမွ
ကိုယွီးနညးတာ။

အခါစွာလညး အစပိုင်းမှာ အလဲလဲ အဗပီဗပီ ဗဖတ္တ၊ ဝေတြ အထိုက်
အေလာကတော့ ဂိပါသည။ သို၊ ရာတြင် “ဘိဝင်းနားစွပ္ပ” သေတာလိုပဲ
အစပိုင်းမှာ ဟုတ္တေယာဝေယာဝု ဗဖးဝေယာဝေးဝေသွး
ဂိတက္ခည။ “ငါကြ” ဆိုဗပီး ဝေဂ္ဂဆက္ကီးဝေတာ ဘာဗဖတ္တလဲ။

ဘာဗဖတ္တမလဲ။ ကပြနေဝေတာလို့ ဗဖတ္တဝေပါ။

ကပြန်တော့ည ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထွေထွေတော့ တစုတယူကတော့
မဟုတ်။ သူ့ခွင့်ပညာကိုယ်ကိုယ် အထွေထွေတော့ သေးသေးခွဲတော့။
တကယ့်လွှဲ အထွေထွေလကွဲခွင့် ဆက်ပြီး ခပ်ပျံ့ပျံ့နေခဲ့သင့်တယ်။

သုခရာပြောတော့ ကြာညာ အုပ်စုတစုတယူ။ ဗဟိုတော့
လောကကစားကို စတင်မည့်စမှန်းဆက်ညွှတ်လူလို အစပိုင်းမှာ
ကံလေးက လိုကုန်သေးသလိုတော့ ပွင့်ဆွဲမိရင်းက
ခုလိုဘဝမီးရောက်တာပါ။

ခုခါနီးတော့ ကပြန်တော့မယ့် အိမ်ပိတ်တော့ရတဲ့
လောကကစားသမားလိုပဲ။ ခုကွဲ ရပ်ချိတ်ပြန်လည့် မယ့်တော့။
အရင်းအစီးက အတော့ပြန်နေပဲ။ တစုနေနေ အိမ်လေး
ပုဒ်ပြောရင်းရင်းရင်း၊ တပြိုင်တော့ တည့်ရင်းရင်းရင်း ဆက်ပြီး
ခနဲပြောနေတာပါ။ အခဲ ဆိုတာကလည်း အကြံပေးနေတဲ့လူလို
ဆေးဝါးကွဲမီး မယ့်တော့ မဟုတ်။

“လေးလေးသက် . . . ဖုန်းလာနေတယ် . . . ” ဟု တူမလေး စိုးစိုးက
အခန်းပေါ်ကတော့ လာရပ်ရင်း လွှဲအားပေးတယ်။ ဘယ်
ဆက်လဲဆိုတာ မကွဲတော့ကိုဆက်ညွှတ်ပေးရင်း မေမေပဲ သိရှိတယ်။

သူငယ်ခင်းမိတော့ပြောဆိုကစားမယ့်တော့။ အလှပိုမိုမယ့်တော့ ဖုန်းလာလွှဲ
ပုံစံအတိုင်းအရာမယ့်တော့။ “သူ” ဆိုတာ ဆက်ပြီးဖုန်းဆိုလွှဲတော့
စိုးစိုးမကွဲတော့ မခါမခါ လူတော့တယ်။

ခုလည်း ဗဟိုတော့စုမယ့်တော့ စိုးစိုးကို မသေမယ့်တော့
တည့်လိုကတော့။ ကပြန်တော့လည်း စိုးစိုး၏ မကွဲရပ်ကွဲတော့ကို
မူတည့်ပြီး တည့်ဖုန်းဆက်တော့ အလင်းရင်းကို သတိတော့လွှဲတယ်။
တစားလူတော့ ဆက်ဆိုလွှဲ ခပ်အေးအေးခပ်နွဲ့ ပြောတယ်။ သူ့ဆက်
ဖုန်းဆိုလွှဲတော့ . . .

ကပြန်တော့ အောက်ပိုင်း ခြေကွဲဆင်းလာခဲ့တယ်။ ဒါတော့

ထိန်းစိမ့်အတိုင်း နည်းနည်းတော့ အေဟဟခံလိုကောင်းသည့်။

“ယူကလဲ ဆကာလိုတာ . . . ဖုန်းလာကိုငါ့ကို လက္ခဏာဆေး နေသလား မသိဘူး . . . ဖုန်းခေါ်ကြ ခေါ်ခေါ်တကုန်တာ သိရဲသားနဲ့ . . . ”

သူ့အဆကာတိုင်းသိစဉ်းသားမို့ ခေါ်ခေါ်တကုန်တာနဲ့ . . .
“ကိစ္စခိုလိုလား . . . ” ဟု ဗဟုသုတရှိသည့်။

“ဘာလဲ . . . ကိစ္စခိုမိ ဆက္ကလား . . . ”

သတိရပြန်လို့လဲ ဖုန်းဆက္ကလိုလိုသေဘာမီး ဝေဟနနေသည့်။
အမေ့တော့ ကိစ္စခိုလိုလားလို့ မေမေပဲ ခိုင်းစရာခိုလိုလားလို့
ခေါ်ခေါ်ကြ ကြားသိရသည့်။

“ယူ အခု ဘာလုပ်နေသလဲ . . . ”

လူပုဂ္ဂိုလ်။ “ဘာလုပ်မှာလဲ . . . ဖုန်းဝေဟနနေတာပေါ့ . . . ”

ဟု ဗဟုသုတရှိသည့်။ သူကပဲ ဆက္ကချ် . . .

“ယူ အလုပ်ပေးကြ မိန်းမသလား . . . ”

မိန်းမတစ်ယောက်လို့ ဒါဆိုလည်း နေပါစေတာဟု ဝေဟနမိသည့်။
ဗဟုသုတရှိသည့် ဒီက အကူအညီလေးတစ်ယောက်ပေးမလိုဟာ၊
အေးငွေငွေယူက မေပေးတော့ပါဘူးလေဟု ဆက္ကမည့်။ ထိုအခါ
ကပြန်တော့ ရပါတယ် ဘာကိစ္စလဲဟု ဝေဟနမိသည့်။ ဒီတော့
အခင်းခင်း လေ့လာသိတော့ပဲ . . . “ဒီလိုပဲ . . . ” ဟု
ဗဟုသုတရှိသည့်။

“အခါရရ အိမ်၊ ခဏလာခဲ့ပါလား . . . ဝေဟနခေါ်ခေါ် ခိုလို . . . ”

“ဘာလဲ . . . အေဟဟခေါ်ခေါ်မလိုလား . . . ”

သူ့ဘာသာ ခဏဆိုင်းကြားသည့်။ အသံမကြားရဘဲ နေပုံရသည့်။
ကပြန်တော့ ငွေငွေ မကုန်တော့ဆို မဟုတ်ဘဲ ငွေငွေ ပါးစပ်
လက်ငွေငွေ အဟွေးမဟုတ်ဘဲ ဝေဟနမိသည့်။ သူရဲကောင်းကို စိတ္တ
ငွေငွေ မကုန်တော့ဆို . . .

“ကဲဝါ . . . လာမ့ပဲ ဝေဟစပေတာ့မယု . . . ဒါပဲနော့ . . . ”

ဖုန်းခါပြားသည့်။ ကပြနေတာလည်း လောလောဆယ့် တာမ့
အသုံးမဝင်တာသော လက္ခဏာ ဖုန်းကို စပ်နှိလိုက်သည်။ စပ်နှိသည့် အကြိမ်
ခဏမှားလွန်းမှာ စာအုပ်ကလေးလို့၊ စာအုပ်ကလေးလို့ လုပ်နေသော ခိုးခိုးကို
မမူရသည့်။ ကပြနေတာကို ဖုန်းဝေဟစကို မေယာဇ္ဇလည့်ပိုင်း
ခိုးနားထောင့်နေစရာ ဖုန်း၏။ သူ့အေမ ဗဟုလွန် “ဟဲ့အနီလဲ
ဖုန်းဆက်နေရော . . . လေးလေးဆန်းလဲ တစ်ခါ တန်းဝေဟစတာပဲ
. . . ” ဟု စပ်နှိဝေဟစတာမှာ သေချာသည့်။

သူတို့အိမ်ပြင် ပြားရာလမ်းကို လမ်းခရ ကောင့်သည့်။
လမ်းခရလည်း ကောင့်သည့်။ သူတို့အိမ်ဝိုင်း
ကပြနေတာကို အိမ်သို့ သိပ်ဝေးလွှာ မဟုတ်သည့်
နီးနီးကလေးလည်း မဟုတ်။ လိုင်းကား လမ်းခရကာ
တစ်ခုလည်း ပေါ်မှာ မြင်တာကလည်း ပိုဝေးသည့် ထင်ရသည့်။

သူ့အိမ်ပြင်လွန် တတား ဝိုင်းဝန်းရသည့်။ မိမိတို့ တစ်ခုတည်း တစ်
အကွေးမှာလည်း နည်းနည်း လမ်းခရကောင်းသည့်။ စပ်နေတာ
သူတို့အိမ် တတားဝေဟစသော လမ်းခရကောင်းပေမှာ မဟုတ်။
ကားမိမိတို့ ဆင်းစပ် နောက်နည်းနည်း စပ်နေတာ သည်။
စပ်နေတာ လမ်းခရကောင်းစွာကို စပ်နေတာသော ကတိုရာလမ်း
အတိုင်း လောကသည့်။ အလယ်လောကတော့ သူတို့လမ်းထဲ
ခါးကြောဝင်သည့်။ ဒါတော့ သူတို့အိမ် အပြင်ဘက်
အခြေခံလောက ကောင်းသေးသည့်။ သူ့အိမ် တစ်ခါတစ်ရံ ပြားရတာ
သိပ္ပံဆင်ပေပေ သက်တောင့် သက်တောင့် လွှာတာတာ မဟုတ်။
(မသက်တောင့်လိုသာ ပဲဟု နောက်ပြင် ပြင် ဝေဟစရာ စပ်နေပါလိမ့်)

သူတို့တစ်လမ်းလုံးမှာ အိမ်ယဉ်းအိမ်လောက ပြသည့်။ အေတာသင့်
ကယုဝန်းသော ဝင်းစပ်မီးဝိုင်း ဖုန်း၏။ ကူးစားတာကတော့
တိုက်ခိုက် လိုက်မပြီ။ ခေတ်ဟောင်းပုံစံ ပြင်ဆင်ပိုင်း တိုက်
အိမ်ပြင်လည်း ဖုန်း၏။

နောက္ခိန္တေတာၤ သူတိၤလမုးထဲက လုမ်းသညာ ကိယုၤမဲၤပဲ ကပ္ပပီး
နောသကသလားမသိ။ လမုးပေဝုဋ္ဌာ သုၤသြားလူလာ သိပွေတြၤရ။
မပီးတောၤ လူဝယုၤ လူၤဝယုၤလေးဝေတြၤ၊ ဝေပပးလးကး ဝေဆာကစား
ဝေနေသာ ကေလးဝယုၤလေးဝေတြၤကိုလညး မ်းမ်းစားစား မေမဝု။

မခံဝုးတိဝုးလိုလိုမှာ သစ္စန္တီးဝေတြၤ ပီၤ၏။ ရန္တန္တီၤ တမစား
နောရာဝေတြၤမှာ မမဝုခဲသော အဋ္ဌကဝုးပိဝု၊ သသကးသီးပဝု၊
ကတုၤပါသီးပဝု၊ ဒညဝုးပဝု၊ ကရေဝးပဋ္ဌာကို ဝေတြၤရသညာ။
ထိုၤသကကဝုၤ သူတိၤလမုးထဲကို ဝေတြၤညးနုဝုဝု မမဝုးက
ညးမိးဝုးအံၤပုဆိဝုးသြား တတ္တညာ။ လြန္တေသာ
နုဝုဝုပဝုးနုဝုဝုယုၤလောက္ခိၤ မပနောရာက သြားသလို မိတ္တဲမှာ
ခံစားရေစသညာ။ ရန္တဲမှာ လြမုးသလိုလို ဝေဆာသလိုလို မဖဉ္စာရ၏။ ဒါကိုက
ဆြေဆာသွးတစ္ဆေ မဖခဲကောဝုး မဖခဲနုဝုဝုသညာ။

သူတိၤလမုး၏ တစ္ဆေကွၤဝေတြၤ ပိတောကွၤဝေတြၤ ပီၤ၏။ မမဝုးသော
သတ္တမုးရေအာပဋ္ဌာကိးမား မဖခဲ၏။

“လတန္တုးပေမိၤ

အလွထူးပါဘိ

မမမဖူးရယွဲ ခိုဝေဝုးဝါ”

ဆိုသော ဝေဂးကမာတစ္ဆေ သတိရေစသညာ။ တကယုၤတောၤ သူသညာ
ဒီအရပု၊ ဒီလမုးနုဝုဝု တသားတညး ကေနသညာ ဆိုရသညာ။

သူၤနာမညာ “မမမဖူး” တဲ့ . . . မဟုတ္တး။

သူတိၤအိမ္မ နုဝုဝုထိၤကွဲဟု ဆိုးဝိသညာ။ ဝေအာကွဲထိၤ အတြကွဲထိၤမပီး
မီးခိုးရာဝေဆး သုတ္တးသညာ။ အေပဝုထုထု ပဋ္ဌာသောပစ္စုပီး
ဝေရန်အထပ္ပု သုတွဲၤသမဖဝု မညးနုကုနော၏။ ဒီအိမ္မကိး ကလညး
သူနဲၤ လိုကွတ္တပဲ။ သူသညာ ဝေရန် အထပ္ပု အသုတွဲထားရလိုၤ

မညးနကုဲးနေသာဝေသကာဝု မဟုတု။ ဒီအိမ္မကီးဟာ
လွပခနၢညးဝေနေဆဲးဖေဝေပယုဝု အသစ္စကွကု မဟုတုဝေတာ့ဘူးဝေလ။

ဖခံဝုးထဲမွာ အရဉ် တောဝုတောဝုယုဝုနးခဲလိမ္မ့ညး။ နောက္ခ
ပိုဝုးဝေရာဝုးလုတ္တန္တု။ အိမ္မကီးက လကုဝုဖခံဝုး၏ အလယု
ဖဟိုမကိပဲ တစ္ဆန္တု ကပုဝေနေတာသကညးပီး
ဝေကာက္ခန္တုသကညးဝုးဝုဝေခဝုးဝေသကာဝု ဖဖေခု၏။

ထူးဖဆးတာကေတာ့ ဝုးတံခါးပါပဲ။

ဖခံဝုးဝုဝုမ္မိၢ်၏ အေနအထား ထက္ခလွံဝု သကီးမားလြနးဝေသညး။
အဖမဝု ခုးဝုစုဝေပေလာကုဝုဖပီး သံးထားဝေသ သံဝေခဝုးဝေတြက
တုတ္တုတြုတြုကီးဝေတြ။ အတ္တိန္တုကီးဝေတြက ဝုစုဝေပေလာညးဝေလာကု
ဝုမညး။ ဘာသေဘာနဲၢ ဒီဝေလာက္ခကီးလုတ္တုမုနးဝေတာၢ မသိ။
ထူးဆနးတာက ဝုးတံခါးသကီးကို သကီးသကီးမားမား ခိုဝုတြနၢခနၢ
လုတ္တုဝေသလုညး ဖခံညးဝုးဝုကေတာၢ မညးညးရ မဟုတု။
ဟုအရဉ်ကေတာ့ အုတု တံတိုဝုးတိုၢ သံတိုဝုညးဝုးတိုၢ ကရံဖိုၢ
အစီအစဉ် ဝုဝေကာဝုး ဝုမညး။ အေသကာဝုးဝေသကာဝုးဝေသကာဝု
မလုပွဖတ္တု ဖဖေ ဝုဝု၏။

ခုဝေတာ့ ပနးအိပဉ်းကိုသာ ဖခံညးဝုးဝုအဖဖေ ခိုက္ခား တာဝေတြၢရသညး။
သိပ္ပပီး ထူထူထညု သိပ္ပု သညးသညးလညး မဟုတု။ ဖခံဝုးထဲ
ကီးဝေကာဝုဝုဝေရာက္ခုဝေသ လုတုစုဝေသက္ခညး သိပ္ပကွဲခဲ သကီးစားစရာ
မလု။ ပနးအိပဉ်းဝေတြသကားက အားခိုက္ခပီး တိုးဝုတြးဝုဝုသာ ဝု၏။
ဒီလိုဖခံညးဝုးဝုဝု အခိုဝု အခနၢသကီး လုတ္တုဝေသ
ဝုးတံခါးသကီးမွာ တညုမ္မ အစပွဟု မတည့ ရယုရာသကီးဖဖေဝေနေ၏။
ဒီသကား ထဲမွာ ဝုးတံခါးကို သံသကီးဝုဝု ပတိညးပီး အာမံ
ဝေသုခေလာက္ခကီးဝုဝု ခတ္တုတာကလညး လုဝေတြကို သေရာ
ဝေလာဝုဖဟညလို ဖဖေဝေနေလသညး။ ဒါလညး “ယု” နဲၢ လိုက္ခန္တုပဲဟု
ဆိုရ ဝေကာဝုးဝေလ မလားပဲ။

တံခါးအုတ္တိုင်း လူခေတ္တခါးလေးလူတု ပြီ၏။ သုခိရာတြာ
ဘယျံကမ္မ အသံမမညံ။ ကဗြာနတောဒိအိန္ဒြိယံ
ရာဇာဏ္ဍိယံစန္ဒတညံက လိပ္ပတခေတ္တခါးလေးလူတု
ပိတုနန္ဒစံသားစတု၏။ သူတိုလ အိန္ဒြိယာတံအခါတိုင်း
ဒီကိစ္စကလညံး စပ်နာ တစွဲပဲ။

“အိမ္မဂ္ဂိန္ဒြိယံ၊ အိမ္မဂ္ဂိန္ဒြိယံ” ဟု လွမ်းခေတ္တရာဇာကလညံး ကဗြာနတောဒိ
လူခိမ္မိန္ဒြိယံသတ္တကတုတု၊ “စမမမဖူးရေ . . . ဟေ . . . စမမမဖူး”လိုလ
လွမ်းခေတ္တခါးလေးလူတု ကလညံး ပါးစလှ မရဲ။ သူကလညံး သူ
နာမညကိစ္စကို တေသကာနာသကာနာခေတ္တခါး
သကိက္ခာမဟုတု။

ဒီတော့ သူတိုလ အိမ္မဂ္ဂိန္ဒြိယာကလညံး တံခါးမာရဗျာဒိ အထဲက
လူရိယုဇ္ဈာန်ကို သကညိရသည။ သူတိုလ ကိယုဇ္ဈာန်
လွမ်းစမမမဖူးခေတ္တ ကိစ္စမဂ္ဂိပိ။ ဒါမဟုတု
အိမ္မဂ္ဂိန္ဒြိယာမကလေး၏ နာမညိ လွမ်းခေတ္တခါးလေးလူတု။
အိမ္မဂ္ဂိန္ဒြိယာ တံခါးက ပေအစိတု သံသယလေးက ဝေသစတု
ခေတ္တခါးလေးလူတု သိပ္ပာနစတုပမလူ။ ပိပ္ပာန လေးသံလေးက မသကားရ။
သိပ္ပာနသိပ္ပာနကိစ္စလေးလူလညံး မစတု။ သူတိုလ နေရာက ဆိတ္တဝိဇ္ဇာတု
ဘေးအိမ္မဂ္ဂိန္ဒြိယာ အလနာတသကား မစတုခေတ္တခါးလေးလူတု
ဆိုလားပဲ။ လွမ်းထိပ္ပာတောဒိ “အသိပ္ပာနကိစ္စ
ခေတ္တခါးလေးလူတုသကားမာ မဝရ” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းတုတု ခိတု
ထားသေးသည။

အသံကိုတောဒိ လိုတိုးပိုလွှာခိန္ဒြိယာ ခေတ္တခါးလေးလူတု။ ဘယုလေးက
ဒီကိစ္စသတ္တကကိစ္စ ဆိုတာမီး စပဉ္စနာမထားတာ တောဒိသေးသည။
အိမ္မဂ္ဂိန္ဒြိယာမလေး အိမ္မဂ္ဂိန္ဒြိယာကလညံး ပိပ္ပာန ကိစ္စမဂ္ဂိပိ။
နာကတေးဘက ရာကတေလိပ္ပာ ပုတ္တရကို မသကားရသိစတု

အေတာ၌ကာဝေအာငှ နားနားစပ်း စောငှလေ ခငှရတာမီး ပြီ၏။

(သူးဝှငှလှ ဆတ္တရတာ ခုလို ခြက်ကံအစဖစ္စီးဝေတြ မသကာခဏသကံီရသည။
ဒါကလညး သူးဝှငှလှ ပထမဆုံး စတငှဝေတြပဆံကတညးကပါပဲ။)

ဒီနေ့လှေတာ ကဖြနဝေတာ နံလုဝိကုနေသည ဆိုရမည။
ဝှငှတံခါးဝေဂ္ဂပွာ ရလိက္ခဏာပငှ အိမ္မဝေဂ္ဂ တံခါးဝေပါက္ခ ရပှနေသ
အိမ္မဝေဖငှ မိနီးကေလးကို လွမးစမငှသည။ ဝေအာဝေခငှဖိုလှေတာငှ
မလုဝိ။ သူ ကလညး ကဖြနဝေတာ ကွဲမကြားစပ်း ခဏောစာငှဆိုဝေသ
သေတာစဖငှ လက္ခာစပသည။ ထိုလှေတာက အတြငှးဘက ဝှငှပီး ဝေသ
တြားယူသည။ သံဘက်တံခါးကို ဖြငှသည။ ဝေလှေတာစပ်း
ဝှငှတံခါးဝေသကု ဖြငှပေးသည။

ဒီအိမ္မိ အေခါကုခေခါက္ခခါခါ ဝေရာကုဂှခဲစပ်းစဖစ္စညှိုငှ ကေလးမေလးက
ထံးစံအတိုငှး ညှေခွန်းဆီသိုလှ ဦးခေဆာလှမးညးန
ခေခေဆာကြားဝေလသည။

“ခဏ ထိုငှဦးခေနာ . . . မမသကီးကို ဩးဝေစဟလိုက္ခမယ . . .” ဟု
ဆိုစပ်း အတြငှးခနးဘက ကြကြားသည။

စားပြဲပေငှမာ ဝှငှငှစား မဂှာငှဝှ ဆယျပဝေလာက ထပှကြားသည။
အေဟာငှဝေတြ ခညးပဲ စဖစ္၏။ ဒီမဂှာငှဝေတြ စားပြဲပေငှမာ
ဂှနေတာ ဝှငှဝေပါငှးအတန္တကာ ဂှနေစပ်။ အသကံမ္မကိမ္မ အထညှ
လှိုနလှေ သကညှဂှခဲ သစဖငှ ဘိယှာမကးကမာ ဘာဂှတယှ
ဆိုတာဝေတာငှ မှတ္တနေစပ်။ တကယှိုလှ အထမာပါဝေသ
ဝှငှငှစားသုဝေတြသာ လှစစစစစနေလှိုငှ သူးဝှငှ မရပဲ
ထိုမိနီးမမ်းဝှငှ အိမ္မဝေထာငှဩးဝှငှဝေလာကုဝေအာငှ ရငှးစီး
နေပါစပ်။

တာပဲဖဖစ္စဖစ ကပြနဝေတာလူညး အက်ငွါဝေနေသဝေသကာၣ်
အေပဝ်ဆံးက စာအုပုအုယုပုစပီး သကညးဝေနေ လိုက္ကညး။ သူကေတု ဆယု
ဝါးမိနစုဝေလာက္ကကာတဲၣ်အထိ ကြကွလာဝေသး။

သူသာ ဝုပုဝုညးဝေသမီးတစုဝေသကာကု ဖဖစ္စလိၣ် တလ္လိမ္မား နေမလဲ မသိ။
ဝုပုဝုညးဝေသမီး မဝ်းသမီးတိုၣ်သညး သူမားဝေတြကသာ သူတိုၣ်ကို
ဝေစာဝုဝေစာဝုညး။ သူတိုၣ်က ဝေစာဝုဝေစာရတာမီးကို အလုဝ်မဝ်။
ညးဝုပုမားတြဝု တမတ္တက နေကွဲစပီးမ္မ လာလေဝ်ဂိတတု၏။

ပရိတ္တတဝေတြက တေမ္မာဝေမ္မာ ဝေစာဝုဝေစာနဲရာမ္မ “ဟော . . . လာစပီ . .
. လာစပီ . . .” ဆိုစပီး လးလးပုဂ္ဂို ဖဖစ္စတမီးကို ဂုဏ္ဏုလေဝ်ဂိ၏။
ဒီနညးဝေဝုပု သူတိုၣ်ရဲၣ် အေရးပါမးကို စပခိန္တကသညး။

ကပြနဝေတာ လးလးပုဂ္ဂို ဖဖစ္စသြားဝေသညး သူ
ဝေရာက္ကလေသညး။ မဝ်းသမီးရဲၣ် လွပ မြဲမကြွယု အစပီးကို
ဖမ္မိၣ်ကေသာ အခါ ဝေစာဝေစာက ဝေစာဝုလိၣ် ခိတ္တဝုညးဝိဇ္ဇာစုတာဝေတြ
ဝေမ္မဝေဟကပီး ဝေကနပု ဝေဟံဝုးဝု သြားဝေသ ပရိတ္တလ္လိ
ကပြနဝေတာလူညး . . .

သူကို ဖမ္မဝေသအခါ ဒီခရီးကို တစုဝေနေၣ်တညး ဆယုဝေခါကလောကု
သြားခိညပန္နည လုပုဝုဝိဇ္ဇာလောကုဝေသ အတ္တဝေတြ ရဝိ လာသညး။

သူကို ဝုပုဝုပဝါဝ်း မားတြာသကာဝေအာဝု အသကိစ္ဆကိမ္မ ဖမ္မုပါလ်ကု
ဝေတြာလိကုတဲအခါတိုဝ်း ပထမဆံး အသကိစ္ဆလိပုဝု ဒိတ္တနဲ ရဋ္ဌနု
သြားမိတာ ထူးဆန်းလွသညး။

ယမကာ သမားဝေတြလိပဝါ။ ဝေနေၣ်တိုဝ်းဝေသကာကုဝေနေရေပမယုဝု ပီးအိ
သြားတလ္လိၣ် မဝ်ဘူးလေ။ ပုလဝ်းကို ဖမ္မိၣ်ကာနဲၣ် တံဝေတြးစမိခိမ္မ တာပဲ
မဟုတ္တး။

““ဝေရခီးဝေနေလိၣ် နညးနညးသကာသြားတယု . . .”” ဟု သူက

စေတနာပါသည်။ တကယ့်လား၊ အချိန်နောက်ကို အဆင်သင့်စေတတ်လား
မသိ။ သူ တကယ့်ခရီးနောက် ဟုတ်တယ်ဟုတ် သိရအောင်လည်း
သူ့အသားက ခံနိုင်သလားကို ကိုညွှန်ပုံပဲ သိရမှာကိုး။

“ယူ ဒီလောကု ဗမန္တမနုဇောဏ္ဍာလိမ္မုလ္လိ၊ မထဋ္ဌိဘူး . . . ”

သူက စတင်နှိုးဆိုစဉ်မှာ အဆင့်မြင့်စွာ ခံစားနေရတဲ့အကြောင်း ဆရာတော်
ပေးတာလည်း ဖတ်ခဲ့ရပြန်သည်။ သူက ခြေလှမ်းဆုတ်ကာ အနီးကပ်စွာ
အချိန်ဆိုင်းပဲ တနင်းစေ့စေ့ လာတတ်ဟု ဆိုလိုခြင်းလည်း
ဖတ်ခဲ့ရတာပဲ။ တကယ့်တော့ ဒီလောကု ကို
အလှမ်းကပ်စွာ ခံစားနေရတာပဲ။ သူ့ဆီက ဖုန်းလာစဉ်မှာ အဝတ္တရား
လဲလှယ် ခြင်းစွာ ခံစားနေရတာပဲ။ အချိန်ပြောင်းလဲနေသည်။ ခြေလှမ်းတိုက်
မေ့စရာတော့ပဲ ပထမဆုံး ခြေလှမ်းတော်သော ဒီဇာန်က၏
စေတနာအားဖြင့် ပထမဆုံး သင်္ကြန်ဆီမှာ ပြန်လည်ခံစားနေရတာ
စေတနာတော်ပါ၏။

“ယူနဲ့ တိုင်းရင်းလေးတစ်ခု ပြန်လိုပါ . . . ”

ခိုင်းစရာ ပြန်လို ဆိုတာကို စကားလေ့အတိုင်း သံတမန် အသုံးအနှုန်းစေ့
စေတနာတော်ဖြင့် ဖတ်ခဲ့ရ၏။

“ဘာလဲ . . . အိမ်ထောင်တော်မလိုလား . . . ဒါဆိုလဲ ကူညီပါ့မယ့် . . .
သင့်တော်တဲ့ လူ ဂွာပေးမယ့်လေ . . . ”

“လူငယ်တော်တော် စေတနာပါ မင်းသမီး ရည်းစား ငါထံမှ
ဆိုတာမီး မဟုတ်ဘူး . . . အဲဒီကိစ္စဆိုမှ ဖတ်ယူ ကို ဘာမှအညံ့
တော်သုံးပါ့မလဲ . . . ချွေးကလေးတွေပဲ စေတနာတော်မှာပေါ့ . . . သူက
အလကားခံနေရင်း ဟိုလူနဲ့ ဓပု ဒီလူနဲ့ ဓပု လာလာလုပ်နေတာ . . . ”

“ချွေးကလေးတွေ အဆင်သင့်ကြို လက်ခံရင် မဆိုးပါဘူး . . . ”

ချွေးကလေးတွေ ကြုံနေတာကြို ထောက်ခံ ပေးထားခဲ့သူဖုတ်၏။

“ကဲဝါ . . . အပိုဝဲတြ ဝေဟမေနပါနဲါ . . .”

“ကဉ်နဲဝဲတော့ဖိုါကေတာ့ လိုအဟာကို ဝေဟတာဝါ . . .”

သူက ကဉ်နဲဝဲတော့ကားကို ဂရုမစိုကဲတော့ပဲ သူဝေဟခဲဝဲသော
အေဆကာဝဲးအရာကိုသာ ဦးတညိတ္တညူ။

“ဒါနဲါ တညိဖုးဝံးဗွာ ယူါ အသိ မပွဲကူးလား . . .”

“ပွဲဝါတယု . . . ဩနဲးစိနဲဝဲလ . . . ဘာဖစွဲါလဲ . . .”

“တိုါအိမ္မ ဖုးဝံးဘိလဲဗွာ ဝဲခိုဝဲဗားကို ဆက္ကားတညိဗပီး ဝဲဝဲတော့ဝဲးတာ
ပါလာတယု . . . အဲဒါ တိုါလဲ မဆက္ကဲါ . . .”

“မစမဖူးတိုါ မသိပဲ တစုဝဲယာကုဝဲယာကု ဆက္ကားလိုါ ဖစွာဝဲါ . . .”

“မဖစုဝဲခိုဝဲဗဲ . . . ဒီအိမ္မဖုးဝံးကို ဘယျါက လာဆက္ကဲလဲ . . .”

“အိမ္မလူဝဲတြကာ ဝဲမးဗပီးဗပိလား . . .”

“အကုနဲဝဲမးဗပီးဗပိ . . . ဘယျါမ္မ မဆက္ကဲးတွဲ . . .”

“မေသးကိုဝဲကာ ဝဲမးဗပီးဗပိလား . . .”

ကဉ်နဲဝဲတော့ ဝဲနာလ္လိကုခဝဲးဖစုဇာါ။ မေသးဆိုတာက
အိမ္မဝဲဟဲနဲးကေလးဝဲလ။

“အို . . . မေသးက ဘာလုပွဲါ ဝဲခိုဝဲဗား ဆက္ကဲဗာလဲ . . .”

“ဘယုဝဲဟးခိုဝဲလဲ . . . သူက ဒီဗွာ အိမ္မဝဲဟဲ လုပဲဝဲနဲပမယု
သူါအမီးဝဲတြကာ ဝဲခိုဝဲဗား ဝဲရာကွဲဝဲ ဝဲရာကုနဲဗွာဝဲါ . . .”

“ဝဲတော့မုးပါ . . . ဝဲပါက္ကရေတြ . . . အဲဒါ တစုခဝဲတာါ မွားနဲဗပိ
ထတ္တယု . . . စံုစမုးဝဲပးပါလား . . .”

“ကဉ်နဲဝဲတော့ညါဝဲယွဲဝဲက ဝဲအက္ခမ္မက္ခာ . . . ခုကိစုဝဲက

ပြောရင်းဌာနနဲ့ ဆိုလို့... ”

“သူတို့အား လွှဲပြောင်းပေးလိုက်တာပဲ... ”

“အင်း... မေးသကဲ့သို့ပေးပါမလား... ”

ကပြောတာက လက်တွေ့ရဲ့ ဆက်သွယ်ချက်။ ပုံစံပြောင်းလဲသေး။

“ဖုန်းကလေးက... ”

ကြိုးစမ်းကြည့်ရင် ဖုန်းကလေးက... မိန်းမကလေးတစ်ယောက်
ဖုန်းကလေးက... ”

“ကြိုးစမ်းကြည့်ရင်... ”

“ပုံ... ”

ပုံကလေးက... မိန်းမကလေးတစ်ယောက်... ဒီကလေးက... အခုပဲ
ဖုန်းကလေးက... ”

“အဲဒါ... ဦးကြိုးစမ်းကြည့်ရင်... ”

“ဆရာ ပုံစံပြောင်းလဲလိုက်တာပဲ... ”

“ဘယ်လိုလုပ်လို့လဲ... ”

“ဒီကလေးက... ပုံစံပြောင်းလဲလိုက်တာပဲ... ဘယ်လိုလုပ်လို့လဲ... ”

“သူက... ကိစ္စကလေး... တကယ်တမ်း ပုံစံပြောင်းလဲလိုက်တာပဲ... ”

ဖုန်းကလေးက... ”

“ဒီကလေးက... ပုံစံပြောင်းလဲလိုက်တာပဲ... ”

သူ၏အမေးတော်၌ အထူးသင်္ကန်းစား၍ ခေါ်ပြန်၍ ထမင်းဆာငါးမည့်
ကတိပဿိသည့်အပြင် ဆုခံသည့် အနုပညာတီးမခွဲခြား
တော်၌ကလေးသည့်။ (သူက နားထောင်၍ အမိန့်ပေးညွှန်ထားစဉ်
မေးသောကတိတော်၌

စာသင့် ဗဟုတော်)

ဒီကောင့် သူတော်ကောင့်လုပ်နေသောပညာ စောင့်နေရသည့်။
ကပြန်တော်ကောင့်ကောင့်ကောင့် ကြိုးစား တရားထိုင်နေသည့်ဆို၏။ သူ
ခုလို စောင့်လုပ်လျက်ရှိသော အံ့သရာ၌ ကောင့်သည့်
ဆိုကောင့်ဆိုးဝိုင်း၏။ သူသည့် တစ်ခုခုလို ကပြန်တော်၌ အပြုထဲမှာ
သောလှိုင်းသင်္ကန်းသူ တရားထိုင်မှု ဗဟုတော်၏။ ကပြန်တော်၌ အပြုက
ယကောင့် သူငယ်တို့ ဝေငြိမ်းမှု အဟိတသောကတိစာသင့်ဗဟုတော်၏။
သောကတော် လည်း ဘီအီး တစ်လလုံးကို သုံးသောကတော်လောက
ဝိုင်းကိုသောကတိစာသင့် ဗဟုတော်၏။ သောကတိကနည်းနည်း၊ စားတာကမ်းမား။
ဗဟိတောက တစ်ကွဲ၊ နည်းနည်းခင်းဝိုင်း စကားဝေငြိမ်း
အမင်းသင်္ကန်း စောင့်လုပ်သည့်။ ဒါကို ကြိုးစား မဆက်ကောင့်။ သောကတော်
အားမရသောတော်၏။

“မင်းတို့က အရကသောကတိ မဟုတ် . . . လောကတော်နေသောကတိ .
. . .” ဟု ဆိုသည့်။ သူက ဗဟုတော်အောင် တစ်ကွဲပီး တစ်ကွဲ
ဆင့်လောကတိ၌ဗဟုတော်၏။ ထိုလောကတော် နောက်တိုင်းက နှစ်လလုံး
တစ်ပတ်လည်းမရှိသည့်။ ကပြန်တော်၌က တစ်လလုံးကို
ဝိုင်းမောသောကတိသည့်။

“မင်းတာသ သင်္ကန်းလို မိမိပေတော်ကြာ . . .” ဆိုစဉ် သူကအပြုက
တစ်လလုံး သည့် တော်ပေးထားလိုက နားအေးတော်သည့်။
သူကလည်း တစ်လလုံးလည်းကောင့် တစ်လလုံးကို ကောင့်
ကောင့်ဗဟိတော်၌ ဗဟုတော်။ သိပ္ပံသောကတိမင်းဖိုလ် သူက

“ငါ့မှာ ဒါလေးပဲ မကုမ္မာစရာ ပို့တာပါကြ . . .” ဟု ဗပနစေ့ဖေသည်။

ရညှုံးစားမထားမိအောင် ဆက်စားနေရမည့်။ အခါခါ ဝေးဝေး နေ့ပိုင်းအောင် ဘီအီးကို အစားထိုး အေဖေဖေပဲ ရသည့် ဆို၏။ သူ့တာသာ ဆက်လျှင် ဝေသာကွပ်းတော့မဲ့ အခါခါ တရားခံ ဂြာလေ သလားတော့ မသိ။ ဒီကောင့် ခေမကောင့်တောင့်တောင့်ညှို့တာ တစ်ခါပြီသေးသည့်။ အဝတ္တစားကို စုတွဲတွဲနဲ့ ညှို့စူးပြုစူး ဝတ္တိညှို့။ ဆံပင်ဝတ်ကို ဂြာပုဂြာပြုပဲ ဖေဖေအောင် လှည့်သည့်။ ကပြနေတော့က က... “သမ္ပပုပု နေမုန်းပါကြာ...” ဟု ဝေဖေသောအခါ... “တမေတ္တာ ဆက်တော့ကြလွှား လှည့်တာကြ... ငါက သားသားနားနား ဖေဖေနေလို့ ဝေမကောင့်လေးဝတ် က လာဆက်ကုန်နေရင် ခဏ်ညှို့...”

[illegible]

သူက ကပြနေတာထဲ... “ငါ အရကွေ့ဖွင့်ကြာ... ဘယ်လိုပစ္စုပ္ပန်
ကောင်းမလဲ...” ဟု လာတိုင်းပြောသည်။

“လှည့်တကြွား . . . အရှေ့၊ ဘီယာနဲ့ ဗဖတုပေါ်ကြ . . .”

ဟု ဗပနောနန္တိတ္ထည။

တဿိက ဗပညးဗပညးခင်း လော့သောကပီး မှင်းဗပတို့၊
အသကံပေး သည။ သူက အခိန္တရေတာဘူး၊ တိကနဲပဲ ဗပတူဗပစွယှ ဆိုဗီး
လုံးဝ မေသာကွဲ နေသကညဿည။ မရဘူးကြ၊ မေနိုးငိုငါး၊ ဗပနောသောက
မိတော၊ မဃု၊ မသကာခဏ ဝေဟသည။

နောကတော့ ဝါရဇ္ဇရက္ခမားဟောင်းသကီးတစ်ဦး၏
လမားညးနွဲ့ဗပတို့ တရားထိုသကညွရမ္မ အဆင့်ဝေပ ပြားသည။ အရက
လုံးဝဗပတူဗီး သညှိုငုံအောင့် ဒီအလှည့်၊ ခြံခြံမမဲမဲ ဆက္ကပူနေသည။
သူလညး ခုခိန္တိကပြန်တော့လို့ပဲ လူပီသကီးပဋ္ဌစု၏။

နာရိဝကတော့ လောကတော့ စောင့်ပီးမဲ့ သူ တရားထိုလို့ ဗပီးသည။

““ဟေ့ကောင့် . . . ရောကတော့သကာဗပီလား . . . ”” ဟု
သူကနိုးတ္တတ္တည။ ကပြန်တော့ . . .

““သကာဗပီပေါ့ကြာ . . . ဗိုကတော့တ္တနေဗပီ . . . ””

““အေးပါကြာ . . . လက္ခကညှိကြွမယ့် . . . ””

လက္ခကညှိကြွ ကြက္ခသကာရင်း . . .

““မင်းဂုံးကိုတောင့် ဖုန်းဆကတေးတယ့် . . . ””

““ဂုံးခိတ္တေးနေတာကြာ . . . ဒါနဲ့ မင်းဖုန်းဆက္ကာ ကိစာပွဲလိုလား . . . ””

““အေးကြာ . . . မိတုဆွေ တစုံယောက္ခ အကူအညီတောင်းလိုပါ . . .
””

““အမီးသမီး မိတုဆွေ မဟုတ္ဘူး . . . ””

ခုလို တကူးတက အားသကီးမာန္တက ကူညီပေးတာဟာ ““သူ့”” ကိစာပဲ
ဗပစုမဃိတာ ဒီကောင့် ကောင့်ကောင့် သိနေ၏။ ထိုလောကတော့
ငြောလွှဲမနေတော့ပဲ . . .

““ေအးကြာ . . . သူ့အိမ် ဖုန်းတီလွှဲမှာ အိပ်ဆီးေကာလု အတြက္
ေတာဝေးတာ ပါလာလိုလဲ . . . သူလဲ မဆက္ကဲနဲ . . . ””

““မဆက္ကဲနဲေတာ့ ဘယူေတာဝေးပါ့မလဲ . . . ””

““သူကေတာ့ မဆက္ကဲးလိုလဲ အေသအခါေပဟတာပဲ . . . သူတိုလဲ အိမ်မလဲ
အစပေလဲ အဝန္တတြက္ ပိုလွတာ မဟုတ္ကဲး . . . ””

““ဒါ လြယွါတကြာ . . . ကြန္တလိနဲလဲ ေလွာက္ကးတငါတြက္ေပါ့ . . . ””

““ဒါေတာ့ မဝေးေပဟမလားကြ . . . ငါလဲ သိတာေပါ့ . . . မဝေးမား တစ္ဆရ
ကူညီးိုငလားလိုလဲ . . . ””

““ဒါက ငါတိုလဲဌာနနဲလဲ မဆိုတ္ကဲးေလ . . . ေလွာက္ကးတသာတဝ လိုက္တြာ . . .
””

ဒီေကာဝု တိတိက်က်လုပ္တာ သိစပီးသားစဖစေသေခကာဝု
စမန္တမန္တိရေအာဝု ဖုန်းေတာ့ ဆက္ကဲး ေပးပါဟသေ စေဟလိုက္၏။
တကယူေတာ့ စမမဖူးကိစဝအတြက္ ကြန္တေတာ့ အပငနးခံစပီး လိုက္
လုပေေးတယူ ဆိုေသေ အခိတ္တလွဲ လိုရငးစဖစ၏။

လက္ကူညီငြေရာက္ေတာ့ ကြန္တေတာ့ ဖိုက္ကေခစပီ စဖစစဖငါ
ဘဲသားမုနဲလဲ တစ္ဆ အရဌးလိုက္ညီ။ ကြန္တးစိန္တိ ဆကညွေတာ ဟိုအရင
ေသကွားေနေသေ အခိန္တလိုမဟုတ္ အသားအေရ ဆကညွေပီး
သညပုပုစဖေ၏။

““မဝေး က်နးမားေရး ေကာဝေးပံုရတယူ . . . ”” ဟု
ကြန္တေတာ့ စေဟေတာ့ သူက . . .

““ေအးကြာ . . . တရားထိုငြါ အကီးေပါ့ . . . မဝေးလဲ စမးဆကညွေိုလဲ
ေကာဝေးတယူ . . . ဒါဟာ အခိန္တိ ခုခံကာကြယားဆီးဖိုလဲ အေကာဝေးဆီး
နညးလမးပဲကြ . . . ””

““နေပါစေ . . . ငါက မင်းလို သတိရှိမနေညှင်းဘူးကြ . . . အခါခါ
မေ့သကားကြ။ . . . ဒါမေ့သကား ခုခံကာကြယွှေရာ မလှဘူး . . . ဗမာတွေ
အခါခါ ငါ့ရဲ့ ရန္တရံမဟုတ်ကြ။ . . . မဟာမိတ်တွေ . . .”

““အတ္တသမာဓိတရံ မဟာမိတ်တော် . . . အတ္တသမာဓိတရံ ဝေဒနာတော်
နေရတာ မဟုတ်ဘူး . . .”

ဒီကောသလ ဗမာမင်းနဲ့ ကိစ္စကို ဆက်တိုက် အခါတိုင်း တွေ့နေရတာပဲ။
သူက ကြောက်ရွံ့သော သားသမီးသမီးတွေ ပေးပို့ပေးတာတွေကို
လုပ်နေသည်။ ကြောက်ရွံ့သော သားသမီးတွေ ပေးပို့ပေးတာတွေ . . .

““ကြမ်းစွာ . . . မင်းဟာ ငါ့အားတစ်ခုတည်း . . . ဗမာတွေ စားဖူးတာ
အသားရဲ့ အရသာကို မသိပဲ ညီ၊ သေလားနီသေလားနီ ဝေပသလှ်မီးပေါ့ . . .
.”” ဟု သူ့ကို ခြိမ်းခြောက်သော သားသမီးတွေ သူက . . .

““အေးပေါ့လေ . . . မေတ္တာရှိသော သားသမီးတွေ လူတွေအားတစ်ခုတည်း
ပြုပြင်ပေးဖို့အတွက် မင်းပေးပို့ပေးတာတွေကို အမှီပြုတော့ စိတ်ပိုမို
တုံ့ပြန်သွားလိမ့်မယ် . . .”” ဟု ဗမာမင်းလည်း . . .

တစ်ဖန် ခြိမ်းခြောက်သော သားသမီးတွေ တွေ့သည်။ ထိုအခါက သားသမီး
ရေသေပင်ကိုလည်း ကြောက်ရွံ့သော စိတ်ရှိသည်။ သူ့ဆီက
ဗမာတို့အားတစ်ခုတည်း ခြိမ်းခြောက်သော သားသမီးတွေ
ဒီလောကုတ္တရာ ကောင်းကို ကြောက်ရွံ့သော စိတ်ရှိသည်။

ကြမ်းစွာ ဖုန်းဆက်သွားလျှင်လည်း ဒီလောကုတ္တရာ ဆက်တိုက် ထိခိုက်လား
မသိ။ ရက်စွဲသော ကောင်းကြီးတွေပင် အေးဖို့ကို သိရ၏။

““ကဲ . . . ဟောဒီမှာ အတိအကျပဲ . . . ဘယ်နေ့က ဘယ်က တစ်ဆင့်
ဘယ်နေ့က ဆက်တိုက်ပါ ပါတယ် . . . စကားတိုက် ဆက်တိုက် . . .”

ကြောက်ရွံ့သော စာကြွေလေးကို လွှဲပေးပေးရင်း ဝေပသသည်။

““တို့ သိသေးပါသလား . . .”

“ဟင်္သာ... ဘလွှဲလုပု သိတာလဲ... ဩနးစိန ဖုနးဆလွှဲလား...”

“မဟုတ်ဘူး... တိုလာတာသာ သိတာ...”

“ဘလွှဲ...”

“ဒီလိုလေ... စကားတူကို ဖုနးဆက္ကယျိတာ အမွန့်... တိုလာရဲတဲ
မောဝုမုးကြဲတစုယောက အမ္ဘိလာရင်း ဆက္ကားတာ တဲ... မေမေကို
မေဟမပီးဆက္ကား... မေမေက စပနမေဟဖိုလာ မေမေနေလိုလာ...
ဘိလ္လာတော့လဲ ဒီအေဆကာဝုး မေမေမနဲလာ စကားမစပွဲဘူး...
ဟိုတစုခါက ယု လာသြားမပီးမ မေမေမနဲလာ တိုလာနဲလာ စကား
မေဟမနေတာကို မေမေက ဆက္ကားမပီး သတိမပနဲသြားတာ...”

“အဲဒါဆိုလဲ ကပြနတော့မ္ဘိ ဖုနးလွမုးဆက္ကပီးမေဟမေရာပေါ့...”

“ဆက္ကသေးတယု... မရဘူး... နောက်နေ့ကတော့ တိုလာအိမ် ဖုနးလဲ
ပိက္ကပနမေရာ... အဲ... အဲဒီကိစ္စလဲ တလက္ကထဲ ကူညီပါဦး... ဒီကေန
အစပနဲရဲတဲ မမိနယုနးပိုးကို ဝဠပီး အေဆကာဝုးဆက္ကားထားပေးပါလား
...”

အကူအညီတော့ဝုးတဲနေရာမွာတော့ တော့တော့
အကြကတဲစတဲ။ ကပြနတော့လညး ကူညီတဲနေရာမွာ
အကြကတဲစတဲလုဆိုတော့ အေတာ့ပေါ့။ တစ္ဆေပိက္က၏။

ဖုနးဘိလ္လာဝု ကပြနတော့ အပဉ္စနးခံစံုစမုးရတာ အလဟဿ
မဖက္ကသညး။ ကူညီရတာ အရာမထလ္လိကု။ ဘာပဲမဖက္ကမုး ကပြန
တော့ဆက္ကားစားမအကြကတဲ ဝဲကးဇုးမတင်္ဂင်္ဂတော့... “သက္ကက ပဉ္စနး
သြားရမပိက္က... ဆက္ကရီးပဲ...” ဆိုတာမီး အားနာ
စကားလောက္ကမဖက္ကမေဟမသဝုပါသညး။ ခုတော့ ဒါမီးမေဟမတဲ အစပ
နက္ကတ္တလော့ထဲ ထပွဲဉ်းလိုကတဲသေးသညး။ အဲဒီကိစ္စမပီးမ မ္မုးဝု
ပေါဉ်းမပီး ဝဲကးဇုးတက္ကက မေဟမလဲလားမသိ။ ဒါဆိုလို့ဝု ဝဲကးဇုး
စကားမေဟမရတာ တစ္ဆေ သက္ကသြားမညး သူ တြက္ကံ တြက္ကမ္ဘ။

ကပြန်တော့မိတ္တူမှာ ဒီအတိုင်း ခင်းခင်းသင်္ကန်းတော့ မခံနိုင်။
တစ်ခုတော့ အစမကြိုက်ဘူး။ ထိုလေသင်္ကန်း...

“စကားတူကို ဖုန်းဆက်ထားတဲ့အခါကို မစမဖူး သိရထားနဲ့၊ မသိသင့်
ယောဇနာတော့ မဟုတ်ဘူး...”

“ဘာရယ်... တို့က ဘာသင်္ကန်း... အေး... ဟုတ်ပီ... ယူကို
ပညာစာပေပီး ဝိဇ္ဇာပညာရပ်၊ တမင် မသိသင့် ယောဇနာတော့ပီး ခိုင်းတာလို
မြဲမိတာလား...”

သူလေသင်္ကန်း မကပ်နိုင်တော့ဘူး။ ဒီအကြောင်း ကပြန်တော့
ဝမ်းသာသြားသေး။ သူ့ကို တစ်ကောင်စီ အခြေခံသြားပီ။ ကပြန်
တော့ ဗဟိုလိုက်ပီး...

“အဲဒီသေဘာသေဟတာ မဟုတ်ဘူး... မစမဖူးက ကပြန်တော့
တြာရ်ခင်းမိသင်္ကန်း ကိုခံမိပဲနဲ့၊ တယ့်ဖုန်း ဘာလို့ခံကို
အသင်္ကန်း စာပေပီး လွှမ်းမိုးခင်းလိုက်တာလားလို့၊ တြေးမိလို့ပါ...”

သူ ဟောနေရသေး။ တစ်ဝိုက်တည်းမှာ ပါးစပ်၊ လက်၊ ခြေထောက်
ကြည့်ကြည့်။

တကယ့်တော့ ပါးစပ်ပဲတဲ့လူတွေ၊ ခြားမလှတဲ့လူတွေသာ သူတို့
အားနည်းခံကြို၊ ဖုံးကြည့် အေးနဲ့၊ ရယ်တဲ့ ပါးစပ်၊ လက်၊ ခြေထောက်
အုပ်လေ့ရှိသကဲ့။ သူမှာ ဒီလိုခင်းကြည့်ခင်းကတော့ ပိုတာလည်း
မဟုတ် ပါပဲနဲ့။

သူသည့် အသက်ရှူသောလူမျိုးစုတော်ပီး လေးဆယ့်နှစ်၊
လူလားစာပေစုသောသင်္ကန်း၊ ကလေးမလေးတွေရဲ့ နားထောင်လို
ပန်းဝင်းဝင်းရာ နားလှလေး မဟုတ်တော့သေးဘူး
စာပေပညာတိုင်းတိုင်း ပိုတိုပေစု၏။ မထုလုပ်နဲ့ မပါးလုပ်နဲ့ပဲ
ခင်းလားကြ၏။ နားထောင်နဲ့ သင်္ကန်းတင်က နားထောင်ကြလို

ပိရိသေသပုသော ဘေကာကုသေကာဝုးမား လညး ဝိသည။

သြားဝေတြဆိုတာကေတာ အသက္ကေလးနညးနညးရလာတဲ့ အခါရဝုးသြားတာမီး၊ တြနုသြားတာမီး ဗဟုတ္တမဟုတု။ နဝိအတိုဝုးပဲ ဝိနေတတ္တဝေလ။ သူသြားဝေတြကလညး သြားတိုကုသေး ဝေသကာမ္ဘတထဲ ကလိုပဲ ဗဟုဝေတြညာလွသည။

ထိုးတုမုးဝုးဝုး ထိုသြားမားဝေပါဝုးဗဟီး ရလ္လိကုသောအခါ အလ္လန္တကညးကောဝုးဗဟီး ခြေဆေးဝုးဝိလ္လ၏။ ဒါနုမား သူက လြတ္တု လပ္ပ မရယွဲ တာသေကာဝုး လကုဝါးဝုးဝုး ဆတ္တ လပ္ပဝုးတာလဲမသိ။ ရဟ္မာကိုတောဝုး ဝုးဝုးလဝုးလဝုး သကညုဝုး မရေအာဝုး ဝုးဝုးမဟတြနုတိုနီရေသေးသည။ ဒါမဟုတု မလိုအပဲ တန္တိဗမုးဝုးဝုးနတာလညး ဗဟုဝုးဝုး၏။ ဒီလိုလူမီး အပိသကီးဗဟုဝုးနတာ တာဆနးသလဲ။

ကဗြနေတောတ္တ ရယွရာကိစာတစ္ဆးဝုး သကီလာလ္လိဝုး သိုတညး မဟုတု ရယွရာစကားတစ္ဆရ ဝေဗဟဗဟုဝုးသိုလ္လိဝုး သူပါးစိတ္တ လကုဝါးဝုး အုတ္တယုဝုးမဗပခ အခိုက္ကတနုကေလးမ္ဘ အခိန္တဗဟီး အလ္လန္တမန မိဝေအာသ္တကညးလ္လ။ တစ္စါတစ္စေလ သူကစ၍ ရယွရာ ဝေဗဟဗဟီး တဆတ္တညးရလ္လိကုသောအခါ အဝိက္ခိဗဟီး သူရဟ္မာကို လတြတ္တားတာလညး ဝိ၏။ တစ္စါတစ္စေတော ကိုယုတ္တသာ တမတ္တက ရယွရာဝေဗဟဗဟီး သတိထား၍ အလ္လိဝေအာဝုး သကညုဝုးလသည။

ခုတစ္စါမ္ဘေတာ သူရလ္လိမ္မတ္တိတာ သကီတန္တနုမ္ဘးမိသဗဟုဝုး အေတာသ္တသ္တ ဗမ္ဘိဝုးလ္လိတ္တ။ သူက လကုဝါးကို ဗဟုယု လိတ္တ။ အဗဟီးဝေတြေတြခန္တးဗဟီးနောကု . . .

““ထားပါဝေတောလ . . . တိုကုယုကို မေတြါရမေနုဝုးဝေအာဝုး ဗဟုဝုးနလို တမု လိဆတ္တတြတ္တပီး ဝေဝုးတလ္လိပဲ ထားပါဝေတော . . . အခုလဲ ယုကို နောတ္တစ္ဆကိမု ထပေတြါဝုးဝေအာဝုး သကံစညးဦးမ္ပပဲ . . .

“ဘယျိသကံစညာလဲ . . . ”

“တယျိဖုန်းအခြေခံဖိုလ် ယူပဲ ဆကွပီး ကူညီလိုကုဝေပါ . . . အကွီးစီလဲ ယူပဲကွဝေပါ . . . ကံသေလာက္ကိ မွန်းစပီး ဝေပးလိုက္ကိမယျ . . . ”

ရန္တုကိုဝေတာဝု ခီးကီးသဝ္ဍဝု ခီးကီးရေသးတာ၊ သူလ်ကိုဝေတာဝု မခီးကီးပဲ ဝေလ်လ် မစဖေ။ စကားတစွဲ ခံရတဲလ် ဆကားထဲကပု ခိုဝ်းစရာ တစွဲကို ရေအာဝု ဖန္တီးလိုကုဝေတာဝု။

ကဟန္တဝေတာဝု သူလ်ကို တစွဲကညာလဲ။ ကြန်းစိန်ဝေဟဝေသာစကားကို သတိရမိ၏။ တကယျဝေတာဝု လူပေခါဝေမြဲလွပါသညျ ကဟန္တဝေတာဝု ထွေမဝေနေသာ သူလ်ခေတ္တကုဝေသညျ အဂ္ဂိစုဝေပုတြု အေရေဝ္ဍဝု ဖိဝုးကြယျ ဟန္တဝေတာဝုစုဝေပုတြုတကား။ မဝေပုသိုလ် ဝိဝုးဗြယျ အတိပါတကားဟု ဝုးစမဝ္ဍိလ် ဆကားစားသကညာလဲ။

ထိုအခိုတြု ဝေတစွဲကု ကိုးဝေဝုလ်တသညျ။ ထိုဝေလသညျ သူလ်ကုယျခေတ္တကု ပြတ္တပုဝေနေကု ကဟန္တဝေတာဝုကြိလ် ဝေဝု လုဝ္ဍိလ်သညျ။ ကုယျဝုးနီလ်ဟုဝေဝုတြုဝေသာ ထူးဆန်းသညျ ရန်လ်တစွဲကို ရလိုက္ကညျ။ ထိုအခါ ကဟန္တဝေတာဝုပညာဝုးဝ္ဍဝု ပရမတ္တိ ဝေကာဝုးဝေကာဝုးဆကီး ခြဲစားသိစမကြီးရေလ၏။

သူလ်အိမ္မ စပန္နိကာတုအခါကိုဝုး စိတ္တမ္မာတစွဲဆကီး ခံစားရေလုဂ္ဂိ၏။ ဆယျန်းစာဝေမးပြဲ ဝေကာက္ကိဝုးနေလ် ဝေစဖေပီး စပန္နိကု လာရသိုလ်မီးဝ္ဍဝု ခပုတ္တဖေ၏။ ပခိုဝေပုတ္တ ဝန္တုပုဝန္တုဆကီး ကြားသလို ဝေပါး၊ ကြားသလိုဝေသလ်ညျး စိတ္တမ္မာ ဝုးဝုး လဝုးလဝုးမစဖေ။ ဆကီတဝုးတြုးဆထားသလို လြုတြုတု လိလ် ဝေဟန္တုးရတာမီးမဟုတု။ တစွဲတစွဲကု စိုးရိမ္မုပန္နိသလိုလ်၊ ကေလး တဝကတညျးက တကွဲရေသာ ဝေကာဝုးဆကီးကို ခြဲခြာရေတာမ္မာမိလ် လြုမုးသလိုလ် ဝေကြီးသလိုလ်၊ ဆရာဆရာမေတြုကို သတိရသလိုလ်၊ သုဝေသုးဝေတြုကိုပဲ တမုးတမိသလိုလ်။

တကယ့်တော့ ကပြနေတော့နေ့စဉ်မှာ သူ့အိမ်၊ အိမ်နီးခြား
ပြားလည့်ကျရသည့်။ သူ့ဝတ္ထုပြန်တော့ ဘာမှ
မပစ္စုပ္ပန်သေးသေးလှည့် အိမ်၊ ဝတ်ပြန်တော့။ အေသကာင်းကိစ္စကိုလိုလှ
သူက လွှမ်းမိုးနေတဲ့ ပြားရမည့် မဆိုလို။ ကပြနေတော့ ကိစ္စတစ်ခုရ
သက်သေခံသကာင်းပစ္စုပ္ပန် ပြားလိုရသည့်။ သူ့ဝတ္ထု ပစ္စုပ္ပန်သော
အေသကာင်းကို မပစ္စုပ္ပန်တော့ သူ့အေသကာင်းကို စွဲမြဲခြင်းလောက
နဲ့ပစ္စုပ္ပန်အိမ်၊ နေရာတစ်ခု မေသကပြုံးစိတ်၊ ဖိတ်ခေါ်ခေါ်
ခံရနေသည့်။

ခိုကွယ်နေရအေရာင်းဆိုပြား၊ ထူးစားသော ပန်းမီးစွယ်စွယ်စွယ်
ပီးပစ္စုပ္ပန်စွယ်စွယ်စွယ် သူ့အေသကာင်းအကြာက လက်ဆွဲပေးရင်း
ပြားလိုရသည့်။ ဒီနားမှာ ကိစ္စတစ်ခုလိုလှလှရင်း
လမ်းသက်ဝတ်တာဟု အေသကာင်းပစ္စုပ္ပန် လိုလှည့် ရေးသေးသည့်။
ယုတ်အဆုံး နည်းနည်းပါးပါး သိကရာ အပြန်ခံစား ပစ္စုပ္ပန်နဲ့
မေတ္တာရတသကာလို၊ သတိရလိုဟု ခပ်ပေဟင်္သာပေဟင်္သာပီး
ပြားလိုတာရသည့်။

ဒါတဋ္ဌက ဝေတာဝုဏ္ဏိယာတေအေဗယ မရမဒ်ဝုဏ္ဏိယာ သူလဆီသြားဖို့ အခြေငွေအေး
အလိုအေလ်ကုဋ္ဌိဝေသည။ သူလဆီက ယတိဗပတု အေဗယတစ္ဆရ
ရဗပိဆိုလုံဝေတိ ဗယန္တုဝုဏ္ဏိယာ။ တစ္ဆက သူလဆီ လုံဝ
သြားခြင်းမရေတုပဲ အဆကပတု သြားဖို့၊ ဝေသန္တုတစ္ဆကတု တရားဝ
ခန္တု၊ တစ္ဆဝေသန္တုနဗယဝု သူလဆီကို ဝေသန္တုဝေသန္တု ရေဝေကုဗပိ
မိန၊ မိန၊ သကီးသြားဖို့ ဗယတု။

ဒီလို အေဗယအေနမီး ဆိုကွါဆိုတာကတု ဘယုဝေတုလဲ ဆိုတာ
ဝေဗယဖို့ ခန္တု။ မသကာခန္တု ဗယန္တုဝေသန္တု။ တစ္ဆလုံ လကုဋ္ဌိ
အေနအထား မီးလညး ဗယန္တုဝေသန္တု။ မေရေဝေသ အေနအထား
ဝေသကာဝု ခိတုဝေဗယဝု ဝေဗယဝု မေနုဝုဏ္ဏိယာ ဗယန္တုဝေသန္တု။
ထိုလေသကာဝု သူလအိမ္မ ပစ္စသညးတစ္ဆရ ဝေမ္မိန သလိုလို၊
အေရေသကီးဝေသ စကားတစ္ဆကုကို မေဗယခဲမိ သလိုလို တစ္ဆရပဲ
ဝေဗယမားဆိုမား ပြဲခဲသလိုလို စိတ္တမ္မ မဂ္ဂဝုဏ္ဏိယာပဲ တထဝုဏ္ဏိယာ
ဗယတုဝေသန္တု။

အမ္မနဝေတု ခုလိုခံစားမီး ကဗြန္တုဝေသန္တုနဗယဝု ပြီးဝေသန္တု။
မသကာခန္တုသလို ဒါမီး သကံဝေတြာခဲ ရှေးတာကုး။ သူလဆီက
အေဗယတုဝု ဝေခဲတာကလညး ဝုဏ္ဏိယာဝေသန္တုဝေသန္တု
သကာဝေခဲဗပိ။ သကာဆို တကုသိုလုံကတညးကပါပဲ။

ရန္တုကုသိုလုံ သိပ္ပံဝေသန္တုအန္တုဦးပြီ ဝေသန္တုဝေသန္တု နားဝေခနး
အနီး စသကဝေသန္တုဝေသန္တု ဝေသကာဝေသန္တုတစ္ဆပြီ။ ထိုသန္တုကို
ဝေသန္တုက သိပ္ပံဝေသန္တုမပြီ။ တခါတေလက မ္မသ ဝေသကာညာခိကု
တစ္ဆတြေလ ကပ္ပတည။

မီးဝေသန္တုအေဗယဝေသန္တု ဝေသန္တုဝေသန္တုဝေတြကသ အသံဝေခ
ဝေသပြီ။ သူလသန္တုကို မ္မာစရာပြီတာကို အခဲဝေခဲ နားလညးဝေသ
သေကိတဗယဝု ဝေရေကတ္တုဝေသပြီ။ တစ္ဆက ဝေသန္တုက
ဝေသန္တုကဝေရေ ထားတည။

“အလွီအာရှော့မှာ ဆဗ္ဗပိဋိ (ဆိုက္ကကီးတစ္ဆညွေကာကူထားသည့်။ အစမန္တဝေဠာပါ။ မိမိပစ္စုပ္ပန် မူနန္တဝေကာဌာန သိသာရန် ဝတ္တပရမည။ သုံးရကုဏ်းလျှင် လာမေဠာလွှင့် ဆရာသကီး ထံ အပုဒ်မည။ (ဆရာကေတာအာတြကု)။”

“ဓါတု ၁၉၁ ဝေရ . . . ကိုယ့်လှို ခိစ္ဆလျှင် ဖြင့်ပေဟဖိုလှ ဂ္ဂကုဏ်ရေရ ဓာနလေရးစပီး ဒီပေဝုဠာ ကဟွားခွဲပါ . . .”

(ဝေအာကွ တစဆားလကုဏ်ရးစပဝု)

“မဝုဒ်းဝုမ ငါ့ကို အေစပေပးတုံးက ဒီလို မဟုတ်ဘူး . . .”

စေသာ စာမီးစံကို ဝေတြာရတတု၏။

တစ္ဆါဝေတာ့ ထူးစဆားဝေသာပစ္စုပ္ပန်တစ္ဆါ ခိတ္တားတာ ဝေတြာလှိုကု၏။ ကတ္ထုဗျားတစ္ဆါကို ကနုလနုလှစပတု အေပါကုဂ္ဂညွေလေးဝေဟကွပီး ခိတ္တားစပဝုဒ်း စပစု၏။ စပဝုဒ်းဝေတြာပစ္စုပ္ပန် ဂ္ဂတတုဝေသာ စာတိုကွံး ကေလး သေတာမီး လှဟွားသည့်။ အေပဝုဒ် ကဟွားဝေသာစာက . . .

စမစမဖူးအတြကု စာမားထည့်ရန်

ဒီလောကု နာမညွေကီးတွဲ စမစမဖူးဆိုတာ ဘလ္လိမီးပါလိမ္မံ ဆိုဝေတာ့ . . .

သူသည့် တကုဉ်သိုလ္လ အလွတုရေ (ကြွင်း) တစုဝေယာကုဝေတာ့ မဟုတ်။ ဒီလို စပစုတာကလညွေ အေသကာဌာနဂ္ဂ၏။ “ကြွင်း”ဝေဠာလှို ဝေသာ ဝေဓဋ္ဌညွေခွဲ သကီဆိုပွဲနေလှို အစပဝုဒ်းဖားနေရာမှ နာလိန် ထကာစ စပစုဝေသာဝေကာဌာ လူကေခာဌာနေသည့်။ အေဒြးထည့် အက်-ပြသကီး ဝတ္တခွဲရသည့်။ ထိုအခါ သူ့ကို ဂုဗပပီမိသကေတာ့။ ဒီသကားထဲ မိက္ခီနာနေသစပဝု နေကာ မိက္ခီနာထူသကီး တဟွားဝေသးသည့်။ ဒီဝေတာ့ မိက္ခီ ဝေဝဒနာဂ္ဂိတွဲ လူတစုဝေယာလှို ထဋ္ဌရာလညွေ စပစု ဩားရ၏။

ထိုလေသကာဌာ ထဝုဒ်းကနဲလဝုဒ်းကနဲလေသာ တစ္ဆဆား ဝေကာဌာသူ

တစုယောက္ခိ၊ အလှူဘုရားအစုစု ြေးလိုက္ကသည။ နေကွဲငှားကံမူ
စမေမူးကို သတိစပ်မိလာသကစပီး တစစ နာမညွှန်းလာစခင်း စဖု၏။

သူက အင်္ဂါပြေပြေ၊ ထမီထူထူ ဝတ္တုညွှန်းကိုယွှန်း အလှက
ပေငုံပြင်နေသည။ သူ့ အသားအရေက စဖုသည၊ မဆိုးငုံ။
ညီတာလညး မဟုတ။ ဝါတာလညး မဟုတ။ မိမိုးဖန်၊ ဖန်၊ စဖု၏။
အသားလှညွှန်းရ လိမိုးထားသလား ထရ၏။ အစမဲတမိုး စိုနေသေယာငုံ
စဖု၏။

သူ့အသားအရေက ဝေးညွှန်းခံမိမြဲ၊ မသိတာ သေခံသည။
ဝေးကတုဝါတို၊ မညွှန်း ကိုညွှန်း မဟုတ။ စမိတုဝါဝေးဝေး
ဝေးညွှန်းခံမိမြဲ၊ သေခံသည။ သီးဝိညွှန်းသို၊ ပညွှန်း။

သူ့မိမိုးမိုးသည တစဖုတစတုတကတုနေတာမီးတော့ မဟုတ။
ညွှန်းညွှန်းမိုးမိုး စဖု၏။ သိုရာတုတစွဲတစွဲကို သကညွှန်း
ဆိုလှတော့ ရဲရဲမြဲ၊ ရူးရူးကညွှန်းတည။ လူအေတာ မိုးမိုးသည
ထိုအသကညွှန်းသေကတု သူ့လှစရင်းသို၊ ခေရပန်းတေလို
တစဖုတစ ဝေးကတုသင်းခဲရစခင်း စဖု၏။ (ဒီသကားထဲမှာ တောကတု
တစတောကတု ကလညး ဖုတုနဲ က်လာသေးသည။ အဲဒါ တညွှန်းလဲ
ဆိုတာတော့ မိဘစပညွှန်း သိပ္ပံစပီးစဖုအတိုင်းပဲ)

သူ့ကို စိတုဝေးနေသူတေ တောတောမိုးသည။
သူ့ဝေးတင်းကလညး တစတစ နာမညွှန်း တညွှန်း လိုက္က ကြနတော့
ရန္တ၊ တကတုသိုလှစဖုကို ကော်ညွှန်း ခေးတကတုသိုလှ၊ စကွး
တကတုသိုလှ၊ အထိ ပီးဝါသြားသည။ သူ့ကို စမိမိုးခွဲ၊ တကူးတက
လာသကညွှန်းတေတော့ ဝါ၏။ စမိမိုးသြားတော့လညး နေကတု
မလာပဲ မေနဲ့ညွှန်းကော့။

သူ့ကို စကားလိုကစစစပေယွှန်း၊ စာလိုကစပေးဖို၊
ခေးတင်းနေတုသူတေက အစမဲစပတု ဝါနေတည။ သူကလညး
အနီးရာယို၊ သိသစဖု သူငယ်တင်းသိုလေးယောကုးဝေးကတု

သြားလာလေ့ရှိ၏။ ဒီတော့ တောဝှက် တနင်္ဂနွေ
ခင်းကပွဲ၊ အခြံငွေ့ရဲ မရဲငိုတော့။ ဒါဝေသကာဝှက် ခပ်နော့နော့က
ခပ်လော့လော့ ကော်ငှားသားဝေတြက စာတိုကွဲး လှပပီး
ဝေသကာဝှက်သွန်းမှာ လာခိုကြားစခင်း ဗဖစ၏။

သူတို့လိုကောဦးဝေတြကလည်း ဝေပါက္ကရေတြ ဝေရဲဗပီး စာတိုကွဲးထဲ
ထည့်ကေသးသည့်။

ကပြန်တော့သည့် သူငယ်ငှားဝေတြနွေ အေဟန္တဗဖစ လိုကြားရင်းက
သူ့ကို စတုမငှားဝေတြဖူးစခင်း ဗဖစ၏။ ထိုနေ့က သူသည့်
သိပ္ပံဆရာ ဆရာဝန်လွှဲကားသင်္ကန်းမ ဆင်းလာတာကို
ဝေတြလိုကွဲးစခင်း ဗဖစ၏။ စာအုပ်ဝေတြကို ရင်ဝယ်ကြားပံ့မှာ
ဆရာဦးနန်းဝေ၏ နာမညွှတ်ကော့ ပန်းခိုကားထဲကအတိုင်းပင်
ဗဖစလေသည့်။

“အဲဒါ ဗမမဖူးပဲတြ . . .” ဟု သူငယ်ငှားဝေတြက ညးနွေ ဝေဟဆိုစခင်း
မစပီခဏပင် “ဒါ သူပဲ . . .” ဟု ကပြန်တော့ သိလေ့ကွဲး။

ကပြန်တော့ သူ့ကို ဗမမမင်းငှားမှာပင် စိတဝဏ္ဏသြားမိဝေသကာငှား
ဝန္တပါ၏။ အခါစွာတဏှာပေပင်ပိုကလည်း တစုဝေယာကွဲး
တစုဝေယာကွဲး မကွဲးက။ တခါက တစုမမင်းကွဲးဝှက် ခါတွဲကို လိုက္ကလို
နွေလုံးသားထဲမှာ တစုတညး ခြံကြားသည့်။ တခါကတော့ ဆီဆေး
ပန်းခိုကားလို တဗဖညးဗဖညးခင်း၊ တစုငှား ပံ့ပေပင်လာစခင်း
ဗဖစ၏။ ကပြန်တော့တော့ အရင်း ခါတွဲကို ကြားလိုကွဲးမ
ဆီဆေးပန်းခိုကားအဗဖစ ကူးယူပံ့ဝေဟန္တဗခင်း ဗဖစနွေ၏။
ထိုပန်းခိုကားကို တောဝှက်နွေ အဗပီးမသတိုးလွဲ စခင်းကတော့
ကိုယ့်လိုပဲ ထားပါတော့။

သူ့ကိုခိုတာက နာမညွှတ်ကော့ ဂုဏ်ငှားသမီးတစုဝေယာကို
ခြံလန်းမသလိုပဲ။ ကိုယ့်ရဲခိုနွေ သိသိသင်္ကန်း မသင်္ကန်းမနွေ
အောင့် ဗဖစနေတာမီးလေ။

ကပြန်တော့မိဘကြီးက ခံမူးသားပြန်တာ မဟုတ်။ သာမန္တလတ္တလတ် အေစခအေနှပြန်သူမားသာ ဗမာ့ဇာနည်။ ထိုဂေါ်သကာဝှံ ကပြန်တော့ညှု သံးနိုဝ်းနိုဝ်းနိုဝ်း၊ မဟုတ်တော့။ မားဇာနည်တစ်ဆင့် ကော်ဝှံသား ဝှံပြန်ပင်၊ သေကာခဏဆိုသလို ဝှံပြန်သားဗမာ့ဇာနည် တော့။ သာမာန်ဇာနည်။

အဝဏ္ဏစားလည့် ၊ ကောဌ်းကောဌ်းမြနီနီ သိပ္ပဝိလ္လ။ ကဗြနီ
 ကောဌ်းစံကလည့် အသားညီညီ၊ ပနီနီယုယု၊ ဆံဝဏ္ဏညုညု၊
 ကုဗ္ဗောဌ်းကောဌ်း။ သာမနီနီကောလးတစုယောက္ခိတာဌ်
 စိတဝဏ္ဏးဝဏ္ဏော အေစခအေနမ္မာ မဝိ။

သူ့ကို ခြံ့ကပ်နေတဲ့ သူ့ငြိမ်းတော့ ချမ်းသာလေကမ္ဘာ
ထိပ်ထွန်းပဲ။ ချမ်းတို၊ စကားတိုက ဖန်တီးဖို့၊
သူ့ချမ်းတော် ဖန်တီးဖို့၊ ဒါမှမဟုတ်
ပုံစံဖန်တီးဖို့ကောင်းတော် ဖန်တီးဖို့။ ကြံ့တော်က
အစစ်အရာရာမှာ အစစ်အတော်တဲ့ ချမ်းပဲ။

[illegible]

သူဝလ္လာဗပီးနောက္ကာ ဝေက်ဝုးသားအေတာဗွီးမ်းသညှ မိတ္တိတု က်ဗပီး
နောက္ကာတု အေလ္လွံပေး ကုန္တကသညှ။၍လညှး သတဝုးဝေတြ
သကားရ၏။

ဒီတော့က ကပြနေတော့လို့ကော့ပြကော့တာ ဟိုတယျာနီး တစ္ဆေပွဲက ပလကုတေးမင်းမာ ကြမ်းမာ စီးကရကုတေးမင်းမာ
ကော့မင်းမာတစ်ယောက်လို့ သူမင်းမာ ပြောတဲ့ စာမင်းမာတစ်ယောက်ကို
မင်းမာကညွှန်း အားကော်နပ်စ်ယာပဲပေါ့။

ဒီလိုကောဦးကိုမ ဗမမမဖူးက ဝေတြာ ခ်ငါတလွှာ
အေသကာဝုံးသကားလာခုံစခင်းသည့် တကွသိုလွှာဝေစမထဲမှာ
ငလ်ရွှေသားစား ကေလး လေးမြားသလို ဗမမမြားလေ၏။

အခင်းဗမမမြားပုံမှာ ဤသို့တည်း။

ကပြနေတော့သည့် သူ့ဝတ္ထုကပီး ကိုယ့်အေအေအေ ကိုယ့် သမပု
ခပြာခြင်လေး နေခဲ့သည့်။ ကိုယ့် မထိုက်နှိုးဆိုတာ
သေတာပေါက် သမပု အေဝေးကသာ ဝေးသကည့်ရင်း တိက္ကခိုး ရှေ့
နေခဲ့သည့်။

ဒီလိုနဲ့ တစုကွာတော့ . . .

ဓာတုဗေဒဌာနက ဗမတုလွှာကပီး ဘယ့်အေအေအေ မှာ မိကွာ
အက်ဝိုင်းနေသောသကာဝုံး သကာဝုံးတသည့်နှိုးကို လွှာသကာဝုံး
မိ၏။ “ဗမမမဖူးအပြာ ကမ်းထည့်ရန်” ဆိုသော လကွဖု ဓာတုကွိုး
ကေလးကို မေတြာရေတွာ။

ဓာတုကွိုးကေလးမှာ ဓာတုပီး သုံးလေးရကလောက္ခိ ဒီအတိုင်း
ပြီနေခဲ့သေးသည့်။ နောက်တော့မှ ဗမမမဖူးက ဗမစုစေ၊
သို့သုငယ်ဝင်းတြာ ဗမစုစေ၊ လူအလစွာ
ဗမကွိုးလေးဝိုက်ကြ၏။ လေးဝိုက်သု ဆိုလည်း ဝေးဝေးဝေးဝေး
ပစ္စာမဟုတ်။ ဒီအနီးအနားမှာ ဗမစွာပဲဟု ဝေးရင်း မိကွာစားလိုကတော့
စသကရဲ့ အစပည့်က ဝေစသကေးပေပုမှာ ကေနတာ ဝေတြာရသည့်။
အေပုမှာ ကဟူးသော ဓာတုလည်း ရှေ့လောက ခြေဗမထားသမပု
“ဖူးအပြာ” ဆိုတာလောက တစုဝိုက်က ကန်တော့သည့်။

ထိုအခိုက်က ကပြနေတော့ စိတ်ကူးတစု ပေပုပါက၏။

ခပုသကာဝုံးသကာဝုံးတြာပု ဗမစုသောလည်း
အေကာဝုံးထည့်ဝေပွါ ဆုံးဗမလွှာသည့်။ ဗလာစာအုပ္ပါထုကပီး

သုန္ဒရီဝတ္ထုတုဝေသာ ခံစားခံကုဏ္ဍကို ဝေရးခံလိုက္ကည။ စာရိတ္တိဗမီတု၊
ဝေခါက္ခပိး ဝေစမ ဝေပဌမ္မာဏေနေသာ စာတိုက္ခိုးကေလးထဲ ထည့်လိုက္ကည။
ထိုစာသည့် သူ့ဆီကို ဝေရာက္ခာမဟုတု။ ဘယျကမ္မ မေတြာပဲ ဒီအတိုင်း
ပိက္ခီးခံပိက္ခီးသြားမည့်။ သန္နာပုဂ္ဂိုလ်ဝေရး အလုပ္ပမားဝေတြက
စာတိုက္ခိုးကိုကေကာက္ခပိး အမေးဝိက္ခိဗ္ဗာ ပခိဌလိက္ကည။
တစုဝေယာကုဝေယာကု လက္ခေတ္တဗပိး ယူဆကည့်လူ
ဝေတြာသြားလို့လည်း ကဗြန္ဒေတာဝေရးမန္တံး သမ္မာမဟုတု။

ဒီစာအေသကာဝ်းကို ကဗြန္ဒေတာဝေယာက္ကညး သိလိမ္မံည။

တကယုဝေတာလညး သူ့ကို ခိန္တဝေပိဋသ္မိဝိဇ္ဇာ စာတစုဝေစာဝေတာ
ဝေပခဲဖူးသည့် ကယုက္ကသာ တစုဝေယာက္ကညး ဆက်ကိစ္စပီး စိတုဝေစမ ဖိုလ
ဆက်စားမေစခင်းသာ ဗဖစု၏။

ကဗြန္ဒေတာဝေည့် ဒီလို ဝေဝါဝေတာဝေတာအလုပ္ပီးကို လုပ္ပဝေလ့ မဂ္ဂိပါ။
သို့တိုင်းအောင့် သုန္ဒရီဝတ္ထုကပ္ပိယကေတာ သြက္ကန္တိအောင့်
ပုဂ္ဂိုလ်သြားလို့ဝေတာဝေ ခြေလွှဲတ္တိက္ကသည။ (သူ့ကို တစွါဝေလာကု
ဗမဉ္ဇုလို့ဝေ ကဗြန္ဒေတာလူပဲ လိုကုဝေပါခိဋ္ဌတု
ဝေပက္ခာလိမ္မံည၊အေသအာစာ ဝေစဟးဝိဇ္ဇိသည)

ထိုစာကို ထည့်လိုက္ကသောအခိန္တ ညေနေလးနာရီ ခြဲနေစပီ။

သိပ္ပံဝေကာဝ်းဝေဆာတ္တဝိကု လူပုဂ္ဂိုလ်ဝေနေစပီ။ ကဗြန္ဒေတာဝ် စာထည့်
လိုက္ကကို ဘယျမ္မ ဗမဉ္ဇာမဟုတ္တ၊စိတ္တိလက္ခ ထက္ကးခဲသည။

သိုလေသာ တစွဲတစုဝေယာက္က ဗမဉ္ဇဖစုဝေအောင့် ဗမဉ္ဇားသည။

ဗဖစုဝေတာ ထိုသူမ္မာ ကဗြန္ဒေတာလူအတန်းထဲက မာလာဝေမာင့်
ဆိုဝေသာ ဝေကာဝေလး ဗဖစုဝေ၏။ တိုက္ခိဝိ ခိဉ္ဇပနဝေတာ မာလာဝေမာသည
ဗမဗမဖူးဝေဝ် အဝ်းလ်းဝေဆာတ္တ အတူတူဝေနေသူ ဗဖစုဝေနေစပိန္တည။
ပိုဆိုးတာကေတာ မာလာဝေမာသည အူဝေသကာဝ်းသကာဝ်း ဝေဝိဇ္ဇာဝေဝ်ပဝ်
ဗဖစု၏။ ဒါဝေတာဝ် သူတိုလေမာဝ်းဝေတြထဲမ္မာ သူက လည့်ည
ဝယုဝတ္ထုဝိဆိုးဟု ဝုက္ကားဝေနေသးသည။

သူ့အိမ်ထဲမှာ ထကြွေးတာက ကပြနေတာပဲ။ ဗမာမင်းကို ခံစားနေပါလို့က
စာမေးရတာလိုပဲ။ ခုလို ခိုးဝေခံကာ ခိုးဝေကြည့်နေတာ။ ဒီစာတိုကုံးထဲကို
စာထည့်လို့ရတဲ့ ဗမာမင်းဆီ တကယ့် ဝေရာကြီးမလွန်၊ ထင်နေကြတဲ့
အတီးအတ၊ ခပ်တိုတို ဝေရာကြီးဝေတာပဲ။

ဒီအတိုကုံးဆို ငါကယူ ဗမာမင်းတော့မလွန်၊ ဝေရာမိသတဲ့။

ဒါနဲ့ပဲ ကပြနေတာပဲ။ ထကြွေးဝေရာ၊ စာတိုကုံးထဲက ထကြွေးပြီး
ဗမာမင်းလက် ထည့်ကြည့်။ ဒါတော့ ကပြနေတာပဲ။
လူဝိုင်းလူဝေးကောင်းလေးဗမာမင်းကောင်းကိုလည်း ဝေရာကံခံကို
ဝေပေးလိုက်သေးသည်။ ကပြနေတာပဲ။ ဝေရာကံခံကောင်းကောင်း၊
မာလာဝေရာ အဝေရာကံခံကောင်းကောင်းဝေရာတော့ ဝေရာမိသတဲ့
အတော့ပဲ ဗမာမင်းသားလည်း ဆုံးရှုံးသည်။ ဒီလိုနဲ့ ကပြနေတာပဲ။
ဗမာမင်းထံသို့ မရောက်သေးပဲ ဆုံးရှုံးကြမိကြမိ
ဝေရာကံခံဝေရာတော့ သည်။

ပျမ်းမင်းက စာတိုကုံးကညွှတ်ပေးတာကို ကပြနေတာပဲ။ ဝေရာကံခံ
ဆိုသည်။ ဒီအတော့ကောင်း မာလာဝေရာ လာဝေရာတော့ ကပြနေတာပဲ။
လုံးဝမယုံနိုင်။

“ငါက တမင်က ဝေရာကံခံနဲ့ နှင်းကံကို သူ့လက် ဝေရာကံခံအတိုင်း
ထည့်ပေးလိုက်တာပါ။ . . . သူက ဝေရာကံခံတိုက်ရုံနဲ့ စကားဝေရာ
ပျမ်းမင်းပျော်တာမဟုတ်ဘူး . . . နှင်း သိသေးပဲ . . . အခု နှင်း ဝေရာကံခံ
ဝေရာကံခံပျမ်းမင်းတော့ . . . ဝေရာကံခံ . . . ငါကလဲ နှင်းကံခံကောင်း
ခိုးမိသေးပဲ ဝေရာကံခံပျော်တာလို့ မိတ်တော်မူပေး ဝေရာကံခံ
ပျမ်းမင်းကံခံ . . . နှင်း ကံကို ဝေရာကံခံကံ သင့်တော် . . . ”

ဟု ကြားနေသေးသည်။ မာလာဝေရာကံခံ အဝေရာကံခံကံခံ
ခိုးမိသေးသေး သူမင်းကို ဝေရာကံခံကံခံ မဟုတ်။ သူ အမိန့်ကံခံ
ဝိုင်းဝိုင်းသေးသေး ဝေရာကံခံကံခံ သိသေး၏။ ကပြနေတာပဲ။
ဟု လိုက်ရမိသေးသေး ပျမ်းမင်းကံခံ။

“ဘာပဲပျစုပျစု . . . ညေနညွှန်ရင်တော့ အေဆာဂ္ဂါ
လာပျစုဝေအာညွှန်ပဲ . . . နှင့် ဝေဟာကဝေဟာစိုးရင် ပါလာထဲမှာ ငါ
ဝေဟာဝေဟာပျစု . . . ကံကောင်းပျစုဆိုးဆိုးတို့အရာဟာ တံခါးကို တစ်ခါ
ဝေဟာတို့ ဆိုတဲ့စကားကို နှစ်မနဲ . . . ဟာကားလား . . . ” ဟု အတညွှန်
ပျစုဟောပြော၏။

ကပြောတော့ ကုလသမဂ္ဂအေဂ္ဂါပြောလိမ့်တော့ ဖိတ်ကို
လက်ရံဝေဟာ ဆိုတာက တစ်ဝေဟာ ပျစုဝေဟာ၏။ မာလာဝေဟာ
ကပြောတော့ ညနေထေးဝေဟာက ပျစုမဖူးက စိတ်ဝေဟာပီး
ဝေဟာခံဝေဟာဟု ယူဆခံဝေဟာတော့ ဝေဟာဝေဟာပီး သည်။
စိတ်ဝေဟာတစ်ခါလှည့်ပီး မာလာဝေဟာခံဝေဟာပီး သူ့လှည့်
အူတူကဝေဟာဆိုးဆိုး အတူအဆန်းအပျစု ပျစုမဖူးလှည့် သာ
ပျစုမဖူးပီးသည်။

မာလာဝေဟာ ခံဝေဟာကံဝေဟာဝေဟာပီး ပျစုပျစုသည်။
ဒါမဟာတူ မာလာဝေဟာ အားနည်းဝေဟာကံ တစ်ဝေဟာ
ဝေဟာလှည့်ပီး အေဟာမဟာလှည့်ပီး ဆိုဝေဟာ သေတာလည်း
ပျစုခံဝေဟာ။ နေကတစ် ပျစုခံဝေဟာတော့ မာလာဝေဟာ
ကပြောတော့ ဝေဟာကံ အမေးကံဝေဟာတို့အခါ ပျစုမဖူးက . . .

“ဟာကား . . . မာလာဝေဟာတစ် ငါဝေဟာ ဝေဟာမဟာပီး . . . ” ဟု
နေကတစ်ပျစုလှည့်ပီး ခံဝေဟာပျစုလှည့်ပီး မာလာဝေဟာ
သူ့ထိုးခံအတိုင်း အဟာကံမဟာပီး ကပြောတော့ ခံဝေဟာ
မာလာဝေဟာ။

ကပြောတော့ သူတို့ထံသို့ ပြောသောပြောသော စိတ်တို့
ပျစုဝေဟာ။ ထိုစိတ်တို့ဆိုတာကလည်း အင်းလားလမ်းပေဟာ
ဝေဟာကံဝေဟာ ပျစုဝေဟာ စိတ်ပျစုအေဟာပျစု၏။
စည်းစာဆရာပျစု တစ်တော့ ပြောတော့ အလှပဲ။

ပျော်စရာကောင်းတဲ့ ဘဝ ပြောင်းတာတို့ မဟုတ်ဘဲ
ဆက်လက်နေလေသည်။

အင်းလားဆော့ပွဲ အေရာက္ခာ ချေလွှမ်းကြ
တုံ့ကနဲရပြန်သည်။ ဦးနှစ်ဖုစသောဘေသာကော့ အဆာဦးစွာ
အဆော့ပွဲစွာရော၊ အင်းလားလမ်းပေဦးစွာပါ လူစုကွဲနေသည်။

[illegible]

ထိုစဉ် . . .

“ဟေ့... ခုနစ်... ဟဲ့... ဟဲ့... ငါ ဒီမှာ...” ဟု လူမူးအောင်
 နှုတ်ကုန် လက်ပုံခေမာတော်က မာလာမာတို့ ပျော်ရွှင်သည်။
 ထိုနေ့ကတည်း ပျော်ရွှင်ကြစဉ်၊ မုဆိုးတို့အောင် အောင်အောင်
 ဝင်ကြ၏။

“နင့် မဝင့်မှာစိုးလို၊ တမင် လာစောင့်နေတာ...” ဟု သူက ဝေပျာပျာပစ်ပစ် အေးဆာသွားနင်းဆီ ဦးဆောင်ခေါ်သွားသည်။

“ခဏထိုင်ဦး . . . သူ ခေရ်ခီးနေတယု . . . ဗပီးရငှ ဆငှးလာလိမ္မ့ယု . . .
ဝါပဲ ပြားအေဟူကငှးဟူကားလိက္ခယု . . .”

ဆိုစပြီး အေပဌတကြား၏။ ကပြနဝေတာလူညွှန်း ဧည့်ခန်းထဲမှာ
ခပုဏ္ဍကောသုကောသု ထိုင်စောင့်နေရသည့်။ တာဝေတြ
ဆက္ခုပစ္စည်းမလဲဝေတွံ မယ်။

ရတနာတို့ပျံ့နှံ့နေတုန်းမှာ အေးဆာသည့်ပျံ့ပျံ့စွာနေသော
ဆရာမတစ်ယောက်က ကြည့်နေတာကို တည့်တည့်နားလည်စွာ
ကြည့်လိုက်သည်။ သားမိမိ။ မိမိတို့ရောက်ရှိနေသော
ခန်းကုန်းတစ်ခု၏။ ဆရာမသည် ကြည့်နေတာကို ဝေဖန်
စွာ ရရှိသည်။

“ကြည့်ရုံတို့ကို အေးဆာသည့်ပျံ့ပျံ့စွာလည်း . . . ” ဟု မေးသည်။
ကြည့်နေတာတို့လည်း ဝေဖန်သောတို့လည်းကောင်းပျံ့ပျံ့စွာ . . .

“ခဏ . . . ဟို . . . ဟုတ်တော့ ဆရာမ . . . ”

ဆရာမက . . .

“ဒါဆို လာပါလိမ့်နော် . . . ” ဟု စပီရစ်ရှင်ပျံ့ပျံ့စွာ ကြည့်သည်။

အမှန်တော့ ဆရာမသည် ဒါမီး အေးကြွေအသက်မီးတို့
ပျံ့ပျံ့စွာသောပျံ့ပျံ့စွာ ကြည့်နေတာကို အေးဆာသည့်ပျံ့ပျံ့စွာ
မဟုတ်ပေ။ ရှိသည်။ ထိုအေးဆာသည့်ပျံ့ပျံ့စွာ
ပျံ့ပျံ့စွာနေသောတို့လည်း အေးဆာသည့်ပျံ့ပျံ့စွာ သားမိမိ
သားပျံ့ပျံ့စွာ၏။

သူသည်လည်း ကောင်းသောတို့က ခုလိုလားစေသောတို့လည်း
သက်တောင့်သက်သာရှိသည်။ ဆရာမသည် ထိုသို့လည်းကောင်း
ကိုယ်တိုင်စာတတ်နေတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် ချစ်ခင်
သောပျံ့ပျံ့စွာ သူလို အချစ်မိမိ မသက်တောင့်သက်သာ
စာတတ်တိုင်းက လား။

ညွှန်းတမ်းထဲ၌ တုခင်းပျံ့ပျံ့စွာလည်းကောင်း သူတို့ကြည့်နေသော
ကိုယ်တိုင်ပျံ့ပျံ့စွာလည်းကောင်း ပျံ့ပျံ့စွာလည်းကောင်း
ဆယ့်နှစ်နှစ်တောင့် မကောင်း။ ပျံ့ပျံ့စွာလည်းကောင်း
ပျံ့ပျံ့စွာလည်းကောင်း၊ ထိုသို့ပျံ့ပျံ့စွာ ပျံ့ပျံ့စွာလည်းကောင်း
မကောင်းတို့လည်းကောင်း မသက်တောင့်သက်သာရှိ
ခဏ ထုတ်ပေးသောတို့လည်းကောင်း စဉ်းစားနေတိုင်း
မသက်တောင့်သက်သာရှိတာ ကြည့်ရသည်။

““ဆေးရီးပဲ သူငယ်ဌေးရယု . . . ””

ဟု ဝေပုဟဗိုလ်အားယူနေသော မိကုန်းတည်းမီးလား အကဲခတ်လို့
ဟန်ပျပွေ့ကွာပင် နေကာ လိုက္ခဌေးလားသော ပျမပျမကို
ေတြာလိုက္ခ၏။ ထိုအခါ စေတေကဆရာမကို ပျမပျမသလိုပင်
ကပြန်ေတာ ခေါ်ဌေးငုံလ်ထားလိုက္ခ၏။ ရွှေဌေးတုန့်ပျမတေကေတ
ေတေကေကထက သုံးဆေလက္ခသည။

ေပျခသံတဖ်တွဲ ဟုကားရသည။ လူတစုေယက္ခညး၏
ေပျခသံမားပျမ၏။ ခုလို ဖိနု၏ေနက္ခမီးမားေွေဝံ သမံတလဌေးကို
တဖ်တွဲတုဂ်ကုပီး ပရေေးပတာေလ်က္ခတ္တ။ မာမာလေမာ
ပျမစုေဟုကဌေး ကပြန်ေတာ ဓကဌေးေကဌေးသိ၏။ သူ
အတနးထ ဝတ္တတဲ အခါတုဌေး လူပျမစုခ ဖိနု အရေကားရတာကို
မွတ္တိေ ညည။

ပျမပျမေကေတ ဓဟုကတ္တေကေလို့ ေပျခသံလ်ေအာ ဓလ်က္ခတ္တလား
မသ။ မာမာလေမာ၏ ဖိနုတဖ်တွဲ ဖုံးလးမး သြေးေယာေဟုကဌေး
သူေပျခသံတပွေ့ပျ မဟုကားလိုက္ခတာလညး ပျမစုေကဌေး ပျမစုည။

ကပြန်ေတာေွေပွကရံမာ သူဝတ္တိလို့ကေဟုကဌေး ဒူးေအာက္ခိဌေးကို
ပျမစုသုဌေး သိလိုက္ခည။

မာမာလေမာ ဝေထိုဌေး . . .

““ခွေကညပျမဌေး ခေါ်ဌေးကိုကေတညိုလို
ေဆးသြေးဝယေပေးလိုကဌေးမယု . . . စကားေပျဟးေွေကဌေး . . . ””

ဟု ပုပုဌေးေတြထဲမာလို ေပျဟပျီး ေတြေတြး၏။ ကပြန်ေတာည
ပျမပျမကို တုဂ်ကုေဟုကညို့ အိခတ္တ ပိသုဌေး မာမာလေမာ
သြေးရာတညို့ သ လိုက္ခကညေန်မသည။ သူသည ေရာကေတ

ဟူကာပိလားဆိုတာမီး အထွီဝဲတြ မဝငံတော့ပဲ ဝေးခိတ္တကို
တနံးဝေးသည။

“ယူနာမည ကိခိခံးဝိုးနော့ . . . ”

“ဟုတ္တံ့ခိဗ္ဗံ . . . ”

ကဗြနတော့ဝိုးလုကာထူးသလို အလိဉ္ဇူမန ဝေပုဖလိုက္ခိ၏။ သူ
ပံးဝိဉ္ဇူပံးလိဉ္ဇူည။ သူက စားပြဲပေငှသိုၤ စာဂြုကုခေါကု ကေလး
တခွါကို တညိကွပ်း . . .

“ဒါ ယူပေးတွဲစာနော့ . . . ”

“ခိဗ္ဗံ . . . ဟုတု . . . ဟုတွါတယု . . . ”

ကဗြနတော့ဝေပုဖာငှိကုပေးလိုကု၏။

တရားဝငှ လုဉ္ဇူလုဉ္ဇူညး အရဆိုလိဉ္ဇူ စာကိုယူပီး ဖြေငှတု
စုခဲဆေးဟူကညုၤ၊ တကယွဲ ကဗြနတော့ဝေရးထားတွဲစာ မွတ္တိန္တ
ဝန္တိသငှည။ ခုလို စာဂြုကုခေါကွေလး ပုမငှဂံနဲၤ ဟုတွါတညိလိုကုတော့
မေတာၤလဲၤ ကဗြနတော့ဝေ အစု မဟုတွဲ သူဝေရးခိတ္တဝေရးထားရငှ
တညိလုဉ္ဇူလဲၤ။ ဥပမာ . . .

ကဗြနတော့ညု ပုမုမုးထံတြဲ တခွါလျှံးကဗြနိပါမည။

ပံ - ခိခံးဝိုး

ဆိုတာမီး သူၤတာသာ ဝေရးထညွှားရငှကော။ မတတုးဝိုငှ။

ကဗြနိဆိုလညး ခံလိုကုဂံဂိတာဝေပါ။

“ဒီစာနဲၤပတ္တကွပ်း ဝေပုဖာရာလေးဂိလိုၤ ဝေခေလိုက္တာပါ . . . ”

သူကေပုဟသည။ ကဗြနတော့ညု သူၤလော့ဝွံမာနော့ရတာ အေတာ့သငှ

နေသားကလေးပဲ။ သူ၏လည့်ဝှမ်းအထိ မော့ကညွှဲသော
အဆင့်ရှိရာကနေစပါ။

သူက စာကိုဖုတ်လို့လိုက်၏။ မသိသော ကံဘက်ညွှဲကတော့
ကပြန်တော့ လက်ရေးကို ပုံရသည့်။ ကပြန်ဖို့မဟုတ်တော့
သေဆုံးသြား ပါ။

သူက စာထဲကတစ်ခုခုကို လက်မှတ်ရေးထိုးထားတာကိုတွေ့ရသေး...။

“ယူ၊ စာထဲမှာ ဘာကတစ်ခုခုလုံးသားရှိရင် ဆိုတဲ့ စာတန်းကတော့
ပါတယ်နော်...။”

“ခဏ...။”

“ယူက ဘာကတစ်ခုခုဆိုတဲ့ စာတန်းကို ယခုခွဲကွဲကြည့်ရအောင်...။ အမှန်
ရရှိရင် ဘာကတစ်ခုခု... စာတန်း ပေါင်းစား နေတာပဲ...။”

“ခဏ...။”

“ဟုတ်ကဲ့...။ အဲဒါပေါ့ပေါ့လို့ ယူက ကိုယ်တိုင်ကြားတာ...။
တကယ်တော့ လက်မှတ်ရေးထိုးထားတာတွေနဲ့ သတိကို ဂရုစိုက်ပြီး
မှန်ကန်စွာရေးသားတာပဲ...။ ဒါပဲ...။ တို့က ကိုယ်တိုင်ရေးတာပဲ...။”

ဟု ပြောရင်း ပုဒ်ရက်ထဲ ကြားသေးသည်။ ကပြန်တော့ သူ
တစ်ယောက်တည်းရှိနေသော ကပြန်တော့ ပြောရင်း ပြောရင်း လက်မှတ်ရေးထိုး
ရေးရေးကတော့ နေ၏။ ခုနစ် လနားပြီး ရောက်သော မသိသော ဆရာ
ပုဒ်ရက်ပေးလာ၏။ သူ့က ပြောရင်း ဘာကတစ်ခုခု မလေးပူပူက
ထိုနေသော ဘာကတစ်ခုခု ပြောရင်း ကတစ်ခုခု ထိုနေသော ကတစ်ခုခု
သတိရသေးတာ အပို မကွဲဟုတ်ကဲ့လည်း သေဆုံးသြားသည်။

အနီးအနားမှာ ကြားသော ကတစ်ခုခု ကြားသော ကတစ်ခုခု
ဝင်ရောက်နေသော ကတစ်ခုခု သတိရသေးတာ။ သူ

ကပြန်တော့အပိုစိတ်ဝှေးဘူး ဆိုလို့တော့ ဒါမီးလုပွရာ
အေဟာကောင်းမပြီ။ ခုတော့ အဆာဉ္စတုတကူးတကေခန့်ပီးမ
အဂ္ဂကွဲပြတယှ။

အိန္ဒြိယမင်းစားဖိတ်ပီးမ “ကနတော့ပါသေးရဲန” လိုၤ ဝေပဟလးတ္တလိုပဲ။
ယုတ္တနားတယှ။ တော့တော့ ရကွတ္တံ့ မိန်းမ စသည့်ပုပ္ဖဝ္ဗ
နာနာကံညးကံညးပုပ္ဖန္တရံၤ တော့သည့်။ခုတော့ ဒီလိုမဟုတ် စာကို
ဂုတ္တရက အခိန္တုပီးဝေးရဲလို့လို့ၤ ဂုမစိတ်ပဲ
သတ္တံ့မားသြားတကိတော့ တေးဇူးတင်ဝေးသည့်။
ထိုကံစောဟာကဝ္ဗဲ သူနဲၤ မိန်းမတင်သိုဉ်းဝိဇ္ဇာပီး စကားဝေပဟခြံဝ္ဗ
ရဲတမဟုတ္တား။ သူက ပါးပိတုဂ္ဂိက လှံကတော့ အသားခင်း
ထလိုကတ အုမတုဟ သေဘာထားဝ္ဗဲဝေလမလား မေပဟတတု။

(ဒီအတိုင်းဆိုလို့ ဝေပဟလှံက ကပြန်ပုပ္ဖန္တထက ပိုဆိုးတော့မညီတာ
သိသာနေပီ။ စိတ်ဝှေးလို့ စောင့်ဉ်းကညးလော။)

ဘာပဲပုပ္ဖန္တပုပ္ဖန္တ ဒီကိစ္စပုပ္ဖန္တတဲအတြက ထူးပုဆားသော
ဝေပဟတင်းလဲမးဝေတြ ပုပ္ဖန္တဝေပဟတကတော့ အမ္မန္တပဲ။
သုတ္တဝါဒပြန်တော့ အဆာဉ္စညးနားထဲမှာ
ထိုကားဝေပဟဝေခဆကတီးက တုဆားတော့သား
တော့သားသူဝေတြလညး ပတဝန်းကံညာ ပြီနေဆကသည့်။ သူသည့်
ဘယုတော့သားကိုမ ခုလို လကံ ဝေတြာဆဲး ခဲဖူးပုခင်း မဂ္ဂသုပ္ဖန္တ
အထူးအဆန်း သဖြယုပ္ဖန္တနေ၏။ ကပြန်တော့ၤ
ဘာဝေပဟဆကတတ္တိတာ ဘယျုမ္မ ဆကားရတမဟုတု။
သူတိုၤအုမတော့ ပုမ္မမုးက ကပြန်တော့ၤ အထူးအခြံအေရး
ဝေပလိကုပ္ဖန္တပုပ္ဖန္တ ထွက်မှာ အမ္မန္တ။ ကပြန်တော့သည့် မထွက်
နမည့်ကားသြားရေလသည့်။

ထိုကိစ္စသည့် သူတိုၤအဆာဉ္စ သတင်းထူးသတင်းဦး ပုပ္ဖန္တရသည့်။
ကပြန်တော့ ဘယျုလဲ၊ ဘယျုလဲဆိုတာ သိလောဟကသည့်။ မာလာမေဉ်း

စံုစုမုန်းဝမ်းပျမန်းဟန်ကသည့်။ မာလာဝေမာဏ ကပြန်ဝေတာဝ
သူ့သူငယ်ငွေဝမ်းပျမန်းဝေကာဝမ်း နာမည့်။ အတန်းဝေဝေဝေကြ
ဝေပျဟပျပလိုက္ကည့်။ ပျမုမုန်းဝေဝေ ကပြန်ဝေတာဝါ၏ အေပျခအေနက
တည့်လဲဝေဝေသကေတာ့ . . .

““ငါလဲ တိတိက်ကော်တို့ မေပျဟတတ္တုး . . . ဒါပေမယ့် ပျမုမုန်းလိုလူမီးက
အေဆာဠိဖိတုပ်ီး ညွှံ့ ခကားဝေပျဟတတ္တုးတာ ခဉ္စးစား သကည့်သကေပါဟာ
. . . ”” ဟု ဝေပျဟလိုက္ကည့်၏။ တကယ့်ဝေတို့ မာလာဝေမာဏည့် ဒီဝေလာကု
ဦးဝေခွာကုဝေပျပးသူမဟုတ်။ ကပြန်ဝေတာဝေပဝေ ဝေစတနာ
ထားခိဝေမာဏဝေဝေ စိတ္တုးတည့်ရ ဝေပျဟခိလိုကာက အကြကုဝေဦးပျခဝေ
ပျစွံရ၏။

ဘာပဲပျစုပျစု သူလေကဝမ်းမးဝေသကာဝေ ထုဝသတဝမ်းမာ အလံဠုမန
ပိဉ္စးဝါသြားသည့်။ ပျမုမုန်း ခေရီဝေဝေသကားမာ တုန့်ပ ဝေခိက္ခားစရာ
ပျစွာသည့်။ အပွတ္တုးဝေဝေ မက္ကန္တကသည့်။ ဒီလိုအေပျခအေနမီးမာမ
သူးဝေဝေပြန်ဝေတာဝ လူပျမုမုန်းသကီးမာ တစ္ဆကမ ထည့်မိပျနည့်။
အေဆာဠာ ဝေဝေခါခါသကုပီးနောကု သံး ရက္ခသကမာပျစု၏။
သိပ္ပံဆာဝ စားဝေသတ္တုးဝေဝေဘေးက ပျစတုဝေလံာက္ခလာမာ
ကပြန်ဝေတာဝမည့် လွမ္မးဝေခေလိုကုဝေသ မာလာဝေမာဏ၏ အသံကို
သကားလိုလုည့်သကည့်ကုဝေတာ့ အပွတ္တုးက စားပွဲတစ္ဆးမာ
ထိုဝေခေသကေသ မာလာဝေမာဏဝေဝေ ပျမုမုန်းတိုကု
ဝေဝေလုကုသည့်။

မာလာဝေမာဏ လက္ခပဝေခေသည့်။ ပျမုမုန်းကို အကဲခတ္တကည့်ဝေတာ့
ကနုကြက္ခန္တု။ သကည့်ကည့် သာသာပဲ။ ပျပံးဝေယာဝေယာဝေ
မိက္ခးဝေထားပျစုဝေ ဝေခေ၏။ ကပြန်ဝေတာဝ သြားသဝေသြားသဝေ
ခဉ္စးစားသည့်။ ဆံးပျစတုကု မခိဝေဝေသေခတ္တပဝေ စားပွဲနားမာ
သြားရပေခေမိပိ။ ကပြန်ဝေတာဝပေခေပံပွာ . . . ““ဘာမာမလဲ အဓ္မ . . . ””
ဟု လာဝေမးဝေသ စားပွဲထိုးကေလးတစ္ဆးဝေယာကု၏ ပံးစံမီး
ခပုပိပိပိကေလးမား ပျစတုခေမလားဟု ခိုးရိမိဝေသေသည့်။

““ထိုငုံလောဟာ . . . ””

မာလာမောက္ခ ဝေပုဟသည။ ကဗြနတောဉ္စ ပုမုမဖူးကို တစ္ဆိက
ဆကညသည။ သူက ခရီးဦးဆက်ပုဟန ပျံး၍ မသိမသာ
ခေါင်းဆက်ကု၏။ ကဗြနတောဉ္စ ဝဋ္ဋိသည။ ဘာမောက္ခဉ္စ
ကုလားထိုဉ္စ တဌးခိတုဂုံ လောကု တဲတကေလး ထိုဉ္စမုနးမသိ။

““နငု သူကကို ဝေပုဟစရာဂိတဏ္ဍိ . . . ””

မာလာမောက္ခ ပုမုမဖူးဘကု လုညဉ္စပီးဝေပုဟသည။ ပုမုမဖူးက . . .

““ဟုတ္တယု . . . ””

ကဗြနတောဉ္စ ဟုဝိနောကဒ္ဒဉ္စလုံငု သူကကို ပိုမပီး ဆကာဆကာ
ဆကညရဲ့လာသည။ သူက . . .

““ဟိုနောက ဝေပုဟတဲကိစုဒအတြကု စိတ္တဒ္ဒဉ္စယုကု ပုဖဏ္ဍိးသလား . . .
””

ဟု မေးသည။

““မုဖဏ္ဍိကု . . . ””

အားနာလိုလညး မဟုတု။ လောကြတ္တညး မဟုတု။ စိတ္တဒ္ဒဉ္စ အတိုဒ္ဒဉ္စ
ဝေပုဟပုခဒ္ဒဉ္စပုဖဏ္ဍိ၏။

““တိုက မောတနာနဲလ ဝေပုဟတာနောဉ္စ . . . ””

““မောက္ခဒ္ဒဉ္စတဌိတယု . . . ””

““မောက္ခ . . . ဒါနဲလ သူကကို လကုမောက္ခဒ္ဒဉ္စ ပေးစရာဂိသေးတယု . . . ””

ဆိုမပီး အိတ္ထက တစ္ဆိကရာကို ထုတု၍ ကဗြနတောဉ္စဝေပု
စားပြဲပေပုခေပေးသည။

ॐ အာပုဗ္ဗံ ॥
လူကအာပုဗ္ဗံ ॥

ပျမန္တစာလံုးဝေပါငှး သတ္တိရုက္မး

ဖိနုးခနဲ ပွဲနုးခနဲ ပွဲပွဲဝီး ဝေပွဲတော့ စိုလ်သည။ မာလာမော့
ကေတာ့ သိတဲ့အတိုင်းပဲ။ စာအုပ် ဝေကာတော့မကညှာနော
ကပြောတော့...။

“စေတနာနဲ့ပေးတဲ့ဟာကို . . . ယူလိုက်လေ . . .”

ဟု တုံကြွနားနေသည်။ စာအုပ်ပေါ်မှ လှည့်စွဲထည့်ပီး သူတို့ကိုးတာဝန်
 နှုတ်ဆက်ပျစုတော့ပဲ အချမန္တကြည့်သည့်။ သူ့ဝတ်
 ခြေကြာဆံ့စကားပေးဟန်ရသောအခိုက်တွင် ပုစွန်ကို ထကြွ
 ပေးပေးခိုက်တွင် ပုစွန်တစ်ပီး ကော်ခိုင်းမိလို့ကန်၊ တစ်ပီးကန်၊ ကို
 ခြေကြာခိုက်တွင် မသောဆေးတို့ အသည့်အသန့်
 ပျံ့နှံ့နေပေလေ့ရှိတာကြောင့် ထူးဆန်းလှသည်။

[illegible]

တာပဲပျစုပျစု သူးဝွင်္ကပြန်တော့ကွ ကံစပွယျ၊ ဝေပဟရမလိုပျစုနော်။
 သူ ခုလိုလုပုံလေ လူတော်က သူးဝွင်္ကပြန်တော့မို့ ယိုးပြပေးလှစွာ၏။
 သူသည့် ဘေကံးဗွာ ဂုဗ္ဗဝဋ္ဌာသမီးတစုံယောက္ခိ၊ နာမညကီးသူ၊
 လူတိုင်းလောကု နီးနီးကိ မွတ္တိနေသူ။ သူဘာလုပ္ပယ၊ ဘဩားတယ၊
 ဘဩါန၊ တော်ကတ္တိက အစညမဲ့ စောဋ္ဌကညုပျခင်းခံနေရသူ။

ဟိုနေ့က သုံးငွေပြန်တာ စားသောက်ကြ ခဏလောက အတူထဲ ပျစွာကို တုခးစားပြဲကလဲဝဲြ၊ ပျကြီးပျဏ္ဍာဝဲြက

ေတြာသြားသည့်။ ဘယုယောကံတံလေးနဲ့မူ စားသောတ္တိငှ အတူ
မထိုဌ်းခွဲေတာ့ မဟာထူးပျားမးဆကီး တစ္ဆေပုဗ္ဗေနေ၏။ ဒီေလာက
မိကုးငွာသာေပးတတ္တိတဟာ ကေးုဝေတာ့ ကေးုဝေဟု တြက္ကသည့်။

ပျမမုးက ကြေနေတာ့က စာအုပ္တစ္ဆေပု ဓေပးလိုက္ကကို အနီးအနား
စားပွဲမာ ထိုဝေနေသုေတြက လွမးပျမသည့်။ ဘာစာအုပ္ေ ဆိုတာကိုေတာ့
မသိဆက။ ပျမမုးက ကြေနေတာ့က စာအုပ္ကားမာ ပုဗ္ဗန္ဓာပုဗ္ဗိး
ေပးတာပဲဟု ထညကသည့်။ ခမ္မမးလွမးကလူေတြကေတာ့
စာအုပ္နးမသိ။ တစ္ဆေပုဗ္ဗေပး လိုက္ကယု ဆိုတာသာ ပျမသည့်။ သူတိုာရဲ
ေတြးဆခိက္ကေတာ့ ပျမမုးက ကြေနေတာ့က လကေဆာငွစ္ဆေပးတာ၊
ေမးေနာလကေဆာငှ ပုဗ္ဗစ္စါမးတယု၊ ဒီလို
ေမးေနာလကေဆာငှေတြ ဘာေတြေတာငှ ေပးတဲ့ အဆငွ္ဌေတာ့
အေပုခေအေန ေတာ့ေတာ့ေတာ့ကးလိုာပဲ စသည့်ပုဗ္ဗေပု။
ပျမမုးနွေငွေတ္တက္ကငှ ဓေနမေကးလိုာ အေးြးထညေတာ့ တာေလာက
ကိုေတာငှ သတးထူးလိုာ သတ္တတ္ကတာဆိုေတာ့ ကြေနေတာ့နွေငွေ
စားသောတ္တိငှ ထိုေ ကိစာဟာ မိကုးငွာဖးသတးဆကီးေပါ။

ကကြေနေတာ့ညညး အေခိတ္တက္က ဘုမသိဘမသိ နာမည
ဆကီးခရေတာပါပဲ။

ထိုကိစာနွေငှ ပတ္တက္ကပီး ကကြေနေတာ့ညညးေတြဆကားမာ အမီးမီး
ေဝဖန္တက္ကေပးဆကသည့်။ တခိပ္က . . . “ကြန္တရက္ကေလးဂွးတြာ . . .
မးက သိပိရိတာပဲ . . .” ဟု ခီးကီးဆကသည့်။ “ေကံာေတာ့ ကပ္ပတိန၊
ညားေတာ့ ေအတီဆိုတာမီး ပုဗ္ဗေနေပါလားတြာ . . .” ဟု
ေနာတ္တလိုေပုဗ္ဗလိုးငှ ရိတဲ့ေကာငှေတြ ကလညး ပြိ၏။
တခိပ္ကေတာ့ . . . “ဘာပုဗ္ဗေပုဗ္ဗေ ငါတိုေတာ့ ေကနပ္ပတ္တိ . . .
စက္မ္တိုာ ေဆးတိုာက ေကာငှေတြ၊ ကဒကေတြ၊ အတိအက္ခ
ေကာငှေတြကို ေကံာပုဗ္ဗိး ကိယုေကံာက လူကိုပဲ
ေြးခွဲတဲ့အတြက္ ပျမမုးကိုလဲ ခီးကီးတယု . . . အထူးသုဗ္ဗေ
ငါတိုာသုဗ္ဗေထဲက ရြားတာကို ပိဗပီးေကနပ္ပယု . . . ဖူးစာဆိုတာ
ဒါပဲတြာ . . .” ဟု ဝမးသာအားရ ပြိဆကသည့်။

ပျမမုန်းအေပင့် အဂ္ဂုအမုန်းဗဲလနးဝေနေသာ သူငယ်ဌ်းတစုဝေသာက
ကေတာ့ ဝေတာ့ဝေတာ့လေး မေက်မလည့် ပျမမုန်း၏။ သူနဲအတူတူ
အေဟ့ပျမ လိုကြားရင်းကသာ ပျမမုန်းကို စတင်ပျမမုန်းခဲချခင်း
ပျမ၏။ ပျမဝေတာ့ သူက ကပြနေတာထွက် အမဲးသကး
ပိုစပီးသားနားသည့်။

သူအေဖကလညး ရာထူးဟုကီးဟုကီးဂိုထားသူ။ ကပြနေတာထွက် သူကို
ဝေကာပီး ဒီအေပျမအေနေရာကြားတာကို ခံပပင်းနေပံ့ရသည့်။
ထိုဂေဟကောင့် တစုကောဝေတာ့ “မင်းနဲငါ စာရင်းဂွင်းစရာဂိုတယ”ဆိုစပီး
ကိကုလားဂို စားဝေသတ္တိငွေစွဲငါ ဝေခွဲသားသည့်။ သူက ရမ္မာပား
မ္မာဝေသတ္တိငွေ။ ကပြနေတာထွက် (ထိုစဉ်) မေသာကတ္တုဖင့် ဖဂ္ဂတိုပဲ
ဝေသကုသည့်။

နညးနညးမ္မာဝေသအခါ သူရဲငွေသည့်။

“မင်းက သက်တက်တာကောင့်သလား . . . ဝေဟကုင်းပဲကြာ . . .
သက်ကုင့် သက်တက်ယို၊ ဝေစာစာကတညးက ပြင်ငွေလင်းလင်း
ဝေပျမမေ့ပါကြ . . . ခုလိုလုဟကေတာ့ သစာမဲရက်တယ . . . ငါ့ကို
အဂ္ဂုကြွတ် သေဘာပဲ . . . တမည့်ကု ငါ့ကို ဝေကာလိုက္ကဲ သေဘာလား
ဝေဟကောင့် . . . ”

ကပြနေတာထွက်အေထားမ္မာ အေတာမြက်သည့်။ သူငယ်ဌ်းဝေတြက
ဝေမးဟုကုမနးဟုကတိုးကလညး . . .

“မင်းတို၊ ထည့်လိုသကီး မဟုတိုဘူးကြာ . . . မာလာမေတ္တ
မိတ္တကပေးလို၊ သိရတာပါ . . . သူငယ်ဌ်းအဆင့် ပိုပါဝေသတယ . . . ”
ဟုဝေပျမဝေသညး လကွခံဟက။

“ပျမမုန်းလို မိနးကေလးမီးက ဒီလောက အခြင်္ဂေဝေးပေးတယ
ဆိုကတညးက သိသိသာသသကီး ဂွင်းနေပါပီကြာ . . . ” ဟု
အတင်းပဲ အတည့်ပျမဟကသည့်။ စာထဲမ္မာ သတ္တိမ္မာတို့ကိစု

ခေတ္တပျာတာလို၊ ပျော့ဖိုလ်ကလည်း သိက္ခာရန်စရာသင်္ကန်း
ပျစုစေ၏။ ဒီအတိုင်း မိန်းမချစ်တော့လည်း တစ်ခု။

ဒီကော့ကွဲတော့ အမွှာတိုင်းပျော့ပျစု ပျစုတော့မယ့်ပီး
ဖြင့်ပျော့လိုက်ညီ။ သူက လုံးဝမယ့်။

“ပျမုးလို့ မိန်းမကလေးမီးက ရည်းစားစာမှာ သတ္တိမာတလောကွဲ၊
ခေတ္တသင်္ကန်းခြင်းပျစုပီး ခေတ္တပျော့မလားကြ . . . လိမ့်လည်း
ယုတ်တိုတဲ့ဇာတ်မီး ဆွတ်လိမ့်မားပါကြာ . . .”

ထိုနေ့က သူသည့် ကပြတော့လို့ အမီးမီး ထပ်စုပျစု သည့်။
ခေတ္တကွဲ အပြုကွဲပီး ကပြတော့လို့ ထိုးမယ့်၊ ဖက်ကွဲထိ ပျစု၏။
ကပြတော့ . . .

“ငါ မင်းကိုလိမ့်တော့ မဟုတ်ဘူး . . . မယ့်ရင် ဘာမ
မတတုံးလိုတော့ဘူး . . . မင်းထိုးလဲ ခံလိုက်ပုံ ပြတပဲ . . .” ဟု
ပျော့တော့ သူက ကပြတော့လို့ မထိုးတော့ပဲ သူမေးပီးကို
သူ့ဘာသာထိုးသည့်။

“ခေတ္တခေတ္တက ပျော့တာကြောင့် မင်းကို နှာခေခိလို့
မဟုတ်ဘူးကြာ . . . ငါ့ရင်မှာ ခံစားနေရလို့လို့ ပျော့မိတာပါ . . . ငါ
ခေတ္တတုပေးဖို့ ဆုံးပျစုကွဲပီး . . . မင်းအကြံကို ဂုဏ်ပြုတယ့်
သူလည်းမယ့် . . .” ဟု ပျော့ရင်း ကပြတော့လို့ ဖက်ပီး
ဝှံ့ကွဲကီးတင်လေ၏။

ပျမုးကိုတော့ နားလည်တော့လို့ လူကြောပျော့လေ သူက
ကပြတော့ပီး ပြုပေလပေ ပျစု၏။ သူ့ပျစု ကပြတော့
စားသောကြောင့် မဟာခဏဆိုသည့်။ ထိုအခါတိုင်းမှာ သူက
အတူထိုးလို့ ဖက်ခေ တော့လို့ (ကပြတော့လည်း

စားဝေသန္တိန္ဒြေတို့၏ တစုနေပါးခါကလေးက
ပျစတုပျစတုဝေလ္လိကာကိုး။)

ဒါတြေက အင်းလားတကွ အေဟကကြီးစားဖို့ ခေမသည။

မားဝေသန္တိပျစတု မာလာမေတ္တတတဝေသန္တိပျစတု
ပျစတု၏။ လူပျစတုတနားတကွ အသုံးအဆာ
ပစ္စည်းကလေးမား ပြားဝယ်၍ ကြန့်တော့၍ အေမေ ခေမတည။
မိနပဝယ်၍လို့ ဗိုလ်ပေးစားတော့ လိုကြားရဖူးသေးသည။

တစုကတော့ သူ့ကို သမ္မတပုံသို့ လိုက်ပါရသည။ ပုပ္ဖဝု အတူတူ
ဟကညွှေတော့ မဟုတ်။ သူနဲ့ အတူတူဟကညွှေက မာလာမေတ္တ
ပျစတု၏။ မာလာမေတ္တ သူ့အေဒေဆမ္မာ သူ့အမ္မ ပိုလှပိုကလေးတော့
ပြားယူဖို့ မနက္ကတညွှေက ကြကြားသည။ ပုပ္ဖဝုပုံ မှာဆီဖို့
ခန်းထားသည။ တကလွှဲ မာလာမေတ္တ နေကြွေကလွှဲ
ပျမမပူတတဝေသန္တိပျစတု ဟကတနာစားလို့ ဆီဖိုး ကြန့်တော့
အေဟန္တပူ လိုကတော့ပေးပေးရသေးသ ပျစတု၏။

ပျစွံတော့ ဂုဗ္ဗဂုဗ္ဗပကာနီးအထိ မာလာမောက္ခ ဝေရာက္ခလာခဲ့။
နမူနာကားပိုင်းဝိဇ္ဇာတာဝု ပျပေနေလာကူပီ။ မာလာမောက္ခ ဝေပဋ္ဌမလာ။
ဂုဗ္ဗဂုဗ္ဗလညး အဗြန္ဒာမညကီးသော ဂိပန္နိန္ဒာက္ကား ပျစု၏။ ဒီကားကို
မဟာကညာရ်လွင် ကောသလော ဝေတုမိသလိုတော့ ပျစုနေသည။
ပျမုမုကလညး ဒီကားကို အရမုး ဟာကညာရ်လွင်နေသည။ အဆာဓာ
သုမားဝေတြပျဟသမ္ပ ပါးစပေဟာသးသားဗဖဋ္ဌ နားထော့နေရတာ
သိပုဇ္ဇာအာက္ကပဲဆုလို ကဗြန္ဒာတော့ပျပျ ဝိဇ္ဇာ အပဋ္ဌနားခံ တိုးဝေပျစု
ဆက်တလွကတု ဝယုပေး ထားခွဲရတာလေ။ သူသည အေပါကုဝတက္က
ဝေဇးနေရာမ လက္ခန္ဓာရီကို ဝိဇ္ဇာဟာကညာရ်လွင်နေသည။

“မာလာမောက္ခတော့ လာမယုထတော့ဘူး . . . အဲဒီအတိုင်းပဲ . . . ” ဟု
ဝေပျဟသည။ ထိုလောကက ဆုံးပျစုတိုက်လွန်ပျစု . . .

“ကဲ . . . မထူးတော့ဘူး . . . လက္ခန္ဓာ အလကား ပျစုယု အတူတူ ယုပဲ
တိုက်ခဲ အေဟာပျစု လိုက္ခန္ဓာကညာရ်လွင် . . . ”

ထိုဇာက္ကားသည ကောသလော ကောသလောသုမားအဆက်က
ပျစုသောမဟာက္ခန္ဓာ ကဗြန္ဒာတော့ပျပျ ကောသလော
လာဟာကညာရ်လွင် ပျစု၏။ ကဗြန္ဒာတော့ပျပျ ပျစုဝေတြာခိန္ဒာ
ဂုဗ္ဗဂုဗ္ဗပျပေဗပိပျစုဗဖဋ္ဌ သိသဲကြဲကြဲ မုမုးဝိဇ္ဇာသောလညး
ဂုဗ္ဗဝေတြာ မာလာမောက္ခ ဝေဇာဋ္ဌာနေဟာတိုးက ပျမုမုဟာမ္မာ
သေသ်သည။ ဒါတလ္လက ဂုဗ္ဗဂုဗ္ဗပီးလို မီးဝေတြာပျစုပျစု
အခိန္ဒာလညး ကဗြန္ဒာတော့ပျပျ ကျမုမုးဝိဇ္ဇာသည။ ဒီဟာကား
ကဗြန္ဒာတော့ပျပျ အတနးထက မိုးပျစုခိန္ဒာ
ခဏ္ဍနားပျမုမုအတြကလညး ဒီဇာက္ကားကို လာဟာကညာရ် ဟာသုဗဖဋ္ဌ
ကဗြန္ဒာတော့ပျပျ ကျမုမုးဝိဇ္ဇာသည။ မိုးပျစုခိန္ဒာ ကဗြန္ဒာတော့ပျပျ
ဂုဏ်ပျစုတုသောပျစု လက္ခန္ဓာ ဝိဇ္ဇာလက္ခန္ဓာသောပျစုဗပီး
းက္ကက ပြားသည။ ခဏ္ဍနားပျမုမုတော့ ဒီသတင်းထူးသကီးကို အရဋ္ဌိုး
သိခြင်းတုအတြက ကေနပ ပြားဟာပျစု
ပျစုခိန္ဒာသကီးပျစုနေ၏။

ဂုဗ္ဘဂုဗ္ဘဝံသေမာ ကဗြနဝေတာဝံသေပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ၊ ထိန္ဒကေသာ
ဝေန်ရာကလညး အတြေတြအသကိန္တိး ဝေမးဘရိတု
ခံရနိပါတုပုဗ္ဗဝေသာ ဝိဝမး-ကုး
ပုဗ္ဗဝေသေပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ၊ ထိန္ဒကေသာ
ထိန္ဒကေသာပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ၊ ထိန္ဒကေသာ
မဟုတုဘေကာဝံသေ ဩး ဂုဗ္ဘဝံသေပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ။

သူက မယံပဲ... “မဝံသေ... ဒီလောက
တြေလိလောကဝံသေတံစိစိတံ ဖိရ်ခေသေသေတယံ... ငါဆိုရ
ခေသေပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ အေပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ ကတြေခေသေလိလောက
လကကညဝေတာဝံသေ တုကေသေတယံ မဟုတု... ”

“တကယံပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ... မလောမာဝံသေ ကေသေလိလောက ငါက
အစားဝေသေပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ... ”

“အပိုတြေ လောကပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ... ဂုဗ္ဘဝံသေ... ဂုဗ္ဘဝံသေ...
ပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ မဝံသေကို ဂုဗ္ဘဝံသေ အတုသကညဝေသေပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ... ”

“လကကတု အလကားပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ စိးတနဲ... ”

“ယုတိဝံသေ... လကကတုစိးစိး တယံလောကကိန္တိးဂုဗ္ဘဝံသေ... ဒီမာ
ဝေဟေကေသေ... မဝံသေဟာမဝံသေ ဟုတုတု မဟုတုတု ခေသေပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ
ဂုဗ္ဘဝံသေ ကတြေကေသေပဲ ဝေတြေတံ တယံစိးစိးကေသေ ဒီလောက
ဝေဟေကေသေမတကိန္တိး သုလသုလသုလ တစုဝေသေကိန္တိးကေသေ လကက
မဝံသေတုလောကကေသေဟာမဝံသေပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ... ”

ထိုသတင်းသည် ဆင်းရဲသားရပ်ကွက် လောကဝေသေမီးလိုပင်
ခိန္တိးပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ။ ကဗြနဝေတာဝံသေ ဝေသေကိန္တိးလညး
တရားဝင် အတညပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ ကေသေတယံ။ ကဗြနဝေတာဝံသေ
အမား ထင်ပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ မဟုတုဘေကာဝံသေ လိကဂုဗ္ဘဝံသေပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ
ရတာမဟုတု၊ ဂုဗ္ဘဝံသေပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ ယံပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိ။ အေရးထေမာ ဟိုအေသေ
မလောမာဝံသေဂုဗ္ဘဝံသေ သုလ လောကကေသေလိလောက သုလ
အေပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိကေသေရတာ၊ ဒီလောကကေသေ သုလကို ဝေဟေကေသေ

အလိုက္ကနားဆိုးမသိ ဝေပုဟဗပီး အတင်းပဲ
မနုၤဝယုဝေကပြေးခိုင်းသုဖဝ်း ဘယာဝေဟကသ္မိတု
ဝေကပြေးလိုကေသးသည။

သုတစုဝေယာက္ကညး မဟုတု။ သုတိၤအေဆာက္က ခွေကညုပုမဝ်း
ဆိတာလညး ပါလာဝေသးသည။ ခွေကညုပုမဝ်းသည သုကုယုဝ်း
မစီဝေသ္မိလညး သုမးကို ဝေအာက္ကယုဝေပးရတာ အလြနဝါသနာ ပါသည။
ကပြနဝေတာက္က ဘယာဝေဟကသ္မိတု ဝယုဝေကပြေးဝေဟကသ္မိတု
တစုဝေဟကသ္မိတု။ မာလာဝေမာတု၏ ဝေထာက္ကမးဝေဟကသ္မိတု
တစုဝေဟကသ္မိတု။ ကပြနဝေတာက္ကတြက ဝေဆာတြကဝေပးမည ဆိုသည။

သုက ဝေအာက္ကယုမာ အလြနဝေတာက္က။ မေအာက္ကပုမဝ်းဆိုတာ တစွါမ
မဂ္ဂဲမးဝေဟကသ္မိတု။ ညီညီတိၤအတြ၊ ပုမဝ်းတိၤအတြမးမာ သု
ဝေအာက္ကယုဝေပးခဲပုခင်းပုဖစုဝေဟကသ္မိတု။ ပုမဝ်းတိၤ
ဝေကဝေလးသည အစတိၤက ပုမဝ်းကို ဟကညုလၤရတာဝေတာ
မဟုတုဝေဟကသ္မိတု။ မိမိက ပုမဝ်းသည အသးမညးဝေသ္မိလညး
ဂိးဝေလးဇာက္ကထဲမ အိးဝိယမင်းသး ဒါမဝ်းရးဝ်း တုသညဝေပုဟမ
လက္ကိသြးဝေဟကသ္မိတု။ ကပြနဝေတာက္က ပုပုညာ ပုမဝ်းထက
သိးဆေလာက္ကသုဖဝ်း ကိနုးဝေသေ အာက္ကပုမဝ်းသညပုဖစုဝေဟကသ္မိတု
ဝေပုဟသုဖဝ်း ဝေရခဲသုတ္တိက္က ထဟဝေပးလိုကေသးသည။

(ခွေကညုပုမဝ်းသည သု၏ ဝေအာက္ကယုမးတေလံာက္က
ကပြနဝေတာက္ကစသည ပထမဆိးအဆကိမ
နာမညုကျခင်းပုဖစုဝေဟကသ္မိတု ဝေနာက္ကိဝ်းကေတာ ဝန္တိပါသည။)

ဘာပဲပုဖစုပုဖစု လူအမးစကေတာ အေပုခအေနမန္တိ မသိပဲ ပုမုမးဝ်းဝ်း
ကပြနဝေတာက္က ပုပုနမးဝ်းဝ်း ခဲသုမးအပုဖစု သတ္တတ္တး လိုက္ကကေတာသည။
ပုမုမးခေရိဝေတြလညး စိတ္တက္ကကေလံာဗပီး
ဝေနာက္ကတြးဟကေတာသည။ ပုမုမးဝ်းဘးမာ ကပြနဝေတာ
တစုဝေယာက္ကညးသာ ကိနဝေတာသည။ ကပြနဝေတာက္ကဝ်းဝ်း ပတ္တက
မပီးဝေတာလညး ထာက္ကမၤအမီးမးဝေပးဝေဟကသည။

ပံ့ပိုးပေးစေရန် ကတိပြုသောအခါ ဝမ်းနည်းစွာ ကတိပြုသောအခါ ဝမ်းနည်းစွာ
မိဘမိဘ အလွန်မှားယောင်းသည်။ နယူ လယ်ပိုင်း၊ ယာဇာ
ဥယျာဉ်ပျံ့ဝေပေးခြင်း လက်ကိုင်၊ ထိုးမလှဲအောင် ပိုမိုသည်။ ကုန်းတော်၊
ဆီကတော်၊ ဆန်ကတော် ဝိသညာ။ ပြင်ပတော်လည်း ဝိသညာ။
ဝေးဆိုလည်း ဝိသညာ။ ဝေတာသုတေသနတော်ရဲ့ တစ်ခု
တည်းသောသားမိလှ ပျမ်းမယူက ဝေဒနာလှပေသော ပျမ်းမယူ၏။

နောက်တစ်ဖန်တော်လှ၏ ဝမ်းနည်းစွာ ကတိပြုသောအခါ ဝမ်းနည်းစွာ
ငယ်ငယ်မှန်း ပျမ်းမယူပီး အလွန် ခံစားနေရသည်။ ဆက်လက်
သားသမီးတော်မြဲလှ အလွန်လွန် လက်ပံပေးမည့် ကတိကား
ဝိသညာသည်။ ထိုနောက် အောက်တော်တော်တော်တော်တော် ကြံကြံ
သားခံနေရသော ပျမ်းမယူကတော်တော်တော်တော်တော် တစ်ခု
ကတော်တော်တော်တော်တော် သူမိဘမိဘအပင် ဆက်လက်သောအကူအညီ
ပေးမည်။ ထိုကတော်တော်တော် ပျမ်းမယူသောအား ပျမ်းမယူ ပျမ်းမယူက
သူမိလှ။ အနုစာခံပီး ကတော်တော် လက်လှပေသော ပျမ်းမယူတော်။

တစ်ခုလုံးတော်၏ မှားယောင်းဆင်နွှဲကတော် နည်းနည်းနည်းနည်းနည်းနည်း။ ပျမ်းမယူ
က အပီမဟုတ်တော်တော်တော်။ ဝမ်းနည်းစွာ ကတိပြုသောအခါ ဝမ်းနည်းစွာ
လူတစ်ယောက်တော်တော် ခိုးရာလိုကတော်တော်တော်။ သူမိဘတော်
ပျမ်းမယူပီး ဟန်ပံကတော်တော်တော်တော်တော်တော်။ ဒီတော်
သူမိဘကတော်တော်တော် ရာဇဝင်တော် လိုကတော်တော်တော်တော်
အရည်တော်တော် မိလှ၊ သိသားရည်တော် တော်တော်တော် တော်တော်တော်
ခပ်တော်၊ ခပ်တော်၊ ခပ်တော်အကူအညီကို ဝေဒနာလှ ပျမ်းမယူ။ ဒီတော်တော်
ကတော်တော်တော် မှားယောင်းဆင်နွှဲကတော်တော်။

ကတော်တော်တော်တော် သူတော်လှက ပကတိကတော် မေတ္တာသညာ
မိမိတော် နည်းနည်းနည်းနည်း မတော်တော်တော် အမိမိ။
မာမိဒီးကားတစ်ခုကို ဂုဏ်တော်တော်လှ ရမယူရဲ့ တော်တော်တော်။

ပိုဆိုး၊ အဝေးအဝေးပဲ ပြန်လေ့လာ။ တိုင်းတာတာကို ပြုစုထားတဲ့
ကားမိုလ်လီလား၊ ပိုတိုင်းတာတာကားမိုလ်လီလား၊ သံသယ
ပြုစုတာကသလိုပဲပေါ့။

ပျမမူကလည်း ကပြနေတာတွေထဲ မဝင်မလင်း ပျမစုနေတာကို
ရိပ်ပုံရသည့်။ ကပြနေတာတွေထဲ ဘာပုံကားမိုလ်လီလား၊ အရေးပေး
ရေကားမိုလ်လီလား တစ်ခု ပြန်လေ့လာ။

ပျမမူကလည်း အေးအေးနေသောလည်း နေ့ နေ့ကားမိုလ်လီလား၊ သူ့အိမ်
ရိပ်ပုံရသည့်။ ဆယ့်နှစ်ကို နယုန်တစ်ခုက
ဦးလေးအေးအေးကားမိုလ်လီလား၊ ပျမစုနေတာကို
တကယ့်လိုပဲပေါ့။ နေ့ကားမိုလ်လီလား၊ ပျမစုနေတာကို
အေးအေးနေသောလည်း ပျမစုနေတာကို။

စေနေလည်းလည်း သူတို့အိမ် တိုင်းတာတာကိုပြန်လေ့လာကားမိုလ်လီလား၊
လာသောလည်းလည်း သူက သေချာတစ်ခုကားမိုလ်လီလား၊
ထိုင်းစေနေသည့်။ မာလာမာလာ အေးအေးကားမိုလ်လီလား၊ ပျမစုနေတာကို
တစ်ခုကားမိုလ်လီလား၊ ပျမစုနေတာကို ပျမစုနေတာကို
ဒါကိုသိသောလည်း ထိုင်းစေနေသည့်။ လေးလေးကားမိုလ်လီလား၊
လူကလည်းကားမိုလ်လီလား၊ လေးလေးကားမိုလ်လီလား၊ တစ်ခုကားမိုလ်လီလား၊
ဆိုသလိုပဲပေါ့။

တစ်ခုကားမိုလ်လီလား၊ သူတို့အိမ် တိုင်းတာတာကိုပြန်လေ့လာကားမိုလ်လီလား၊
ကပြနေတာတွေထဲ မဝင်မလင်း ပျမစုနေတာကို
သူ့အိမ်ကားမိုလ်လီလား၊ ပျမစုနေတာကို ပျမစုနေတာကို
အေးအေးနေသောလည်း ပျမစုနေတာကို။

“တစ်ခုကားမိုလ်လီလား . . . မာလာမာလာကားမိုလ်လီလား . . . ”

“မာလာလား . . . အေးအေးကားမိုလ်လီလား၊ ရေကားမိုလ်လီလား၊
နေကလေးကားမိုလ်လီလား၊ ပျမစုနေတာကို ပျမစုနေတာကို
အေးအေးနေသောလည်း ပျမစုနေတာကို။

“အိမ်ထဲက မင်းသမီးပေါ့...”

“ယူက တိုက် အိမ်ထဲ ထည့်ပေးပါ... ဟုတ်... ”

“ခြင်္သေ့တိုင်းပဲ ထည့်ပေးတဲ့အကြောင်းတောင်းပန်တယ်... ”

“အိမ်ထဲမှာ ယူက တိုက် အသားယူနေသေးလား... ”

“ကပြန်တာ အိမ်ထဲမှာတော့ သန့်တင်ပါတယ်... ”

“ဒါတော့ ယုံပါတယ်... ကဲ... ချောစရာပဲ... ယူက အိမ်ထဲ
တာပဲ... ”

“ကပြန်တာ အိမ်ထဲမှာတော့ ကံက မလိုကုသေးဘူး... ပျမ်းမယ်က
အေပျော်ပေးတာနဲ့အမျှ အိမ်ထဲက လူနဲ့အတူတူပဲ... ပျမ်းမယ် မွေးလာ
နောက်ပိုင်းလိုကြားတာ အနားရောက ဘာယောကော
သည့်လားမဟုတ်... ပျော်စရာတော့ရှိပါ... ”

ယူက ပါးစပ်၊ လက်ဝါးနဲ့အညှစ်ပေး ရယ်လို့... မပီး...

“ကဲ... မိမိကလေးပေးနေတဲ့ မေညာနဲ့အတူတူ... ခဏတိုင်း...
ယူက ချောစရာလေးရှိပါ... ”

ယူကခြင်္သေ့ပေါ်က ရပ်စဲပျော်စရာနဲ့ ခံတန်းလား၏အခြေအနေမှာ
ဝင်္ကါလို့လည်း... သူ့အတွက်ပြန်တော့ တစ်ခုပဲ လောကတော့ ကြာသည့်။
ဒီလောကလွှဲလွှဲတော့ ကပြန်တော့... လိုလားရန်ကို သူ
မဟုတ်... လောကလွှဲ... ထင်ရဲ့... ယူက...

“ယူက အိမ်ထဲ တိုက်အေပေ သံသယဝင်နေတယ် မဟုတ်... ”

“တာကို သံသယဝင်မှာပဲ... ”

“တိုက်က ယူကအေပေမှာ အေးရတယ်ပဲ... လိုလားကလေးလေး
ဆက်တဲ့အကြောင်း... ”

ကပြန်တာ တာပဲပျော်စရာပဲ... မပီး...

“အဲဒီအကြံက ယူနမ္မာ ပေဟဠိလို ပျဗ္ဗစုနေတယ မဟုတ္တား . . . စိတ္တိမ္မာလဲ
တိုက်က ယူနကို တစ္ဆရအကြံက အသုံးခံနေတယ့်လဲ ထင်နေတယ မဟုတ္တား .
. . .”

“အဲလိုဆက်ီးတော့လဲ မဟုတ်ဘူး . . .”

အဲဒီလိုဆက်ီး မဟုတ္တူးဆိုတော့ အဲဒီလိုလေးဟု ဝန္တရက်သြားသည့်။

“တိုက် အဲဒီကိစ္စဝ ဝေပျာခံနေတာ . . .”

လမ္မားသြားလမ္မားလာတော့က ကပြန်တော့လို့လွှဲစုယောက္ခိ အကဲခတ္တလို
ဟုကည့်ကြီးဟုကသည့်။ သူတို့လဲ စိတ္တိမ္မာတော့ တစုယောက္ခိ တစုယောက္ခိ
ကလူကစယူနေဟုကတာဟု ထင်တော့ကတော့ထင်ကေပလိမ့်မည်။

“အမ္မန္တတိုင်း ပြင်ပြင်လွှဲလွှဲလင်းပဲ ဝေပျာမယ . . . အစကတော့
ယူပုံစံက အူတော့ကတော့ကတော့မိလိလိ နောက်ခံဝေပျာခံခံခံခံ
စာထဲမှာ သတ္တိမ္မာတော့အဟုကတော့ ဝေခေပျာတာ . . . မထင်တုံနဲ့
လူတော့က တစ္ဆိးထွေပီး လောကဝေပျာကတော့ တိုက်စိတ္တိမ္မာ
အဟုကတော့ ပေပုလောတယ . . .”

အပေတိလမ္မားအတိုင်း ဝေမာတော့ဝေသော ကိုဝိလကားလေးကို
လွှဲမားဟုကသည့်။ အေရာဠိဝေသောလွှဲမား သူတို့လဲ အိမ္မ ကားမဟုတ်။
ဝိဇ္ဇာ ဝေဆာဠိကတော့ ခါးတော့ဝေသော။ သူ ကပြန်တော့ကတော့ပုပုပုပုပု . . .

“အဲဒီလို ထင်ကတာလဲ တစ္ဆိးမားအားပျဗ္ဗစုတော့
ခပုတော့ကတော့ကတော့ပဲ . . . စာလိုကတော့လိလိ တော့ကတော့ကတော့
စကားလိုက ဝေပျာလိလိ တော့ကတော့ကတော့ အေဆာဠိ အတင်း
လာလည့်လဲ ပုနားခေရတော့ကတော့ ကတင်းသြားတာဝေ . . .
ဒါတော့ကတော့ ထင်ကတော့ ဆကပုပုပုထင်နေဟုကအလို့လဲ ယူနဲ့ တမတ္တက
တြိတြိသြားသြား လုပုပုပေတာ . . . ယူနကို အသုံးခံသလို ပျဗ္ဗစုရတာကို
ဝေကနပုလား . . .”

“ရပါတယ်...” ဟု ပျပ်နဲ့ပြောလိုက်သည်။ မက်နပ်ပွန်းဆိုရင် ဒါဆိုလည်း ခပ်ဝေးဝေးဝေးနဲ့ဟာတာဝေပါ့ဟု ပြောလာမှာကို စိုးရိမ်တုတ် လာမိတာ တူးဆန်းသည့်။ ခုလို ထင်ယောင်တွေ အဖျစ်ရတာတောင့် တောင့်တောင့် ဖြစ်နေသေးတာနဲ့ စရာကောင်းတာ၊ တကယ် အတိအကျ ပြုစုရေးလိုက်ကတော့ တာဝေပြောတာကောင်းမလဲဆိုသော မဏ္ဍိရကလည်း ဝှံ့နေသေးသည်။

“ဒီနေရာမှာ မေးစရာတစ်ခု ပိုတယ်... ခုလို ယူနဲ့၊ ရင်းရင်းနှီးနှီးနဲ့ အိပ်တဲ့ အိပ်ရာကို တိုက်ရုံပဲထားတာကို မထိခိုက်အောင် နီးလား ဆိုတဲ့ ကိစ္စပဲ... အဲဒီအိပ်ရာကတော့ တိုက်ရုံပဲ၊ သိပ္ပံမီး မစိုင်းရမို့... ဘာမှန်းကောင်းလို့ ဆိုတော့ ယူက ပိုသေးတယ်တာ သိနေလို့ပဲ...”

ကပြန်တော့ ကိုယ့် ဂုဏ်ရက် ဝေပါပြားသည့် ထင်သည်။ ထိုနေရာက လေထဲ ပျံ့မာကွပ်း ပွဲကြတကြားသည်။

“တုန်းလူတွေက ယူနဲ့မတူဘူး... သူတို့က တိုက်ရုံမှာကလေးတွေ မပိုသေးဘူး... တစ်ခုခု အခြေအနေရဲ့ ယူနဲ့လိုပဲ... ယူကတော့ အဲဒီမီး မဟုတ်ဘူး... ဟိုတစ်ခုပဲပဲပဲ ဖြစ်နေတာတို့က တိုက်ရုံ ထိမိမိခိုးလိုက် ယူကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဟိုဘက်က ကပြန်နေတာပဲလေ... အဲဒီကတည်းက ယူဟာ တိုက်ရုံအပိုမှာ အသားယူခံတဲ့ မဂ္ဂိုဘူး... ယူနဲ့၊ ရင်းရင်းနှီးနှီးနဲ့ အိပ်တဲ့အိပ်ရာကို အနီးရယူပိုတုန်းဆိုတာ သိလိုက်တယ်... ”

ခုနေခါမှာ သူ့လက်ကလေးကို ကိုယ်တိုင်ရင်သို့ သိပ်ကောင်းမွန်ပဲ ဆိုသော တြေးလက်စွဲကြိုးကို အဖျစ်နဲ့ ခြုံငုံထားသည်။ သူက ဆက်ပြောချပ်နဲ့၏။

“အဲဒီလို နီးနီးကလေး ဆက်ဖြစ်နေတာမှ ယူက အာဟာရကောင်းကို ပိုသိလာရတာ... ဟိုအရင်က တိုက်ရုံက တစ်ယူနဲ့မေးသောကောင်းလေးကိုမှ ယုံကြည်နေတာ မဟုတ်ဘူး... ယူကတော့ အာဟာရကောင်း တွေလည်းကောင်းနဲ့... ”

သိသောကြောင့်မိမိတို့ ပြောလိုက်တဲ့စစ်မှန်သောလည်း...

““ခဏ္ဍမိတယု . . . တိုၤ ပြင်ဍုၤလွၢ်လၢ်လၢ်ပဲ ဝေၣ်ဟမယုန့ၣ် . . .
တိုၤအေနဲၤ ယုၤကို ခ်စွဲၤတစုဝေၣ်ယာၤလိၤ မ်စးဒီးဝေၣ်ပမယုၣ် သုၣ်ယံၣ်ဒီး
လိုၣ်တော့ အသိအမွတုၤပုၤဒီးဝေၣ်တယု . . . ””

““နညးနညးဝေၣ်လးမွတော့ မပိးဒီးဝေၣ်လးဗ် . . . ””

““ယု ဝေၣ်ဟမယုတလဲ ဝေၣ်သညးနတပဲ . . . ””

““ကပြန်တော့ ဝေၣ်သညးရၢ ဝေၣ်ခိၣ်တုၤရၢ ပုၤနွာခဲန့ၣ် အစွလိုၤ
ဝေၣ်ဟမယုပဲ . . . ””

““တကယိၤ တိုၤက မတန္တဆ ဝေၣ်ဆစုနရၢတော့ . . . ””

““အလကးယုမယိၤရၢတော့ အဆစွါထပညးပးဦးမွပါ . . . ””

““ဘဆုးလိုၤလဲ . . . ယုက စကးတတ္တးပဲ . . . ””

““အခိၣ်တၢ် ခြံၤအနတဲ လူတစုဝေၣ်ယာၤလိၤတော့ မ်လွံးဝေၣ်တြက
စကးသံတြကဝေၣ်အာၣ် ခြံၤဝေၣ်ဆဒီးဝေၣ်တယု . . . ””

ယုက ဝေၣ်ခိၣ်အနညးဝေၣ်ယု ယမုးလိုၤကွံး . . .

““ခတ္တက ယုဝေၣ်ဟမယုတဲ အခိၣ်တၢ်မီးကို တိုၤအေနဲၤ တစွါမ
မခံစးဖူးတဲအခိၣ်ကဲ . . . ကဲ . . . ဝေၣ်ဟမယုပမယုဒီး . . . အခိၣ်တၢ်
တယုဝေၣ်နသတဲလဲ . . . ””

““အခိၣ်တၢ် နဖူးဝေၣ်တြကဒီးဝေၣ်တြက ရၢၤကံၤဝေၣ်တြက လာရမပီၤဆိုရၢ
ရၢဝေၣ်တြကအမုးခန္တတတ္တယု . . . တလွပပမယုဒီးသလို ပုၤနွာတတ္တယု .
. . ဝေၣ်ခိၣ်လကံၤဝေၣ်တြက ဝေၣ်အလတတ္တယု . . . ””

““စာဝေၣ်မးပဲဝေၣ်ဟမယုဒဲ အဲဒီလိုပုၤနွာတပဲ . . . ””

““အခိၣ်တၢ်လဲ စာဝေၣ်မးပဲတစွါပဲ . . . ပုၤနွာနးတာကတော့
ဝေၣ်ကံၤဝေၣ်စာဝေၣ်မးပဲမွာ ဝေၣ်မးဒီးထွဲလူက အထကီးက ပုၤနွာပီးတော့
အခိၣ်တၢ်ကတော့ အေၣ်ပမယုတဲလူက အေၣ်ရးပါတဲ ဝေၣ်နရာမ္မာၤတယု ဝေၣ်လ . . .
””

“ကဲပါ . . . တောဝိုင်းတော့ . . . ယူကေတာ့ ဘာပဲပေါ့ဟပေါ့ဟ
ဒီအဟူကော့ဒ်းပဲ ခြံယူနေမှာပဲ . . . အိမ်ကား ရောက္ကာရင်တော့
အခါဆိုတာ ဝေမာ့တော့ကားလိပ်လိုပဲ ပေါ့ဟခင်ပေါ့ဟဦးမှာ . . . ”

“ဟတ္တယု . . . အခါဆိုတာ အရာရာပျစုးရိတ္တယု . . . ”

“ကဲ . . . ဒါဆို တိုဂ္ဂ ဝေမးမယု . . . စကားကပ္ပပီး ပေါ့ဟတယွဲ ထားပါတော့ . . .
. . . အခါဆိုတာ နံနိပဌာပျစုးရိတ္တယု . . . ”

“ပျစုးရိတ္တယု . . . နံနိပဌာတော့ သိပုးရုနတ္တ . . . နေသိပုပုဒ်းရင်
မဂ္ဂဌာရိတ္တယု . . . မုဒ်းသိပုကီး ရင်ညွှန်း ဝေရထဝေမာ့ပီး ဝေသကုနော . . .
. . . သိပုရိရုတယု . . . အခါဆိုတာလဲ အခါလိုပဲပေါ့ . . . ”

“ထားပါတော့လေ . . . ဒါပေမယု ယူ လိပ်ခွဲ အခါစီးတော့ တိုဂ္ဂဆီမှာ
မဂ္ဂဘုးနော့ . . . ”

“မဂ္ဂတာ မဟုတ္တဘုး . . . မဂ္ဂဝေသးတာပါ . . . တစုနော့နဂ္ဂကရင်
ဂ္ဂလိပ်မ္မတ္တယု ကပြနော့တာ ယံဟကညယု . . . ”

“အာမေတာ့ မခါရိတ္တယု . . . ”

“ကပြနော့တာတော့ ဘယုလောကွဲဟကဟက အခါနော့ကို
စောဌာနော့မှာပဲ . . . မုပုးကို ကပြနော့တာ တစုဝေမာ့တိုရိပ်ခွဲယု . . .
”

“ပေါ့ဟလေ . . . ဘာလဲ . . . ”

“ကပြနော့တာဝို ဝေမာ့လွင်ခြင်ပေးပါ . . . ”

“ဝေမာ့လွင်တယု တစုတ္တတ္တယု . . . ခြင်တော့ဒ်းစရာ မလိုပါဘုး . . .
ပီးတော့ လူတစုယောကွဲ ဝေမာ့လွင်တယုရဲ့ ကိုယ့်ခြင်ခွဲရပဲ . . .
. . . ဒါကို ပိတ္တကွဲပျမ္မတ္တရင် ဘယု တရားမ္မတမး ဂ္ဂပါတော့မလဲ . . . ”

“ကပြနော့တာ နောက္ကစ္ဆ တော့ဒ်းဆိုစရာ ဂ္ဂဝေသးတယု . . . ”

“ပေါ့ဟပါ . . . ”

““ဗုဒ္ဓက ကပြန်တော့က သူငယ်ငယ်လုပ် ခွေယို၊ ပျော့တယုနဲ့ . . .
ကပြန်တော့ လောလောဆယ့် ဗုဒ္ဓရဲ့ အရင်းခံရဲ့
သူငယ်ငယ် မသတိပေးရဲဘူးလား . . .””

သူ ခဏခဏစားစား . . .

““အရင်းခံရဲ့ထဲက တစ်ယောက်ပါတော့ . . .””

ဒီလိုနဲ့ပဲ နေ့စဉ်လေတုန်းက ပြောခဲ့သည့်။

သူကလည်း . . . “သူငယ်ငယ်လုပ် ဆရာပြောခဲ့သည့်”

ကပြန်တော့လည်း . . . “မိမိလေးလေးနဲ့ မဆုံးရှုံးရဘူး”

ဤရပ်ကွက်ကလည်း သူ့နဲ့ပတ်သက်တော့
အဆန္ဒသြယတော့မပတ်သက်ဘူး။ သူက အိမ်၊ လာလည်း နေထိုင်တယ်၊
ခြံပုံပုံသေပုံ အခါအားလုံးမှာ ရောနှောနေခဲ့သည့်။
အထူးသဖြင့်တော့ သူ့အကြံ

တစ်ခုတည်း အကူအညီလိုသဖြင့် “မကုသောဆရာ” ပိုမိုသိအကြံ ပျစု၏။
“အကူအညီ” ဆိုတာက သူပျော့တယုနဲ့စကားလုံးကို
ငှားသုံးလိုက်သဖြင့်ပျစု၏။ တကယ်တော့ ခိုင်းစရာတစ်ခုရှိလို
လွန်းစွာ ဆရာပြောခဲ့သည့် အနာဂတ်ပုံရိပ်ပါသည်။

ကျန်းမာရေး အိမ်ထောင်၊ သားသမီးတွေမြီး အေပျတက်
ပျစုနဲ့တော့တိုင်အောင် သူရယူ ကပြန်တော့ယူ၊ ကြီးမားလာ
မလာမိမိလေးလို့ လူတွေရယ်တော့ အပီသကီး၊ လူပုဂ္ဂိုလ်တွေအပူစွာ
ဆရာပြောခဲ့သည့်။ ကပြန်တော့ သူမိမိလေးလို့ အိမ်၊ မိမိလေးလို့
အိမ်ထောင်အိမ်ထောင်အိမ်ထောင်အိမ်ထောင်၊ လူတွေပေး
တစ်ယောက်တည်းကို ပျစုနဲ့လေးလို့မဟုတ်။ သူ့အိမ်၊ တစ်စာ
တောင့်တင်းခံ နေပါလိမ့် မရဲနဲ့ပေးသောတောင့်တင်း
စောင့်ရှောက်စောင့်ရှောက် အိမ်ထောင်လူပုဂ္ဂိုလ်ကီး

ပျစုနောရောပုခင်းပါပဲ။

ကပြန်တော့အိမ်မှာကညွှပ်ပီး သူငယ်တိုင်း စာပေသမား တစုယောက္ခ
ကမာတစုဒုတိယတခုပေးသေးသည့်။ ဆရာမေဌိဋ္ဌာကို အားကလုံ
နေတကေလးနဲ့ ရေးလိုက်သတဲ့။

“ငါ့တေကလုံး အသုံးခံနည်း”

ခါးခါးနာ ခက်တော့ပေမယ့်

ဟောအေး နှိုးတော့ကတော့ပေမယ့်

သနားသေသာ အနားတိုးကပွဲပီး

နားသကီးတဟာ ထပိုးကတော့ဟောကတော့

အပိုးလဲရင်းပီးပေါ့ပေါ့။

ယောက်တီးကတိ အဟာကတော့မင်းသားညွှန်း

အေးအေးမပွဲ အလိမ္မော်ပီးမို

အခါနဲ့ နပိန္နကတော့အပူ

အိမ်ပုန သက်မဟာ အခါခါပေါ့ပေါ့

ပြာနာလှာနာလဲ ပြဲခွဲပီးပေါ့ မေ။

ယဟာတ ခုတိုးတော့ကတော့

အသားမာ ကုပိုးကမဟာက

ခီပိုးတော့ထာ ထာတိုး။

အပိုးသတော့

အျမ်းပုပတ္တာ တိုခွဲလေရဲဉ်
ခီနဲၤသားဝေရ ပဉ္စကွေးဝေပေတာ
တြိဋ္ဌဝါးဖိုဉ်က ဝေကာကုဂြိုတစွံ
နောက္ကမီးတဖံၤ မကုဝေလာက္ကာက
ပုမကုဝေပုဓာကုယု ကနုဝေရေနာက္ကာပဲ
ဝေပုဖေဟ်ကာ အသစ္စါးလိုၤ
ဝေသေလာက္ကရာ အျမစ္စါးတာဝေတာဉ်
ဝေပုခေထာက္ကါ တဆစ္စါးလိုၤ
မေဟေပုမ, ကက္ကာ ပြိုခိုးဦးမတဲလား
ဟဲ့ . . .
ဝေဗြေဟကာ ခ်ခိုးဦး။

(တစ္ဆေတြိဋ္ဌ ဝေဟ်ပုပထားဝေသအေဟကာဉ်းအရာမ်းမ္မာ
ကဉ်နုဝေတာဉ်းဝေဉ်း ပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိၤ၏ အတ္တမ္မာဝေညကီး စတဉ်
ပုဗ္ဗမုဗ္ဗေဝေဉ်းလါကု လာပံၤကို သိသာရနု
နောကုဝေဟကာဉ်းပုဗ္ဗနုပုဗ္ဗခဉ်းသ ပုဗ္ဗစါသည။ ယခုဆက္ကကွပီး
ဝေဉ်ပေဟကာဉ်းပုဗ္ဗနုဝေတာမည။)

ကဉ်နုဝေတာဉ်း ပုဗ္ဗမုဗ္ဗေတိၤအိဗ္ဗိၤ လာခဲသည။ သူက
လွဉ်းဝေခေသေဟကာဉ်း မဟုတု။ ကဉ်နုဝေတာဉ်းသ
အေဟကာဉ်းဂ္ဂမပီး လာတာလညးမဟုတု။ သူၤအေဖဆကီးက
မိတ္တကားဝေသေဟကာဉ်းပုဗ္ဗနု၏။

ဟိုတစ္ဆေ ပုဗ္ဗိယဲမ္မာ သူၤအေဖဆကီးဝေဉ်း ဆံၤသည။ အဘိုးဆကီးက

ဘဏ္ဍိကကြို လာချခင်းပျစု၏။ ကပြနဝေတာ့ရှိကြေတာ့ . . .

““အေတာ့ကြာ . . . ငါလဲ မိတ္တူနော့ပီ . . . ဝေတာ့ဝေလးတာဝေလး
ဝေသာကေအာန . . . ”” ဟု ဆိုသျှဖေ့ လမုးသံးဆယ့်
ဝေးထူးလကွေ့ညိညါ ဝေခေ့သြားစပီး ဖာကကား
ဝေကာ့ပျနာလပုးဝေ့ဝေ့ ဝေကာ့ တိုကဝေကပြေးလိုက္ကည။ အဘိုးဆကီးက
. . .

““ဘီစီစာဖာကညှိက ငါ စာအုပုစုပု ငွားထားတလှ . . . ဂယီကယွပါဝေရဲနဲ
ဒိ(ဘ)ဘလူး ကြနွတာတိုလဲ ရဲခဲ စွဲရဲငွေက ကစားကြကွေ့ကြကို တဆေ့ဝေ့ဝေ့
အေသးစိတု ဂဝးပျထားတာ . . . အဲဒါ မဝးကိုပျခဲလှ
နကုပျနပျစုပျစု အားရေ အိမ္မိလာခဲပါဦးကြာ . . . စပီးဝေတာ့ ဟိုတခါ
မဝး ငါ့ကို တစွဲဝဲကြေးတဲ့ ဂ်းဝေ့ကြေးကိုလဲ ပျနပျဦးမယု . . . ”” ဟု
ဝေပျဟသြားသျှဖေ့ ဒီနော့ လာခဲချခင်း ပျစု၏။

ပျခံဝးတံခါးဝေ့ဝေ့မှာရပုပီး အိမ္မိကွို လမုးဖာကညှိဝေတာ့ လူရိပု
လူဝေယာန မျမရ။ ထိုလှာဖာကဝေ့ . . .

““မေသးဝေရ . . . မေသး . . . ”” ဟု လမုးဝေအာ့ဝေခေ့သည။
ဖာကားဟနွက။ ထပုဝေခေ့သည။ မရ။ အိမ္မိဝေ့ခနး၊ ဆဝေ့ဝေ့ပေ့ထပု
ဝရောခနးမှာလညး လူဝဲပုံမရ။ ခကောစာဝေ့ပုပီး ထပုဝေခေ့သည။
မထူးပျား။

ဆယ့်နစုဝေလာက္ကကတဲအထိ ဝေ့ဝေ့တံခါးဝေ့ဝေ့မှာ ဝေယာဉ်စာ
ရပုနော့ရေသးသည။ နကုဝေတာ့မ အိမ္မိဝေ့ဝေ့သံတာကတံခါးကေန
ဝေ်ခင်းဖာကညှိနော့ တစုဝေယာက္ကပျမိဝေသည။ ကပြနဝေတာ့
လကွေ့မုးပျ လိုက္ကည။ ရိပုန ပျနဝေဟကြားသည။ စပီးဝေတာ့
ပျနဝေပေ့လာသည။ တံခါးဖြေ့စပီး ကြက္ကသည။ ဝေ့ဝေ့တံခါးဆီ
ဝေလာက္ကသည။ ကပြနဝေတာ့ တစုမ မျမရ။ ဝေယာ
အစီးသမးတစုဝေယာက ပျစုသည။ ကပြနဝေတာ့သကုးဝေ့ဝေ့
မတိမုးမယိမုးဝေလာက ဂ်းဝေ့သည။ စိတ္တမှာ နညးနညး
ဝေဝေဝေပျစု၏။ ပျမရ်းတိုလှ အိမ္မိ ဝေပျဟဝေ့သြားဖာကစပီလား။

အိမ့်ပွင့်သစုဝေတြ ဝေရာကုနေဟကတာလား၊ မဟုတ်သေးပါဘူး၊
တေနီကပ် အဘိုးဟုန်းနဲ့ ဝေတြာခဲသေးတာပဲ။ အိမ့် ဝေပဟာင်းတယွီ၊
မေပဟပါဘူး စသည့် ဝေတြးနေတိုး . . .

“ဘယွီနဲ့ ဝေတြာခဲယွီပါလဲ . . .”

အမီးသမီးက ဝေမေးသည့်။ ကပြနေတာလည်း ပုတ္တရကျိယ . . .

“မေသေး ပြီလား . . .” ဟု ဝေမေးလိုက္ခိသည့်။

သူက နားပြကုနေကျိ လကုဝါးဝွင့်ကလိုက္ခိ “ပွင့်” ဟု ထပုဝေမေးသည့်။
အသံကုပမ၊ ဝွင့်ပီး . . .

“မေသေး ပြီလား . . .”

“မေသေးလား . . . ပြပန္နားပီ . . . ပွင့် မေသေးတို၊ အမီးလား . . .”

သူက ကပြနေတာမှ မေသေးဆီလာတာဟု ထတြးပံ့ရသည့်။

“မဟုတ်ဘူး . . . ဟိုလေ . . . ပျမမုေး ပြီလား . . .”

သူက “ပွင့်” လုပုနေပန္န၊ ဖင့် အသံကို ခံပျပန္နသည့်။

“ပျမမုေးလေ . . .”

သူ ကပြနေတာကို အကဲခတ္တလို ဟကည့်သည့်။ လူဆိုးလား၊
လူကောင်းလား ခြံပုဆားနေဟန္တ၊ သည့်။ ထိုစက္ခ . . .

“မေလေးရေ . . . မေလေး . . .” ဟု လွမုေးဝေခုသံဟကားရ၏။

သူကမဟကား။ ကပြနေတာဟကားပျီး လွမုေးဟကည့်တာ
အေပုထပု ဆင့်ဝွင့်နား ပျတင်းဝေပါက္ခ ရပုနေသာ ပျမမုေးကို
ပျမရသည့်။

“ဟိုက္ခ ဝေခနေကယု . . .” ဟု ဝေပဟပျီး လက္ခိ၊ ဝီးထိုးပျပရသည့်။

အမီးသမီးက လွမုေးဟကည့်သည့်။ ပျမမုေးက ပြင့်ဝေပေးလိုက္ခိဆိုသော
သေတာပျဖင့် သောပြင့်နီး လကုဝွင့်လုပျပသည့်။ ဒီဝေတာမ့

မေးလေးဆိုသူ အမီးသမီးက . . .

““ခဏောစာငွါနော့ . . . ဝေသာဩဌာယုလိုကုဦးမယု . . . ”” ဟုဝေပုဟဗပီး အိမ္မကြွကြွားသည့်။ ဝေသာကိုယုဟဗပီး ဝဋ်းတံခါးကို ဖြဋ်ပေးသည့်။ ကဗြနတောလ္လညး အိမ္မပေဋ်တနးတလ္လာခဲ၏။ ပုဗ္ဗမဖူးက ဧညးနးမာစောဝဋ်နသည့်။

““တော့တော့ အော့လ္လိကေသးလား . . . ”” ဟု ဝေမေးသည့်။

““ခေဋ်နတဟကဗပီး . . . ဒါနဲ၊ မေးက မဂ္ဂိတော့ဘူးဆို . . . ””

““ဟတ္တယု . . . သုလအေမ နေမေကာဋ်းဘူးဆိုလို၊ ြာပုပန္နားဗပီး . . . ဒါပေဋ်ကောဋ် မေးလေးကို ဝေဋ်ထားတာ . . . ””

““မေးလေးဆိုတာ မေးသးရဲဥအစွလား . . . ””

““မဟုတ္တိဘူး . . . တျဆးစီပါ . . . သုက မာလာမောဋ် ဂ္ဂပေးထားတာလေ . . . ””

““မသိပါဘူး . . . မေးလေးဆိုတော့ မေးသးရဲဥအစွလားလို၊ . . . ””

““အဲဒါ သုလနာမဋ်း မဟတ္တိ၊ နှီးနညးနညးလေးလို၊ မေးလေးလို ဝေဋ်ဟကတတ္ထိတာနဲ၊ တုလအိမ္မလဲ ဒီအတိုဋ်း ဆကဝေဋ်လိက္ခကတာ . . . မဆိုးဘူး . . . အစစအရာရာ စိတ္တရတယု . . . ””

““နားလေးတတ္ထိတော့ . . . ””

ကဗြနတော့ စကားမဆကုဋ်ဝဋ် . . . ““မောဋ်ခိုးရိုး ဝေရာက္ကဗပီးလားဟေ့ . . . ”” ဆိုဝေသာ နှီးတ္ထိတ္ထိဝဋ် အတု ပုဗ္ဗမဖူးတိုလအေဗဟကီး ဧညးနးထဲ ဝတ္တသည့်။

““ဟတ္တဲခဋ် . . . ”” ဟု ပုပနးတ္တကုဋ် ပုဗ္ဗမဖူးဘက္ကညး၍ . . .

““ဦးလေးက ခ်က္ခိဏ်ဖို၊ ခိနးထားလို၊ . . . ””

အေဗဟကဋ်းမဂ္ဂိအေဗဟကဋ်းဂ္ဂဗပီး လာပုခဋ်းမဟုတုပေဋ်ကဋ်း သကုဝေဋ်ပလိုတ္တိည့်။ ပုဗ္ဗမဖူးကိလညး ဒီနေ့၊ ကဗြနတော့လ္လိ

ဧည့်ခံရမည့်သူမှာ သူမဟုတ်ဘဲဘောကော့ဝင်း သိသြားဟန်ပျဉ်း...။

““ဝေဖေဖေ . . . ဝေကော့ဝင်းသောကလား . . . ဝေဖေဖေပီးပိုလှခိုင်းလိုကွယု . . . ””
ဟု သူ့အဖေကို ဝေမေးသည့်။

““ဝေကော့ဝင်းသားပဲ . . . ဝေမာဠိခွေးရိုးအကြကွါ လုပ်ဝေဟ့ . . . ဖပီးဝေတော့
သမီးတိုလှအေမ ဆီထမင်းထိုးထားတယု ဝေပျာတယု . . . အဲဒါဝေလေးပါ
ထည့်ခွဲ . . . ဝေမာဠိခွေးရိုးက သမီးအေမလကူကို ဆက်ကွတ္တယု . . . ””

ပျမမဖူးက . . .

““ဝေကော့ဝင်းတခြကွဝေဖေ . . . တီးမခွဲခြကွဝေဖေ . . . သိတယု မဟုတ္တား . . .
အခိမင်းဝေရာဇာထုပဝေလ . . . ”” ဟု မေလေးကို ညးနွှားသည့်။ ဖပီးဝေတော့ .
. .

““ထိုင်းခွေးနာ့ ကိုခိခွေးရိုး . . . ”” ဟု ဝေပျာဖပီး ကြကြားသည့်။

အဘိုးဆက်က သူငယ်ထားတယုဝေသော စခွဲရကွအုပ္ပါ ဖြေပီး
ဝှင်းလင်းပျပေသည့်။ ထိုလှေကု စခွဲရကွဝေသည့်။

ပထမပြဲ သေရက်သည့်။ နေကုခွဲခွဲမွဲဝေတော့ ကပြနဝေတော့သည့်
လှလှယုကုပဝှ်း ပျားဝေလသည့်။ အဘိုးဘုကီးသည့် သုလေ့လာ
ထားဝေသော ကြနွဲတာအကြကွဝေဘောကော့ဝင်း ခိုကွဲပဲဆိုဖပီး အေတာ့
ဝေကနပုဝေသည့်။ ဟုတွဟုတဝေတော့ မသိ။ တကယုဝေတော့
ကပြနဝေတော့သည့် ဒီနေ့အဖိုလှ စခွဲရကွစားရာမှာ လံးဝခိတွဝေတော့ပဲ
ပျမမဖူးန၏။

ကပြနဝေတော့ဝှ်းကွ မေလေးဆီကို ဝေရာကုဝေသည့်။ ပျမမဖူးကို မရတာနဲလှ
သူ့ဘကွညးကွဖိုလှ စိတ္တူးတာဝေတော့ မဟုတ်ပါ။ နားဝေလေး တယုဝေသော
ကစာအကြကွပျမမဖူး၏။ ကပြနဝေတော့ခွဲပျဉ်း ဒီအိမ်လှ လာတဲအခါ
မေသးဂိုတိုး ကေတာဝှ် အေတာ့ဝေအာ့ဝေခေခဲရတာ။ အရ
ဒီမေလေးနဲလှဆိုရဝှ် သေရက်ညဲပဲ။

ဒီအေဘောကော့ဝင်း ပျပန္တနီးမှာ ပျမမဖူးကို ဝေပျာပျပရသည့်။

“ကနေတော့ လူရင်းမိလဲထားပါတော့... ကျန်းမာနေတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့
ခန္ဓာ... အားနည်းနေတာတွေ...”

ဆိုတာ သူကလဲကံ့သလား။ ဖမ်းတာ . . .

“ဒါဆိုလဲ အိမ္မလူခေနေခါဌေးလောဌေးကို ပုပဉ်ကညွါလား...မေလးက နားလေးတတ္ထိဝေပယုာ် သိပ္ပံဌေးပြနးလာတာတော့ မဟုတ္တိဘူး... ဘဲလ္လံလောကတော့ ဖုကားဗွာဝေါ... သူ မဖုကားလဲ အိမ္မတစုယာကယာက ဖုကားရဉ် တံခါးဖြေဉ်ဌေးလိုၤ ရတာဝေါ...”

ဒီဗ္ဗာတၢ် ကၢ်ဃုန့ၣ်တၢ် ဂြာလညးတော့တပဲ။ သူတိုၣ်အိၣ်
လူၣ်ခေၣ်ခါၣ်လောၣ်က တဟွံးတၢ်ဃုကာမပိ။
အိၣ်မ္ဗောဏ္ဍာတညးကပဲလၢး မသိ။ ဝေၣ်ခါၣ်လောၣ်န့ၣ်
ဝၣ်တံၢ်ခါးအုတ္တိၣ်က ခလုတ္တိၣ် ဆက္ကးဝေၣ် ဝါယာသကီးဝေၣ်
ဝေၣ်ဃးမပိ ပုပတုတောကုနောလကု မပိ။ အသၣ်စ့ရမည။ လုၣ်လုၣ်က
လုၣ်လုၣ်ရမ္မာမဟုတူ။ အုတ္တိ တုၣ်ခါးဆီဃးဝေၣ် ဝါယာသကီးကို
ပိတုၣ်ထံညးဝဲ ဝေၣ်ပုမသကီးအောက္ခာ ပုမၤဟွံးပုခၣ်ပုစုၣ်၏။
ဝါယာသကီးဝေၣ် မေကာၣ်လိၣ်လၢး၊ ခလုတ္တု အပုဏ္ဏ၊
ဝေၣ်ခါၣ်လောၣ်အိၣ်မ္ဗောဏ္ဍာ ပံကုနောတလၢး ဆိုတာ လညး မသိ။

ထိုလေ့ဟူသောကံပြုနေတော့သူငယ်ငှား ကားဟုကီးဆီ သြားရသည့်။ သူက အငွေငွယ်ယာပြဲ၍ ရထားသည့်။ ဝေဆာလွှာပုဝေး ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်နေသည့်။ သူတို့ကုမ္ပဏီမှာ စံရစုမှူးတော့ သူတို့ငွေယာ “ဆိုက” နေရာကို သိရသဖြင့် လိုကြားသည့်။ သူက အိမ်စီမံကိန်းတစ်ခုမှာ ထရန်စဖာမာသက်တစ်ခု ထိုင် နေတာကို သက်ဟကပုံချေခင်းပျစု၏။ ကပြနေတော့ ဝေရာကြားခံနှင့် သူ့ငွေလွှာတစ်ယောက်ကို အခါအတင့် ပျခင်းခန့်နေဟူသော တြေရသည့်။ နောက်တွင် တွေ့ဟိုလူက နကပျစုလွှာ အဆင့်ပေအတင့် လုပ်ပေးပါမည့် ကတံပေးသဖြင့် ကိစ္စပေးသြားသည့်။ ထိုလေ့နက ကားသက်က ကပြနေတော့ လက္ခဏာရှိ ဝေခင်းသြားသည့်။ သူက . . .

“ဆိုကြွဲထိ လိုက္တာတယျှိတော့ အေရးသကီးတွဲကိစုပဲ ပျစုမေ့ . . .

ေျပာစမ္း . . . ငါ့ကို ဘီယာတိုက္ခလိုလား . . . ”

“မငုံးေသာက္ခိုက္ တိုက္ခမယု . . . ခုေတာ့ ေျပာစရာေလးတစ္ခု ပြလိုလား
. . . ”

“ဘာလဲ မိနူးမယုေတာ့မလိုလား . . . ပျမမဖူးက အေျပဖေပးလိုက္ပီလား
. . . ”

ကပြေနေတာ့ ကြိုကြိုလွင့္ ဒီေကာငြေတြ ဒီလိုပဲ ကလိေနက္ျပစု၏။

“ပျမမဖူးကိစ္စဆိုတာေတာ့ မန္တယု . . . အေျပဖေပးတာေတာ့ မဟတ္တုး . . .
” ဆိုပီး ကပြေနေတာ့ ပုံနာကို ေျပာျပသည။

“အဲဒါ မငုံးလိုက္ကညွံပေးပါလား . . . ”

“ဟာကြာ . . . မငုံးလဲ ပျမငွဲ အတိုငးပဲ . . . ငါ့မာ ယားတဲ့ေနရာ မွတ္ထားပီး
ညက်မွ စုကတူတာ . . . အခုလဲ ထရန္ေမာမ္ကိစ္စက မျပတဲသးဘူး . . .
စပီးေတာ့ . . . ”

ထိုစဉ် သူလက္ခံနူးက ပျမညာသည။ သူက နားေထာငွပီးေနာက . . .

“အငုံး . . . ဟုတ္ပီ . . . စခုဆေးပီး လက္ခံထားလိုက . . .
. မာထားတဲ့အတိုငး ဟုတ္ဟုတ္ ေသေသခ်ခ် ဟုကညွံနာ . . .
ဟုတ္ခါလိုပူစေနရငွ မြဲယုး . . . ဟုတ္ယု . . . ဒီလိုပဲေျပာတာပဲ . . .
ေနာကေတာ့မ သူတိုတာဝန္ဟုတ္း ဘာညာလုပဲေရာ . . . ေကာငုံးပီ . . .
. ဒီပီးရငွ လာခဲမယု . . . ”

ဒီေကာငြ ေတာ့ေတာ့လွ်းပံ့ရသည။ တကယမ္း စဉ်းစား
ဟုကညွံေတာ့လညး ကပြေနေတာ့လွ်းက သိပ္ဟုတဲသး။ သူသည
အတ္တမိမိနူးဟုကီးတစ္ခုက သကီးဟုကပဲေနရသူ၊ ေလာေလာဆယု
မ္မာလညး ထရန္ေမာမ္သကီးတစ္ခုအတြက္ မာမားေနရသူ၊ စပီးေတာ့
ဘီအီးတြဲရ အငွိယာတစသး။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်းကို လွဲစွဲ
ေခါငုံးေလာငုံး အေဟာငုံးတစ္ခုပုဂ္ဂိုလ် ေခေနေတတ္တံ့ေတာ့ . . .
. သူငယ်ငုံးသ မဟတ္တု ပုဂ္ဂိုလ်းတိုက္ခေကာငုံးသည။ ဒီအတြက္

ကပြနေတော့လို့လည်း အပစ္စာဆိုတာပါ။ ကပြနေတော့တာကို
ကိုယ့်ဘာသာနဲ့ကိုယ့် မဟုတ်ဘူး။ ကပြနေတော့တာရဲ့ ပျံ့မဖူးအိမ်
လွှဲပစ္စာခေါင်းလောင်း အစုတစ်ခုလည်း မကွဲဝေပစ္စာခေါင်းလောင်း
ကြားကိုရိုင်းသော ခြားခွာပေးစရာပုံရိပ်တစ်ခုပေါ်ထွက်
ပိုအရေးသက်ရောက်နေပါ၏။

ကားသင်္ကန်းက ဖုန်းကိုပိုမိုကြွယ်ဝနေတာ . . .

“မင်းဟာက လှည့်ပတ်လေ့ရှိတဲ့ ခုနစ်နှစ်အတွက် . . .
.အနီးတိတိကားကို ဘာပုဒ်လို့ အလုပ်ပေးပေး ပြောနေမှာလဲ . . .
အသစ်ဝယ်ပေးပေးလိုက်တာပဲ . . . ကော့ဒ်ကွေ့ပြောဆိုရင် လှည့်ပတ်က
ကော့ဒ်လို့ကပ်ပဲ . . .”

“ဒါတော့ ငါ့သိပ်တကြွယ် . . . ဒါပေမယ့် သူက အရေအတွက်ကိုပဲ
ပြောနေပုံရိပ်လို့လဲ . . .”

“ဟ . . . အဓိပ္ပာယ်ရှိတာ . . . သူကခိုင်းတိုင်း မင်းက လုပ်သလား . . .”

ကားသင်္ကန်းက ဝေငါးကြွယ်မဲ့ ကပြနေတော့တာကွေ့လေး
ငြိမ်းတာကိုပုမေ့ပီး သနားပြားဟန်ပါ၏။

“ကဲကြာ . . . ဒီလိုလုပ် . . . မင်းကို ငါ ပြောနေပုံရိပ်ကွေ့ . . . မင်းဘာသာ
စုစုပေါင်းဟာကွေ့ . . . မရဘူးဆိုရင် အိမ်သင်္ကန်းပျံ့ပေး သူလာခဲ့ . . .
ငါ့ဆီက ကော့ဒ်လေးပြောကို ပြောခိုင်းဟာကွေ့ပေးမယ့် . . .”

သူ့လက်အိမ်က စာကြည့်စာကြည့်ထုတ် ပုံရိပ်ကွေ့ဆွဲပေးပေးပေးပါ။

“မင်းလဲ ငယ်လှ လွှဲပစ္စာခေါင်းလောင်းအေးဟာကွေ့ သင့်ဖူးတာပဲကြ . . .
. . . တစ်ခု မမေ့ဘူး . . . အေး . . . တစ်ခုတော့ ပိုတယ်နော် . . . ငါက
ဆေးကွပ်ပေးရင်ကွေ့ကွေ့ လုပ်နေတယ်ပဲ ပျံ့မဖူးတော့ အိမ်
ဆေးကွပ်ပေး ပြောခိုင်း ဆိုတာမီးတော့ လာမလို့လဲ . . . အိမ်ကြောင်းကို
မင်းဘာသာ တွေးပေးလိုက် . . .”

““ဝေအေပး . . . ”” ဟု ကပြနေတော့ ဆဲလိုက္ကည့်။ ဗပီးတော့ . . .

““ဘာပဲပျစုပျစု ငါက မင်းထက်တော့ ပိုစပီး ဝီရိယဂြိဟိတကြွ . . . ”” ဟု ပြပန်းပွင့်လိုက်၏။ ဒီစကားက ကပြနေတော့ ခင်းသား နားလည်သော အဓိပ္ပါယ်ပျစု၏။

ကားသင်္ကန်းသည့်ညွှန်း ကပြနေတော့ လူပီသကီးပဲ။ သူ မမြီရတဲ့ အေဟာကောင်းက ထူးချမ်းသည့်။ ပျစုခွဲကတော့ ဒီကောင့် စကွေးတကုသိုလ် တကုနေစဉ် ကောင်းနားမှာ ရပြေထွဲ၍ အျပဇာတိ တွေးနေသည့်။ စတုတ္ထဝိသုဒ္ဓိရာသီ ရပြေထွဲက ကောဇ္ဇေလး တစုယောက္ခိ၊ စတုတ္ထဝိသုဒ္ဓိရာသီ အဂ္ဂိအမ္ဘိ၊ ခြလန်းသြားသည့်။ ကောဇ္ဇေလးကို ခြလန်းကုသိုလ်သောအခါ ကြလန်းသည့် တစွဲနှစ်သွင်း သာဂြို၏။ ကောဇ္ဇေလးသည့် မနကဏ္ဍေပျစုကရိတိတိမှာ ချမ်းသြားသည့်။ အျပဇာတိ ဆိုကားပွင့်ပျစုသည့်။ ကြွေ အခါ အခါပင်ကလေး မဂ္ဂ။ ထုံးဟာကုသိုလ် ကောဇ္ဇေလးကို လြို့လွှဲတု လပျစု စကားပျစုပွင့်၍ ဆိုလို့ မနကဏ္ဍေပျစုကရိ မေအောင့် စောင့်ပျစုသည့်။

ခတ္တာက ကားသင်္ကန်းသည့် အအိပ္ပလိန္တကုသိုလ်ပျစု၏။ မနကု ပုစ္ဆာရိထိုးကန်းမ လူးလဲထ၊ မိကုသိုလ် အျပဇာတိ ကောင်းကိုပေးတတ္တိ။ နေလယ်ပွင့်မှာလည်း အတန်းလစဉ် အေဆာဉ် သုဇယာတိ တစုယောက္ခိ အခန်းမှာ သြားပွင့်လိုက်သေးတတ္တိ။ ဒီလို အအိပ္ပကောင်းလို အခန်းပွဲ တစုပွင့် ကောင်းသည့်။ ကောဇ္ဇေလးကို လိုက်ကားပျစုပျစု မနကဏ္ဍေပျစုကရိ အခါအခါမှ သင်္ကန်းသောလည်း မေအောင့်ပျစု။ နားစကားပေးထားသော လည်း ဘဲလှပမည့် အခါ ပျစုကရိ ဆက်လိုက်သည့်။

နောက္ခိတော့ လက္ခဏာသုတ္တံ တစွဲကရိတစွဲကသောကရိ တစွဲလုံး အအိပ္ပကောင်း အခန်းသြားစောင့်ပွင့်သည့်။

စက္ကန့်တကျသိုလုနော်ဝင်းသားဆိုတော့ ဝေကောင်းမေးကလည်း
အထွက်ကောင်းတာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သူတို့လူစုဝေးလာကာ သက်ကြီးဟန်သည့်။
သိုလုရာတွင် ပျံ့နှံ့က ဝေကောင်းလေးနဲ့ ခန်းဝေကြွယ်အကြာ
မနက္ခေတ္တသက် ကလေးဝင်းပင်ပျံ့စွာ။ ဘယ်မဆို ချစ်စွာ
ဝေကြွယ်ရမည့်လွန် မနက္ခေတ္တလေးနဲ့ ထရမည့်လည်း အလိုအလျာ
ဝေကြွယ်နဲ့ လာတော့ခင်းပေါ့။ (ကလေးဝေကြွယ်ဝေ) ဒီဝေကလေး
ဒါမီးမဟုတ်။ ဘယ်လေးက သက်သားပေး အိပ်ပျံ့။ ဘယ်လေး
အခန်းဝင်းလေးမဟုတ်။ တစ်လုံး မအိပ်ဝေကလေးသော မနက္ခေတ္တ
မိဝေကလေး ဝေကြွယ်ဝေ။

ဒီလို မအိပ်ပွဲနေတာမီးကလညှံး ခဏခဏလှည့်ပြုဖတ္တ မဟုတ်။
 ထိုနေ့မှာကလေးတို့ ဒီကောလိပ်က ဝေဖန်လေးနဲ့ ခန်းထားပျံးမဲ့
 အဟူကမေးရိုးလို လှဲလှဲသြားရတာ အမဲလိုလိုပျံ့နေ၏။ ဖုတ်ကောတို့
 ကောလိပ်က သညှံးမခံ နိုင်ငံတော်ပဲ... “ကမ္ဘာကြီးကိုအဆင်ပြေဖွယ်ကား
 ... အအိပ်ကိစ္စကို အဆင်ပြေဖွယ်ကား ...” လိုလဲ မေးလာရတဲ့
 အေချေအေချေ ဝေရာကွဲဝေရာ။

ဒီကော့တစ်နှစ်က အိတ်တက်ကော့တော့ မြန်မာလမ်းကွေးကွေး ဆိုပီး
ကော့တော့လမ်းကို အဆင်တူတူ လိုက်ညီ။ ထိုကော့တော့
“ရည်းစားထားတစ်ယောက် အိတ်ကော့တော့ ကော့တော့ အလုပ်ပဲ . . .” ဟု
ကျေပယ်ပီး ကော့တော့ အိတ်ကော့တော့ ကော့တော့
လူပီဆက်ပီးပျက်စီးတာပဲ။

ကံးသကီးဆိုတဲ့ကောဠ ခုခိန္တိအောဠ အအိပ္ပက္ခန္တိနးပုဗ္ဗစ၏။

သူ တာဝန်ရာ လုပ္နွားခြင်းသို့ ပက္ကန္တလားထိုင်ခွံး ယူပြားစပီး
ဒီလောက အလုပ္နွား နေတဲ့ဟူကား ဧကတာ၌ ဆယ့်နစ္စုပုယစုပုယစု
ဆယ့်ဦးမိနစ္စုပုယစုပုယစု ရေအာဠာဠာလို့ကံသေးသည့်၏။

နောတ္တစုနောဂ်ကော ဂျဗ္ဗမဗ္ဗေတိ၊ အိန္ဒြိယ၊ ဩသေဿ။ ကံသကံ၊
 ဝေပဟလိတ္တံ၊ အတိဋ္ဌံ၊ လိပ္ပစုဝေခါဋ္ဌံ၊ ဝေလာဋ္ဌံကို စစုဝေသေဿ။
 အတ္တိဋ္ဌိ၊ ခလုတ္တိ၊ ဩသေသကံ၊ ဝေဋ္ဌံ၊ အဝ္ဋကံတိ၊ ဂျဗ္ဗမဗ္ဗေတိ။

တိုက်ပို့ကြိုက်မှာကညီညီ။ ခေါင်းလောင်းက အသံကြွား၏။
သို့ရာတွင် “ကလင့် ကလင့်” မဟုတ်။ “ဂတုတု ဂတုတု” ပျစုနေသည်။
ခေါင်းလောင်းအံ့သံက ဖိမ့်မ့်နှေးနှေးကြိုက် သန့်ရှင်းသည်။
ခေါင်းလောင်းခြေကပေငှက် အမှောင်ဆေးသုတ္တံလှေကြို
လက်မောင်းသြားသော ဆေးကြို ပျစုကြွေသည်။ မောင်းတံကို
အေးအေးထား ပျစုပေးရသည်။ ခေါင်းလောင်းသံ
အေးအေးကောင်းလာသည်။ လှည့်ပတ်ခေါင်းလောင်း၏
အပတ်တစ်ခုကောင်းသောစပ်။ ခလုတ်ငွေ့ဆွဲသော
ဝါယာသံကြော ဆွဲဆွဲစပ် ပျစုနေတာပဲ ပျစုမည်။ ပျစုမက်ထဲမှာ
ဖမ့်၊ ဖွားသောပိုက်က ဝါယာသံကြောကို ဆွဲဆွဲကညီညီတော့
ထဲထဲအတိုင်းမန့်နေတာ တြေရ၏။ ဝါယာသံကြောအသံကြွေးဝယ်ပီး
ထည့်သည်။ ဒီမှာတော့ ပျစုနာတကွသည်။ ဝါယာသံကြောကောင်းနေတာ
ပိုက်ထိုးထည့်ရာမှာ လေးငါးပေလောက်ထိပဲ လေးလေးဝေးဝေးဝေးဝေး
နေကုန်တော့ ဆွဲဆွဲလိုက် မရေတာပဲ ခြေခါကြည့်ညီ။

တာလုမ့်နားမသိသုပေ့ ကားသံကြောဆီ ဖုန်းလွှမ်းဆက်သည်။ လေးငါးခါ
လေးကြွေကွပ်ပီးမ့် ရသည်။ အခွေခဲကိုပျစုပေတာ ကားသံကြော
ခိုက်သောလေးသံပျစုပေ့ . . .

“ဒါလေးတော့ မလှည့်ကြီးလား ဝတ်ရဲရဲ . . . သံနားသံကြော
ခပျစုညီညီ အေးအေးကောင်းလာကြိုက် ပိုက်ငါးထဲ အသံကြောစပ် ထိုးထည့် .
. . . တစ်ခွေခဲကြောထိပျစုကြောတုအခါကတော့ နောက်က ကန့်နေတဲ့အခါ
ဝါယာသံကြောထဲကို ပျစုအေးပျစုစပ် . . . ဟိုဘက်က နားသံကြောကို
ဆွဲဆွဲတု . . . ဝါယာသံကြောက အလှည့်ပျစုသြားလိမ့်မယ် . . .
နားသံကြောလည်းဆီးဝေးရာ ဝါယာသံကြော ပိုက်သြားစပ်သား
ပျစုကြွေးဝေးပေ့ . . .”

“ဟာ . . . ဟုတ္တားပဲ . . . ခေါင်းစူးပဲဟေ့ သူငယ်တို့ . . . ”

“လေခြားတဲ့မပဲ . . . ဒီမှာ နားခိုနေလေး နညးနညးရလို့၊
တေမ္မးဝေမ္မးမယွက်နေတာ . . . တောတော အလုပ်ပွဲတောတော . . . ”

သူ ဝေပျဟတဲ့အတိုင်း လူပွဲကညးသောလညး မေအာပျမဒ်။ ပိုက္ကွဲ
ဝါယာဆက်းအေဟာင်းဝေတြ ပျပက္ကန ခွဲဟန္တူသညး။ သံနနးဆက်းကို
တစုဝကုလောကွဲ ထိုးညးလို့ရစပ်း တစွဲနေသညး။ ဝါယာဆက်းကို
ပိုက္ကွဲမထညးတော့ အေပဉ်ကဆဲလ်တော့ ပျစန္တညး။ သို့ရာတြု
ဆက်းတနးလနးဆက်း ဝေပဉ်တော့ကို ပျမဖူးက မဆက်ကု။

တစုညးပဲ ပြီတော့သညး။ ဝေပျမဆက်းကိုတူးစပ်း ဝေပျမာင်းဟေ့၊
ပီစီပိုက္ကွဲသစိုဝယွပ်း ဝါယာဆက်းထညး၊ ဝေပျမဆက်းထမမ၊
ဝေပျမပန္နံ၊ ဝေပျမညီ၊ ခလုတ္တေဟာင်းက သိပ္ပေကာင်းသျဖဉ်
အသစုဝေပျပးဝယွပ်းတပု။ တစုဝေယာက္ကညး လူလှိုက္ကတာ
တစုနေကုန္တညး။ လူလညး အေတာဝိုဏ္ဏးသညး။ ဝေမ္မးဝေ
လူပဉ်နေရတာ၊ စပ်းညးတော့ခါးဝေတြနာ၊
ဝေပျခေထာကုဝေတြတာဝုနေသညး။ ပျမဖူးကို ဝေခဉ်စပ်း
ဝေခါင်းလောင်းကို စမးပျသညး။ သူက ဝေသေသ ဆာ်နားဝေထာဝေ
. . .

“ဘဲလွံက နညးနညးထံဝုနေသလိုပဲနော့ . . . ” ဟု
ဝေပျဟဝေသးသညး။ သူတို့အေဖဆက်းက . . .

“အသစုလောကုတော့ ဘယျပျမညွလဲ သမီးရဲ . . .
ဒီလောက္ကိတော့တော့ အဆဉ်ပျပဝါစပ် . . .
မေလးလဲဟူကားနီဝုလောက္ကိ တယျ . . . သူ မဟူကားလဲ ဝေဖေတု
ဟူကားနီဝုပဲ . . . ” ဟု ဝေပျဟသညး။

ထိုအခါကွဲ ပျမဖူးသညး ဝေခါးဝေတြ၊ သံဝေတြ၊ ဖနဝေတြ၊ သဲဝေတြ

ပေကီဗ်ပီး စုတုတုတုပုစုစုနေသာ ကဟန်တော့ကွဲ ဟန်ညွှပ်ပီး . . .

“အင်း . . . ယူလဲ တောတောဝှင်းနွေးသြားပီ . . . ရေလေးတာလေး
ခီးလိုကွဲလား . . . ဒီညနေတော့ အိမ်မှာပဲ ထမင်းစားသြားတော့ . . .
မေမေက ယူ ဆက်ကွဲကွဲ ဝက်ဂြိုးဟင်း ခ်ထားတယု . . .”

ထိုစကားကို ဟောင်းလိုကွေသာအခါ ပင်းနွေးမြဲမှန်းနယု နေသမ့် တိုလာသည့်
“ဒါလိ” လှည့်ကွဲလှည့် ပုစုကွဲနဲ့ ပေါ့ပေါ့ကြားပီးနော့
စေကလောကုဂြိုဟ် လှည့်စုစုခါင်းလောင်းဆက်တစွာ
ကန်သေးသည့် ဆိုလှည့်တော့ ခ်ကွဲင်း
စေကကုပုပုပေးလှည့်လောကုအော့ အတွင်းတြ ပုပုည ပုပုည
လာလေတော့သည့်။

(ဒါတော့ နံဂြိုးပဲ ပြောင်းတယုနော့။)

အိမ့်ပုပုစုစုကွဲကွဲ အခန်းတံခါးဖြင့်ဝှေ့တပု ကိုကိုဆက်ီး
ပုပုစုစုကုကုနေဟန်ကင်း သိလှည့်သည့်။ အထဲက အော့အံ။
ဆက်မှန်းမေမေခင်းနေသာ ကိုကိုဆက်ီး၏အသံကို
ဟောင်းလိုကွေသာဟောကင်း ပုစုစုသည့်။ သူ့သား ငည့်ဝှင်း
ပုပုနာပုစုစုစုစုစုဆိုတာ ဆက်မှန်းသေ လောကုဂြိုဟ်သည့်။ ကိုကိုဆက်ီး
အော့အံစုစုမှန်းမေမေခင်းရေလာကွဲ လူဆိုလို အိမ်ငည့်တစုယောကွဲ
ဂြိုဟ်ကွဲ။

ကဟန်တော့ တံခါးဖြင့်ပီးဝှေ့ကွဲသည့်။ ကိုကိုဆက်ီး၏အသံသည့်
အပုပုဟောင်းရတာထက် ဝှေ့စွေလာကု က်ယုလောကုနေ၏။

“ငါ မပြဘူးဆိုတာနဲ့ ဒီလောကုတော့ ပ်ကွဲသြားရလား . . .ဟင်း . . .” ဟု
ပေါ့ပေါ့ရင်း ကဟန်တော့ကွဲလည်းပုပုစုစုစု လှည့်ပီးထိုးလိုကွဲပီး . . .

“မင်းကေက တူလှည့်လူကို တယုဆံ့မေးထားသလဲ . . .”

စိတ္တက တစ်ကု တင်းကနဲ့ ပုစုစု၏။ တယုဝှေ့ယုဝှေ့။ ပေပုတဆက်ီးပါလား။
တကယု သားကို ဆံ့မေးမေးမေးကွဲ အေဖနဲ့ သာ ဆိုကွဲပဲဟာ။

ကပြန်ဝေတာ့ဦးလေးပဲ။ ဘာဆိုလို့လဲ။ သို့ရာတွင်
ကိုကိုသင်္ကန်းအေးကော့ကို သိနေသဖြင့် စိတ်ချပန်းစီးစွာ...။

“ဘာပျစို့လဲ ကိုကိုသင်္ကန်းရ...။” ဟု မေးလိုက်သည်။

“ဘာပျစို့မှာလဲကြ... ဒီကော့ သိပ္ပံကျင့်သုံးနေစိတ်...။”

“ကပြန်ဝေတာ့ဂွင်းပျတာလဲ နားထောင့်အိုး ဖေရာ...။”

ငယ် ဝေပျာသောလူ...။

“မင်း ပါးစပ်ထွား... မင်းပျတာကို ငါက နားထောင့်မှာလား...
ငါပျတာကို မင်းက နားထောင့်မှာလား...။”

မမသင်္ကန်းက မင်းပဲ ဝေပီး ပျနေပျနေပေးလိုက်၍ ဆိုသောသဘာဝပျနှင့်
မိမိပျသည့်။ ကပြန်ဝေတာ့...။

“နေပါဦး... ဒီကော့ ဘာကြံစိတ်ကိုသုံးလိုလဲ...။”

“ဒီကော့ ဘာပျတာမိတာ ငါ့ပါးစပ်ထွား ပျနေပျတာလို၊ မကြာ...
... အေးကို ဒီလိုပျတာစရာလား...။”

ကပြန်ဝေတာ့ မိမိကော့ထားတင်းလိုက်ပီး ငယ်ဘဝညွှတ်၍...။

“ဟေ့ကော့... မင်း ဘာပျတာလိုက်လဲ...။”

“ပျစို့က ဒီလိုပါ လေးလေးသင်္ကန်းရ... ဖေရာပျစို့စိတ် ဆိုရာ
မေမက မေးကိုပျစိတ်ပီး ဘူးသီးသင်္ကန်းကြ သုံးလုံးကော့
ဝေတာ့တာပဲ...။”

“ဘူးသီးဝေတာ့နဲ့ ဘာဆိုလို့လဲ...။”

“ဆိုတာကို ပျတာမယ့်လေး... ဖေရာက ဘူးသီး သိပ္ပံကျင့်သုံး မဟုတ်...
... ဒီကော့ မေမက ဒီရောဂါကို ဘူးသီးကို ဟင်းခါးခါးကြ၊
ဟေ့ကော့ကိုကြ၊ ဟေ့ကော့နဲ့ ဖေရာလိုက် တစ်နေရာတစ်
မိုးရေအာင့် ကော့တာပဲ... အဲဒါနဲ့ ကပြန်ဝေတာ့ မနာသီး၊
ညဘူးသီး ဖေရာ အာဘူးသင်္ကန်းလို သိမ်း လိုက်တာကို ဖေရာက

သူ့ကို ဝံ့ဉ္ဇာဘူးဆန်းလို့ ချေဟပါတယ် ဆိုစဉ်း ပျံ့နှံ့နေတာပါ . . .

ကပြန်တော့ ရဲလွှဲကြိုက်၏။ ကိုကိုဆန်းက . . .

“မင်းကပါ ငါ့ကို လော့ဇ်ယူပေါ့ . . . ဟုတ္တား . . . ” ဟု လုပ်နေသေးသည်။ ကပြန်တော့ ဂွင်းပျံ့ရသည်။

“မဟုတ်ဘူး ကိုကိုဆန်းရာ . . . ခုတေလာ တီဗီက ကိုရီးယား ဇာတ်ကားတွေ ပြနေတာပေါ့ . . . ဒီတော့ ကလေးတွေက ကိုရီးယား အေဒုတိယအကြိမ် ကျင်းပနေတဲ့ ပါးပါး တတုန်းကပေါ့ . . . အာဘူးဆန်း ဆိုတာ ကိုရီးယားလို အေဖလိုဂျေ ခုတေပါ . . . ကိုကိုဆန်းကို လော့ဇ် တာ မဟုတ်ဘူး . . . ”

“အေဖဟာ အေဖပဲပေါ့ကြ . . . ဘူးသီးတွေ ခရမ်းသီးတွေ လုပ်နေစရာ မလိုပါဘူး . . . ”

ကိုကိုဆန်းလေးသံက လေးမြားသည်။ စဉ်းတော့မို့ . . .

“အေး . . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းကော့ဇ် ဖန်တီးမှုတွေကတော့ ထိန်းဦး . . . သိပ်ပေါ့လှနဲ့တယ် . . . လေးလေးနုနုကွက်ကွက် . . . ” ဟု ချေဟစဉ်း အကြောင်းခန်းထဲဝင်သွားသည်။ မမဆန်းလည်း နောက် လိုက်ဝင်သွား၏။

ကပြန်တော့ ဂွင်းပျံ့ယူ အေပုလင်းကို တကွာဖန်တီးရင်း ငြိမ် . . .

“အေဖက ဂွင်းပျံ့ရမ်းတာ လေးလေးဆန်းရ . . . ” ဟု ချေဟသည်။

“ဂွင်းပျံ့ရမ်းတာ . . . ဟုတ္တား . . . ဘယ်လိုကြ . . . ”

“နေ့လယ် မီးဖိုခန်းမှာ အေဖက အေဖကို နှိုးနှိုး ကပြန်တော့လဲ ဝင် အကြား ပကတိ သွားတီးတာပေါ့ . . .

မသိခင်ယောဌာနသို့ ပြန်ကြွားရတယ်... ခုနေ့က ကြုံနေတာကို
က မနုဿိသီး ညဘူးသီး သိခင်းကိုဆိုမိတော့ သူ့ဖခင် မလုံမလဲ
ပျစေပီး ပျံ့နာကွေ့တာလေ... ”

“မင်းကလဲ ပျစေမယ့်... ”

ကကြုံနေတာကို ရယူခင်းပျစေတာ။ သူကေခါင်းကုလိကပီး...

“အဲဒါ အေရီးမသက်ဘူး... ဒီတစ်ခါကို ဖေဖေ ပျစေတဲ့အခါ
ကြုံတာဝယ်ခင်းမလုံမှ မိတ္တူထားတာ...
ခုအတိုင်းဆိုပျစေရကနေမပီ... အဲဒါ လေးလေးသက်ပဲ
ပျစေပေးပါတော့... ”

“ဟာ... ဒါက ပညာရေးနဲ့ ဆိုတဲ့ ကိစ္စပဲ... မင်းအေဖက ဝယ်ပေးဖို့
သေတာတူမှာပါကြ... မိတ္တူမခင်းပါနဲ့... ”

“လေးလေးသက်ပျစေတာ ပိုကောင်းပါတယ်...
ကကြုံနေတာပျစေတာလဲ ဖေဖေက လေးလေးသက်ကို
အတည့်ပျစေတာကောင်းဦးမှာပဲ

ဟာ... မထူးပါဘူး... ”

သူပျစေတာလည်း မရှိဘူး။ ကိုကိုသက်သည့် ငညီက တစ်ခု
တောင့်ခိုင်းသောအခါတိုင်း “မင်း ဘယ်သေတာရသလဲ...
မင်းတာဝန်မလေး... ” စသည့်ပျစေမှု ကြုံနေတာကို အာမခံခိုင်း
တတ်တယ်။ တစ်ခု အဆင်ပြေပျစေလို့လည်း ကြုံနေတာကို ချစ်မပီး
အဆင်မကောင်းခံရတတ်တယ်။ ငညီတော်ကောင့် ဒါမီးခံရခိုင်း မင်းမပီ။
ခုကိစ္စကတော့ ကြုံတာဝယ်ပေးဖို့ ပျစေပျစေ ရဲရဲတင်းတင်း
အာမခံခိုင်းတယ်။ နောက်တော့မှ ဝမ်းကွဲခိုင်းပဲဆော့နေလို့တော့
မ တတိုင်းနဲ့။

ကကြုံနေတာကို မိဘေကြ ကြုံနေတာ ဝမ်းကွဲမပီး ကြုံနေတာ။
ထိုအခါနေရာကို ကြုံရာက ပေးမပီး တိုက်ဆော့တာ။

မောင့်ခွဲမေတြ တစ်နှုန်းစီခြံယူဟန်ကသည့်။ တုခားမောင့်ခွဲမေတြ က
အခန်းဝေတြ ဝေရာငှားစပ်ီး ဝေပျဟငှားဩားဟွကေသလ္လညွှန်း
မမသကီးကေတာ့ မိဘေတြ ဝေခါငှားခါရာနေရာမှာပဲ နေမည့်စပ်ီး သူ
ရေသာအခန်းမှာ ဆကုနေသည့်။ ကပြန်တော့လ္လညွှန်း သူတိုလ်ခွဲခွဲ
အတူတူနေဖို့လဲ ဝေခေသည့်။

ကိုကိုသကီးသည့် ဝေယာကွဆိုဝေသလ္လညွှန်း ကပြန်တော့လ္လ
တော့တော့တော့သည့်။ တခါတေလ သူ့ညီအရင်းမွတ္တပီး
ဆူပူသကိမ္မားမောင့် တာမီး လုပ္တုဝေသးသည့်။ သူက ဂူးဂူးဝါးဝါး
ဟန်းဝေဟာက တတုဝေသလ္လညွှန်း စိတ္တငှားက
တော့တော့တော့ကောငှားသည့်။ သူ့အလုပ္ နုတ္တကုနေရတာမားသုဖေ့
သူ့မိသားစုကိုစောငှားဝေဂ္ဂတုကုရ်နု ကပြန်တော့လ္လ သူတိုလ်အခန်းမှာပဲ
နေခိုငှားသည့်။

ကပြန်တော့တော့နေသာအခန်းကိုတော့ လူငွားတတ္တးလုဝိတ္တည့်။

အခန်းကို အပတုဝေရာငှားမပစ္စဲ လူငွားတတ္တးရတာ အေဟကာငှားဂြို၏။
ကပြန်တော့တော့ကုကုကုကု ပျမုဖူးခွဲခွဲ လတ္တပွပီးလွံငှ ထိုအခန်းမှာ
နေမယုဝေပါ။ သူ့ရာတြငှ အမွားဝေတြသာ ငါးငှီးမက
ဝေပျဟငှားဩားစပ်ီးစပ်ီး။ ပျမုဖူးကို လတ္တပွငှဖို့လေနေသာသာ
ခါစွဲတတ္တုဝေသာ အေပျဟကေလးတော့ မရေသး။

ကိုကိုသကီးက ဝေရလုပ္နှုန်းကုမ္မဏီတစ္ဆေမှာ အလုပ္လုပ္သည့်။
လခေကာငှားသည့်ပုပ္ လုပ္နှုန်း ဝေအာငှပုမုဋ္ဌးအေပေ့မှာ အကီးအျမတု
ခံစားခြငှ ရသုဖေ့ ဝငှဝေတြကာငှားသည့် ဆိုးခိုငှ၏။ သူ့အလုပ္ ပလ္လယု
ကမ္မားဂြိုးတန်းဝေတြဘကု ခရီးတြကုနေရတာ မားသည့်။ သံုးလ
ဝေလာကုနေမု တစုဝေခါကုနုသာ ရန္တနုပုပ္နှုန်းခိုသည့်။ မိုးလယု
ကာလကမ္မသာ ရန္တနု တစ္ဆေတြေလောကု နားရသည့်။ ကပြန်တော့လ္လ
ရန္တနု သူ့ကိုပွားလုတ္တဖေ့ ခနုလ်ထားသည့်။ အလုပ္တော့ သံပွားမားစားစား
ဂြိုတာမဟုတု။ နုတ္တနု ဖုန်းလုမုးဆကွပီး ညးနုကားတဲခါကုမှာသာ
ခိုငှားတဲအတိုငှား လုပ္ပေပေးရသငှားသာ ပျမု၏။ ကန္တ အခိန်ဝေတြက
အိတ္တိစေတုတြ ဝေဆာငှတြကုပေးဂံုပဲ။ ဒါကလညွှန်း

အေဟကောဝုဒ်ကိစ္စသေဝုဒ်မသု ဝုဒ်မသု။ ထိုဟေဟကောဝုဒ် ကပြန်တော့
အားလပ်နေကြ ပိုနေသည့်။ ထိုအခါနေကြကို ကပြန်တော့ အကီးပြီ
အသံရဲခါပါသည့်။ ဥပမာ တယျီဖုန်း ဘိလိခံ ခံရမုန်းပျခင်း၊
လှပေခင်ခင်းလောဝုဒ်ပျပျခင်း စသည့်ပျပျခင်းပေါ့။
ကပြန်တော့ကြကုန် နေဖို့ စားဖို့ မပူရ။ ဒါအျပဿ ကိုကိုဆက်က
သူ့အလုပ်ကြ ကုလုပွဲ အကြကု လခသေဘာမီး ပေးသေးသည့်။
ကပြန် တော့ခန်းကလည်း အိမ်စားခရေသေးသည့်။ ထိုဟေဟကောဝုဒ်
သံရဲဖို့ခံဖို့ လည်း လုံလောက်သည့်။

မမဆက်တိုက်တိုက်ကွန်းက ဝေဟဝုဒ်ကောဝုဒ်ဝုဒ်ဟု ခေဓဟကောသု
ပုံစံပျစု၏။ ဝေဟကွန်းက ကိုကိုဆက်၊ မမဆက်ဝုဒ် သမီးအယျ
စုန်းစုန်းတို့ နေသည့်။ အေပဝုဒ်လောက ကပြန်တော့ဝုဒ် ငညီတို့
နေသည့်။ ငညီသည့် ကပြန်တော့ လကပေဝုဒ် ဆက်ခရေသည့်
ဆိုရသည့်။ မြေးကတည်းက ကပြန်တော့ ထိန်းကောင်းခရေတာ။
စကားတစ်စ တိုးကဆိုလွှင့် “မင်းဘယျှူသားလဲ” ဟု မေးတဲ့အခါ
“လေးလေးဆက် သား” ဟု ဖေတတ္တသည့်။

သူက ကပြန်တော့ဝုဒ် တေလှိုက်လှိုက် နီးနီးကပွဲနေခင်သော လည်း
စက်ကွင်းကေတာ့ တျားစိပျစု၏။ ကပြန်တော့ ပျဉ်မိုင်မူပျ
ဝေအေးဝေအေးဝေဆေးဝေဆေး နေခင်သည့်။ အားလွှင့် စာအုပ္ပလေး တစ္ဆေပျဝုဒ်
ဝုဒ်ပွဲနေခင်သည့်။ ဒီကောက တယျတော့မှ အစင်မုနေခင်၊ မဟုတ်။
အပြင်ကွဲလှလမ်းပဲ ဂြာနေတတ္တသည့်။ မနက္ခင်းတာနဲ့
ဘယျားရေကောဝုဒ်မလီ စဉ်းစားနေသူ ပျစု၏။

အိမ်ခေဓဟကောသုလည်း ကက္ကန္တကိစ္စကီး ဖြင့်ဖြင့်ဖြင့်၊
မိမိဒီဖြင့်ပီး ကာရာအိုကေဆိုင်ခင်၊ တခါတေလ သုယျဝုဒ်
ခေဓဟပီး ဂန္တာတီး၊ တိမိဂမုန်းကစားဝုဒ် ဆူညံနေတတ္တသည့်။ ပေါက္ကရ
ပေပျဟပီး ဂြာက္ကန္တ နေရာမှာလည်း ဝုဒ်ပွဲနေသောကွဲ။
အေသာက္ကဂြာက္ကန္တကင်းတာရယု၊ သူမားကို ကူညီ တတ္တရယု၊
ပျကောဝုဒ်တယျတရေတော့ ခိုးကီးရမည့်။ တကုသိုလ္လာ အဂလိပ္ပာ

အထူးပုံ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌနေသည့်။

[illegible]

ပျစွံကတော့ သူက ဝေဏ္ဍလေးတစ်ယောက်ကြို ခြံနင်းကပ္ပည။
ဝေဏ္ဍလေးက အိပ်ပျေးနေ ဖုန်းလို့ပဲလား၊ အိပ်ကပ်နေတာလား မသိ။
တော့တော့နဲ့ဝေဏ္ဍ အေပျစွံမေပေးပဲ ဖုန်းနဲ့ဖုန်းကနေသည။ ငြိမ်
စိတ်ပျစွံ လက်ပျစွံ သမားဆိုတော့ “နေစမင်းဟာ” ဆိုပဲပီး
နေကတော့ဝေဏ္ဍလေးတစ်ယောက် ပျစွံပေးပီး ဆက်စားသည။

ဒုတိယေကာဠေလးကေတာ့ သိပ္ပံနိဒ္ဒါမေနပဲ ပျမနုပျမန အေပျဖေပးလု်က္တဉ္ဇ။
 ပျမ၌ဝံတော့ ဒုလိ အဆဝံပျပသြးစပီးကာမ္ပ ပထမ
 ဝံကာဠေလးကလညး ခံစါတယျပျစ္ဈာေရာ။ ဒီေတာ့ ညဉ္ဇိဇ္ဇာ
 န္ဒုစုဝံယာက တစပိဋ္ဌံ ပျစုဝံနတာေဝါ။ ဒီေကာဠလညး ပိပိရိရိနဲ၊
 န္ဒုစုဝံယာကလံးကို တစညဉ္ဇိ တြဲေနဲခဲသည။ ဝံနာကံေတာ့လညး
 ဝံကာဠေလးေတြက သိသြးစပီး ပျပံနာတကံေတာ့တာပဲ။

သို့ရာတွင် ညီက အပြစ်ရှိသည်။ ပထမကဋ္ဌေလးကို . . .
 “နဋ္ဌိအေပျဗေပးတာ ဝေနာက္ကေပမယျံ၊ အရဋ္ဌိန္ဒိတာ ဆိုတာ နန္တသာ
 ခစ္စဦးသူပါ . . .” ဟု ဝေန်နပုဒေအာဠေပျာသည်။

ဒုတိယေကာဠေလးကိုကော်တာ့ . . . “နိဋ္ဌ အရဋ္ဌေပပေတာ မိဂ္ဂလိဂ္ဂ နန္ဒာလိဋ္ဌ
ဝါရံဂ်ခဉ်းသူလိဂ္ဂ သဏ္ဌတိတယျ . . .” ဟုးဝိသိမ္ဗိဋ္ဌ။ ငဉ်က
အိလိင်္ကဉ်း။

ကပြန်တော့... ပျမဖူးတိုအေပျခအေနကိုလညး ဒီကောဉ်
အားမလိုအားမရဖစ္စပီး...

“လေးလေးသကီးက ဦးကောဉ်ညှဉ်သုဉ်သုဉ်လို့ မေပျဟရဘူး...
အနားတိတ္တကီးကိုမ တသသ မြဲလနးနောတာကိုး...” ဟု
ထေတတုဝေဝါတတ္တည။ ကပြန်တော့ညှဉ်သုဉ်သုဉ် ကောဉ်
ဂွေးဟောဉ် သုထေသနသမားလေ။

ကြိတ်တဝယူပေးဖို့ ကိစ္စ ကပြန်တော့ပျဟသောအခါ ကိုကိုသကီးက
ထိုးခံအတိုင်း စုစုပျာကာရေးဝင်လေသည။

“မင်းကောဉ် တကယ့်ကောဉ်ဟုတ်လား... ငညိက ခုတစ္ဆး
တော့ကာတစ္ဆးနော့... ဝေဉ်အကုန္တပီး ဝယူပေးစပီးမ
မိတ္တပါတော့ဘူးဆိုစပီး ပစ္စားရအလဟ်ပုဖစ္စယု...”

“ဒီလိုတော့ မုဖစ္စခိုငါဘူး ကိုကိုသကီးရ... ကြိတ်တ ကလိနောရ
အနညးဆုံးတော့ ဝေပျခစိမ္မားမာပဲ... တကယ့် မိတ္တဝဉ်းဩားစပီး
ဆိုရဉ်တား မဟုတ္တဲဘကွ အာဂီဝေရာကတော့ဘူးဝေ... ခုခန္ဓာ
ခေတ္တတို့ အိမ်ဉ်း တတုဉ်းရံ ကြိတ်တတလုံးတော့ ဝိသတ္တယူလေ...
”

နောဉ်းစကားလုံးက နညးနညးတော့ တာဩားသည။ ကြိတ်တ
မဂ်လံဉ် ခေတ္တမိသလို ပျမဉ်း ဝေဉ်ဉ်ကိး။ ကိုကိုသကီး ခေဉ်းတညိတ္တိတု
လိုပုနောတိုး ကပြန်တော့ ဆကု၍...

“စပီးတော့ စိုးစိုးလဲ ဆကွပီး ကိုညိဉ်ရတာဝေ... ”

ခနးဆီးဟကားက ခေဉ်းနားထောဉ်နောသ စိုးစိုးက
ခေဉ်းစပိတြုဉ်စပီး...

“ဟတ္တယု ဝေဖေ... သမီးလဲ ဒီတခါကောဉ်ပိတု
ကြိတ်တသဉ်းတကွလို့... ” ဟု လွမ္မးဝင်ပျဟသည။ မမသကီးက
လညး ထေကွံဟနုပုဖစ္စ ခေဉ်းညိတ္တည။ ထိုအခါ ကိုကိုသကီးက...

““ဝေအေးလေ . . . မင်းအာမခံတယျီရဲလွဲ ဗဝီးတာပဲ . . . ”” ဟုဆိုဗဝီး
မမဆကီးဘက္ကညှချ် . . .

““လိုတွဲဝေငြကို ဘက္ကေန် ထုတုဝေပးလိုကု . . . ”” ဟု ဝေပျဟသည။ဗဝီးမွ . . .

““ဒါနဲ၊ ဝေန်စမင်းပါဦး . . . မင်းနဲ၊ ဟိုဝေကာဝေလးနဲ၊
အေပျခအေန်ကေကာ ဘယျီလဲ . . . အဆဝေပျဝေသးဘူးလား . . . ””

ကဗြန်ဝေတာက ရယျကဲဗွကဲလုပုဝေန်၏။ မမဆကီးက ဝေပျဟသည။

““ဒီအတိုင်းပါပဲ . . . မထူးပျဆေးဝေသးဘူးတွဲ . . . ””

““ဟာ . . . ဒီလိုဇာတုဝေမံနဲလို၊ ဘယျဖွလဲကြ . . . အင်း . . . ဒီမ္မာ
ဝေဟွေကာဝေ . . . လာမယွ့ သံးလအတြင်း အဆဝေပျဝေအာလွကြ . . .
””

““သံးလ . . . ဟုတ္တား . . . ဘာပျဖွါလဲ . . . သံးလဆိုတာက . . . ””

““ဒီလိုလေ . . . မင်းရဲတုဝိက္ခန်းကို တွေးထားတွဲစာခိလ္လ ဝေန်ကု သံးလဆို
အခိန်ဝေစ့ဗဝီးလေကြာ . . . အိမ္မားဝေတြိကလဲ ဆက္ကတွေး ဝေတာ့ဘူး၊
ဝေပျဟင်းဝေတာ့မယျါ မင်း မမဆကီးက ဝေပျဟတယျ . . .
ဒါဝေဟွေကာဝေ ဒီဟွေကားထဲ မင်းဝေကာဝေလးနဲ၊ အဆဝေပျဝေအာလွပ . . .
.အိမ္မားဝေတြိ ဆင်းဗဝီးလဲဆိုဝေရာ တခါတညှင်း လက္ကပွဗီး
တကုဝေန်လို၊ရတာဝေပါကြာ . . . ဝေတာ့ကာ ဝေန်ကတ္တု အိမ္မားတဝွဗီးမွ
လက္ကပွါဖွဆွရဝေ အခကုဝေတြါနဦးမယျ . . . ””

ကိုကိုဆကီးကေတာ့ အဲဒီအတိုင်းပဲ။

အိမ္မားဝေတြိဆင်းတာနဲ၊ပဲ ကဗြန်ဝေတာက အခိန္နီ အဆဝေပျဝေအာဝေ
လွပမယျဲ။ သူ ဝေပျဟသလိုသာ ရက္ကန်းနဲ၊ လုလိ၊ရမယျီရဝေ
ကဲစုပျတက္ကဟွေကာလေဝပါ။ မမဆကီးက ဝေကာ ဘာဝေပျဟသလဲဆိုဝေတာ့ .
. .

““အိမ္မားဝေတြိဝေန်လဲ ဘာအေရလဲ . . . လက္ကဝေန်တွဲ အေပဝေအခန်းမ္မာပဲ

ဆကုနေပါ... ငညီကို အောက္ကပူပနနေသေး လိုကု ဗပီးတာပဲ ...

“ဒါတော့ ငါလဲ သိတာပေါ့ဩ... ဒါပေမယ့် ဝေမာဉ်စုးရီး အေနနဲၤ
သူၤကိယိုဉ်းနးမာ ထားရိုဉ်း ပိဗပီး ဂုဏ်ဂိတာပေါ့... ဗပီးတော့
လက္ကပူပီးခါစအိန္ဒာ ကိယုခနးနဲၤကိုယု ဩဩဩပု နေခိဉ်းကမ္မာပဲလေ
...”

ကပြနတော့ ဘာမဝဉ်ပူဟပဲ ဝေယာဝတောဝတောဉ်းပုနေလိုက္ကညဉ်။
မိတ္တကော့ ရယွဉ်းနေဗပဲ။ ကိုကိုသကီးက ကပြနတော့ၤ အကဲခတ္တပီး ...

“ဘာလဲ ဟေ့ကော့... ဝေဉ်းရးဝေသကးဝေရးကို ဝေတြးပုနေတာ
လား... ဘာမ မစိုးရိမ္မဲၤ... အိဉ် ခမုးနားကအစ စရိတ္တက အားလံး ငါ
တာဝန္တူတယု... ”

“ကပြနလဲ ဩသကီးတစံးလက္ကမ္မာမယုဝါ မိတ္တူ ထားတယု... ”

မမသကီးက ဝဉ်းပူဟပုနညဉ်။

လိုက္ကလိုက္ကလဲ လဉ်းယားပါပဲ။ သူတိုၤစတုဉ်းအတြကတော့
ဝမုးသာဝဉ်းၤရပါသညဉ်။ သိုၤရာတြဉ်း လေယာဉ်
လက္ကမ္မာပါမယုဝါလံးဝတောဝ ကပြနတော့ၤက ဘာအာမခံခိက္က
မေပးဝဉ်းသေး။ သူတိုၤလုဉ်းဝေယာက္ကတော့
စကားအဂ္ဂိဉ်းကောဝဉ်းဝေတုနး။ မမ သကီးက စကားပုပနကောက္ကညဉ်။

“တစ္ဆေဝဉ်းတယု... အိဉ်းဝေတြ ဆဉ်းဆဉ်းခိဉ်း တကုနေ
လိုၤမုဉ်းဝေသးဘူး... အခနးကို ဝေဆးလေးဘာလေး ပုနညဉ်။
သဉ်းပုပု သားသားနားနားပုဉ်းဝေအာဝ ပုပုဉ်းအံးမယု... ”

“ဒါက မခကိဘူးဩ... တစ္ဆေဝဉ်းဝေတုလောက အိန္ဒာလိုကု ရပါတယု .
...”

“အဲဒီရကုတြမ္မာ ပုဉ်းဖိုၤပဲ အေရးသကီးတယု... ”

““နောတ္တိံလောကဿ ဝိရဋ္ဌံ ငါ တစုခေါက်ပျဉ်နဦးမှာပဲ . .
.အေနေတာဝံလောကဿ ဖုဗ္ဗံပါ . . . လိုအပ်လွှဲ ခံတွဲရတဲ့လူနဲ့
အလှူလေးခဲစပ်ပြီး ပျဉ်နဦးခါလာခဲ့မှာပဲ . . . ဒီအကြံကတော့ မပူနဲ့ . . .””

သူတို့ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ခြံတွဲနေတာပဲ။ ကပြနေတော့တော့
ရသ္မာညှိုးရယ်သူ၊ မိန်းမငယ်လည်းမူ၊ ဂုဏ်လည်းဂုဏ်သျှောင်
“အတ္တတကဦးမယ့်” ဟု အေဟကသားပျဉ်စပ် လိမ္မော်ခွေ၏။

မဂလာဆောင်ရှိ ဟိုတယှာ လုပ်ငန်းကောင်းမလား၊ ဘုန္တကီးကောင်းမှာပဲ
မဂလာ ဆွမ်းကောပြားရင် ကောင်းမလား၊ ခြေဆေးပြီးနေသော
သူတို့အသံကို နားခြံနားဖား ဟောင်းလိုကောင်းသည့်။

ပျမမူသည့် ပါးစပ်၊ အဟောင်းသောလက်ဝါးကို ပျဉ်နဦးကြည့်။
အုပ်ပီးလက်နှိပ်တော့ ပျမခြင်လို့လိုက်၏။ ဒီအေဟကသား ဝေပျာလွှဲ သူ
ဆက်မိုးသေရယွှာပဲဆိုတာ သိသည့်။ စကားဆုံးတာနဲ့ ပါးစပ်၊
သူ့လက်ဖွဲ့ဝှံ မအုပ် အမိအရဟန်းညှို့အဆင့်ပျဉ် ထားခဲ့သည့်။
ကံဆိုးခံတော့ စကားလည်းဆုံးရာ မလေးက ကပြနေတော့ အကြံ
တီးမစွန့်ကန့် လာခါအေပေးပွင့် ကြည့်ပြားသကဲ့သို့။ မလေး၏
ကိုယ်စွဲငှားက ပျမခြင်းကို ရပ်နားကြည့်၏။ ထိုဟေဟကသား ဒီတစ်ခါတော့
အုပ်တစ်ခါတစ်ခါတစ်ခါ ကောက်လို့ကုသည့်။ ပျမမူက . . .

“ဒီအတိုင်းဆိုရတော့ လက်ဝါးအိမ်ကောပြ ဆင်းပြားတာနဲ့
နောတ္တိံလောကဿ ဝိရဋ္ဌံကို တို့ကတဲ ပျဉ်နဦးမနေတော့မယ့် ကူပါရဲ့ . . .
နဲ့လူရဲ့ဆို မပြောနဲ့ . . .”

“ဘာပျဉ်လို့ လိုကတမလဲ . . . ကိုယ့်ခွဲ တကုန်လို့ကတ မပီးတာပဲ . . .
ပျမမူသော နေမယ့်ဝိရဋ္ဌံ အိမ်ကောပြောထဲနဲ့ တသလုံးကောပြောထဲ
. . .”

သူက မိကောပြောထဲကပ်ပြီး . . .

“အမယ့် . . . တိုက်က ယူအိမ်ကိုင်နေရမယ့်ပေါ့ . . . ဟုတ္တား . . . ”

“ဗုမုး သေတာပါ . . . ဒီအိမ်မှာပဲ ဆက်နေခွင့်ရှိလဲ ရပါတယ် . . . ကပြန်တော့ လာနေရမှာပေါ့ . . . ”

“ယူ သိပ္ပံပီး စိတ္တဗျူဟာမယ့်နေရာ ဝေဟနဗျူဟာ . . . ”

“စိတ္တဗျူဟာမယ့်ဝေဟန လိုက်ပီး ကနဦးသတိနေရသေးလားဟဲ့ . . . ”

သူ ခဏတစ်ကြိမ် စဉ်းစားစဉ်းနေတာ . . .

“အင်း . . . ဟုတ္တယ် . . . ယူပျော့တာ သဘာဝကတယ် . . . စိတ္တဗျူဟာက ယူရဲတဲ့ ကိုယ့်ခွင့်ခွဲရပဲ . . . ကဲ . . . ကဲ . . . ယဉ် . . . ယဉ် . . . ယဉ် . . . သိပ္ပံတော့ မပြန်နိုင်ပါ . . . ”

“လက္ခဏာတွေ ကိုကြားပါရစေ . . . ”

“ဘာရယ် . . . ”

“စိတ္တဗျူဟာ ပျော့တာပါ . . . ”

“အင်း . . . ယူကို ဂိုးသားတယိုလဲ ထွဲမိတာ မွားစပ်လားမသိဘူး . . . ”

“ဘာပျော့လို့ . . . ”

“ဟိုအရင် ပျော့စွဲဖူးတယ်လေ . . . ဘုရားလူကြောက် တိုက်ရဲတဲ့ ကိုယ့်အိမ်မှာပဲ ခံစားတာ . . . ယူက သူတို့လိုမဟုတ်ဘူးလို့လဲ ထွဲတာလေ . . . အခု ယူလဲ မဂိုးတော့ဘူး မွတ္တယ့် . . . ”

“သူတို့လိုစိတ္တဗျူဟာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုတော့ ယုံပါ . . . ဒါပေမယ့် အခွင့် ကိုယ့်အိမ်မှာပဲ တစ်ကြိမ်ခွင့်တော့ ပါဝင်တာကနေတစ်ခေါက်လေ . . . ကိုယ့်အိမ်မှာပဲနေတဲ့ ဘယ်လိုပဲ ခံစားရမလဲ . . . ”

“ရတာပေါ့ . . . တိုက်ရဲတဲ့အခြားဆိုရင် ဆုံးဖြားတာ အခွင့်ခွင့်ခွင့်ယူလောက်တဲ့ ဂြိုဟ် . . . လက္ခဏာတွေ ပျော့စွဲနေတာ မဂိုးတော့ဘူး . . . ဒါပေမယ့် ခုထိ တိုက်အခြားကို ခံနေရတုံးပဲ . . . အဲဒါကတော့ ဘယ်လိုပျော့မလဲ . . . ”

ကပြန်တော့ ရွှေကြွယ်လဲ ကုန်စုံကြွယ်သာ ပေါ့မ၊ တကယ့်ပုလဲကုန်သည့်။
သူကဆက်၍ . . .

“ယူပေါ့ဟသလိုသာဆို တကယ့်ပြန် ခုခံစား တိုလေသပြားခွဲရင် တိုကို ယူ
ခံစား မဟုတ်တော့ဘူးပေါ့ . . .”

“ကပြန်တော့လို့တာက မျမဖူးဆိုတဲ့ ဂွဗ္ဗဟာ အစထဲက ဘာမှ
မရှိဘူးဆိုရင် ဘာလို့လုပ် ခံစားရမလဲလို့ ပြောတာပါ . . . ဘာမှမရှိတာကို
ဘာလို့လုပ်စွဲလဲ . . . အခု ပြန်စစ်ဆေးတာ ခံစားရမလဲ . . . တိကယ့်ပြန်
လူက မပြောတာဘူးဆိုရင် အခွင့်အလမ်း ကျန်ရှိရတာပေါ့ . . . မျမဖူးအပြားကို
ခုထိ ခံစားနေ သလိုမီးပေါ့ . . . ဥပမာအနေနဲ့ ကပြန်တော့ ပြောမယ့် .
. . သင်္ခါတဂိုဏ်းဆိုတာ မျမဖူး ဖွဲ့ကားဖူးလား . . .”

“သင်္ခါတဂိုဏ်း . . . ဟုဏ္ဏား . . . ထူးထူးဆန်းဆန်းပဲ . . .
အထက်ဂိုဏ်းလား၊ အောက်ဂိုဏ်းလား . . .”

“အဲဒီလို ဂမ္ဘာရပ်ကားမီး မဟုတ်ဘူး . . . ဟိုပြေးပြေးတိုးက ပြီးဖူးတဲ့
အေးပြေးအေးခင်းဂိုဏ်းတစ်ခုပါ . . .”

“ပြောပါဦး . . . စိတ်ဝင်စားစရာပဲ . . .”

ကပြန်တော့ လက္ခဏာပြုကြား၍ တစ်ခု ငုံ့သည့်။ သူ့ကို
သိခင်းတုလျှင်အောင် တမင်ခံနိုင်လောက်အောင် မဟုတ်။
တိုက်ကြားလျှင်သာ ပျံ့စုံ၏။ လက္ခဏာပြုသောကြောင့် ပေလောလို့
ကောက်ကောက် ကြားကြား။ သူကတော့ စိတ်ဝင်စားဟန်ပေးနေသည့်။
ကပြန်တော့ ဆက်ပြောသည့်။

“သူတို့အယူအဆကတော့ လောကဆက်စွာ သင်္ခါတဂိုဏ်းဂဏန်းကြေ
ကသာ မေ့လျော့သွားလဲသော အစွဲ အမွှာအား ပျံ့စွယ်လွှဲ
အဟုန်အားအားလုံး ပျံ့လွင့်သွား . . .”

သူက “ဆိုပါဦး” ဟူသော သေဘာလျှင် အခြေခံဆက်ပြောသည့်။

“ဥပမာ လူကြီးပျိုဟရင် သစ္စာရှိတဲ့ ပေလောလို့ အယူအဆ

ဂိဉ်တယျိပါဝေတာ . . . အဲဒီသစ္စဉ် အုမစွါမက်နဲအော့ ခုတ္တဲဆဲးကွပ်း ထင်းဆိုကွလျိက . . . သစ္စဉ် မဂ္ဂိဝေတာဘူးနော့ . . . ဒါပေမယျာ ပေးဝဲစွါယျမဝဲ ဂိဉ်တယျိတဲ ကိန်းဂဏန်း အိန္ဒြာလကုဝေတာ ဆကွပ်း တညှိဝဲနော့ . . . ဒီသေတာအတိုင်းပေါ့ . . . လူတစုဝေတာက မဂ္ဂိဝေတာပေမယျာ သူနဲပတ္တကွဲတဲ အိန္ဒြာဝေတာ တယျိမ္မ ဝေဟကွဲကွလျိလ ရီဝိဉ်တ မဟတ္တုလေ . . . ”

“ဒါဆို ယူကေတာ အိန္ဒြာကူးသားပေါ့ . . . ဟုတ္တား . . . ”

“ဟတ္တယျာ . . . ဒါပေမယျာ ခကုနောတာက ကဗြနောတာဂ္ဂိကူးမ္မာ ကဗြနောတာစွါယျာကွဲ ပျစုနောတာပဲ . . . ကဗြနောတာဝဲ ဝိကူးခီပု၊ ကဗြနောတာဝဲ ဝိကူးသားပျစုနောတာယျာ . . . မျမပူး ကဗြနောတာဂ္ဂိကူးထဲ ဝဠိလား . . . မိဗျာဝိကူးမဟုတ္တိဘူး . . . သမာသမတိကူးပါမာ . . . ”

သူက ဗဝံးလိုကွပ်း . . .

“ဝေဠာသောကမောဒ်ဝေဠာ ဖြဲလဝဲလောက္ခိ ဝေတာရာပေါ ကိဉ်စုးဝိရယျာ . . . ”

ကိုယျဝိးကိုယျာ တျဖတျဖတျဂိကွပ်း အုပစုပေးခိဉ်တဲ ပေပေဝါက္ခာလေ၏။

ကဗြနောတာဂ္ဂိလ ခကူးဝေပဟနောတီး မာလာမောဒ်ဝေဠာ ခဉ်ကညျပမဝဲ တိဂေရာက္ခာသည။ ကဗြနောတာဂ္ဂိပျမဝဲတဲ မာလာမောက္ခ ခဉ်ကညျပမဝဲ . . .

“ကဲ . . . ငါဝေပဟတယျာ မဟုတ္တား . . . နာဂျီးဗဝီ . . . ” ဟုဝေပဟသည။ တာပျစုလဲဝေမေဝေတာ . . .

သူတိဂေဠာသောက လမ္မးမ္မာ ဝေလာင်းဝေဠာကးစားဝေဠာကး လုပ္ပဲဠာက သည။ မာလာမောက္ခ ဒီအိဉ်မ္မာ ကဗြနောတာ ဝေရာကုနောမညျ ဆိုသည။ ခဉ်ကညျပမဝဲ ဒီဝေလာက တိတ္တိန္ဒြာ ဝေရာကေကုနော ပျဝင်းသည။ ဒီလိုနဲလဲ ညေန ဝုဉ်းဝေခါက္ခာဝေကဗြနောကး ဝေလာင်း

ထားခဲ့ဖူးကသည့် ဆို၏။

““ငါ့ဦးပေမယ့် ဝေဏ်နုပွယ့်ဟေ့ . . . ကိမ်စူးဦး ဒီမှာ
ေရာကုနေတာဟာ ငါ့အစီအစဉ် အောင့်ပျမငွါ နီးစလွှာတဲ့သေဘာပဲ . . . ””

ခဏကညီပျမငွေ ကပြန်တော့နုငွေ ပျမဖူးကို အောင့်ယ့်ပေး
ေနေသာ ကိစ္စကို ဆိုလိုပျခင်းပျစု၏။ မာလာေမာဏ . . .

““ငါေတာ့ နုငွေပျမ ဟိုဟာသဇာတ္တမ္းထဲကလို ပျစုေတာ့မယ့် ထွေယ့် . . .
”” ဟု ခဏကညီပျမငွေေပျဟသည့်။ ခဏကညီပျမငွေ ဘာလဲေမးေတာ့ . . .

““ေမဒန္တရာမတစုေယာက္ခ လူပီဆက်ီးကို ေပျခာက္ခအတြင်း
မိန်းမရေယွါ ဟောတယ့်ေလ . . . ေပျခာက္ခပည့်ေယွါ မိန်းမလဲ
မရေရာ သူေဟာတာမ္ဘားတယ့် အေပျဟခံရမ္ဘာစိုးလို လူပီဆက်ီးကို သူ
ကိုယွါငွေ ယူလိုက္တာမီးေလ . . . ””

ပျမဖူးက . . . ““ဟုတ္တယ့် . . . ဟုတ္တယ့် . . . အဲဒီအတိုင်းေကာင်းတယ့် . . .
”” ဟု အင်္ဂုမန ဝင့်ေပျဟသည့်။ ခဏကညီပျမငွေ . . .

““အမယ့် . . . ဒီကိစ္စထဲမှာ မာလာလဲ ပါတာပဲ . . . ကိမ်စူးဦးနဲ ပျမဖူးကို
မာလာပဲ မိတ္တကုေပေးတာ မဟုတ္တား . . . မာလာမ္ဘာလဲ တာဝန်ဂြိုတယ့် . . . ””

““ယူကေတာ့ တယွီပါလား . . . တယွီစုေယာကု ညာတစုေယာကုေတာဝွဲပဲ . .
. ”” ဟု ပျမဖူးက ကပြန်ေတာ့ေလသည့်။ မာလာေမာဏ . . . ““ငါက
ကိုရန်ေလးကလွဲရင့် တယွါမ္မ မယူဘူးလို ဆုံးပျစုေတာ့ ခ်ထားလိုပါဟာ
. . . ခိုလိုမိုလို ဆို ကူညီပါတယ့် . . . ”” ဟု ေပျဟစပီး ရယွေကသည့်။

တကယွါလွင့် ကပြန်ေတာ့ေယွါစုေယာက္ခ အောင့်ယ့်
ေပေးေနေဟူကေဟူကင်း ကပြန်ေတာ့ေယွါကို ေဂ္ဂုမ္မာထားစပီး
ေပျဟေနေဟူကတာ မိက္ခန္ဓာပူစရာဆက်ီးပျစုေတာ့။ သို့တူကေတာ့
ညာကဟူကညွေေယာ တီဗီဇာတ္တမ္းတြဲ အေဟူကင်း ေပျဟေနေသလို
ေဝါေဝါပါးပါးပဲ။ ပျမဖူးကိုယွါငွေ ေတာဝွေ “တာမ္ဘာလဲမသိဘူး” ဆိုစပီး

ဂုဏ်ရှိသူထေရ်တစ်ပါး မရှိ။ အိမ်ထောင်ရေးကလေး
ပေးတာတွေလေးအေးအေးကောင်းကောင်း ပေးတာတွေလေး ထင်တယ်လားမသိ။
ခပ်တော်အေးအေးပဲစုံစုံလင်လင် ပြန်တော့။ သူ ကပြနေတာတွေပဲ ရှိနေ
မပြေးဘဲ သိသာသည့်။ ကပြနေတာတွေသာ နားရဲကောင်း ပုံသလိုလို
ပုံစံလေးလေး။ ထိုကလေးက...။

“ကဲ... ကြောင့်တိုင်းကံတိုင်း အတိုင်းကြောင့်
စုံတော်အေးအေးပေးတာကတိုင်းပေါ့... ကပြနေတာ ပုံသလိုလိုမယ့်... ”
ဟု ဆိုစပ်စပ် ထပ်ပြော၏။ မာလာမာလာ...။

“ငါတို့လူလူ အေးအေးအေးအေးကလေး... ”

“မဟုတ်ဘူး... အိမ်ထဲ လူပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းပေးလိုက်... ”

“ဘာလဲ... လွှဲပြောင်းခိုင်းလား... ပုံသလိုလိုလား... ”

ကပြနေတာ ရှိကတည်းကပေးလိုက်သည်။

“ကိုးကွယ်ခိုင်းက သိပ္ပံကတိုင်းရတာပဲ... ဒါတော့ သူတို့ကတိုင်းအဆင့်
ပြောင်းတယ်... နောက်ဆုံး ဒီထဲကတိုင်းအားကတိုင်းရတာ ပေးတယ်... ”

ခဏတော့ပေးမိ အခြေအနေရတိုင်း သူတို့ကတိုင်းအတိုင်း
ပေးပေးတယ်။ ပုံသလိုလိုက တိုင်းကတိုင်း တစ်ကမ္ဘာကတိုင်း...။

“အတော... ခုတစ်ခုတည်း... ကိုးကွယ်ခိုင်း... ယူ တီပီပုဂ္ဂိုလ်... ”

“ဟာ... အဲဒီလောကတော့ ဘာကြောင့်ပေးမလဲ... ”

ပေးတာပေးမိ စောစောကပဲ ခဏတော့ပေးမိ ပေးတာကို သတိရ
ပြောသလို...။

“ဘာပေးမလဲ... ” ဟု မေးလိုက်၏။

“ဘာပေးမလဲ မသိဘူး... အခုတော့က ပေးမိ... မေးတော့
ခဏတော့ပေးမိ... အခုတော့ပေးမိ... ပေးမိ... ”
...။

“အင်းလ . . . တက္ကလောက မွတ္တလောကတော့ ဟုကညွှန်ကြီးမယ့် . . .
အကြောင်းထဲ ကျစွာဆိုရတော့ . . .”

“ကပြန်တော့မတတ်နဲ့ဦး . . .” ဟု ဝေပုဟမညပျီပျီမီးမ “ဆိုလို့
ပိုလှစရာပဲ . . .” ဟု ဝေပုဟလိုက၏။ စိတ္တကေတော နည်းနည်း
လေးပြေးသည့်။

တိဗိက အေပုယံလောက္ခိလုံန ကိစ္ဆာမဂ္ဂိ၊ ဆုဝိဇ္ဇာပရိပုပ္ဖ ပုပ္ဖယ
ဆိုရတော့ မလေးသောမေတ္တာတည် တာဝန္တိရေပေတော့မည့်။
ပုပ္ဖပေးရတာက အေးမိမိကီး။ ဒါမိမိကို သမ္ဘာတို့က ပျံ့နှံ့ပဲ။
သူတို့ အိမ်က ကားဂြိတတော့မန္တည့်။ သို့ရာတွင် အတိုးမိမိကိုမိမိ
မောင့်ပိုမိုမရမည့်။ ဒါကောလည်း အားနာမိမိကောင်းသည့်။
မိမိတော့သူတို့က ကားက မိမိမိမိလုံ ဝေပုဟသံဟကားသည့်။ မေတ္တာစာ
လမ်းမာပဲကုန်လုံ ကားပုပ္ဖတာဝန္တိ ပိုလာဦးမည့်။

သူတို့အိမ်က တကုန်စိကားဦးလို့ရတဲ့ လမ်းထဲပုပ္ဖကုန်အာ
တိဗိမိမိကို ထမင်းပြေးဖို့ဆိုတာ စိတ္တပုပ္ဖ
တော့တော့ပုပ္ဖနဲ့ပဲ။ တစ်ပုပ္ဖသည့်။ လမ်းထဲပုပ္ဖကားမိမိ
ကားတစ်ဦးဦး၊ တိဗိကို အိမ်ထဲ လာသယံမီးမ ပုပ္ဖကုန်၊ ကားမေတ္တာ
ပိုပေးရတော့မာပဲဟု ပြောမိသည့်။

တိဗိကို ပါဝါဖြင့်လို့က၏။ ပုပ္ဖမုပ္ဖပုပ္ဖသည့်တိုင်းပဲ အပုပ္ဖတြက
မုပ္ဖ၊ စုခိုခိုခို အစက္ခပုပ္ဖကုန်တြလည်း ပေပေနေသည့်။ အသံ
ကလည်း “တင်စု” ပုပ္ဖသည့်တြ ဝေပုပ္ဖကုန်နေသည့်။ အတ္တနာ
ခေါင်းမီး လှတုနေလို့လားဆိုမိမိ ကားဟုကညွှန်တော့လည်း သိပ္ပံ
မဟုတ်ပဲ။ မိမိတစ်ဦး လှတုနေလို့လားဟု ဟုကညွှန်သည့်။ မပြတု။
အောက်အတ္တနာက ပုပ္ဖမုပ္ဖကုန်ဆိုလို့တော့ နာမိမိ။ ခေါင်းပေးပေးတကွ
ရတော့မည့်။ မတကွဘူးဆိုလို့လည်း သိပ္ပံကောတော့မည့်။

အတ္တနာဟုကီးတစ်ဦးက စုခိုခိုခိုဟုကညွှန်တော့မု အပုပ္ဖတြက
သုပ္ဖဝိ စိတ္တကာရာပြေးသည့်။ တိဗိတင်သောမုပ္ဖကုန်
တကုန်စိကို အိမ်ထဲနေသော မိမိတစ်ဦးက မုပ္ဖတြကုန် ထားသလား။

အျားအေးဟောကင်းတစ်ခုစေ့ဟောကင်းလား မသိ၊ ကာမာ ပေါက်ပျက်စီး
အေပေလေးတစ်ဆူကင်းမဲ့နေကြ ပျက်စီးနေသည့်။ ထိုနေရာက ပျက်စီး
အတ္တနာခေါင်းမှာ ပျက်စီးနေသည့်။ သိပ္ပံသိပ္ပံ လူသိပ္ပံ
တော့သေးသည့်။ ခုနီးက အားကိုးရတတ်သော စကားလေးလေး
ကိုညှိသြားသဖြင့် ဝေဒနာပေးရ၏။

ပျက်စီးမှုတို့ အေပေကင်းဆီက ဝတ္ထုလည်း၊ ဘလိတားစေသ ကိရိယာမီး
တော့သေးစီးနေက ကြန့်တော့ အလုပ်လုပ်သည့်။
သူတို့သုံးယောက်တော့ စကားဆက်ပြောနေသည့်။ ကြန့်တော့
အလုပ်လုပ် နေသော နေရာလေးမှာ သူတို့ စကားပြောနေဟော
သောနေရာသည့် ဆယ့်ငါးပေလောက်တော့ ဝေးမည်။ ဂရုတစိုက်
နားခြင်း သူတို့ပြောတာကို ဖွဲ့ကားလုပ်သည့်။ သူတို့ကတော့
ကြန့်တော့ မဟောကင်းလာကြလို့လဲ ထည့်လား၊ ကြန့်တော့
ဂရုတစိုက်တော့ မေအာကင်းမဟောလား၊ ဒါမဟောတော့
အေရီးစိုက်မဟောကြလို့လဲ သေတာထားသလား မသိ။ ပျက်စီးမှုကို
ပြုလုပ်လုပ် ပျက်စီးဟောသည့်။ ကြန့်တော့ တမည့်ကည့်နေတာ
မဟောတော့လည်း ပျက်စီးထဲမှာဝင်နေသဖြင့် ပျက်စီး
ကြန့်တော့ လက်ထိုးထိုးပျက်စီးမှုကို ပြုမည်။ ထိုအခါ
သူတို့အသိမ်းသည့် အလုပ်လုပ်သြား၏။

တစ်ခုအသိမ်းတော့ အက်ငှက်စွဲ ပြုသည့်။ ယောက်ျားမီးလေး
ပတ္တကပီး သူတို့ကိုယ်တိုင် အေကြာ အဟော မပြောလည်း
ဟောကင်းနားဝင်သော ကိရိယာ၊ စိတ္တလေးတော့ ပျက်စီး ပါးစွာရသော
ခံတော့ကသည့်။ သူတို့ကိုယ်တိုင် ယောက်ျားတော့ အေဟောကင်း
နေတော့ကောသ သံသယ ဟောကင်းတော့ကသည့်။ ဒါမဟောလည်း
ဝပုဂ္ဂလေးသားတော့ စိတ္တလေးစွဲ ခံစားမှုတော့ကသည့်။
သူတို့ဆက်တော့သော မင်းသားတော့ ဟောကင်းဆုံလို့ ဝင်းဦး၊
ညှာဝင်း၊ တော့ဝင်းတို့လေးစွဲ ခုနီးကင်းကော ရှေးအခါ
လူမင်းတို့ ပျက်စီး၏။ အထူးသဖြင့် လူပျက်စီး ယောက်ျား ပီပီသသ

ဝေခံသော မင်းသားမင်းကို ပိုသေဘက်၏။ သူတို့လက်ကိုင်ဆောင်
အဂ္ဂုအမူး ခြံမြဲလန့်လန့်ပဲ။ သူတို့လက်ကိုင် မင်းသား ပါသော
ဂုဏ်တရားပျံလွင့် ပထမနေ့ ပထမပြဲ ဖွဲ့ကညွှတ် ဝေခံနေသည်။
ဆက်တလွှာတို့ ဝေခံမြဲ မရလွင့် ဘယုလောက ဝေခံဆက်ပေးရေပေးရ
အပြုပွင့် ဝေခံနေသည်။ ထိုမင်းသား၏စာတို့ကို မွန်ဘေးတော်ဝှမ်း
စားပြုပေပုံ တတည်းသည်။ မင်းသားအေဟာကင်း ပါသော
စာနည်းဝေခံ ပြုပေပုံစုထားသည်။ မင်းသားဆီ မိတ္တူကွာ ဝေခံသည်။
ဖုန်းဆက်ပေး အဟာကဆက်ခံကင်းပျောက်သည်။ မင်းသားရဲ့
ဂုဏ်တရားဝေခံကို အဆက်ဆက် ပြုပေပုံ သြားသည်။
အဖိုးတန်ကောင်းဆောင်ပေးသည်။ မင်းသားရဲ့သတင်းဝေခံ
လိုက်နာသော စာပေး အေဟာကင်းထူး ကို ဦးဦးမင်းမင်းသိရလွင့် စာနည်းကညွှတ်
လိုက်ပျောက်တည်သည်။

ကပြန်တော်မူလှလှမင်းထဲက အပီဆက် မပြုလွင့်လှမင်းကို
အေသအလဲ သေဘက်သူပျောက်၏။ တေလာက လှမင်း လက္ခဏာစာပေး
ဖွဲ့ကင်းရာ မအိပ်ခိုခိုစားခို ပျောက်ရေလသည်။ စာပေးတော်
ဘာမဆိုမဆို သူနဲ့လည်း ဘာမပတ်ကွဲပဲနဲ့ ဂုဏ်ခံရဲ့ဆိုစာပေး
တေလာက အဆက်အမဲ့ပျောက်ကွဲ နေခံသေးသည်။ မာလာမောတော်
ရန်အောင် ခေရီပျောက်၏။ ရန်အောင် လွှဲလွင့် ဘယုလှကို
လက္ခဏာပေးခို ဆိုသည်။ သူ အပီဆက်ပျောက် နေရတာပဲ
ရန်အောင်ဟာကင်းလှလှ ပျောက်သည်။ ဒီလိုဆိုတဲ့အကြောင်း
သူနဲ့ရန်အောင် ဘယုပတ်ကွဲလဲဆိုတော့ ဘာမပတ်ကွဲ။

ရန်အောင် မိတ္တူကွာဝေခံဖူးသည်။ ရန်အောင် ပရိသတ် အေချာပွင့်
အသိအမှတ်ပေးသော ပျောက်သည်။ လက္ခဏာထားသော စာတို့တစုံ
ပိုပေးဖူးသည်။ ရန်အောင် တစုံတစုံလောက ဖုန်းဆက် စကား
ပျောက်ဖူးသည်။ ဒီလောကဲ့။ သူကေတော် တခါတေလ နေ့ပြုတစုံတစုံ
ရန်အောင်ခွင့် စားပြုခံ ကလေး ထိုခွင့်ရတာကိုပဲ ရည်းစားနဲ့
ခံခံကြရသလို ရှောင်ရှောင်နေတယ်။

အပီသကီးတစ်ဦးသည့် ဒီလိုပဲ ခြံမိခြံရာပျစွာတကသည့်။ တစ်ဦးကတော့
တူဝေတြ တူမေတြထဲက တစုဝေယာကို ဝေယာက္ခေပဝှ အခဲစုဝေတြ
စုပုံထားတတ္တည့်။ မိဘအရင်းထဲကတော့ ပိုမိုပီး အပျစွာညှိုး
တတ္တကသည့်။ ခဏညှိုးပျစွာတော့ တမီးပျစွာ၏။ သူက အခဲစုလညှိုး
မဟုတ်။ အိမ်ထောင်လညှိုး မျှပီ။ သို့ရာတြု သူမီးဝေတြကို လိုက်
ခေါ်အာဠယုပေးရတာကို တော့တော့ဝါသနာပါသည့်။ ခေါ်အာဠယု
လူဗုဗ္ဗာလညှိုး ကဗြေမိုးကံညှိုး။ သူ့လောဘကော့
အဆင့်ပျစွာသြားသူဝေတြ မီးလွှာပီ။ ကဗြေကော့တော့စွာဝက်မ
နာမည့်ကုသလို ပျစွာခေါ်သည့် အားတော့မေလွှာဝေသး။

သူသည့် တကယ့် အခဲစု၊ မဟာဝိညာဉ်လား၊ သူ့စိတ္တကသက်တပီး တဘက္ကတ
ခဲစုခေသု တစုဝေယာက သို့ရာကို စိတ္တဝဏ္ဏခဲလို အပီသကီးအပျစွာ
ကိုယ့်ကိုယ် ဒဏ္ဍတုနေတာလား၊ သူ မခြံဝေမယု သူမီးဝေတြ
အဆင့်ပျစွာတာကိုဟုကညှိုး စိတ်ပျစွာခေါ်လား၊ သူ့လိုခဲစုကုဗ္ဗီး
မခဲစားရပါဝေခဲအဆင့်သော ဝေတနာပျစွာ လိုကပီး ကုညှိုးနေတာလား၊
ဒါမဟုတ် ဝေဝိဂ္ဂီးဆုခေခဲ စိတ်ဝေဒနာတစ်စုံ ခြံကပျစွာတာပဲလား ဆိုတာ
သူ့ဘာသာပဲ သိလိမ့်သည့်။ သူငယ်ငယ်ဝေတြကတော့ သူ့ကို “နဏ ကိုယ်
ဝေကနွဲ သူမီး ကစားတာကို ဟုကညှိုး ဘယ်ကြည့်ကြလား၊ ဘာလား
ပျစွာတတ္တ ဝေတာလုံးပဲ ဝေဟုကညှိုးသူလိုပဲ . . .” ဟု ဆိုဟုကသည့်။

ပျမူမူကတော့ သူတို့လိုမဟုတ်။ ဘယ်ငယ်သားကိုမူလညှိုး ခေရဇီ မျှစု။
ခြံမိခြံရာလညှိုးမျှစု။ တစ်ဦးအပီသကီးဝေတြလို စိတ္တတီးလေး တကိုယ်
လတ္တမီးလညှိုး မျှစုဝေသး။ ဒါကိုတော့ ကဗြေကော့တော့ ဝေကနညှိုး။
သူ့ဗုဒ္ဓ အပီသကီးလကုဗ္ဗာရဗုဒ္ဓ ပြိုနေသည့် ဝေဝိဂ္ဂိပျစွာပျစွာ
မဟုတ်။ ထိုလောဘကော့ သူသည့် ဒီခေါ်ခေါ်အခဲ အတိုင်းသက်
တသတ္တဝါဝေသြားမှာ မဟုတ်ဟု ဝေမာလွှာလို့ ရေး
ဝေကော့ဝေလသည့်။

သူတို့၇စကားဝိုင်းက ရယူသုံးသုံးကြကွာသည်။ ကပြနံ့တော့ဖ်တွန့်
တစွဲကွဲမင်းဟုကည့်သည်။ ခုကည့်ပျမငဲ့က...

“ဟုတ္တယျံ . . . ဝေသနိန္ဒြေကညံ . . . ပုဗ္ဗနိဋ္ဌိယံ . . .”

ကပြန်တော့ကွ ဝမ်းဝေငါ့ပုရင်း ခွေ့ပုပုလေသံပုဖင့်၊
 ဝေပုဟလိုက္ကကို ဟကားပုဖစအော့ ဟကားလိုကု၏။ ပျမမဖူးက
 ခွေ့ကညှပုမင့်၏ လကံမောင့်ကို လက္ကီးဆုပုံးဝှင့် ထလိုက္ကကိုလညး
 ပုမေသည။ အပီဆကီးဝေတြ ထံးစံအတိုင်း ဝေပုက္ကရတစ္ဆေပုဟရင်း
 ကပြန်တော့အော့ဟကင်းကိုပါ ဆဲထညှလံက္က တူသည။ ကပြန်တော့ကွ
 ပိုနးကနဲ ဖိုနးကနဲ ပုဖစ္ဆီးဖပီး နးဂြုကံဝေတြတာဝှလာသည။

လူတစ်ယောက်က ဘယ်လောက်စိတ်ဝင်စားသလဲ ဆိုရင် ဒီလိုပဲ။
တောထဲမှာ သွားရင်းမှာတော့ စီးခိုင်းမှာပဲ။
ညောင်တော်အလှူပေးရင်းမှာတော့ စီးခိုင်းမှာပဲ။
အဆင်ပြေစရာ၊ စိတ်ချရ၊ ခံနိုင်ရည်ရှိတဲ့
မေတ္တာရရှိရမယ့် ဆရာတော်တို့ပဲ။

နောက္ကပ ခမ္မံသပ္ပညံတစ္ဆေကော ဝေမာတောက္ကံတစ္ဆေကို ဝေတာဒိဂုံမ္မာ
ဩဇာပုပ္ဖိန္ဒြိယံပဋိပတ္တိပုပ္ဖိန္ဒြိယံ။ ဝေမာတောက္ကံ ဝေတာဒိပုပ္ဖိန္ဒြိယံ
ကိစ္ဆာသပ္ပညံ အပ္ပမာဒံလုံ ခန္တုမ္ပန္နံတောက္ကံ ပိဗ္ဗကာတတ္ထဉ္စ။ တစ္ဆေံ
လက္ခဏံ ခမ္မံဝေတာဒိပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ဖုဏ္ဏသပ္ပညံဆို၏။

ကားကို ဝေတာဒိဂုံမ္မာ အပ္ပိကုသောအခါ သံဝေခံပုပ္ဖိန္ဒြိယံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ
ဝေမာတောက္ကံ သပ္ပန္နံ။
ဝေမာတောက္ကံသံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ပုပ္ဖိန္ဒြိယံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ။ တစ္ဆေံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ
ပုပ္ဖိန္ဒြိယံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ခမ္မံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ပုပ္ဖိန္ဒြိယံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ဝေမာတောက္ကံ
ပုပ္ဖိန္ဒြိယံ။ ဩဇာပုပ္ဖိန္ဒြိယံ မုပ္ဖိန္ဒြိယံ။ ဝေတာဒိပုပ္ဖိန္ဒြိယံ အပ္ပိ
မသတ္တံ။ ဩဇာပုပ္ဖိန္ဒြိယံ လက္ခဏံပုပ္ဖိန္ဒြိယံလက္ခဏံ ကုပ္ဖိန္ဒြိယံ
ဂုပ္ဖိန္ဒြိယံ ပုပ္ဖိန္ဒြိယံ။ ထုပ္ဖိန္ဒြိယံ မုပ္ဖိန္ဒြိယံ
ဩဇာပုပ္ဖိန္ဒြိယံ။ ကုပ္ဖိန္ဒြိယံ ကုပ္ဖိန္ဒြိယံ
ကုပ္ဖိန္ဒြိယံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ဝေတာဒိပုပ္ဖိန္ဒြိယံ။ ကုပ္ဖိန္ဒြိယံ
ဝေမာတောက္ကံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ လက္ခဏံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ အေတာဒိ
မိတ္တံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ဝေတာဒိ သပ္ပန္နံ။ ခုပ္ဖိန္ဒြိယံ အပ္ပကာသကံဝေမာတောက္ကံ
အားလုံးပုပ္ဖိန္ဒြိယံဝေမာတောက္ကံ မိတ္တံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ပုပ္ဖိန္ဒြိယံ
အေမာပုပ္ဖိန္ဒြိယံ။ ဒီလိမ္မမဟုတ် မေတာဒိပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ပုပ္ဖိန္ဒြိယံ
ဝေတာဒိပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ထုပ္ဖိန္ဒြိယံ ခမ္မံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ။

ဝေတာဒိဆရာဝေတာဒိပုပ္ဖိန္ဒြိယံ အေမာတောက္ကံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ပုပ္ဖိန္ဒြိယံ။

ကားတစ္ဆေံ ဝေတာဒိပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ကနဦးက ဖုဏ္ဏသပ္ပညံဝေမာတောက္ကံ အေပုပ္ဖိန္ဒြိယံ
ပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ခမ္မံဝေမာတောက္ကံပုပ္ဖိန္ဒြိယံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ။ တကလ္ပပုပ္ဖိန္ဒြိယံ
ပုပ္ဖိန္ဒြိယံဝေတာဒိ ထုပ္ဖိန္ဒြိယံ မာဒိန္ဒြိယံဝေမာတောက္ကံ။ လက္ခဏံဝေမာ
ပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ပုပ္ဖိန္ဒြိယံ။ ဝေမာတောက္ကံ မသတ္တံဝေမာ အေတာဒိပုပ္ဖိန္ဒြိယံ
လိမ္မမဟုတ်။ ဝေမာတောက္ကံ ကုပ္ဖိန္ဒြိယံ ပုပ္ဖိန္ဒြိယံ။ ဂုပ္ဖိန္ဒြိယံ ကာဘိတ္တံ
ပုပ္ဖိန္ဒြိယံပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ပုပ္ဖိန္ဒြိယံ။ ထုပ္ဖိန္ဒြိယံ ခန္တုမ္ပန္နံတောက္ကံ
ပိဗ္ဗကာရုဇာနိပုပ္ဖိန္ဒြိယံ။

လကာကောသုဒ္ဓိ နာမညကီး ဝေတာဒိဆရာတစုဝေယာက္ခိလိလ္လံ
ဟကာဠာနုဒ္ဓိလိလ္လံ “ဟကာဟကာသကီး” ဆိုဝေသာ နာမညဝေတာဒု
တြုဒ္ဓိနောသည။ သူလံ ဆိမ္မာ အလုပ္ပိသုဝေတြမ္မာလညး အခါခါ
လာရေသာဝေဟကာဒု “ခါလာသကီး” ဝေတြ ပုဖစ္ဆကရသည၊
ဝေပုတမစ္ဆတုပီရသည။ ခုလို ဝုညဝုညဝေဝးဝေဝး
ဝုဒ္ဓိပုပေနစပိဆိုကတညးကို ပုမ္မိမဖူးတိုလ္လံ အိမ္မ ဝေမာဒေတာက္ခိ
ဝေတာဒိပုပစ္ဆိလ္လံ ကစုဝမ္မာ ကဠာနဝေတာက္ခိ အထူး အာဏာကုန
လဒ္ဓိဝေလ္လံ ကပ္ပပုဖစ္ဆဝေဟကာဒု သိသာထဌာနဝေဒနပီ။

သူတိုလ္လံ ကားမ္မာ “ခိ” နိပါတ် တိုယိုတာကိုဂီလာ ဝုဒ္ဓိ ဝေမာဒေယ
ကားဝေလးပုဖစ္ဆ၏။ တစ္ဆိန္ဒဆိုလ္လံ ထုကားမီးသည ခုဝေတု လိမ္မိတက္ခိလ္လံ
စုပါဆဠာနုဒ္ဓိတိုလ္လံ လိုပု နာမညကီးသည။ လူကံထံဝေတြသာ စီးဝိသည။
သူကေတာဒု တစ္ဆိယတာ ဝိဝေသးသည။ ခုဝေတု ဝေတြလို ဂိပန္နကားမီး
မဟုတ် အသစ္စကု ဝတ္ထဝေသာ ကားမီးပုဖစ္ဆ၏။ ပုမ္မိမဖူးတိုလ္လံ အေဖက
ဝေဝိဝိဝေပညာဝေတာက္ခိ ဩဝေသာ ဆရာဝန္တစုဝေယာကု
တဠာဒ္ဓိလောတာကို ပုပနဝယံ ပုခဒ္ဓိ ပုဖစ္ဆ၏။

တစ္ဆိန္ဒ ဝိဝိဝေသးသစီးခဲပုခဒ္ဓိ ပုဖစ္ဆသ္မိလ္လံ ဝေဝေတြဟကာ
လာဝေတာလညး ယိုဩဝေလးခဲပီဝေပံ။ အဝိဝေတာ ပုပန္နိတ္တံ ဖပီးပီ။
ဝေဆးသုတ္တိလ္လံ ဝေတာဒိလုပ္ပရာ က်နောသည။ ထိုကံစုအတြကု
ကဠာနဝေတာက္ခိ အကုအညိဝေတာဒုသည။

ဒီကံစုမီးမ္မာ ကဠာနဝေတာက္ခိ သိပ္ပဋ္ဌာနမ္မာ က်ဝေတာဝေတာ မဟုတ်။
ကဠာနဝေတာက္ခိ အမ္မာ ကားမ္မာ။ ကိုကုသကီးတိုလ္လံ အေနုဖစ္ဆ ကားဝယုတ္တိ
ဝယုဒ္ဓိဝိဝေသးလ္လံ သူကံ နယာသာ ဝေဒကတမီးသည။ ကားဝယုဒ္ဓိ
အိမ္မာထားခဲလ္လံ ငညိ တကုဝေမာဒုပီးဝေလ္လံ ကိမ္မာနုမ္မာစီးသုဖစ္ဆ
မဝယုပုခဒ္ဓိပုဖစ္ဆ၏။

ဒီဝေတာ ကားဝိဝေသာ သုဝေဒ္ဓိဝေတြကို လိုကုဝေမးရသည။ သုဝေဒ္ဓိဝေ

တစုဝေယာက္က ထံးစံအတိုင်း... “စီးပြားရေးကိုသာ
ခုလိုဆက်ဆံစားစားလုပ်ငန်း မင်း ကားစီးနေတာ ဟာကလပ်... ” ဟု
ထွေထွေ ချုပ်စွပ်စွပ် ကိုက်ကပ်ပျံ့မင်းသော ဘေးဒီဆရာဆီ
လို့ကပ်ပေးသည့်။ ကိုက်ကပ်ပျံ့မင်းတဲ့ လူကလည်း ဟာကတတ္တပဲတဲ့။
သို့ရာတိုင် သူက စေတနာပါပါ ဂျစ်ကပ်ပီး သယံဇာတ
လုပ်ပေးတာဟာကပ် ဟာကပ်ခင်းပျံ့မင်း။ စေတနာကပ်နည်း
ဆိုသည့်။

ကိုက်ကပ်ပျံ့မင်းသည့် ကားဘေးဒီကို စေတနာပေးပေး
ဟာကပ်ပျံ့မင်းဆေးပေးနေတာ...

“အင်း... ဒီကားကေတာ့ အော့ ပဲ... ” ဟု မွတ်ကပ်ပေးသည့်။

“ဟ... .. ဟုတ်ကား... အဲဒါ ဘာကိုပျံ့မင်းတာလဲ... ”

“ဒီလိုလေဟာ... ခင်းကားက တစ်ခု ဖောင်းပျံ့မင်းလုပ်ပေးသား...
အော့ရိုင်းကပ်ပေးတာပဲ ပြောင်းတယ်... ဒါပေမယ့်
ခင်းတော်ဟာကလပ်လို သိမ်းလိုက်နေတာကို
အပေါ်ကပ်ပေးနေတာပဲ ပြောင်း... အဲဒီလို အော့ရိုင်းကပ်ပေး
နေတာကို ကားလက်ကပ်ကပ်နဲ့ “အော့ဆေး” လို့
ခေါ်တယ်လေ... အပီဆက်ကပ်ကပ်လိုပဲ... ”

ကိုက်ကပ်ပျံ့မင်း၏ နောက်ပိုင်းပေးကပ်လမ်းသည့်
သားကပ်ပျံ့မင်းလို့တော့ သေတက်စရာ ရယူရာတစ်ခု ပျံ့မင်းသည့်။
ကပ်ကပ်တော့တော့ အိပ်လည်လည် ပျံ့မင်းရ၏။

ပျံ့မင်းကိုလည်း ဖိကပ် ပျံ့မင်းသည့်။ ပျံ့မင်းမှာ အော့ဆေး
မဟုတ်လေကပ်သေးပါ။ အလည်ကပ် ပြောင်းသေးသည့်။

“ဒီလောကပ်ကပ်တော့ မေ့ဆေးသေးပါဘူး... ” ဟု ကိုယ့်ကိုပျံ့မင်းကို
လမ်းကပ် ပျံ့မင်းလိုက်၏။

ကိုက်ကပ်ပျံ့မင်း...

“ဘလို၊ မေကြီးရမ္မာလဲ... ဒီမှာဟုန်ညှာ...” ဆုဝံ့မီး ဝေမာ့ဝေတာကွား ဟုန်မုန်းခင်းပေဌမ္မာ အဟွန်းသောအခင်းကို လွန်ပျပ်မီး...

“ဝေတြ၊လား...သံခေါင်းဝေတြလိုကုနေတာ...ဂုတ္တရက္ကညွှရံ
သိပ္ပေဆူးဘူး ထရေပမယှံ တူနဲ့ ခမ္မဆထုလိုတာနဲ့ ကပြဝေဠဝီး
အေဝါတ္တကီးပျစွာဒ်မယှံ...” ဆိုစပ် လတ္တံက တူးဝွင်ဝုယှံနေသျဖဝွံ...

“ဟာ . . . ဟုတ္တိဗိ . . . ကိုဏ်းပုဇွန်
 နေ့သလို့သာဟောညွှန်းပေးပါ . . .” ဟု ချေဟလိုက်သည်။

ကိုဝေက်ံၣ်ပုၤမ့ၣ်ဝဲၣ်စတၢ်နာၣ်ဝေက်ံၣ်တၢ်သိၣ်တၢ်ကလညးၣ် အမ္မန္တကယျိပဲ။
 နဂိုက ဗုဒ္ဓကညးၣ်ဝဲၣ် စစုၣ်ဆး တၢ်လောက္ခာမက လုပုၣ်ဝဲၣ်ကုၣ်ဝဲၣ်
 ထမ္ပိဝေၣ်တြၢ်ဂီၢ်ရေၤသၢ ပုၤမ္တိကုၣ်လေးဝေၣ်တြၢ်ကိပါ မတိုၣ်ကြနးရဲပဲ
 လုပုၣ်ဝဲၣ်သြးသညး။ တၢ်စွဲၣ်အပိုၣ်ဝဲၣ်မးသညး ပုၤမ္တိလောကုၣ်သော
 ဝေၣ်နရၢမဟုတု။ အတြၢ်ဝဲၣ်ဘကုၣ် ဝေၣ်သိၣ်ကဝေၣ်သိၣ်ကးမ္တၢ် ပုၤမ္တၢ်၏။ သုၤ
 အေၤနုၤဖၣ်ဝဲၣ် ခိုမ္မိၤ ခိုလိုၤရသညး။ ပတ္တိးလေးနဲၤ အသၢလေးဖာပီး
 ပံးၣ်ကြယု ထားလိုၤရသညး။ သုၤရၢတြၢ် သုၤက အပၣ်နးခံပီး
 လုပုၣ်ဝဲၣ်သညး။ ကိုဝေက်ံၣ်ပုၤမ့ၣ်ဝဲၣ်သေဘာဝေက်ံၣ်သုၤဖၣ်ဝဲၣ်
 လုပုၣ်ဝဲၣ်တြၢ်လညးၣ် မးသညး။ ပုၤမ္တၢ်မ္တၢ်တိုၣ်ကးကို
 လုပုၣ်ဝဲၣ်ဝေၣ်နစွဲၣ်တြၢ်မ္တၢ်မ္တၢ် ထုသုတိုၣ်၏ ကးမးကိုလညးၣ် ဝေၣ်ကွဲးပီး
 လုပုၣ်ဝဲၣ်ဝေၣ်နရ၏။ သုတိုၣ်ကးဝေၣ်တြၢ်ကလညးၣ် သိပ္ပကီးသကီးမးမး
 လုပုၣ်တာမဟုတု။ တၢ်နီၤဝေက်ံၣ်ကုၣ် သြးလိုၤ ပုၤနဝေၣ်ပုၤဖၣ်ဝဲၣ်ဝေၣ်ရတာမီး၊
 တံခါးခိၣ်တြၢ်လိၣ် ပုၤနုၤလေးရတာမီး၊ ပုၤနုၤကဝေၣ်ပုၤနုၤဝေၣ်နလိုၤ ပုၤနုၤ
 ဝေၣ်ရတာမီးလောက္ခာ ပုၤမ္တၢ်၏။

ဒီလို အေသးအဖြဲလေးတွေကြိုခိုလှ နေကုလားတာဆိုပီး ခိန့်လို့ပူဖု
တာမဟုတ်ဘူး။ တစ်စုံစုံလင်လင်လေးကု၊ တစ်စုံစုံလင်လင်လေးကု
လုပ်နေတာမို့ပဲ ဖုတ်ဖုတ်။ ဒီတော့ လူတွေကိုရမ္မာပီး သူတို့က ကားတွေကို
ဟုကားတော့ပြန်ပေးရသလိုပဲ ကိုယ့်အလှူပွဲ နေရာပေးနေရသည့်။
ဒါမီးကလည်း တောတိုင်းတိုင်းက ထိန်းစံပူဖုနေတဲ့ အ

ပုဗ္ဗဇောပုဏ္ဏလိမ္မာရ။

[illegible]

တစ်ဦးပဲ ဝယုဏေရာဇာသမားကြောက ကားဘေးကွင်းကို ဝေသေသစ်သစ်ပုပွဲ
ဒဏ္ဍပုံကြေသုံးစဉ်း သနပ်း လိမ္မင်းတမီး
လှပွဲငွေ အေဟူကဏ္ဍာဝေတြလညး ပါသညး။ ဘေးကွင်းကွဲ ဟိုးထားရဏ္ဍာက
ကားအေရာဇာအဝယု ဖြူစွာတမီးလညး ပွဲသညး။

“ကပြန်တော့တာနဲ့တစ်ခါတစ်ရံ ခုခံဆေးထားတာဆိုတော့ ကားရဲပြောတာနဲ့ ကြကွဲတော့ရ၊ ဝေဟာကြကွဲတော့ရ သိနေစဖို့လေ . . . ကပြန်တော့တာနဲ့ ဆိုတော့လဲ စိတ်တာပေါ့ . . . ဒီတော့ ကပြန်တော့တာနဲ့ လာတုငွေပီး ကပြန်တော့တာ တိုကြနားရသူ ဝယျာဗန္ဓာတာပေါ့ . . . ”

ကိုက်ပုခွေဟာသလ္လဉ္ဇး ပိသဉ္ဇ။

“မိန်းမကို ခံတွဲနေတဲ့လူတွေဟာ ကားတော်ကို ခဏခဏ ပုပွင့်တယ်။”

“ဟာ . . . ဘာဆိုငြိမ့်လဲ . . .”

“ဆိုလို့ . . . မိန်းမက အသက္ကနီးလာတာ့ ပံ့ပိုးကုန်းပုံက ပျဉ်စွာဝေရာ . . . အဲဒီအခါ မိန်းမရဲဇောတာ၌ကို ပျဉ်စွာမရတာနဲ့ ကားဝေတာ၌ကိုပဲ လိုမ့ပျဉ်စွာတာဝေပါ့ . . . ””

“ခဏှိး ဝဲတာဝဲတာဝဲ ပါက္ကရေပုဟတာပဲ . . .”

“ဂြိုဟ်သေတယ့် . . . မိန်းမေဟကာကူတဲ့ လူဝေတြဟာ ကား မဟကာခဏ
ဝေပျဟငးစီးတတ္တယ့် . . . ”

“လုပုပုပန္တီ . . . ခဏ်းကေတာ့ . . . ”

“ဟတ္တယ့် . . . အိမ္မ မိန်းမကိုလဲ စိတ်ကုနစပီ . . . ဟေကာကူ
ဟေကာကေတာ့ နေကိန္နးမလဲ မယူရဲဘူး . . .
ဒီတော့ကားတစ္ဆးစပီးတစ္ဆး လဲစီးရင်း အာသာပေပရတာပေါ့ . . . ”

ကဟြနတောက္ကော ကားတောဒ္ဒိ ခဏခဏ ပုပုယုယုလညး မဟတု၊
ကားခဏခဏ လဲစီးမယုလညး မဟတု၊ တစုယောက္ခိတစုယောက္ခိ၊
ပိတောက္ခိ ပိတောက္ခိ၊ တစ္ဆးစပီးတစ္ဆး ပုလင်းဆီ ပုလင်းပဲ
ပုပုစွာပါ။

ကိုဝေကာပုပုမငွေ ဆကုပေဟသေးသည့်။

“လူပီဆကီးဝေတြကေတာ့ တကုဉ်စိဏ်းစီးတာပဲ ဝေကင်းပါတယ့် . . . ”

ကဟြနတောက္ကော ကိုဝေကာပုပုမငွေ နေကိန္နးတြားရသည့်။
ညေနေစာင်းမွ အမုပုပုနသည့်။ အမုပုပုနတောက္ခိင်း ပျမပုပုဆီ
ဖုန်းဆကွပ်း အေပုခအေကု အစီရင်္ဂရသည့်။ သံခင်းတြာနေစပီ၊
ဝေဆးနေတဲ့ အပိုင်းဝေတြ ပုပုတ္တကွပ်းစပီ၊ ဝေကာကွာကွာနေစပီ၊
ပတ္တိးလိုကွပ်းစပီ၊ ပထမတစ္ဆ ပေဆးမးကွပ်းစပီ စသည့်ပုပု . . .
ကိုဝေကာပုပုမငွေ၏ ပညာကို တကယ့်ဦးကီးရသည့်။ နေကိန္နး တစ္ဆ
ပေဆးသုတ္တပီးနောကု ရပုင်း ပေါလစုဂ္ဂ တုတ္တိကုသောအခါ
ကားကေလးသည့် ြကြိစပီး အသစ္စထင်္ဂေလာကုအောင့် လွပတြား၏။
ပေဆးကိုလညး မူလအတုင်း ဆကံရညှေရာင့် သုတ္တးသည့်။

ကဟြနတောက္ခိ ဆကီးစားရကီး၊ အပငွေခံရကီး နပုလစပီ။

ကဟြနတောက္ကော အာဂ္ဂေဘာလံးခိန္နိယံဖလားဆကီးကို ပိုကွပ်း
လောယာဉ္ဇေပငုမ္မဆင်းလာသော မကုးဌာထားပုပု

ပျမမဖူးတိုအိမ်ပြာ ဩးလေသည။ ပျမမဖူးသည အမ္မပေဋ္ဌမ္မဆင်းလာစပီး ကားကိုဟကညည။ သူမိလ္လံး အေရာဋ တေကြားတာပမရသုဖဋ္ဌ အားတကြား၏။ ဒီလိုပဲ ပျမရမယလေ။

သူက ကားကို လေသေသမ်သမ် အေသးစိတ္တညွတ္တစုဆေးစပီးနာက . . .

“အေရာဋ နညးနညးရေဋ္ဌာသလားလို . . .”

နညးနညးတော့ အေဋ္ဌက္ကပူဖွား၏။ ဝးက္ကော့ . . .

“အေဋ္ဌိဂ်ဋ္ဌေရာဋ္ဌ နံပါတ္တတိုင်း မရရေအာဋ္ဌာစပီးသုတ္တားတပဲ . . .”
ဟ ပေပဟလိုက္ကည။ ထိုစဉ် သူတိုအေဖဆကီး ဝေရာဋ္ဌာစပီး . . . “ဟ . . .
တော့တယတော့ . . . အသတ္တတိုင်း ပပနပူဖွားတပဲ . . .” ဟ
ခီးကီးသည။

“သူက အေရာဋ္ဌေဋ္ဌိယံ ပေပဟတော့ . . .”

ကဉ္စတော့ စက္ကတော့တိုကိုသောအခါ . . .

“တတ္ထုတ္တလဲ . . . နဂိက ဒီအေရာဋ္ဌတိုင်းပါပဲ . . . နေယက္ခပီး
ဆေးရာဋ္ဌတော့ ပြားလို သမီးစိတ္တမ္မာ အရအေရာဋ္ဌိ ရဋ္ဌေဋ္ဌိယံ
ထဋ္ဌတော့ . . .”

သူတိုအေဆဆကီးဋ္ဌဋ္ဌ မေလးတိုလညး ကြက္ကဟကသည။
အတြားဆကီးက ကားကိုဟကညည . . . “တယ ဟတ္တိလားကြယ . . .
တိုမားစဝယဉ္ဇကအတိုင်းပဲ . . .” ဟ ပေပဟတော့အခါ
မေလးကလညး နားခြန္ဓာမားပူဖဋ္ဌ . . .

“ဟတ္တယ ဆကီးဆကီး . . .” ဟ ဒီကားကို စဝယဉ္ဇ ကတညးက
သူပဂ္ဂိနသလိုလို ပေပဟ၏။ သူ၏စကားမာ အေရးမပါလေသော လညး
တော့ကိစ္စတစ္ဆေအုဖတော့ တေးဇူးတဋ္ဌရာပဋ္ဌပူဖဋ္ဌ၏။

ပျမမဖူးလညး . . .

“အင်း . . . ဟတ္တပါ . . . နေရာဋ္ဌတော့ မိကိထ တစီးဆကီး
ပူဖွားတယ ထဋ္ဌယ . . .” ဟ စကားကို လောခလိုက္ကည။

ပျမမဖူးသည့် နညးနညးလေးပျစုပျစု အကြနာတက္ကမ္ဘာ
ဝက်နပူသော ဝသီဗောဏာဝတ္ထု တစ္ဆေက စကားဝေထာက လိုကုပုခင်း
ပျစု၏။ မိကုးဝ္တယားကို ဖာကညာပုခင်းအားပျစု သူလညး အေတာ
သေဘာကေနေဟာကင်း ခနာမ္မနးလို ရှေ့ညည။ ပိုစပီး သိသာတာကေတု
အိမ္မပေဝု ရေကုသောအခါ ကပြနတော့ က်းမစုးဝ္တညးဝ္တရင်း . . .

““တော့တော့ဝ္တနးပြားသလား . . .”” ဟု
ဟာကညာသောဝေသံ(ကပြနတော့ဝ္တညး) ပျစု
မေးလိုကုသောဗောဏာဝတ္ထု ပျစု၏။

ဒါတု မကေသး။ အမးတော့ဝ္တ ဝက်ပြုန္တ ထမုးဂြုကုပုခင်းအကြက
ဂုဏာပုပီသောအားပျစု (ထတ္တပဲ) ကပြနတော့ဝ္တ တောလွဉ်
တစုခေတ်ဝ္တ လကုဆောဝ္တပေးသေးသည။ ခတ္တည အေပါစားမဟုတု။
ဂ်မဏီ ဝ္တဝ္တလု အေကင်းစား စတက္ခလာဘောလွဉ် မီးခိုးရေဝ္တလေး
ပျစုဝေသည။

(အို . . . အသဝ္တလာက . . . အကယုချ ပျမမဖူးသည
လမုးဆက်တက္ကမ္ဘာကို ဝယီးခဲသည ပျစုစေ ကပြနတော့ လံးဝ
တာဝန္တ ပျစုဝေပေးဝ္တသည အသဝ္တလာက . . .)

လူပီဆကီးဝ္တ ခိတ္တားဝေယူသ ကာလးဝ္တ ပြု၏။ တစ္ဆေကကိုယွဲ
ဘဝတုလူပီဆကီးတစုသောကုသောကု မိနးမ ပြားသောအခါ
ပျစု၏။

လာကမ္ဘာ လူပီဆကီးဆိုသူမ်းသည အစညမဲ လူနညးစုသ ပျစုတည။
လူနညးစုတို၏ ထံးစံအတိုင်း ဝက်ခင်းကပူသည။
စညးစညးလံးလံး ပြုရသည။ သစုတဂြုဟာကရသည။ ဒီထဲကမ္ဘာ
တစုသောကေလက ဝေဟိကပီး အိမ္မထောပုပီပြားလွဉ် ကန္တုမ်းမ္ဘာ
အေတာဝ္တိတ္တကရသည။ ကိုယွဲက အဆမ်းပြာ အတ္တားသော သော ရန္တုကို
ရန္တုဝ္တနေရေသ တပွဲကေလး တစ္ဆေ ရဲဘော တစုသောကု ပြားလွဉ်
ကန္တု လူဝ္တ ခံစားရသလုမီးဝ္တ တုလမ္မ မညတ၏။

ကပြန်တော့ လူပီသကီးစစ်စစ်တော့ မဟုတ်။ သူ့လူကိယ့်ကွား ပျစု၏။
ခန့်ကုယ့်သာ လူပီသကီး ပျစုသောလူညွှန်း စိတ္တ ဟိုဘက်က ချောကုနေသူ။
ဒီတော့ တဝတူ လူပီသကီးတစ်ယောက် ယောက် အမှတ်ထင်ပြီးလို့
အားငယ်တက် အားကတက် ဝိုလိမ့်ညွှန်း။ ငါလည်း တစ်နေ့
ဤသို့ အိုရအံ့ဟု ဆက်တွဲပီး ဝေကြီးပေးကာ ချောခင်းမီးသာ ပျစု၏။

လူပီသကီးဝေကြ အားငယ်သော နေကာလတစ်ခုကတော့
ဖားနာသောအခါကြာ ပျစု၏။ ဒီကိစ္စတစ်ခုကတော့ ကပြန်တော့လူညွှန်း
အကီးဝင်လေသည်။ လူပီသကီးဝေကြလုပ် ဖားနာတဲ့အခါ အားငယ်တက်သော
လူစား တစ်ယောက် ဝိုသေးသည်။ ဆရာဝန်း ပျစု၏။ သူတို့လည်း
တစ်ယောက် နေထိုင်နေကုသလို့ ချောကုသ ပေးရသူမီး ပျစု၏။
သူတို့ကိယ့် ချောကုသောအခါကြာ အေတာကြီးကတော့သည်။
ကိယ့်ကိယ့် ကိုတော့ မေစာဝေကြကုသလို့ လူနာဝေကြက တစ်ယောက်ပီး
အားကီးရမလဲဟု စောဒက တစ်ခု ပျစု၏။ ထိုလူနာဝေကြက
ဆရာဝန်ဝေကြ ဖားလို့ သိကုရှက်တစ်ယောက်ပီး အားငယ်တက်သည်။ သူတို့လည်း
ချောကုလကုရှာကတော့ အေဘာကုသလို့ ကိုလည်း ဝေကြကုသ
ဝေကြကုသလို့ ဝေကြကုသလို့ ဖားတစ်ယောက်ပီး
ဘာပေးကုသလို့ တစ်ယောက် ဆန်းစစ်ကုသလို့။ အဖားကလည်း
သကီးတယ်။ ဝေကြကုသလို့ ဝေကြကုသလို့ ဝေကြကုသလို့ ဝေကြကုသလို့
တို့ကိယ့် ပျစုနေမလား၊ ဝေကြကုသလို့ အရမ်းကုသနေတော့
ဦးစီးကုသ အေပျစုသောလူညွှန်း ပျစုခင်းဝေကြကုသ
ခင်းစားတစ်ယောက် ဝေကြကုသလို့ ပျစုနေမလား စသည့်ပျစု
ဝေကြကုသလို့ စားတော့ သည်။

ပျစုတော့ ဆရာဝန်းသည် တစ်ယောက် ဝေကြကုသလို့
အေပျစုကုသလို့ ဝေကြကုသလို့ ဝေကြကုသလို့ ဝေကြကုသလို့
ကပြန်တော့ ဝေကြကုသလို့ ဝေကြကုသလို့ ပျစု၏။ သူမီးဝေကြကုသ
စားရတာ အကုသလို့ ဝေကြကုသလို့ ကိယ့်ကိယ့် ဝေကြကုသလို့
ကိယ့်ကိယ့် စားသလို့ ဝေကြကုသလို့ အေကြကုသလို့ ဝေကြကုသလို့

၏။ တစ္ဆေလ အေတြးဝေခါဦး အစိုးရိမ္နိတာမီး ဂိသည။
အထူးကုဆရာဝန္တကီးတစုဝေယာကု နေမေကာင်းသုဖဝ္ဗ ဂြီးဂြီးဂီပီ
ဆရာဝန္တလေး ဆိ ဩားပုပတာ ကဗြနတော့ ဝေတြာဖူးသည။
ထိုလေဗုကာဝ္ဗ ဆရာဝန္တဝေတြာဖူးလွှာ အားယတ္တတ္တိတာ ပုဖစုးဝိသည။

လူပီဆကီးဝေတြာ ဖားဖိဆိုလွှာဝေတာ့ တကယွဉ် အားယေလသည။
ကဗြနတော့ ပုပုဖူးတု အိမ္မိလ ကားဩားပုလဖီး နေကွေ့နုမနကု
အိမ္မာထေသာအခါ ကုယွဉ်ဝေတြာလကုဝေတြာ ကုကွေ့နု၏။ ဝေတာ့ဝိပုမ္မာ
မတ္တကု မတ္တကုနေခဲလု ဝေညာင်းညာနေတပဲဟု တြက္ကည။
ေရခီးလွှာလွှာ လနးဆနးဩားလိမ္မတ္တ ထသည။ ေရခီးဖိဝေတာ့
ခိမ္မးခိမ္မတ္တပုပုစွ၏။ ခံတြင်းပိကုနေဖိ အစာစားခိတ္တညး
မဂ္ဂဝေတာ့။ ညေနလညးဝေစာင်းဝေရာ အဖားဝေတြာ တကုဝေတာ့တပဲ။
ကိုဝေကာပုမဝ္ဗဝေတာ့ဝိပုက အမိုးနဲအကာနဲ ခိဉ်ဉ်နု ခနု ဝေဆာကု
ထားပုခင်းမဟုတု။ မမေတုတ္ထုပုခင်း၊ ပိနံခင်းမိုးထားပုခင်းသာ
ပုဖစု၏။ အကာလညး မဂ္ဂ။ အမိုးကလညး ကားဝိစီးစာဝေလာက္ကာ
လံသည။ မနကိဉ်းဝ္ဗဝ္ဗဝ္ဗ ညေနပိုင်းဆို နေကထိုးဝေသးသည။
ရကားဝ္ဗတ္တပု ဝေကာဝေလာကု နေပုမိတာက တစုဝေဗုကာင်း၊ ခုလိုမီး
ဆတ္တိကု လးပုကားဩားလာတာမီး အကံဝ္ဗဝ္ဗတာက
တစုဝေဗုကာင်းဝေဗုကာဝ္ဗ ဖားပုခင်းပုဖစု၏။ လုပုနေတုနးကေတာ့
ေဇာနဲ၊ စိတ္တိ တင်းထားခဲဖိ ကိစုဖိလိလု စိတုဝေလ္လံလုဝ္ဗ
ခိရုခင်းပုဖစုးဝိသည။

လူပီဆကီးဝေတြာ ဖားဖိဆိုလွှာ အေတာ့ဝိတ္တိတ္တိဖုလ ဝေကာင်းသည။
အနီးကပုပုပီစုမယုလ မဂ္ဂဝေသာဝေဗုကာဝ္ဗ ပုဖစု၏။ မမဆကီး
ဂိတတ္ထိဝေသာလညး ဆန္တိပုပီတုပုပီတုပေ၊ ဝေကာဝိဝေဗုပေ
ဆိုတာဝေလာက္ကာ လုပုးဝိသည။ ငယတ္တလို မဗုကာခဏ
နဖူးကိုလာစမိုးလိုကု ဝေဗြာသုတုပေလိုကု၊ အကံလဲပေလိုကု
မလုပုးဝိသတော့။ ဝေညာင်းလိ ကိတ္တိလ နင်းပေ ဝိပုပေပေပါ
ခိင်းလိလညး မသဝ္ဗဝေတာ့။ မိနးမရေနဖိဆိုလွှာဝေတာ့ ဖိမ္မဲ။

ကိုယ့်ရင် ဖျတ်ခိုင်းလိုက်ရသည့်။ ဆန့်ကျင်ဘက်ခိုင်း၊ ဒါမှမဟုတ်
ဟာကဆံ့ပျံတုလေး လုပ်ပေးပါ။ ဝေဝါဠာနဲ့ ဟာကတု
မေးမောကတုလေး လုပ်ပေးပါဟု ခိုင်းလိုက်ရသည့်။ ဝေပုခမ်း
လက်ကွေးဝေပုခမ်း ဆုယူပေး၊ ကေမောကတုလေးဆွဲပေး၊
နားလေးစမ်းစမ်း “သတ္တရဲ့လေးဟာ” ဟု ဟာကတုလေးလေးသံနဲ့
အေးပေး ခဲ့မိမိ။ မိတ္တူထဲမောတု အေးတုကညှိုးရဲ့ဖို
ကော့ဝေးသည့်။ ခုတော့ တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်
သက်တော့တစ်စားနေရတာပဲ။ တူမလေး ခိုးခိုးကေတော့ ကော့ဝေးကျပ်ညှိုး
... “လေးလေးသက် ... ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ... နင်းပေးရမလား ...
” ဟုလေးမောကတု။

သိုရကတု မခိုင်းခိုင်း၊ ကပြောတော့တော့ တုပေးလေး၊
အဆုပေးအေးမိသလား၊ ကူးစက်ကွေးရာဝါး ဖျတ်ပေးပေး။
ထိုကေမောကတု ကေးလေးကို အနားမကတုပေး။

ငယ်ကလေး၊ ဒီကော့တော့ သိတဲ့အတိုင်း မကတုတော့နဲ့ အပေးကွေး
သက်နေတာ။ ဖျတ်ခိုင်းပေးလေး ပေးပေးပေးပေးပေး
ဖမ်းလိုက်မိခိုင်း၊ ညက်ကော့လည်း ခေါ်ဝေးဝေးကော့တုဟာကထဲ
သိခိုင်းဝေး အက်ညှိုး ဖြင့်ပေးပေး၊ ကော့တီးစမ်း သိခိုင်း အေးလိုဆို
လုပ်နေလိုက် ဝေကော့သေးသည့်။

“ဆေးခန်းပေးဖို့ အေးဖို့လိုကွေးပါ ... ” ဟု ဝေပေးတော့လည်း ...
“လေးလေးသက်ရာ ... ဆေးခန်းဝေးကော့ ဘာဝေး
ပေးမနေပါနဲ့ဟေ့ ... ဦးလွှဲသက်လို ကော့ကတုတိုကွေးပေးပါ ...
” ဟု ဆိုသည့်။

ဒီကတုမေးနေသော ကပြောတော့လည်း ကိုလွှဲသည့် ဖမ်းစပ် ဆိုလို့
ဆေးခန်းဘာဝေး ပေးလေ့မရှိ။ ဘိအေးအေးကတု
သုံးပေးကော့ကော့သောကတု မေးခိုင်းပေးအေးလိုကွေး
ကော့ဝေးပေးရာဟု ဆိုသည့်။ သိုရကတု တစ်ယောက်

တိုကြီးကွန်နုပုစွနုးမှာ ဒါမီးသြားလုပို့လို့
ဝေးကွာတန်းတင်္ဂါကုန်းသည။ ကပြနုတော့ ကေတာ့ သူလေးက
သတိပေးမောသုးသုဖဝ္ဗ ဝေးကွာသြားပုရသည။ ဆရာဝန်
ကပြနုတော့ဝုဝုဝု ခဏ္ဍဖဝ္ဗ... ““ဘယျိုလဲ လူပီသကီး...
ဘယျိုလဲ ကိုလုမိုးလို့ ဖားတာလဲ...”” ဟု နေကွဲကွဲသေးသည။

ဖားနုသုဖဝ္ဗ ဘယျိုမလညး မကြကုးဝိုဝို။ ဘာမလညး မလုပုးဝိုဝို။
စာဖတ္တကညးတော့လညး ဝုဝုဝုကုးဝု ညံးမကုးဝုတော့လက
ဖတ္တပီးလွဲ မကွဲဝေတြဝပီး ဝေခါဝုးမူးလာသည။ ထိုလူကော့
အိပ်ထဲလွဲပီး ဟိုဝေတြးဒီဝေတြး ဝေလွဲကုးဝေတြးနုမိတော့သည။

တကယုတော့ အပီသကီး၊ လူပီသကီးဆိုသုမ်းသည
အိပ်ထော့ဝုတာကလဲလွဲ တုးလုဝေတြးဝုဝု ဘာမထူးပုးပါ။
သိုလုတြး လူတကာ သီးပုးလုတန်းစားတရပ်
သေတာထားတတ္တကသည။ အိပ်ထော့ဝေကသေးသော လူငယ်ဝေတြတော့
သူတို့ ဝုဝုဝုတုပုးနားသည။ ထုဝေနေဟုပုနု၏။

ဝေဆုမီးသားခါဝုးဝေတြ၊ မိတုဝေဆု အေပါဝုးအသုဝုးဝေတြ
ဆုဟုကတုအခါတိုဝုး လူပီသကီးဝေတြမှာ အမ်း၏ ဝိုဝုးဝုး
နော့ကုဝေပုတုဝုဝု ခံရတတ္တည။ အထူးသုဖဝ္ဗ
မဂလာဆော့ဝေတြကလွဲ ပစ္စတုပုစွ ဝေလသည။

““ဘယျိုလဲ... သုမ်းမဂလာဆော့ဝေတြခါညး လိုကွားနု
တော့မာလား... ကိုယွေကပြးဖိုလော ဘယုတော့လဲ...”” ဆိုတာမီးမှာ
ဟုကားနုကစားပုစု၏။ ဝေကွာတုကွာပုမုဝေသောအခါ မစပဲ
မေနုဝိုလို့ လူပီသကီး တစုဝေသောကွဲ ဝေတြလုကွဲ
စကားတရားဝေလကတော့ ပစ္စဝုးလိုကွဲ ဝေကွာတုကွာသည။
တစွဲက ဝေရာဂါဂိုလို့၊ ဝေသကုး မပီသလို့ မိန်းမ မယုရဲတာဟု
တြးဟုကသည။ တစွဲကဆုလွဲ “အေပုကွာကွာ” လိုလောတော့ အမနာပ

ပေလှော်တစ်ကောင်သေးသည့်။

လူပီဆက်၊ အပီဆက်တို့ကို အဝါမစုံတဲ့လူတို့လိုပဲ သေဘာထား
နေဟန်ကလားမသိ။ သူလိုက်လျှံ အားလုံးအတူတူပူပူလှုပ်လှုပ်
ဝိုင်းပယွဲထားရသလို ပူပူနေ၏။ လူပီဆက်တို့ဆိုလျှင် ကေလေးတို့
ကေတာငှာ အဂြိုအေသ တစ်ကောင်သည့်။ လူတို့တို့လှုပ်... “ဦးဦး...
မိန်းမ မယူသေးဘူးလား...” ဟု ဆီးမေးဟန်ကသည့်။ ညီညီသားက
ဆိုလျှင်... “ဦးဦး... ခမ်းလမုန်းဆက်က လမုန်းသရဲမုန့်လှေရာင်းတဲ့
အပီဆက်ကို ယူလိုက်လား... သားတို့လဲ မုန့်လဲ အလကားစားရတာပေါ့... ”
ဟု ပေလှော်သည့်။

လူပီဆက်တို့မှာ အထိန်းနှံသည့်။ အားလုံးပဲ အခါ ဘာလုပ်မုန့်မသိ။
မိသားစုနဲ့ သူတို့ကို ဝန်းဝန်းနေရတာမီးကို အားက်သည့်။
ထိုနေ့မှာကတော့ အိမ်ညှိကွက်ကသည့်။ ညီအစ်ကို၊ မောင်နှမ အိမ်တော်၊
သူငယ်ငှာအိမ်တော် လေ့ကျွမ်းသည့်။

ကိုယ့် ဝေယျာန်ပူပူနေရတာကို ပေလှော်ဖော်ကိုပြုပြီး ပျော်စရာ၊
သူတို့ဘာကြကော်တာ ကိုယ့်ကို အခွင့်အလမ်းပေးပေးပေးလို့ အဆင်ပြေ
ပူပူစရာပူပူစရာ။ အိမ်ထောင်ညှိတော်တော်က ဗဟိုရက်စရာတော်သည့်။
အလုပ်တိုက်တော်က အိမ်စောင့်တော် စုစုပီး လုပ်လုပ်သည့်။ ခုခေတ်
လွယ်လွယ်စွာဝေယျာန်လုံး အလုပ်ပြုကရတာ မီးသျှောင် ပိတ်ကွက်
မိသားစု စုံစုံလင်လင် တော်ဆုံးလုပ်သည့်။ ဝေအေးဝေအေး ဝေဆေးဝေဆေး
အပန်းပေးပေးရင်း စကားပေလှော်၊ တိုင်းရာတို တိုင်း
ခြေခြေငြိမ်းငြိမ်းတုံး လူပီဆက်က ဝေရာကြီးတော် အဂြိုကြီးတော်ပေါ့။
လွယ်လွယ်စွာဝေယျာန်လုံး ကလူကိစ္စတော်တုံးဆိုလျှင် ဆိတ်ငြိမ်
ပူပူစရာရသည့်။

တစ်ခုအလုပ်တိုက်တော်မှာ အဝတ်စုံစုံ ပေးလေ့ရှိသည့်။ ပျော်စရာ
ဆုပေးရသည့် ခံစားစွာပေးသား။ ဒါမီးက မိန်းမတော်ဝေယျာန်လုံးပေး

မပုစု။ အထူးသဖြင့် ပျဉ်းဝှေ့ထွက် ဝေပညာ၊ ခွဲ အခါ ဝေယျာကုတ်က
ဝတ္ထုပါမဲ့ အလုပ်ပုစုပစ္စည်း။ ဒီလိုအခါမှာ လူပီသကီးက ဝေရာကြားစပ်း . . .

““ဝေဟုံဝေကာဝှေ့ . . . လာကြာ . . . လက္ခဏာသို့ ပြားရေအာဝှေ့ . . .””
ဆိုတာမီး လှည့်လည်ပစ္စည်း။

““မဆုံတာ ဖြစ်ကစားပီကြာ . . . ဘီအီးလေးဘာလေး ပြားကိုဝေအာဝှေ့ . . .

”” ဆိုစပ်း ဝေခေတ်ထွက် ထုကြား တပစ္စည်း။ တခါတေလ ကော်တာ
လှည့်ယားခိုင်း စကားမားထားလို၊ မေခေတ်ခိုင်း မေပျာစုံပုစုစုံတုံ
အခါနီး ကမ္မ ဝေရာကြားစပ်း ဝေဟေးလားဝါးလား လှည့်လည်ပစ္စည်း။
အိမ္မဝှေ့ဝှေ့ကြာ တကွကွကွကွ မပြပဲ မိကုံးဝှေ့ဝှေ့ကာဝှေ့
တဝှေ့ဝှေ့နာကတုံအခါ ညေညွှန် ပီပီတတ မဆက်တိုက်ဆုံစပ်း မိတုံဝေကာကွဲ
ဝေကာကွဲပစ္စည်း။ ထိုဝှေ့နာကတုံ လူပီသကီးဝေကြာကို
အလိုကွဲနားဆိုးမသယူဝှေ့ကွဲ သတိတုံကွဲကွဲခင်း ပုစုစုံ၏။

တခွကွပန္နကညှေဝှေ့ လူပီသကီးဝေကြာ အသုံးဝှေ့ ပြပါဝေသးသည့်။
သူတို့က လူပီသကီးဝေကြာဆိုတာ အားအားလားလားပြလို၊
ဝေလာကြားဝေနာကတုံဟုထည့်ပစ္စည်း။ ထိုဝှေ့နာကတုံ လူကိုဝေကြာလှင့်
တခွံတခွံ ခိုင်းဖို့ သတိရတည့်က၏။ ကေလေးထိန်းခိုင်းတာ၊
ဝေကာဝှေ့ဝှေ့သကဲ့ခိုင်းတာ၊ မိတာခေဆာခိုင်းတာ၊ ပစ္စည်းမာတာ၊
သူတို့ ခရီးပြားတုံအခါ အိမ္မဝှေ့စာဝှေ့ခိုင်းတာမီးဝေကြာပါ။
ကပြန်ဝေတာသို့လှည့်ဝှေ့ ဝေဆာသို့လှည့် မီးဝေနေတာဝှေ့ ဝေစာဝှေ့ခိုင်း
လိုကဝေသးသည့်။ သူ့အလုပ်စာအကြာ အေရေးတသကီး ခရီးကြကွရာ
ပြတုံအခါမှာ သူ့မိန်းမက ကိုယ့်ဝှေ့ ဝေနေလေစာသကီး ပုစုစုံ၏။
ဒီအခါမှာ သူက ကပြန်ဝေတာသို့လှည့်လူပီသကီးတခွံအား သူ့မိန်းမကို
ဝေစာဝှေ့ ဝေကွဲလှ အပြားသည့်။ ကပြန်ဝေတာသို့လှည့် သူ့အိမ်လှ
တခွံသို့ပြားစပ်း သတင်းဝေမေးရသည့်။

တခွံမှာဝေတာ သူ့မိန်းမက ကပြန်ဝေတာသို့မို့ ဖုန်းဆက်ပီး မိကွာဝေစာပီ
ဆိုသဖြင့် အေပျာစုံအလေးဘားပြားစပ်း ဝေဆာပြိုင်ပေးရသည့်။

ဆေးဂိုဏ်းမှာ တစ်လုံးတည်းရှိနေသေးသေးတာကို အသိရှိရသေးတာကို
တစ်ခုတည်းရှိနေတာကို အသိရှိရတာကို မသိရတာကို မသိရတာကို
တစ်ခုတည်းရှိနေတာကို မသိရတာကို မသိရတာကို မသိရတာကို

လင်းအားသက်ကိုမူ အေစာငှာယောက္ခ လာအေးသည်။

“စိန္တမအိမ္ဗုပ္ပိသလား . . .”

““ဝိပါတယ . . .””

တံခါးပေါ်ကား ရပ်ကြတာတွေ . . .

““ယောကျ်ားလေး မြေးတယူ . . .””

“ဟာ . . . ဟုတ္တား . . . ကြနုကြနီလေးဝှင်းလို၊ ချေဟလိုက်မယ် . . .”

ကပြန်တော့ကားဟောကော့ သူ ဟောကော့သည့်။ ကြံ့ပြားသေးပဲ
ပေစပ်ရပုံနေသည့်။ အမ္ဘားပျဉ်း ခိုလို
လာအော့ကော့ကားဟောကော့တော့ အကြံ့ တော့ကြံ့ပေးရေလှ ပြီ၏။
ဒါကို ကပြန်တော့သိ။ ခေးကော့တော့ တိယာ စေတပ္ပတော့ “တစ်ခါနီးနီး”
ပေးရမလို့၊ တည့်ညီမလဲ။ ကပြန်တော့ ဒါမီး
အော့ကြံ့ အော့ကော့တော့ဟော့။ ကပြန်တော့ကော့ လေးပုဂ္ဂလေးမော့သော့
သူကပဲ စကားစလာသော့။

“မဂလသတင်းကို လာဇ္ဈေတရတာ . . . လက္ခဏာသို့လေးဘာလေး
ပေးပါဦး . . .”

ဒီတော့မှ သေဘာပေါ်ကွပ်း တစ္ဆေတစ်ကြိမ် ပေးလိုက်၏။

“ဟင်္တု . . . တစ်ပွဲလား . . . ယောက်ျားလေးများတာ
ငါ့ကိုလောကတော့ ပေးသင့်တာ . . .”

တစ္စီးသကီးပါလား။ ဝေယျာကုန်းလေးမြေရင့် ဘယုလောက၊
မိန်းကလေးမြေရင့် ဘယုလောကလို့၊ အိုဂိဆရာဝံသကီးကြကေတာင့်
ခြံချဆေးထားတာမီး မဂ္ဂဘူး။

“ကပြန်တော့ သူလေးယောက်က မဟုတ္တူးမိ . . . ”

“ဘာ . . . ဒါဆို စိန္တမအိမ်က ဝိုင်းလာလို့လဲ မေးတော့ ဘာလို့လဲ ထူးသလဲ . . . ”

“ဒီလိုလေ . . . သူလေးယောက်က ခရီးသွားနေလို့ ကပြန်တော့ လိုက်လေပေးရတာ . . . ”

သူ ခဏောကြသွားစဉ် . . .

“ကပြန်တော့ က သံဝေးယာကတော့ . . . ” ဟု ဆိုသဖြင့် နောက်မှ ဝှေ့စွာ ပေးလိုက်သည်။

ကပြန်တော့ လူပီဟောင်းကြော့ ဒီလိုနေကြပြန်သည်။ တစ်ခါတလေ ကေတုလည်း သူတို့မိန်းမကြော့ ကပြန်တော့ကို တိုင်ငံတော်မှ တိုင်ငံတော် သေဘာထားဟု ပြောသည်။ တိုင်ငံတော်ဟု ပြောသည်။ ဟိုကော့တော် ပြောလေမှန်း ပြောမိ . . . “ပွင့်သွားသွားကို ဟု ပြောသွားသွား . . . ” ဟု သတိပေးတတ်သည်။ “တစ်ခုခု ပြောလေကော့ နှစ်ခု မပြောလေမှတော့ . . . ” ဆိုစဉ် ကိုယ့်ကို အမေ့ကြလေမှတော့ ဝှေ့စွာ ပေးတတ်သည်။ တစ်ခုခု မသကတော့ ပြောလေမှတော့ . . . “ပိုင်းက ကော့လေးကို အရမ်း အေးပေး နေတယ်လို့ ဟု ပြောလေမှတော့ . . . ” ဟု အကူအညီ တောင်းတတ်သည်။ ကပြန်တော့ သူလေးကို ယုံကြည်စွာ ပြောလေမှတော့ ကိုယ့်လူ သူတို့က ပြောလေမှတော့ အတောအနှစ် ရှိသည်။

အပီသကီး၊ လူပီသကီးတို့၏ ဝေယဘယ်လကော့တော့ တစ်ခုက ပုခုံးနည်းနည်း ပုခုံးပင့် ပြောသည်။ ဆိုဟု ပြောသည်။ တကယ့်တော့ အပီသကီး၊ လူပီသကီးမှတော့။ ကပုခုံးနည်းနည်း လူက နည်းနည်း တပီပဲ။ အပီသကီး၊ လူပီသကီး ကြော့မှ အပုခုံးခံနေရသွား ပြော၏။

သူတို့ပြောနေတာ အထူးကြောက်စရာကော့ မှတော့ ဝှေ့စွာ ပေးသည်။ တကယ့်

ကပုဝေးနညးပုခင်းမဟုတ်။ ဝေဠာတပုခင်းသာ ပုဖုစု၏။
လူပီသကီး၊ အပီသကီးတို့သည် ဝေဠာတကိုဝေဠာတပီသ
အပုမပုနုနုရသည့်။ သူတို့သည် သားဝေဠာတမီးခံ မပြီ။ အသက္ကကီးလာလို့
ဘယျာဝေဠာတပီသ ဘယျာအားကိုးရမည့်တာ မေသမ်။ အနာဂတ် မေရရာ။
ထိုလောကောင့် အစာမင်းစာအကြာ ခုကတညးက ဝေဠာတ
စုဝေဠာတပုခင်းမဟုတ်ပုခင်းသာ ပုဖုစု၏။ ဒါကို ကပုဝေးနညးတည့်
ခြံဝဲ ဟုကတပါ။

သူတို့ အကုန်ခံဝေဠာတမီးတည့်ကပါ။ သူ တို့ခံဝဲ
တူဝေဠာတ။ တူမေဠာတအကြာလို့ အကုန်ခံတည့်က သည့်။
(ကပြနုဝေဠာတည့်လို့ ဟုကည့်။ ပုမုမုမုအကြာ တည့်ကမီး
ဝေဠာတမီးတည့်ကတို့ခံလို့လဲ)

သူငယ်ဝေဠာတကတော့ . . . “လူပီသကီး၊ အပီသကီးဝေဠာတ
အခံဝေဠာတက ကပုဝေးနညး တည့်ကတို့ သူဝေဠာတ . . .
ကိုယ့်ခံဝဲသူမီးကိုပေးရော ကပြနုတို့နုနုလူ ပုဖုစုပုဖုစု၊ ဒါမ မဟုတ်
ဝေဠာတ ကိုယ့်ဝေဠာတလို့သားဝေဠာတ ကိုယ့်သားတို့ လူမီးပုဖုစုပဲ . . .” ဟု
ဝေဠာတကြိုကြိုကသည့်။ ကပြနုဝေဠာတကတော့ ဒီလိုမီး မဟုတ်ကပါ။
အခံဝေဠာတပုခင်းပုခင်း အလှည့်က ဝေဠာတသားတရား ထည့်လို့ လူမီးပါ။
အလှည့်ပုခင်းလို့ ထူးထူးဆန်းဆန်း ပုခင်းဆန်းနုလို့သာ
ဒါနမေဠာတပုခင်း ပုဖုစု၏။

“ဝေဠာတဝေဠာတကီး . . . ဖုနုလောနတယု . . .”

တူမေဠာတမီးမီး၏ အသံကို ဟုကားရသည့်။ ဝေဠာတဝေဠာတ အံဝေဠာတ
ပြီသေးသည့်။ လွဲဝေဠာတက မထင်နု။

“နေမေဠာတလို့ အိပ်နေတည့် ပုဟလို့က . . .” ဟု
ပုဟမည့်ပုဖုစုမီးမီး စိုးစိုးကို လွှမ်းဟုကည့်ဝေဠာတ သူမီးတို့

မခီမခိဉ်ပုဖုစုနေတာ ဝေတြာရ၏။ ခိန္တုဒုးလူးလဲထပီး ဝေအာက္ခိယိၤ
ခယိၤဒြာက္ခိယိၤသည။

“ဝေပုဖုဝေပုဖုဆုဒုးဝေလ . . . ဝေခါဒုးမူးနေတယျိ . . . ” ဟု ခိုးခိုးက
လုမူးသတိပေးလိုကသေးသည။ သူဝေပုဟဝေတာ့မွပု
ဝါမ်းနေပါလားဟု သတိရစပီး ယိဉ်လှို ပုဖုခွားဝေးသည။
တယျိဖုနုးဂြိုရာကိုဝေတာ့ ဝေတေးမသိရန္တခဲ ဝေရာကုဂြိုဉ်းစပီး ဖုနုးကို
ကိုလိၤဒြာက္ခိယိၤ။

“ဟုတ္တေ . . . ”

“ကိုခိခုးဝိုးလား . . . ”

ပုမုမုဖု၏ အသံကို ဟုကားရသည။

“ဟုတ္တိတယု . . . ”

“နေမေကာဒုးလိုၤဆို . . . ”

“ဘယျိလုပု သိတာလဲ . . . ”

“ယူၤ တူဝေလးနဲၤ မာလာဝေမာဉ်ၤ ဝေတြာလိုၤ ယူ
နေမေကာဒုးဘူးဆိုတာ သိတာ . . . အဲဒါ မာလာဝေမာဉ် တိုၤဆီ
ဖုနုးဆကွပ်း အသိ ပေးတယုဝေလ . . . ”

သိပ္ပဟုတ္တိဘူး၊ အပရိကပါလိုၤ ဝေပုဟရေကာဒုးမလား၊
သက္ကာဉ်းပါပီလိုၤ ဝေပုဟရမလား၊ ဟုတ္တယု . . . အမ်းဝေတြာတညိၤ
လိမ္မုးနေတာပဲ၊ ခုဝေတာ့ မနညးထလာရတညိၤပဲ ခဲဉ်းရေကာဒုးမလား။
ခဉ်းစား ဝေဉ်းခိယု နေတိုး သူကပဲ ဆကုဝေပုဟသည။

“အဲဒါ သတုဒုးဝေမးခိဉ်ၤ ဖုနုးဆညိၤကာ . . . စပီးဝေတာ့ ယူၤအတြာကု
လိမ္မုးသီးဝေတြာ ဝယွားတယု . . . အဆဒုးဝေပုရဒု လာယူလိုကွါလား . . . ”

ကဲ . . . ဟုကညွဉ်ဦး။ ဘယုဝေလာကုၣ်ခြက်သလဲလို။ ပုဖစ္ဆက
သူၣ်ကိၣ်စၢလုပံးပေးလိုၣ် ဖါးရတာ။ ဒါကို လာဟုကညွဉ်ဦး
အားပေးဝံ့မိၣ်မိၣ် မိၣ်တူကူးဘူး။ ဖါးဝေၣ်တဲလူကပဲ သူၣ်ဆီ တကူးတကနၣ်
သတင်း အေမးခံစပ်း ဓာတ္တ ယူရဦးမတဲ။ သူၣ်ရၣ်တြဲၣ် ထိုအခိုကွာပဲ
အိမ္မိမ္မာခံညွဉ်း အောဝ်းဝေၣ်လဲၣ်တဲ ဝေၣ်လောကဝ်းဝေၣ်လသနၣ်
ရမ္မာမဟုတ္တ။ အုပုဏ္ဍိကပီး လးပွဲးပုဂ္ဂးဂွား ဩးလာလိုကွ
ဝေၣ်မုၣ်ဝေၣ်လးတာဝေၣ်လးစိုၣ်လး လိနံးဆနံး လာမ္မာပဲဆိုသော
အေတြဲက ဖိတ္တနဲ ဝဝေၣ်ရာဏ္ဏာဝေၣ်လောတဲသည။

ဟိုဝေၣ်ကဝ်းတြဲက ကဗြနံးတာၣ် လာဝေၣ်တာကို
လုမ္မားပုမ္မာပီးသားပုဖစ္ဆမည။ ထိုၣ်ဟုကဝ်း အိမ္မိ ဝတ္တဝေၣ်သော အခိနံးဝတ္တ
အိုကုၣ်ပုဖစ္ဆအောဝ် လုပံး ဩနံးစိန္တ အသံက်ယွယုဝေၣ်ပာဝေၣ်နာ။

““ရေသုသကီးဟာ တစုဝေၣ်တဲ မိုးပဝ်ကေၣ် စံနွဲၣ်လီလာရဝ်း
မိဖုရားသကီးရဲၣ် အေဆာဝ်ပုဂ္ဂကေၣ် ပုဖစ္ဆာမိတယု . . . ဒီအခိနံး
မိဖုရားသကီးကလဲ တစိယုညွဉ်းဆိုတဲ လြဲတြဲလုပု ဝေၣ်နော တာဝေၣ် . . .
ရေသုသကီးလဲ အမ္မတ္တမ္မ ဟုကညွဉ်ရာက အဝတ္တစား
ဝေၣ်လံာ်တိဝေၣ်လံာ်ရဲပုဖစ္ဆဝေၣ်တဲ မိဖုရားသကီးကို ပုမုၣ်လးပီး ဂုတ္တရကု
တပုၣ်တုၣ်ဝတ္တတယု . . . ဒီမ္မာတြဲၣ် စံနွဲဝေၣ်လံာ်ပီး ဝေၣ်ပေပဝ်ကို ဖုတ္တနဲ
ပုပုတ္တေတာတာဝေၣ် . . . ””

ကဗြနံးတာၣ်ဝါးပီး . . . ““အမယု . . . မဝ်းတိုၣ်က ဝေၣ်ရာကဝ်းတာၣ်
ဝေၣ်ရာကဝ်းဟုကပိကိး . . . ”” ဟု ဝေၣ်ဆွက ဝေၣ်သောအခါ က်းသကီးက
လက္ခာပုပသုဖဝ် အသံာ်ဝိညုၣ်ကသည။ စိန္တေတဲ ဩနံးစိန္တကားကို
အတြဲနံးတဲဝေၣ်သော အခိမးပုဖစ္ဆ ကဗြနံးတာၣ်
လုညွဉ်တာဝေၣ်ဟုကညွဉ်။

““ဝေၣ်ပာစုမးပါဦးတြဲ . . . အေတာဝ်တဲဝေၣ်ဖိုၣ် ဝေၣ်ကဝ်းတာပဲ . . . ”” ဟု
စိန္တေ စကားဝေၣ်သောတြဲတြဲဖဝ် ဩနံးစိန္တ . . .

““ရေသုသကီးက မိဖုရားသကီးကို ဗြဲလနံးတဲစိန္တ မစားဝိၣ်၊ မအိပုးဝိၣ်

ပျစုနေတာပေါ့... တရားလဲ မကံငှာ့ရိုင့်တော့ဘူး... ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ္တကဗျာပီး ဘုရင်ကြီးက မေးပျမန်းစံုစမုေးတဲ့အခါ အေဟာကာငှာ့စံု သိဩားရော... သူ ကိုးကြယှာနေတဲ့ မငှာ့ဆရာဆိုတော့ စံတွေကာငှာ့ဘူးပေါ့... မိဖုရားသမီးနဲ့ တုင့်ငွေ့ အခါ မိဖုရားသမီးက ကိစ္စမပြီဘူး၊ ရေသွသမီးရဲ့ဆန္ဒကို လိုကလောလိုကွါလို၊ ဆိုတယှာ...”

“ရေသ့သကီးတော့ တော့တော့တော့ဟိန်းဗွာပဲ . . .”

““ေအးပေါ်ကြ . . . ဒါပေမယ့် မိဖုရားသမီးက တမင်တာ ပညာပေးခိုလို့၊ ခုလို လက်ခံလိုက်တာလေ . . . ရေသမီးကို လက်ခံလိုက်တာကတော့ ဟုတ်ပါ။ ဘယွာလဲ နေရာအိမ်မှာ ပျောက်တာ ရေသမီးလဲ အိမ်ထဲမှာ ပျောက်တာအထဲ အားသမီးမာတူက နေတာတော့ပါ . . . အဲဒါတွေပေးပေးရော အိမ်ထဲမှာပဲ၊ မပျောက်သေးဘူး၊ အိမ်ထဲမှာပဲ ပရိဘောဂက လိုသေးတယ်ဆိုတာ ကြားရလေ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ပေးရော . . . ဒါလဲ မပေးသေးဘူး၊ အိုးကြီးနားကတော့ပဲ ဘယ်လို ကံပျက်တဲ့ စားသောက်ကုမ္ပဏီဆိုတာ လာပျောက်ရော . . . ဒီလိုနဲ့ တစ်ခါတစ်ရံ ခိုင်းလိုက်တာ ရေသမီးလဲ မိန်းမလိုခံစားရတာ သမီးစားရင်းက ဖတ်ကြိုက်မောနေတာပေါ့ . . . နောက်ဆုံးကတော့ မသေတာပေါ့ကွာပီး တရားပျက်နေတာတွေ စာအုပ်အရပ်ရပ်မှာ ပြောပြနေတာတွေတော့ ပဲ၊ ပဲ . . .”

“...အဲဒါကြာ... ညရာဝါသနာ ဗဟုကိစ္စတစ်ခုတည်း... ”

“ဟုတ္တယု . . . တဏှာပေမဆိုတာ အေတာ့မှန်ကန်စွာ
 ဝေဖန်တာပဲနော် . . .”

[illegible]

ကံးသကီးက . . .

“ဒါနဲ့ နေပါဦးကြ . . . အဲဒီရေသွေ့သကီးက အိမ်ကို ယူဦး”

ဆော့ကတယျိတော့ အိမ္မာတြင်းဝေတြ ဘာဝေတြလဲ ကိုယ့်ခွဲ တူးရမ္မာပေါ့
... ”

တစ္စါက ပျမုမဖူးတို၊ အိမ္မ မိလ္လာကန ပျပညှာနောတယျိလို၊ စညွကား
ဝေခေ့စပီး စုညွတို၊ ကူညှခဲဖူးတာကို စောငှးစပီး
ပေ့ဟဝေချခငှးပျစု၏။ ထိုဂေဟကာငှာ ...

“ဝေအးဝေသာငှးဝေလာကတော့ မဆိုးဝေသးပါဘူးကြာ ... ” ဟု
ဝငှပေ့ဟလိုကသည။ ကဟနောတယျိငှး ဝေအးဝေသာငှးသည
ရညှးစားကို အဂြန္တသည။ အပုစုညှး သညှးတညှ။ တစ္စါက
သူဂေကာငှလး အမ္မာ အမ္မာတြင်း ပျပညှာနောတာကို အခဲစု၊ ပတ္တကုငှ
အဆုံးစြန္တိ အနန္တခံးဝိညှတ ပျပတဲအေနဲ၊ ဆိုစပီး အမ္မာတြင်း အသန္တိ၊
သူကိုယျိငှ တူးပေးသည။ ကဟနောတယျိတော့ အဆစ္စါသျးစပီး
ပေ့ဟစောခေတြ ကူသယှပေးခဲရေသးသည။ ကဟနောတယျိ သူဂေလာက
မဆိုးပါ။ အဂြန္တရ စညွကား ဝေခေ့စပီးဝိပေလာကောလးပါပဲ။

“ဘာပေ့ပျစုပျစု ... အဲဒီရေသ့သကီးကမ္မ မိဖုရားသကီးရဲ၊ အဝတ္တစား
ဝေလှာတဝေလှာရဲပျစုနောတာကို ပျမဂြငှလှိုကဝေသးတယှ ...
တစ္စါဆိုရငှ ခုထိ ပေ့ခသလံးကေးတောငှ ပျမဂြငှရဲ၊ လား မသိဘူး .
... ”

စိန္တိ ဝငှပေ့ဟသည။ တစ္စါတုနးက ပျမုမဖူးသည ကဟနောတယျိ
အေပငှထညှ၊ ဦးဆောငှခေ့သျးဖို၊ ဝေလှကားကို လှမ္းအတကြှငှ
ပေ့ခသလံးကေး ဝငှကနဲ တစ္စါကပျမဂြကူတာကို ဖိတဲနဲ သတိရ
လိုက္ခ၏။ ဒီကောငှတြ ဟားမ္မာစိုးလို၊ ပေ့ဟတော့ မေ့ဟပျစုက။

တြနးစိန္တိ...

“အဲဒါ အပီသကီးဝေတြရဲ၊ သဘာဝေတြ ... မလိုအညှနဲ၊ တန္တီးကို
ပျမငှနောတဝေ ... တကယှတော့ သူတို၊ ဟာ ဂိအီးစိ ကုန္တေဒသာ ဆိုက္
အေရာငှးထိုငှးပစုသညးလိုပဲ ... ဝေရာငှးမတြကွဲ ဝေစုဝေတြ
ဟကာလာလို၊ ဝေဟာငှးဝေြမ္း ဝေဆြးပေ့စပီး အေရာငှးတြ

လှင့်တင်နေပေမယ့် ခေတ်စားနေတဲ့ ခံမေပေးငိုငြူဆုတ်တဲ့ သေဘာမီးပေါ့
...

ဒီကောင့်တို့နဲ့ မပြောနဲ့။ တစ်ခုခုတော့ တုန့်ပြန်ပဲဟု သေဘာရသေ့
...

“မင်းတို့ဟာ ဝေဟနသားမြို့တော်နဲ့ သက္ကမင်းရဲတို့ကို
မမြဲချစားတတ်သေးဘူး... ယမကာလုလင်္ဂါတို့ စာအုပ်မှာ ဝေရးထားတာ
မဖတ်ဘူးလား... အခါအခါ ဝိဇ္ဇာရက္ခာ တူတယ်၊ ဗုဒ္ဓကလေး
ဝေဟနသားလေးပဲတဲ့... ဝိဇ္ဇာရက္ခာ သက္ကမင်းရဲတို့လေး အဖိုးတန်လေးပဲကိုး
... ဒါပေမယ့် လူတော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်တော်
မေစာငှားဝိဇ္ဇာကပဲ ပုလင်းကို ဖြင့်သောကွဏ္ဍတို့ကတိယ... ငါကော
သောကလှူ အေကာသင်းဆုံး အေအာသင်းရောကောသင်း အေအာ
စောသင်းနတ်လူမီးပဲကြ...”

မိန့်သော အကြံကြံလော့ရယူသံ ကြည့်၏။

ကားသင်္ကန်းက...

“ငါကောသင်းဒီလိုမထွေး... မင်းဟာ ဝိဇ္ဇာလင်းကို အသိမင်းလွန်ပီး
ဥပမေတြာလိုသော သောကွဏ္ဍ မရတာလိုလှ ယူဆတယ်...”
ထွန်းစိန္တ...

“ဝိဇ္ဇာလင်းဆိုတာကော သေခံရဲ့လားကြ... ဥပမေတြာ ပုလင်းနဲ့
မွှားစပ် အေမထွေးဝိ သိမင်းထားမိရင်တော့ ဗုဒ္ဓကလေး ခံစွဲတဲ့
လာလေ့ရှိစွာပဲ...”

ကဗျာကောတောတစ်နှစ်ဆဲလိုကွည့်။ ကဗျာကောတောအေအေအေအေ အထိ
တရားဝေလှူပီသင်္ကန်း ပျစုနော်လှိုသော သူတို့ အေအေအေအေ
လက်ထားချာဝင်းပျစု၏။ အခါအခါ သောကောကောပီး ဘာကောပျစု
သြားဝိဇ္ဇာကောသင်း သူတို့ ရိပ်ဗုဒ္ဓကသည့်။ ထိုလှူဗုဒ္ဓကော
ဝေတြာလိုကောဝိသင်း ဝိဇ္ဇာပုဗ္ဗကောသင်းပျစု၏။

ကဗျာကောတောလည်း ဝေပျစုမသိ၊ ဝေပျစုမရပါပဲလေ။

ကဗျာကောတော အေတာဝှင် အလှပျစုပုဗ္ဗကောသည့်။ ကိုကိုသင်္ကန်း

ခိုင်းထားသော အလုပ်ဝေးကြောတမဟုတ်။ ကိုကိုသင်္ကန်းအလုပ်
သိမ်းမိန်းစားစား မရှိ။

ကိုကိုသင်္ကန်းကိုယ်၌ ပျံ့စိုက်ထားသော ဆယ့်နှစ်နှစ် ရေကြောတမဟုတ်
စမ်းစမ်းစမ်းစမ်း စာရင်း ပြသသည်။ ဒီထဲက အညီညီရာသီ ပျံ့စိုက်ပေးသောနှစ်
တညီရေကြောတမဟုတ် ကြားပါးစမ်းစမ်း စမ်းစောင့်စောင့်ရတယ်။
အချင်းချင်းစမ်းစမ်းစမ်းစမ်းက တယုံတလာကွဲ၊ တယုံတလာဆိုတာ
ကွဲပြားခြင်းပျံ့စိုက်၏။ စမ်းစောင့် သူတို့က ကုန်ကုန်ပိုင်းစီ၊
ပြားပိုက်ပိုက်ပျံ့စိုက်၏။ ဒါကလည်း တစ်ခုတည်းနဲ့ ကိုယ်ပျံ့စိုက် အခု
ကပြန်တော့ မိန်းမရတဲ့အောက်ကောင်းကေတော့ (ပျံ့စိုက်ရမှာ
ပျံ့စိုက်တော့ ပျံ့စိုက်စမ်း) ပျံ့စိုက်ဖူး ခိုင်းထားသော ကိုယ်တစ်ခုတည်းနဲ့
ပျံ့စိုက်၏။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ခုကလေးက သူ ဖော်ပြထားသော။ နာမည်ပေး
ဝေဒ ကိစ္စ လင်းစောင့်နှစ်နှစ်သော ဆရာသင်္ကန်းထံမှာ စမ်းစောင့်ခြင်း
ပျံ့စိုက်၏။ ဆရာသင်္ကန်းက အပြန်အလှန် ဆို၏။ သူ့ဆရာ
ဖော်ပြထားသောနှစ်နှစ် အပြန်အလှန်ပေးသည်။ ထိုအောက်က
ဟူကိစ္စကိစ္စကောင်းကောင်း၊ တိုက်ပြန်ရသည်။ ထိုကိစ္စကိုလည်း
ကပြန်တော့ ပြားလုပ်ပေးရသည်။

ရက်စွဲနှစ်နှစ်သောအောက်က တိုက်ပေးသော အမီးသမီးနှစ်နှစ်
နှစ်နှစ်နှစ်နှစ် အောက်ကပျံ့စိုက်ရသေးသည်။ ကပြန်တော့ ပျံ့စိုက်
တစ်နှစ်သော လူအလွန်က ငါးရက်ပျံ့စိုက်နေအောက်က တိုက်ပြန်
ပြားသည်။ ကပြန်တော့ ပျံ့စိုက်ကပျံ့စိုက်နေကိစ္စ
ရောတမည့်ဆိုသည်။ ထိုအောက်က ကပြန်တော့ တိုက်ပေးတဲ့ “သုံး”
ပေးလိုက် သည်။

“ဟုတ်... အဲဒီနေ့အောက်က ပထမဆုံးတိုက်ပြန်တာ ကပြန်တော့ဟုတ်...
တာပေးကောင်း နိပါတ်က ပေးရတယ်... ”

“တစ်ခု နှစ်နှစ်နှစ်နှစ်အောက်က နေ့တိုင်းနှစ်နှစ်ရတယ်...
မလာပျံ့စိုက်ဆိုရတော့ ပျံ့စိုက် အရင်း ဝင်ပြန်တော့... ”

“ဟာ . . . ခဏ်းတိုဟာက ဘယျိဆကီးလဲ . . . ”

“မေနနပုၤဆိရဲလဲ အဲဒီတိုကတု ပုပနပေးလဲ . . . ”

ပုပုမဖုးကိစုဒုပုဖုၤဖုၤ တိုကဝွဲပါဘဲ ပုပုနွားလိုမရသုဖုၤ
အောဝ်ညွဲကုၤန့ၣ်ယုၤခဲရသည။ တကယောတု သကုကု လု
အထညွဲကီးအောဝ် လုကုပုဖုၤည။ ဒီလိုကိစုဒုမီးတြဲ တတုတုတုကုကု
ငညီ ဝေပုဟပုဖုၤသည။ သု ဆယုနုးတုနုးက ကိဂုညွဲအောဝ်
တနုးခဲသံး၊ ခံၣ်နံၣ်တု ဝေလးဆယု ရသည။ နေကုတုတုနုၤကိမ္မ
တြဲအောဝ်သု သုလုငယုနုးက ခံၣ်နံၣ်တု သံးဆယုး ပုဖုၤနုသည။
နောကုၤခံၣ်နံၣ်တု ခမပီး လကုပုခုး ပုဖုၤနုၤ။

“တိုကဝွဲပါညွဲးဆိတော့ ဝေပုနုးဝုတုတုတုတုတု ဝေစုတုတုတုတု .
. . ” ဟု ပုပုမဖုးက ထံးစံအတိုး အလိုမကိသလို ဝေပုဟ ဝေသုညွဲး
တကယုမုးကေတု ဝေပုကနံၣ်တုတြဲ ဝေရာကုလုသုဖုၤ သု အရဲနုး
ဝဲဒုတုသည။ ဝေဒုတုမီးမယုၤတုတုတု ဆရာနုး
တြဲၤခဲဒုမယုသုဖုၤ ကဟုနုတုတု အပုတု ဝေစုတုနုရ သည။

မိနုးဝုဆယုလောကုတုတု သုပုနုကုသည။ စာဂုကု ကေလးတုဂုကု
ကောကုကု အမီးသမီးဆိ ဝေလဲလုညွဲး။ အမီးသမီးက
ဖုကုညွဲးဝေကုကု ဝေဒုရာတုတုတုတုတု တုဂု ဝေသည။
ဖေယုတုတုတု ငါးရာဝေသည။ ဝေဟပုပုခဲ ငါးဝေထညွဲးတု
တုကုကုကုကုကု ကဟုနုတုတု ဝေသးခဲရမပီးပီ။

“ဘေတြဲ ဝေဟလိုကုလဲ . . . ”

ဝေဒုတုဟခုးက ပုပုနုကုကု ကဟုနုတုတု ဝေမီးလိုညွဲး။

“ဇာတနညွဲးနညွဲးညွဲးနလို ယဟုတုဝေခဲရမယု . . . ”

“ဒီဖေယုတုတု အဲဒီအတြဲကုဝေပါ . . . ”

““ဖေယာင်းတိုင်းၵတၢ် မၤပီးသးဘူး . . . ပစၢ်ညးတၢ်ဂ့ၢ်ရၢ်မယု . . .
””

““ဘပစၢ်ညးတၢ်ဂ့ၢ်လဲ . . . ””

““ေၤပုမပဲယို . . . ””

““ဒါကေတၢ် ဂြၢ်ယှိတယု . . . ””

““ေၤပုမပဲယိုက ပိုးပိုးမဟုတ္တုး . . . ””

““ဘလဲ . . . လန္တနဲေၤပုမပဲယိုလား . . . ””

ခုလိုနော့ၤကိၤတၢ် သိပေတၢ်မၤဟနု မၤကွဲးမၤတၢ်တၢ်ကုၤကုၤလၢ်ကွဲးမၤ . . .

““ေၤပုမပဲယိုဆိုပေမယု တၢ်တၢ်ပေလၢကုၤဂီၢ်တဲး ေၤပုမပဲယိုအိၣ်ညးကီးကို
ဝယုမၤ . . . အဲဒါ . . . ””

“အဲဒါ” ဆိုသော စကားလံးသညး တုၤဘးလူတိုၤအတြကုၤ သာမန္တသာ
ပုၤဖုၤစၢ်သၢ်ညး သုးဝုၤဝုၤ ကပြနဲတော့ၤ အတြကုၤ
လိၣ်ဝုၤကၤတၢ်တၢ်တၢ်လၢ် ပုၤဖုၤစၢ်နော့ၤ။ အိၣ်ညးတၢ် . . .

““လၢင်းယုန္တ ရထား . . . လၢင်းယုန္တ ရထား . . .
ေၤပုမပဲယိုကတၢ်လံးဝတၢ်ဝန္တု . . . ဒါပဲ . . . ””

ထိုေၤပုမပဲယိုမီးမၤ ကပြနဲတော့ၤၤလၢ်ယုန္တ နယုၤညးတၢ် လၢလံး
လကုၤဆၢညးပုၤ ပါလာတညး။ တၢ်တၢ်ပေလၢကုၤဂီၢ်သော
အိၣ်ညးကီးဖုၤစၢ်ပီး ဝဲကံၤတၢ်ကၤ ခုၤတၢ်တၢ်တၢ် တၢ်တၢ် ကဟံးလိကုၤဂီၢ်။
ေၤပုမပဲယိုလုၤခုၤ စကုၤခိၣ်ညးပေမယု ပုၤဖုၤနၤခင်းဖိး
လုၤနးရေၤသးတၢ်တၢ် ေၤပုမပဲယိုတၢ်တၢ်အခါ ဝဲကံၤတၢ်ကၤ
စကုၤခိၣ်ညးပါလာပုၤခင်း ပုၤဖုၤစၢ်ရသညး။

ကပြနဲတော့ၤညး ဝဲကံၤတၢ်ကၤလုၤညးပီး ေၤပုမပဲယိုကသညး။
အဝဲင်းကေလးဝဲတြ၊ ဝဲလးတၢ်တၢ်တၢ်လးဝဲတြ၊
အတံးအခဲကေလးဝဲတြတၢ် တၢ်တၢ်ၤသညး။ ကပြနဲတော့ၤၤခိၣ်သော
အိၣ်ညးကီးကိုမရ။ ဒါမီးမလၢတော့ဘူးဟု ဆိုဝဲတြက ေၤပုမပဲယိုကသညး။

ကပြန်တော့ ဝံ့လူဝံ့လူ စပွဲ မကတညီ၊ ပဲလားတော့ မသိပါ။
ပစ္စည်းက လာမယ့် ဘာသပေတီးနေ၊ အမိရမ္မ ပျစုဉ်း။ ခုပဲ
အကဲဝံ့လူပစ္စည်းပီ။ အဟံ့ရကဲနေရာမှ တချို့သားစဉ်းစားမိ၏။
နတ္တကဲ မှာတော့ ဒါမီးဂြိုဉ်းမှာပဲ။ ထိုအခါ ကိုလွဉ်းကို သြားသတိရသည့်။

ထိုလေဟာကော့ ဒိုကဉ်းကို ဖုန်းလွမိုးဆန္တိဉ်း။ ကိုလွဉ်းက ပဲရူးမှာဂြိုတယျ၊
သတင်းပေးသည့်။ ပဲရူးကို သြားရသည့်။ ကံဆိုးခံတော့ ပဲရူးစီးထဲက
ဆိုင်တော်မှာ ပစ္စည်းပျတော့နေသည့်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို သြားဟာညှိစဉ်း
လမိုးညးနွယ်ဖုဉ်း လပျဟာကန္တားက ဝေပမပဲယိုလုပုဉ်း ဂွဉ် ဝေဒုအမာပုဆီ
သြားရသည့်။

ဝေပမပဲသန့်သန့်၊ မရလို၊ နားထားတာ သံလူးရကဲလောကုဂ်ပီ။ ဒီနေ့လွ
ပျစုဉ်း။ ဒါပေမယ့် ခံကွဉ်းမရသေးဘူး၊ ညေနေလာကွ ရိမယ့် ဆိုသုဖုဉ်း
ဘုရားဝေတြေလွာကွ၊ ရင်း စောဉ်းရသည့်။ ပိုပိုလှိုလှိုဆိုစဉ်း
ငါးခပ်ဝယာခံသည့်။

ညှိမိုးခီပွ အိမုပျပုနေရာဉ်း။ ဝေရာကဲဝေရာကွဉ်း သူ၊ ဆီ ဖုန်းဆက
အစီရဉ်းတော့ . . . “ပဲရူးဝေရာကွဉ်းသားနဲ၊ မား ငါးဖယ့်ဉ်းလေးတာလေး
ဝယ့် ဝေရာပေါ့ . . . ” ဟု ဆိုနေသေးသည့်။ ဝေပမပဲယို ရလာတဲ့
အတြေကဲတော့ ဝေကဲနပုဉ်းသည့်။ ယဟာတော့ခံရမည့် အစီအစဉ်
အမီးသမီးနာမညးဝွဉ်း ဘုရားမှာ ပျီလုပုမည့်ပျစုဉ်း။ ထိုပွဲဟာကော့
မလ္လမုဘုရားကို သြားဟာသည့်။

ဝေပမပဲယိုအိမ်ကီး၏ ဝေကာဘကွကွဉ်းပေဉ်းမှာ ဆရာသကီး
လင်းဝေရာခွဲပေးလိုကဲသော အင်းတြေကဲတြေကို ကူးဝေရသည့်။
ဝေပမပဲယိုပေဉ်းမှာ ဝေတြေယာင်းတိုဉ်းကိုတစွဲပီး မနတ္တယာရိတ်တံမှာ
တြနိုးညိ၊ ရသည့်။ ဖေယာင်းတိုဉ်းကွဉ်းထိုဉ်း ဝေဒုနေရမည့်။ လံးဝေထရ၊
စကားမေပျဟရ။

“ကပြန်တော့လော့ ထိုဉ်းနေပေးရမှာလား . . . ”

“ယူကေတာ့ မပါဘူး . . . ဒါပေမယ့် . . . ”

သူက အေဟုလျှော့ပေးစေခံသော သေတာဂြိုဟ်။ ထိုလေဟာကော့...
“ရပါတယ်... ကပြန်တော့ ထိုင်စေခံပေး ပါ့မယ်...” ဟု
ပေးပယ်လိုက်သည်။

အစကေတာ့ သူ့ကိုထားခဲ့ပဲ လက္ခဏာရှိပြီး ငြားထိုင်နေမလိုပဲ။
တော့က အားမကိုးရဘူးဟု ထင်စားသမျှပေး တေးက
ထိုင်စေခံပေးရသည်။

ဖေယာဇ်တိုင်းမှာ အေတာ့တစ်နှစ်ကျော် ဖိစီးပိတ်ဆို့ထား
ခံရလေရာ ကံစေခံရလေ့ရှိသည့် ထင်၏။ စကားလည်း ပေးပယ်ရဘူး
ဆိုသမျှပေး အေတာ့တိုင်းစရာကောင်းသည်။ မနက်က ဘဲသားမုန့်
တစ်ခုနှင့် လက္ခဏာရှိသော စားသောက်ရသမျှပေး ဖြစ်သွား
အေတာ့လာသည်။ အဟာကဆက်တိုက်နေသမျှပေး ဝေသာတိုင်းစား
ပေးပေးထားကံစေခံတော့ ကံကောင်းသည်။

သူကေတာ့ ခေါင်းငုံ့မိလွန်းစွာစားစား ပြင်ဆင်ကာ ထိုင်နေသည်။
သူ့မိန်းမကို တစ်ကွက်ကွက်မှန်းဟောသည့်အား အပ်ပေးပေးရသည်။
သူ့ကို ပုံမှန်တိုင်း လေးပုဂ္ဂိုလ်တို့ဆိုင်ရာခံစားခံစား ပေးပေးခဲ့သည်။
ရလို့ ပြင်ဆင်ပေးလေး နေထိုင်တိုင်း တစ်ခုမှ မဟောသည့်ပေးပေးသေး။

ရမပေး အကဲခတ်ခြင်းရသည်။

သူသည် အသက်သုံးဆယ့်နှစ်နှစ်ခွဲခွဲခွဲခွဲ သုံးဆယ့်နှစ်နှစ်ခွဲခွဲ
တော့ကတစ်ပတ်ပေးသောလည်း နှစ်ပတ်လည်ပေးတိုင်း ပြောင်းသည်။ မိန်းမ
ပေးပေး အေရီးအေဟာကတိုင်းတစ်ခုမှ မပြောင်း။ ပါးပေးသည့်
တိုင်းတိုင်းရင်းရင်း ပြောင်း တော့မြင်တိုင်းသည်။ လည်းကောင်းသော
အရေရေလေး တစ်ခုခွဲခွဲခွဲခွဲ ပေးပေးပေးနေ၏။ ဒါကလည်း
အပရိကေလာကွဲ။ သူ့ပါးပေးပေး တယောသယံဇာတမှာ
မေးညှင်းစိုစွန်းစိုစွန်းလှပကောင်းကောင်း ပြောင်း၏။

ကပြန်တော့ တစ်ခွဲခွဲခွဲမိသည်။ လူတို့သည် တစ်ယောက်

တစုဝေယျာဏကညှဝေသာအခါ မိကုန္ဒကုန်သ
သတိထားဟန်ကညှဝေသည့်။ နားပြကွေ့ကြကိတော့ ၈၇တစိုက
ဟန်ကညှဝေလွဲမကွေ့ဟန်ကညှဝေပင့် ပျစစ၏။ တကယ့်တော့ နားပြကြိယသည့်
ဦးခေါင်းဝှေ့ဝှေ့မိကုန္ဒကုန်၏ ခါနီးကွေ့ကို ညှိပေးရာမှာ
အတောအခါပေးပါသည့်။ မိကုန္ဒကုန်ကလေး လွဲပါလဲက နားပြကြိယလို့
အခါမကတမီး ပြတည့်ည့်။ တစို့က မိကုန္ဒကုန်ကသင်္ကန်းပေး နားပြက
ကလေးဝေနေသည့်။ တစို့ကတော့
မိကုန္ဒကုန်ဝေသေးသေးခဲပြန့်နားကလေးမှာ သူမားနားပြကြိယကီး
တွေးတပွဲ ထားသလို ပျစစနေတတ၏။ နားပြကွေ့သူ၊ နားပြကြိယ
သူတော်လည်း တော်လှသည့်။ နားပြကု အနား သားဝေလေးတော် မညီပဲ
ပြန့်နေသူမားလည်း တော်လှသည့်။ နားပြကြိယသင်္ကန်းအေးသေး
မတူတာတော့ ပြသည့်။

ပျမမုန်း၏နားပြကွေ့ကြကတော့ အခါအစားကန်ခြာ လွပနေဟန်ပေး
တော်ပျပပစုဝေသာမိကုန္ဒကုန်ကို ပိုမိုဝေပင့်ပြောစေရန်
အတောအခါပေး၏။ နားပြကု၏ အနားသားကလေးမားကလည်း
ပြန့်ကွေ့ဝှေ့ အတိအကျ တြကွေ့ပေး ပံ့ပိုးထောက်ပံ့သလို ညီညာဝေသာ
တော့ကတော့ဟန်ကညှဝေမား ပျစစနေလသည့်။

(ဒါတော့ နားပြကွေ့ ပြသေးတယ့်။)

တောညှဝေသင်္ကန်း ထိုင်ပေးတော့မှပင့် ဖေယာဝေးတိုလည်း
ကုန်တော်လေတသည့်။ ကပြန့်တော့ တော်ပေထာကတော်
ထိုင်ပင့်နေတာတော်ကတော့ အာဝှေ့ဝှေ့ပေးမှပင့် ထရပေးပင့်တော့သည့်။

“တော့တော့တော့ညှဝေသားပြားပေးလား . . . ဒီလိုပံ့ပိုးနဲ့ဆိုရတော့
သင်္ကန်းလာရင် ယူ တရားထိုင်လို့ ရမှာမဟုတ္တူး . . .” ဟု သူက တော်ဟသည့်။

“အဲဒီကိစ္စကတော့ အသက္ကကီးလာမှပဲ စဉ်းစားတော့မယ့် . . .ရတော့
မိတ္တာတာက အေးရသင်္ကန်းတယ့် . . .”

“တစ္ဆေရစားဟကမယုလေ . . . တိုၵ ဝဲကဟြးပါမယု . . . ”

သူၵယဟတာကိစၵ ဝဲအာဝုမဝ္ပဝိးဝဲပုမာကြွားသုဖဝ္ဝု စိတုဝဲပါး
ဝုးလ္လုးဝြးဟန တုသည။ မဲတုးတုက ဟကညကညာသာ ပုဖဝ္ပနဲ၏။
အရဲဝုး အေရးသကီးဝဲသာကိစၵကို ဝဲပုဖဝ္ပဝုးရသည။ အတ္တဝုး
အေပါအပါးဝြးရုဝုးပုဖဝ္ပ၏။ ဖဝ္ပဝဲတု စားဝဲသာညုဝု တစ္ဆေ
ထုဝ္ပဝိး ထမုးဝဲပါးစားဟကသည။ စားဖဝ္ပဝဲတု သုက
အေအးဝဲသာညု။ ကဟြးဝဲတာလညး လကွကညာသည။

“မုမုး ဝဲဖဝ္ပဝဲတြ ယဟတာဝဲတြ ဒီလောတ္တုလိမ္မတ္တု
ကဟြးဝဲတာ မထဝ္ပမိတုး . . . ” ဟ ကဟြးဝဲတာ စကားစသည။
သူကဘာဟကောဝုပု ပုပနဲမးသည။

“စိတုတုဝဲဟုညုတုလုဝဲတြသာ ဒါမီးဝဲတြကို ငြိတုဝ္ပဝိး ယံဟကတာပါ .
. . မုမုးက အဲဒီလုဝ္ပမ္ပ မဟုတု . . . ”

“စိတုတုၵ မဆုဝုးထညု . . . ကတ္တသကီးကို စိးမိးဝိပု ကိတ္တးဝိပုညိတု
အေမရိကတ္တမတ ဝဲတြထမ္ပဝဲတာဝု ဝဲဖဝ္ပဝဲတုလုဝဲတြ ဂုတယုတာ
မဟကားဖုးဘုးလား . . . ကိစုးဝိးကောတု မယံတုးဝဲပါ . . . ဟတ္တး . . .
”

“ကဟြးဝဲတာဝိညုဟြးဝဲတာ စိတုတုတြတယုဝဲတု မယုဆပါဘုး . . .
ဒါဝဲပမယု အဲဒါဝဲတြ မယံဟကညာက စိတ်မုးသာ တယု၊ အလုဝုးလု
သတ္တတယု၊ ထညု . . . ”

“အဝုးလေ . . . မယံတုတဲ ဝဲကဝုးပါတယု . . . ”

သူၵစကားက အတြးတြတ္တဝိပုယာနဲသည၊ ထညုဖဝ္ဝု . . .
“ဘပုဖဝ္ပဝုလဲ” ဟ ဝဲမးလုညု။

“အခု တိုၵ ယဟတာလာဝဲတာ ဘာအတြတ္တိ၊ ထညု . . . ”

“ဇာတာညုနဲလိုဆို . . . ”

သူက ခေါင်းခါးပီး . . .

“တကယ့်တော့ ဆရာသင်္ကန်း တိုက်ကို ဝေဟာလိုက်တာက ဒီဒွေးနဲ့
အိမ်ထောင်ကြီးနဲ့ ပျက်စီး . . . အဲဒါကိုလုပ်တုန်းအောင် ပြောခိုင့်ရင်
ယခုတော့ခေါ်မယူလို့ . . . သိပ်လား . . .”

ကတည်းကပဲကလို့ “တိန်” ကနဲ ပျက်စီးသလားတော့
အေးကတော့မေးရသေး။ ထိုနေ့ညက ကတည်းကပဲကလို့ ကိုယ့်တော့
အုပ်စုပေးတဲ့အေးနဲ့စုစည်းသုံးခြင်းတို့ကလေးလေး။

ကတည်းကပဲကလို့ ငါ့ပိုင်းကလေး ပျက်စီးတာကို
လုပ်ကတည်းကပဲကလို့ ပျက်စီးမှု ဆိုတာက ရှိတာကလေးအောင်
မေးရာကိုပျက်စီးနေ၏။

တစ်ခုက အိမ်ကလေးပီး လက်ကတည်းကပဲကလို့ ဆင်းအေး မမသင်္ကန်းက
အေးရတသင်္ကန်း ပျက်စီးရာ ကတည်းကပဲကလို့ ဆိုသေး။ အိမ်က
တည်းကပဲကလို့ ပျက်စီးရာ အေးပါကတည်းကပဲကလို့ ပျက်စီးရာ
ပျက်စီးရာကလေး ရေးသေး။ မီးဖိုခန်းထဲအထိ ခြေခံသေးသည်။
မမသင်္ကန်းက ဟန်ဆောင်ကတည်းကပဲကလို့ မဟုတ်ပေ။
မိမိကတည်းကပဲကလို့ သိသေး၏။

“ငါတော့ ခေါင်းခါးပီးတာကလေးပီး . . .”

“ဘာပျက်စီးလဲ . . . ဆံပင်ပေါင်းတော့ ပြုပြင်လိုလား . . .”

“အေးရတသင်္ကန်းက နေကလေးပီး . . . တူဝရီးနဲ့စုစည်းက
တောထရာတည်းကပဲ . . . သူ့အေးသင်္ကန်းက သတိသေးတာယဲ့ . . .”

ဒီလိုဆိုကတည်းကပဲကလို့ ငါ့ပိုင်းကလေး ပျက်စီးတာကလေး
သေးသေးပီး။ ဒီလို စကားဦးမသေးတဲ့တုန်းအောင် အိမ်က တစ်ခုပျက်စီး
ဆိုလို့ ငါ့ပိုင်းကလေး ပျက်စီးတာကလေး မီးသေးပေ။
ခန့်မှန်းကတည်းကပဲကလို့ ရေးခို၏။

“အဲဒီ မီးကို ဆိုတဲ့ကောငလေးနဲ့ ပေါင်းနေတာကို အစကတည်းက ငါ သိပ္ပံဘာဝေကြံတာ မဟုတ္တူး...”

ငါ့ညီနဲ့ မီးကိုတို့ ဘာဝေကြံပူးပေါင်းဆက်စည်းနေတာသလဲ။
ဆေးဝေကြံ ဘာဝေကြံ ခံတာဝေတာ့ မျှတစူးစိုင်း။ မီးကိုအပါအဝင် ငါ့ညီ
သူငယ်ငါးမားသည့် ဒါမီးလုံးဝကင်းစောကင်းစော
ကပြန်တော့မှာပဲ။ သူတို့က အစားအသောက် တဝတ်ပဲစားမယ့်၊
ဂန္တဝါး သိမ်းငါးဆယ်၊ ကြန့်တာ ဂိမ်းကစားမယ့်၊ ဝေတာလုံး
ပြန်ကညွတ်သော ကောငလေးဝေကြံသာပျစေ၏။
ဟောဟောရမ်းရမ်းလှပယှဉ်ကောငဝေကြံ မဟုတ်။ မီးကိုနဲ့
ပေါင်းတဲ့အကြံကော အစားအသောက်နီးလို့ စားပိုးနဲ့တူကဲ့
စိုးရိမ်ရပြန်၏။

“ဘာပျစွာလဲဆိုတာ ဂွင်းဂွင်းလင်းလင်း ပျော့ပျော့မင်းပါ မမဆန်းရာ .
...” ဟု ကပြန်တော့စဉ် ပျော့ပျော့မင်း...

“မင်းတို့ ငါ့ညီက ကောငလေးတစ်ယောက်နဲ့ ဆက်နေတာယဲ့...”

“ဟာ... ဒါ ဆန်းသလားဟဲ့... ငါ့အဖေကလဲ သိသေးနဲ့...
ကောငလေးတစ်ယောက် မဟုတ္တူး၊ နေရာတော်ကို သိသေးတာကော
ဂွင်းငွေ...”

“ဟဲ့... ကောငလေးဝေကြံနဲ့ ဖုန်းပျော့ပျော့နေတာ ငါ
သိတာပေါ့... သူတို့ကလဲ မိန်းကလေးဆိုရင် ငါ တစ်ယောက်တည်း
... အခုဟာက မနုဿာလင်းခါးရာတို့ ကောငလေးတို့...”

“ဟာ... ဒါကော မျှတစူးစိုင်းတို့... ငါ့လွှာကောကောနေတာနဲ့
တူပါတယ်...”

“နောက်ကော မဟုတ္တူး... တကယ့် နေရာတော်ကော ပျော့နေတာတို့...”

“နေပါဦး... မမဆန်းကို ဘယ်က ပျော့တာလဲ...”

“ဝေငွေ လာပျော့တာ...”

ဝေဝံ့ဆိုတာကလည်း ငညီသူငယ်ငှားပဲ။ ဒီတော့ ငညီလိုပဲ
နောက္ကတုပျာတုတ္တု။ မမဆက် စိတွဲတုတ္တုနားသလို၊ တစွါ တစွါ
အေဟာကတုဂ္ဂိတ္တု။ အမေပေကို ဝေရဲဆက်သုတုပျာတကု လာစပီး . . .
“အန္တီ . . . အန္တီ . . . ငညီလေ . . . ငညီ . . .” လိုလည်း
ပျာလိကတော့ မမဆက် ရေကွဲဖဲစပီး “ဘာ . . . ငညီ ဘာပုဖွဲလဲ . . .
ဘုရား . . . ဘုရား . . .” ဆိုတော့မ “ဘာမ့ မုဖွဲတုရား . . . နောက္က
လိုက္ကနောစပီး . . .” ဟု မထိတ္တာ မလနာသာ လုပုလေဂ္ဂိ၏။ ထိုအေဟာကတု
. . .

“ဒီတော့ သက္ကန္တောဟာကတုဂ္ဂိတ္တု နောမပါ . . .”

“မဟတ္တု . . . မဟတ္တု . . . ပါးဆက်တစွကတော့ယောလ္လိ . . .”

“ဘာ . . . တယွို . . .”

“ဝေဝံ့က ငါ့ကို လာတိုက္က . . . အန္တီတဲ . . . ငညီကို ဟကညွနားပါဦးတဲ . . .
မနာဟငှားခါးဝေရဲငှားတဲ တောငွေလးနဲ၊ ဟကကတော့တဲ . . .
အဲဒါကလဲ မီးကိုက အောက္ကယုပေးတာတဲ . . . သုက ဒါမီးတော့
မုဖွဲတုရားဆိုစပီး ဝတ္တရဲငှားက စကားမားစပီး ငညီက သုကကို ထိုးလိုကတဲ . . .
ဟတ္တု . . . တော့ယောလးရဲ ပါးက ယောက္ကငှားတော့ပဲ . . .”

နည်းနည်းတော့ ခဏ္ဍားစားစရာပုဖွဲစပီး။ ငညီသည့် ဝေဟံဝေဟံပါး
နောတတ္တုသာ ပုဖု၏။ ဝေဒါသဆက်တတ္တု။ ခိုက္ကနားတတ္တု။ မဟတု။
သူငယ်ငှားဝေတြနဲ၊ ဆိုလို့လည်း တခါတေလ စကားရဲလဲစပီး ပုငှားရဲနု
ဟကတာ မီးလောက္က ဂ္ဂိ၏။ စကားမားရဲပုဖွဲမီး လံးဝေမ္ပိနဲ။ စပီးတော့
မီးကိုဝေဝံ့ ဝေဝံ့သည့် ငညီ အခဲနွဲ သူငယ်ငှားဝေတြ။ တခါတေလ
ညွနဲကတု အိမ္ပပုနကတော့ပဲ ငညီကတော့ သံးယောက္ကစပီး ကပပပပ
အိတ္တဟကသည့်။ ဒီလိုတော့ မီးဝေတြ တစုယောက္ကနွဲဝေယောက္က
ထိုးဟက ဆက်ဟကတဲအထိ ပုဖု တယွိုတာ ထူးပုဆားနောသည့်။

“သိလဲ စိုးရိမ္မနပါနဲ၊ မမဆက်ရော . . . ကဟနတော့ စံးစမံး
ဟကညွနားမယု . . . တကယွဲ ဟတ္တုဟတ္တုပါ . . . ငညီကတော့ ဘာမ့
တြားမေမေနဲနွဲ . . . မသံသလို နောလိုကွါ . . .”

မမဆက်ီးကို ဝံ့ခွဲမိတ္တးလိုက္ကည။ ဒီကိစုာ်မီးက ကာယကံဂ္ဂိန္တိ
တိုကုဂ္ဂိကုမေးလိုၤ မုဖစ။ ဘူးကြယွပီး ပုငးဖိုၤမီးသည။
မပီးတော့ပိမပီးလွီၤခွဲကြားတော့ သတိပေးလိုက္ကလိုလညး
ပုဖစားဝံ့ည။ သူၤပတုဝနးကံၤ ကေန လွည့ၤတံၤမုးမ
သဝံ့တော့မည။

ထုၤလေဟကတုၤ ပြားတေနက်လက္ကညိန္တိၤ မပြားပဲ မီးကို
အလုလုပုတေနော ဆိုက္ကု ကြက္ကခဲသည။ သတုးစကားအရ သူသည
ငညိတကုတော့ပုဖစပုငး တိုကုဂ္ဂိကုမေးလိုၤ မုဖစတေး။
မသံမသာ စကားတော့ကညိန္တိၤ စိတ္တးသည။ ဝေမံးဝံ့တု
တေၤလေတုမပဲ တေသသိန္တိၤ တေမရမည။

မီးကိုက လက္ကညိန္တိၤ စားပဲထိုးပုဖစ၏။ ဆတ္တနး တေအတုပီး
အေဝးသတ္တကုသုလကုတေနသည။ တေကုးစရတု တေအတု
စားပဲထိုးဝံ့ပုတေနး ပုဖစ၏။ ကိုယွးကိုယွးမပီး
တေကုးတကုတေနတုသုလ ကိုကိုဆက်ီးကေတာတု ခီးကီးခဲဖူးတေး သည။

ကတုနတော့ ဆိုဝံ့တေးတေ မီးကိုက ဆီးဆက်ီးမပီး . . .

““ထူးထူးဆနးဆနး ကတုနတော့ၤဆိုၤ လာလိုၤပါလား
တေးတေးဆက်ီးရဲ . . . တေပုဟစရာကိစုာ် ပိုလိုၤထွယ . . . ”” ဟ
စကားဦးသမးသည။ သူတိုၤဆိုၤ လက္ကညိန္တိၤတေးတေးသုညး
ကတ္တိခိးသံ ဆုညံၤလုနးသုပုငး နးတေးတေးဝံ့တေး
တုစားဆုဝံ့ ပြားထုၤပုငးပုဖစ၏။

“ဒီလိုတေၤ . . . ”” ဟ ကတုနတော့ မေရမေရ ပုနတေၤသည။

မီးကိုက ကတုနတော့ၤတုကု လက္ကညိန္တိၤ ပြားယူလာတေးသည။

ကတုနတော့ တေၤတိတုတုးယူစားတေနတုး သုက . . .

““ငညိကိစုာ် တေးခိၤမဟုတေး . . . ”” ဟ စကားစေလသည။

“ဆိုပါတော့ကြာ . . . အော့ . . . ဒါနဲ့ မင်း အလှပွားနေလား . . .
ဒါဆိုလဲနော့ . . .”

“ရပါတယ် . . . လူလဲ ပါးနေပါစိ . . .”

ခံတံ့နဲ့ ခြေချ ဝင်္ကါလ်ကပ်း . . .

“ကပြန်တော့လွဲ ဝေဟင်ဒုနော့ပါ . . . ဒီကိစ္စက ကပြန်တော့လွဲ
မဆိုတော့ . . . ကပြန်တော့ ဖွဲ့ပေးတာ မဟုတ်ဘူး . . .
သူ့သေတာနဲ့ သူ ဆုံးပျက်တာ . . . လေးလေးဆန်းတု
ကပြန်တော့ ကစီးထင်နော့စိုးလို့ ဆက်စပ် ပြောထားတာ . . .
ဟိုကော့ ဝေမွဲ က မနွဲကပ်း လိုက်ပြန်တော့ပါ . . .”

“မနွဲကပ်း . . . ဟုတ် . . .”

“တကယ့်တော့ ဝေမွဲကလဲ ကော့လေးကို ဆက်ကပ်တော့ ပဲ . . .
ဒါပေမဲ့ ငါ့က ပြောတာဟာ၊ နော့ကိစ္စအတွက် တော့လွဲ
လကော့ဆရာတော့ ကော့လဲ ကော့လေးပေးပို့တော့ ငါ့
တကွဲသားတာပေါ့ . . . ဒါကို ဝေမွဲက မနာလိုပျက်စီး ရင်လွဲသီး
ဝေဟင်ဒုနော့ ငါ့က စိတ္တိစပ်း ခြေချလိုက်တာ . . .”

“မင်းတို့ဟာကလဲ ဒီလောကီပျက်စရာကော့အော့ . . .”

ကပြန်တော့ ကစားမဆုံးခင် တကွဲကိစ္စမွဲ ဝေပြောမယ့်
အော့ခင်လိုက်နာဖို့ မီးကို ထကြွထားသည့်။ ဒီအခါနဲ့
ဆိုတော့ ကျတော့လွဲ ကော့လဲ ကော့ကို တိုက်ကြိမ်
ပျက်လိုက်သည့်။

“ဝေမွဲ . . . ဟော့ကော့ ဝေမွဲ . . .”

ကပြန်တော့ အော့ခင်သံဟော့ကော့ တိုက်ကန်ရပ်း
လွဲကပ်းသည့်။ ကပြန်တော့ လကော့ခင်သော့လွဲ မလာပဲ
ဝေပပေးရန်နော့သည့်။ ကပြန်တော့ သူ့ဆီ ထပ်း လော့ကော့ရ၏။

““လာလေကြာ . . . လက္ခဏာသောကောဇာနည် . . . ””

““ကဗျာနောတောဒိသိတ္တိသောက္ခန္တိန္ဒြေဝေလးဝေလးသင်္ကန်း . . .
ဆိုညွှတ်သနားကူး . . . ”” ဟု ဝေပုဟဗပိ အတြာဒ်တက္ကိ တန္တိကညာသည။
ကဗျာနောတောလ္လိက္ခဏာသောကော ဆိုညွှတ် ခါးဝေထာကုပ္ပဒ်
စိတ္တကညာသောသော မီးကိုကို ပျမေသည။ ဝေဝေသိကလညး
အခန္တိလက္ခဏာသောရိပ်လှ အညွှတ် . . .

““ဒါဆိုလဲ တစုပုဗ္ဗာသိက္ခာတောပေါကြာ . . . မင်းကို ဝေမေရဂ္ဂိလို . . .
ခဏောဇာနည် . . . ”” ဟု ဝေပုဟဗပိ ဆိုညွှတ်ပုနဝေသြ ဝေဂ္ဂဒ်သိည။

““ဒီကောသော ဘာဝေပုဟဗလဲလို ငါ သိသောသောတယ . . . အရ
ငါလာတုံတုံကို ငည့်ကို မေပုဟနဲ့ဦး . . . အဆောဝေပေအောသ ငါ
ဟာကညွှတ်ပုမယ . . . ”” ဟု မီးကိုကို ဝေပုဟရသည။

““ဝေလးဝေလးသင်္ကန်းကို ကဗျာနောတော ယံပုဟတယ . . . ”” ဟု သူက
ပုပနောဝေပုဟသည။ ဆိုညွှတ်တြာဗပိ ဝေဝေသိကအောက္ခန္တိ မီးကိုကို
လွမ္မာသောဝေသိကော . . .

““အတိုအောသောဝေဂ္ဂတော သတိသောဝေပု ဝေလးဝေလးသင်္ကန်းရာ . . . ””
ဟု ဝေလသံပုမေသြ ဝေပုဟသည။ ဝေဝေသိ တာဒ်ကနဲ့ပုမေသိ
ဝေပုခလွမ္မာပုပသည။ ကဗျာနောတော လက္ခဏာသောကို ဖမ္မာသိကသိ . . .
. . .

““လာပါကြာ . . . ”” ဟု ဝေပုဟရဒ် ခြာသောသောရသည။

ကဗျာနောတောသောလက္ခဏာသောကောသော သူမကောသောကို
အရော အကောသောသော . . . ညာတက္ကိက နညးနညးသောသောတော
ဂ္ဂိသောသော . . . ကဗျာနောတောသောသောသောသော သူပါးကို လက္ခဏာသော
မိသိသော ကညွှတ် . . . သူကလညး မီးကိုလိုပု မေမေရသောပုနဲ့
ဝေပုဟသောသောသော . . .

““ဟိုကောသော ဝေလးဝေလးသင်္ကန်းကို ဘာဝေဂ္ဂဒ်သောသောလဲ . . . ””

ဟု သူက စေမးသည။

“မင်းက သူ့ကိုအထဲလွှဲနေတယ်တဲ့ အေးဟာကင်းပေါ်ကြာ . . .”

သူက ဟတ္တနဲ့ ရလွှဲကြွပ်း . . .

“လေးလေးသင်္ကန်းက သူ့စကားကို ယုံလား . . . ကိုယ့်အိမ်
ဂိုဏ်းတောင့်တိတစွာ အလဲအထပ် လွှဲတောင့် ဝေပျာတာကို
ယုံသလား . . .”

“ဘကြ . . . ဘလွှဲ . . .”

“တကယ့်တောင့် မီးကိုကလဲ တောင့်လေးကို ဆက်ကုန်တာပဲ . . . ငါ
စိတ်ဝင်တောင့်တယ်တာနဲ့ သူငယ်တောင့်အကြံ အနာခံ သလို
သူတောင့်တောင့်လွှဲပီး တောင့်ပေးတဲ့အုပ်စု တောင့်တောင့်
လုပ်ပေးလိုက်တောင့်သတည်း . . . အဲဒီအကြံ ဆုတောင်းဆိုပီး ငါ
ဂိုဏ်းတောင့်တိတစွာ လက်ဆောင့်ပေးတောင့်လေ . . .”

“ဟေ့ . . . မင်းတို့ဟာက ဘလွှဲလဲ . . . သူကေပျာတောင့် မင်း ကလဲ
တိုဒင်းပျစုနေတာဆို . . .”

သူက ဝေခင်းဆတ္တည။

“အဲဒီတောင့်လေးကို ကပြတောင့် အရံလေး စေကြတာပါ . .
. စိတ်ဝင်တောင့်မိတယ်တာလဲ ဝန်ပါတယ် . . . ဒါပေမယ့် တောင့်လေးရဲ့
အခါကို ကပြတောင့် သိပ္ပံဆက်တိုက် . . . လူကို ခြင်းခင်း တလွှဲ၊ ထွက်
ဂျောဆက်တိုက်ပဲနေတာ . . . ဒါတောင့်လေး ငါ့နဲ့ ဖင်ပြားတာပေါ့ . . .
အစိကောင့် ငါ့ထံမှ အတိုင်း ခပ်ပေါ့ပေါ့ပဲ လိုက် ထွက်တာ . . . ဒါပေမဲ့
ငါ့က ဒီတောင့်လေးကံမှ ထူးထူးဆန်းဆန်း
တန်းတန်းစွဲပျစုနေတာနဲ့ ကပြတောင့်လည်း စိုးရိမ်ပီး
အုပ်စုအထက် ကန့်ကြက်က နေကြိုတောင့် လက်တစွာ
ပြဲသိမ်းသြားတာပဲ . . .” ဟု ဝေပျာပီး သူပါးကို ပြတောင့်ပီးမဲ့ . . .

“ဘာပဲပျစုပျစု ဒီတောင့်လေး ရေအင်္ကျီလေးလေးသင်္ကန်းရာ . . .
တောင့်လေးက သိပ္ပံဟတ္တ . . . ငါ ဒီကောင့်လေးကံမှ . . . သူတောင့်

မဟုတ္ဘူးနော်... လေးလေးသင်္ကန်းတို့ပါ ပျာသြားမယ့်... သိလား...

ဒီကော့ဝေတြ သံးယောက္ခလံးရဲ၊ တစ္ဆီဉ္ဇာညး စိတုတး
 ပုခင်းခံရေသာ၊ သိပ္ပံဉ္ဇာကတဲ သုဉ္ဇာဝေတြ စိတုမုးကြဲယး ထိုးဟက
 သက္ကတကတဲအထိ ပုဗ္ဗဝေသာ၊ အထူးသုဉ္ဇာ ငညိလိုကောဉ္ဇီးကို
 ခြဲခြဲနးလနး ပုဗ္ဗဝေအာ ခြဲဆာဝးဝံ့ဝေသာ
 မုနဟာဝးခါသညးလးကို ပုဗ္ဗဝေခိဉ္ဇာ ဝေဉ္ဇာသည။

“အဲဒီကောဇွဲလးကို ငါ့တြာဖူးခိဏ်ဃှ် . . .”

ဝေမွဲးက ကပြောတုလုကွာရီကို လွမ်းဟကညှပ်း...

“ဒီအခိဉ်၊ မဝ်တော့ဘူး . . . သူတိုၤဆိုဉ် သိပ္ပံရာဇ်ခေကာဇ်တယု . . . အေစာသက်ခိ ဆိုဉ်မူးရတယု . . . အဇ်ခေလ . . . ဒီလိုပဲပျစွာခေဝါ . . . ဂုဏ္ဍလးပျစပီး စားခေတာကိုး . . . ”

သုပ္ပတမ္မ ပိမ္မိတော ဖုမ္မုရိန္ဒသည။

“ဒီလိုလုပ်လေ . . . နကျမန္တနာစောစော ကပြနေတာ
လိုကွဲပြားမယ့် . . . လေးလေးဆန်းတာသာ အကဲခတ္တကဉ္စိ . . .”
ဟုသူက ဆက်ပြောသည့်။

မီးကိုက ငညီဘက္က ပါးဝံ့နေသည့်။ ဝေဝံ့က အတိုက္ခံ လုပ်နေသည့်။
ထိုလေဘက်က ဝံ့က ဝံ့နေသည့် ဝေဝံ့ဝံ့ဝံ့ ပူးဝံ့ဝံ့ဝံ့ဝံ့
ဆုံးပျံ့ဝံ့ဝံ့ဝံ့။

နောက်နေ့၊ မနက်စောစောမှာ ဝေဖွဲ့က ကပြနေတာလို့
ခေါ်ပြန်သေးတာ။

“အဲဒီဆိုငှားထဲက လူတွေအံ့နေတဲ့ မုန့်ဟင်းခါးဆိုပွဲ . .

.ကပြန်တော့လို့ကြိုက်တာ... လိုက်လံ မေးကားဘူး...
လေးလေးဆေးဆေးဘာသာ ပြောအကဲခတ်ကြတာ... ” ဟု
ညးနုပသည။

“မင်း လက္ခဏာရှိပြီတဲ့ စောင့်နေကြာ... ” ဟု
ပျော့ပျောင်းစွာ ဟောပြောဆွဲသွင်းလာခဲ့သည်။ သူ့ပျော့ပျောင်းအတိုင်း
ဆိုလျှင် အတော့တော့ရင်းရင်းပင်ပင်ပင်ပင်။ ထိုစဉ်မှာမူမရသေး
မကတော့ပဲ သူ့တော်တော်ပင်ပင်။ လူငယ်တွေ မေးမေးကားကားကိုလည်း
သတိပေးမိသည်။

ကံအားလုံးကွဲပြားစွာ ကပြန်တော့တော့ကြားခံရ အမီးသမီး တစ်ယောက်
စားစားလို့ ထပြောသလိုပင် ခံတော့နေရလေသည်။ အနားမှာ ရပ်နေသော
လူငယ်တစ်ယောက် ဝေဖန်တဲ့ ကပြန်တော့တော့ နေရာ ပေးသည်။

“မကတော့တော့ရတာ ပျော့ပျောင်းပိုပိုတယ်... ” ဟုစပ်စပ်လေ့ရှိသော
ပျော့ပျောင်းသေးသည်။

ကပြန်တော့တော့လို့ကြိုက်တာ။ ကောဇွာလေးသည့် တစ်ကမ္ဘာလွှာရှိ
ဟောင်းရည်ညှစ်နေရာမှ ကောက်ပွတ် ပျော့ပျောင်းစွာရှိသည်။ ညီတို့ကတော့
မြဲမသိလည်း မြဲလောကတစ်ခုပဲ။ ကောဇွာလေးသည့် အတော့
ဆွဲဆွဲပေးသည်။ အသားအရေက ထူးထူးချင်းချင်း ဝါဝါနေသည်။
မိလ္လာတွေက တုတ်တုတ်ပတ်ပတ် လက်နေသည့် ထရိုက်။ ဩဇာကတော့
ခံနိုင်ရည်ရှိ ပုံပုံလည်း ပေးသည်။ သူသာ
မူနာဟောင်းခါးသည့်လေးမဟုတ် တကယ့်လိုလားကားသူ ပျော့ပျောင်း
ကပြန်တော့တော့လို့ ပြောပြော သေတာတစ်လေးလေးပဲ။

မူနာဟောင်းခါးစားစား ပျော့ပျောင်းသောအခါ အေးတေးတေး ပေးလာမိ၏။
ဒီကောဇွာလေးကလည်း စောင့်နေရာရင်း အေးသောတော့လို
တကယ့်တကယ့်လား။ ဒါဆိုလို့တော့ သိပ္ပံဆိုးလွန်းလို့ တော့
တော့ခံကြမိ၏။

လက္ခဏာညိုဝှမ်းရာလွှဲ၍ ဝေဖန်ကို ဝေဖန်ဟုကည့်တော့မှ . . .

“ဟာ . . . ဝေပိကဝေပိကက . . . ဘာမှမဆိုကြီး . . . ဒီကောဇ္ဇေလက
လေးတန်းတောင့်အိဉ်္ဇိလား မသိဘူး . . . ”

“မင်းက ဘယ်လိုပေးခိုကြလဲ . . . ”

“ငါ့ဆီ သူရေးတဲ့စာ တွေကလေးတယူ . . . လက္ခဏာကိုဟုကည့်လို့က ရင်
ခနဲမုန်းလိုက် ရတာပေါ့ . . . စာအရေးအသားကလဲ ဟိုကောဉ်္ဇေရာကွဲ၍ .
. . . စာလုံးဝေပိဝေပိကလဲ မွေးသေးတယ် . . . စာပုဒ်နဲ့ ဆိုတာကို
ယပဝေသေးသေးတင်္ဂါ ပီထားတယ် . . . အမယ် . . . ဒါ ကိုပဲ
လေးလေးဆန်းစစ်တုန်း စာဆိုတာ စာကလေးလို့လဲ အဓိပ္ပါယ်တာပဲတဲ့ .
. . . ဒါကောဉ်္ဇေရာကွဲ၍ ယပဝေသေးသေးတင်္ဂါ မပျက်စီးဘူးတဲ့ . . .
ကောဉ်္ဇေရာကွဲ၍ ဒီကောဉ်္ဇေရာကွဲ၍ မုန့်ဟင်းခါးထဲ ဝေဆေးခတ် ထားသလား
မသိပါဘူး . . . ”

ကပြန်တော့ကလေးလည်း စာလုံးဝေပိဝေပိကလဲ မွေးရေးမိတာ
ပြားသတိရလိုက်၏။ ထိုစာလုံးဝေပိဝေပိကလဲ ကောဉ်္ဇေရာကွဲ၍
ကပြန်တော့ ခုထိ ခံနေရတာ။ ငါ့တစ်ယောက်တည်းက ဘယ်လို
နေကြမလဲ။

“အခွင့်အလမ်းအရာသည့် ဆန်းဟုကည့်လို့၏” ဟု ပညာရှိဝမ်းက
ဆိုဟုကသည့်။ အခွင့်အလမ်း ပညာရှိဝမ်း၏ စကားမွေးသွားမှာ
အားနာသောဟုကည့်လို့ လိုက်လံသွားကြည့်ရအောင်
ဆန်းဟုကယူပေးပုံလေး မဟုတ်။ ပညာရှိက မေ့မိလည်း
သူ့သဘာဝအရ ဆန်းဟုကယူက တော့ ဆန်းဟုကယူပါပဲ။

ကပြန်တော့ ကိုယ့်လို ဒါမီးဆက်စီးရတာ ဝေပိဝေပိကလဲ မွေး
ဟုကသည့်။ ငါ့သည့်လည်း နှုတ်တင်္ဂါနွေးတင်္ဂါ ဆက်စီးနေရပီထင်၏။
ငါ့သည့် ကောဉ်္ဇေရာကွဲ၍ အမီးဆန်းနွေးတဲ့ ပုံလေးသည့်။ သို့ရာတွင်
ဒါကောဉ်္ဇေရာကွဲ၍ လေးလေးနက်နက် မဟုတ်။ ငါ့တို့လို အခွင့်

ပေါ့တီးပေါ့ဆ သေတာထားတတ္တူတိုလသည တကယ့်မှူး ဗဝိဗဝိဆု လွှင့်
အဂ္ဂုးအမူး ပျစစတည့်။ လူ့စိတ္တိတာကလည့်း အခါလှပင့်
ဆန်းဟူကယ့်ညှိဆုံဟူ၏။ ငညီသည့် သူဝေတြလေနက် ဝေကာဇွေလး
ဝေတြနဲ၊ မတူတာကို ဆုံလိုကေသအခါ တနုံးတနုံးမြဲ ပျစစွားပံ့ရ သည့်။

ပံ့မုနွားပျစငွ ကဟန်နွေတာ့ အဆငွတနုံး မြဲပျစားတတူဝေသ စိတီး
မဂ္ဂပါ။ တကယ့်လှ ငညီဝေကာဇွေလးသ ပညာတတူ လွှင့် တစွီးစဉ်းစားလိုလ
ရသည့်။ ခုဝေတာ ဝေကာဇွေလးမှာ ဂုဗ္ဗညှိလှဗဝီး ဝေထာကွံခါက ဝေပးစရာ
ကွားပါးဝေနေသည့်။ အဆငွတနုံးခါငွးက ဆကယ့်ပွဲ မရေအာင့်
တြာပျစားဝေနေသည့်။ ကိုကိုဆကီးတို မမဆကီးတို အေချဖငွ
လိဝ္ဗဝသေတာတူမှာ မဟုတ်။ ငညီ ဝေဂ္ဂုဆကီးလွှင့် ပျံနာက မေမ္မုနွေး
ဝေရင့်ဝေလာကွာဝေအာင့် ဆကီးမားလားရိသည့်။

ဒီဟူကားထဲမှာ မသကားစရာဝေတြ ဝေပငွလာပူပန္တည့်။ “ဝေကာဇွေလးက
ငညီကို ခ်စားဝေတာ . . .” ဆိုဝေသ ဝေဝမ်း၏ ထငျမေွတ္တိ
အေထာက္ကပူပီဝေသ အခါက္ကလကွီး ဝေတြလရသည့်။ ငညီက . . .
“ဝေငြငါးဝေထာင့် ဝေခါးပါ . . .” ဟု ဝေပျဟသည့်။ ကဟန်နွေတာ့ . . . “ငါ
ဘိုလွေကထြ . . .” ဆိုဝေတာ “ဂီဝေလာကွာဝေပးပါ . . . တစုဝေထာင့်
ဝေခွစုဝေထာင့်ဝေလာကွဲ ပျစပျစ . . .” ဟု ဝေပျဟသည့်။ အရလည့်း
ဒီဝေကာင့် ကဟန်နွေတာ့က ဝေခါးဝေနက်ပဲ။ ဘယ့်ဝေတာ့မ္မလည့်း
ပူပန္တဟမဟုတ်။ ထိုလှဟူကွာင့် သိပ္ပဆန်းလွဟု ဆိုဝေကာင့်ဆိုးရိသည့်။
သုလရာတြင့် ခုတစွ ဝေတာင့်ပံ့က အလြန္တရးဆကီးဗဝီး အကွာတည့်း
ပျစစန ဝေပငွလှင့်ဝေနေသည့်။

ဒါတငွက တစူကွာ မမဆကီးက ကဟန်နွေတာ့ ဝေမးသည့်။

“မငွး ငါ့ပိုက္ခိအိတ္ထက ဝေငြယူဝေသးလား . . .”

တစွါတေလ သံးစရာအေရးတဆကီးလိုလွှင့် မမဆကီးအိတ္ထက ယူသံးဗဝီး
ဝေနာကွပူပနဝေတာမီး ဂွဲခဲဖူးသည့်။

“ဟာ . . . မယူပါဘူး . . . ယူရင် မမေ့ကီးကို အသိပေးတာပဲဟာ . . . အခု တာပျစနီလဲ . . .”

“အိတ္တက ဝေဠုတြိမိတ် ဝေလ္လိကသမ္ဘာလိလ . . . ဝေအေဝေလ . . . ငါကလဲ ဒီရက္ခိတြိမိတ်မှာ ဝေခါဝေပူဝေနေတာ ဝေသေသိမ်မိတ္တတားမိဘူးနဲ့၊ တူပါရဲ့ . . .”

ဒါကလည်း ထူးချွန်မေးတစ်ခု။

ကပြန်တော့ တစ်ခုတည်းရသည့်။ ဝေကဝေလေးဆီကစာကို ဖတ်ပြီးတော့ ဝေဝေဝေက ဝေပျဟနဲ့သည့်။ ထိုနေ့မှာကတော့ တစ်ခုက ငါ့မိတ်တံး သူ့စားပြဲအိမ်ထဲ ကပြန်သည့်။ စာတစ်စောင် ဝေပြန်ရသည့်။ ဝေကတော့ မေလေးဆီကစာ။ ဝေဝေဝေပျဟတော့အတိုင်း လက်ဝေရေက အပြန်သည့်။ စာလုံးဝေပါင်းဝေပြန်လည်း မှားသည့်။ အထဲမှာဝေရေတားဝေသိမ် စာတစ်ခုတော့ မိတ်တံးစာတစ်ခုကတော့ သိသိသိကို ပိုမိုခိုင်ကြာသေးသည့်။

“အိန္ဒြိယကတော့ဝေပေးတဲ့ နာရီဝေလေးက သိပ္ပံတာပဲ . . . ဝေတာဝေတာဝေမီးသီးမှာပဲနော် . . . ဝေဝေဝေရာဝေဝေတာ ညီမနဲ့လဲ လိုက်ယူ . . . ဒီနာရီဝေလေးကိုပျမဝေတာ ညီမရောပေးဟနဲ့ခန့်ဝေလေးကို သတိရ မိတ်ယူ . . . ဟိုတစ်ခု အေမအသည့်အသန့်ပျစနီလဲ ဝေဆေးကလဲ လိုနေတာနဲ့ ဟနဲ့ခန့်ဝေလေးကိုဝေရာဝေပေး ပြန်ကို ဝေပြန်ပေးလို့ကတော့ ဝေလ . . . ညီမေမပြန်နဲ့စာနဲ့ စုစည်း ဝေယားတာဆိုတာ သိပေးပေးမိတ်ပဲ . . . ညည အိပ်ကတော့ မိတ်ယူ . . . ဟနဲ့ခန့်ဝေလေးပျစနီတစ်ခုပေးတာ . . . မနက် အိပ်ကတော့လို့ တကယ့်ဟုတ်စွာ သိတာ ဝေမေးနည်းလည်းလို လိုလိုကတော့ တအားပဲ . . .”

စကားဝေခေနေတာ သိသာလှသည့်။ ထိုအခါ ကပြန်တော့ ခိုးရိမ်းချပန့်သည့်။

[illegible]

ငညီကို နညွးနညွးသတိပေးမှ ပျစုတော့မညွ။ ခုတေလာ
ဒီကာကော၊ ဖာကညွတာ သိပ္ပံမမန။ အပုစွစွရ လုဟွးကဲ့သုမနး
သိသာသည။ ကဟနတော့နုဝ္ဏု မကးဟနဝ္ဏုမဆိုဝ္ဏုအာဝ္ဏုနသည။
ကဟနတော့ အနးထမ္မာ ဝ္ဏုနလ္လိဝ္ဏု အပုစွကဲ့ကဲ့ကဲ့ အာဝ္ဏု
ဆဝ္ဏုနလ္လိဝ္ဏုနသည။

ညဉ့်ကိစုခ မသိခင်ယောဇောနေ့ဖို၊ မမေကီးကို ကပြနေတာ
 ဝေပဟထားသည။ မမေကီးက သိပ ဟနေောသောဝေးသူ မဟုတ်။
 ထိုဗျာဏာဝှ မကူးဝှခင်းဆိုဝှေ့လှိုဝှေ့ပဟမိ
 ဝေးမိမ္မာစိုးလိုအိပပီး မမေကီး ကိုယ့်ကြ ညဉ့်ကို ဝှေ့ဝှေ့နေသည။ ညဉ့်
 အိမ္မဝှေ့ခန်းမာဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ နောကဝေးဘက သြးဝှေ့နေသည။
 ညဉ့်ထမိဝေးဝှေ့လှို အိမ္မဝှေ့ခန်း ကြကဝှေ့နေသည။ ဒီလိုနဲ့ အိမ္မာ
 တစယောကူးဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ယောကို ပတဝှေ့ဝှေ့ နေသလို ပုဖစနေ၏။
 ဒီအေဗျာကဝေးဝှေ့ဘာမသယော စိုးစိုးက ဝှေ့ဝှေ့ . . . “ခုတေလာ
 အိမ္မာ ဘယိုပုဖစနေလဲ မသိဘူး . . . ဝှေ့ဘာကပပဲ့ ပဝေးစရာဝှေ့ဝှေ့
 ဝှေ့ဝှေ့တယ . . . ” ဟ ဝှေ့ပဟယရသည။ အရေလို ညဉ့်က ဟိုလူလိုကွ၊
 ဒီလူလိုကွနောက မလပဲ့ နညးနညး ဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ ပုဖစနေတာကလညး
 တစယောကဝေးပုဖစ၏။ ညဉ့်သည ညဆိုလှို ကပြနေတာ
 အိမ္မာထဝှေ့လောကွ၊ အိမ်နွှေ တကွာ တညည။ ဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ဝှေ့ မအိပဲ့
 စာထိုဝှေ့ဝှေ့နေတညည။ အိမ္မာထဝှေ့ညည အိမ္မာပှေ့ ဝှေ့ဝှေ့ဗျာကဝေး
 တစွက တစွကကားရတတယော သကျပပေးခိသိက သကွသခိနေသည။

တစ္ဆေ့မွာတော့ ကပြနဲတော့ အိဟထဲစောစောဝဠာပီး
စောဝဠာပီးလိုက္ကညး။ အတန္တကတော့ ငညီ အခနးထဲ ဝတ္တသညး။ ကြနီတာ
ဝတ္တမွာထိုဝဠာပီး ဟးဝဠာပီးပုဏ္ဏတနး ကပြနဲတော့ သူနးသုာ
ထဍားသညး။ သူက ကပြနဲတော့ ဝေပသံကို ဟးကးဝဠာပီးသညး
လုဠာပီးဟကညး မသိခဏ်းသောဝဠာပီးသညး။ ကပြနဲတော့
သူဂေတးမွာပီး . . . “ငညီ . . .” ဟးခဏ်းလိုက္ကတော့
စောဝဠာပီးဟကညး။

“မဝဠာပီးကို ငါဝေပဟစရာဂိတယု . . .”

“မေပဟပဲခဏ်းရ ဝိကောဝဠာပီးတယု ဝေလးဝေလးသကီး . . .”

သူက တံဂုပဠာပီး တာပေပေပေပေ အာခံမယု
ဆံးပေပေပေဟကဝဠာပီးသောဝဠာပီးသညး။

“ဘဝေပဟတယု . . .”

သူက ကြနီတာ မောဠာပီးကိုသာ စုးစုးဟကညးဝဠာပီး . . .

“ဝေလးဝေလးသကီး ဝေပဟမယုဝိစာကို ကပြနဲတော့ လကံလိုက္ကနးဝိစာ
မဟတ္တပီး . . . ဒါဝေဟကဝဠာပီး ဝေပဟလိုက္က အေပေအတဝေပေပေ
အဟတ္တပီး . . . မေပဟပဲခဏ်းကတော့ ဟနဲပဲက ဆက္ကနဲ ပြားလိုက္ကရဠာပီးမယု
. . .” ဟးဝေပဟသညး။ ကြနီတာကို စနဲစက တဆဝဠာပီး မပိတဝေတပဲ
ဝါဝါခလုတ္တိ တိုက္ကကိုးဝဠာပီး ထကြက္ကသညး။ ထိုဂေတက
အိဟထဲဝဠာပီး စောဝဠာပီးခဏ်းပီးပေပေခဏ်း လိုက္ကညး။
ဒီခဏ်းကိုးမွာတော့ သူ ကပြနဲတော့ လံးဝေဝေဝေ ဝေတော့သညး။

ကောဝေလးသညး ခြမီးနီးစပု အေဒဝဠာပီးဟကဝေလးပီး
မုနာဟဝဠာပီးခါဆိုက္က ကူဝေဝေဝေဝေခဏ်းပေပေပေ။ အေဒဝဠာပီးဝဠာပီး
သညးဆဝေပေပေဟကတော့။ ပဝဠာပီးသေလက အကီးမခံစားရ။
အေဒဝဠာပီး ဝေဝေခဏ်းသးပေပေ လုဠာပီးခဏ်းပေပေ ဖဲဆပေခဏ်းရသညး။
ထိုဝေဝေကို ဝေကောဝဠာပီးလံး သူဟသး သးပေခဏ်းထြက္ကပီး
အေဝဠာပီးဝေလး ထူဝေဝေဝေဝေ ငညီကို ဝေပဟသညး။

“သေတာကေတာ့ အဲဒီအကြံကို လိုအပ်တဲ့ ငြိမ်သက်မှု အကူအညီပေးတာနဲ့ပဲ ပိုမို... ” ဟု ဝေဖန်က ဝေပုဟသည်။

“နေစရာမရှိဘဲ... ဒီအဟန့်အတားတွေကြောင့် မင်း ဘယ်လိုလုပ်လဲ... ”

“မီးကိုပျော်ပျော်လိုက် သိတာပါ... ”

“ဟင်... မီးကိုနဲ့ မင်းနဲ့အတူ အဆင်ပြေစေဖို့ မဟုတ်ဘူး... ”

“အခုကေတာ့ ဟုတ်တယ်... အခုကေတာ့ ကေလေးတစ်ကောင် မူမမူနဲ့ဆိုတာ သိလာလိုက် ကြည့်ရတာက လာပျော်တာ... ငြိမ်သက်မှု ကေလေးအကြံကို ဘာပုံစံမျိုးမျိုး လုပ်နေတာ ပြတယ်... လေးလေးဆေးဆေးတဲ့ ဖန်တီးမှုနဲ့ပဲ... ”

ငြိမ်သက်မှု မှေးယှက်ဆေးဝါးကင်းရှင်းမှုပေးတဲ့ ငြိမ်သက်မှုကိစ္စကို စိတ်ချရသည့် ထိခိုက်မှုတစ်ခုကဲ့သို့ သတ်မှတ်ရတာမဟုတ်။ ငြိမ်သက်မှုကိစ္စကို လုံခြုံစိတ်ချရအောင် ဖြေရှင်းပေးတာ မမသိက... “ဘာပုံစံမျိုးလဲ... ” ဟု မေးသည်။ ကြည့်ရတာက အေးချမ်းအေးချမ်းကို ပွားပွားပျော်ပျော်။ ထိုအခါ မမသိက ခဏခဏစားစားပီး...

“ကေလေး လိုတဲ့ငြိမ်သက်မှုကို ငါတို့က ထုတ်ပေးလိုက်ရတာ... ”

“ဟဟ... မမသိကလဲ... ”

“ကေလေး ငြိမ်သက်မှု ကပိုမိုကောင်းအောင်အဟန့်အတား အဲဒီငြိမ်သက်မှုကို မဟုတ်ဘူး... ငါတို့က သူလိုချင်တဲ့ ပေးမယ်... သူကလဲငါတို့လိုချင်တာကို ပျော်ပျော်ပေးမယ်... ”

“မမသိကပျော်သလောက် လှည့်မလား... ”

“မေးတာကညီမပါဘူး... ပျော်စရာရဲ့ အမတ်မပါ... ငြိမ်သက်မှုလိုကက အေးချမ်းဆေးဆေး... ငါ့မှာ နေအပ်တိုင်း အဲဒီအဟန့်အတားတွေပီး စိတ်ချရတာ... ဖန်တီးမှု ပူးလိမ့်မယ်... ”

စပီးတော့ မင်းကိုကိုသင်္ကန်း ကလဲ တစုခေါက်ပုပုနွှာဖို၊ နီးနေစပီ . . . သူ
ပုပုနွှာရင် သိပြားလိုကတော့ အေသသတ္တာ . . . မင်းခေါ် ငါခေါ်
မသတ္တာဘူး . . . ”

မမသင်္ကန်းပျော့သော အသက်အစညှိုးဝှေ့ ပတ္တကု၍ ဝေမွဲးဝှေ့ မီးကို
တိုက်ခေါ်၍ တိုင်းကညှပ်ညှပ်။ မီးကိုက . . .

“ဒီအသက်အစညှိုး ဇာတ္တုမင်းဆန္ဒနားတယု . . . စပီးတော့ ငညီ သိပြားရင်
လောကုမင်းမာ ခိုးရတယု . . . ” ဟု ဝေဖန္တညှပ်။ ဝေမွဲးကတော့ . . .

“ဝေကာဇွေလေးကိုယှိဏ္ဍ ဒီလိုဇာတ္တုမင်းမီး ပျစန္ဒာအောင့်
ဆန္ဒ၊ နေတာလဲပျစန္ဒာဝှေ့ . . . ငညီ ဒီထဲကွဲ၊ စပီး ခေါ်ဝါသညှိုး
လာတာကို ထိုင်စောင့်နေမယုတူတူ စမင်းဟကညှပ် မမားဘူးထညှပ် . . .
”

သူတိုက်ခေါ်သောကု ထိုင်ခါးဝှေ့ဝှေ့ကွဲစပီး ပျစန္ဒာဟကရန္တကရာမ
အေပျခအတင့် ပျစန္ဒာသေးသညှပ်။ ကပြန်တော့ ဟကားဝှေ့ကွဲစပီး
ကိုကိုသင်္ကန်း ပုပုနွှာခါးလို၊ မမသင်္ကန်း အရမ်းခိတ္တု၊ နေဟကတင့်
ပျော့ပျစန္ဒာသညှပ်။ ထိုနောက် . . .

“ကိုကိုသင်္ကန်းသ၊ သိပြားရင် ငညီရမင်းတာထက ပိုဟကမင်းလိမ္မယု . . .
အဲဒီအခါကွဲ ငညီကို တစုကွဲ၊ ကြနားပိုလှိုဏ္ဍလှိုဏ္ဍပျစန္ဒာလိမ္မယု . . .
ဒီတော့ ငါတိုက်ခေါ် ဒီလမင်းကိုပ လှိုဏ္ဍ၊ လှိုဏ္ဍတော့တယု . . .
အဲဒီဝေကာဇွေလေးနဲ့ ငါ ဝေတြ၊ စပီး ဝေဆိဂ်းဝေဂ်းခိတ္တယု . . . မင်းတိုက်
ခိတ္တဝေပတြ . . . ”

“ကပြန်တော့ ခပျော့ဟတင့်ပျော့ဟတင့် ပျော့ဟလှိုဏ္ဍယု . . . ငညီခါး
ဝေဆိဂ်းဝေဂ်းခိတ္တယု . . . သူ လှိုဏ္ဍရင် တစုဝတ္ထဆင့်ပျစန္ဒာလို၊
ပျော့ဟလိုရတယု . . . ”

ဝေမွဲးက ဝေကာဇွေလေးကို ခိနားဆိုဝေပဖို၊ တာဝန္တုလိုညှပ်။

ကောဇ္ဇလေးသည့် ဂူတုဂြိုဟ်ခင်း၊ ဘေဗာကာဏ္ဍနသုခင်းမဂ္ဂိ။
ကဗြနတော့၍ ရဲရဲတင်းတင်း ဗာကညှံနသည။ ငြိလွယ်လွယ် ရမ္မာ
မဟုတ္တုး ဆိုတာ သိသာ၏။ ဟိုအရေလညး ဒီလိုပုံစံမီး ဝေးညီရတဲ့
အေတြာ အဆင်တော် ဂြိုဟ်လေးသလားဟု သံသယ ပျစေရာပါပဲ။
ဒီလိုမနားကေးမီးကို သိလွယ်တိုက်ပီး ဝေပဟနစရာမလိုဟု ယူဆသျှဖေ့
လိုရင်း ကိုသာ ဝေပဟသည။

““ငါ့နဲ့ ငါ့တူမတို့ ကိစ္စကို နညးနညး ဝေးဝေး ငြိလွယ်ပါ . . . ””

““ဝေပဟပါ . . . ရပါတယ် . . . ”” ဟု သူ လက္ခဏာသျှဖေ့ . . .

““အဲဒီအေဗာကင်းကို ဦးလေးတို့ သိထားစမ်းပါစမ်း . . .
အားတော့နာပါတယ် . . . ဒါပေမယ့် ဝေပဟစရာဂြိတာတော့
ဝေပဟရော့မှာပဲ . . . ငါ့တူမတို့ နှုတ်ယူတဲ့ အေပျခအေနင်းက
ကြာချာနေးတော့ . . . ””

““အဲဒါက အေရီးသင်္ဂါးလိုလား . . . ””

““ဦးလေးတို့ အတြကတော့ အေရီးသင်္ဂါးတာပေါ့ . . . ငါ့ဟာ
တကယ့်လိုလှကင်းသားပါ . . . ဝေပဟအဖို့ တကယ့်နားဝေတြ
အမားသင်္ဂါးပါ တယ် . . . ”” ဟု ဆိုစဉ် မမသင်္ဂါး
မိတ္တင်းရဲရဲရဲပုံ အေဗာကင်း၊ ကိုကိုသင်္ဂါးသိလွှင့် ငါ့
ဒုက္ခအဆင်အကယ့် ဝေတြာနားဝေဗာကင်း၊
ဘဝေပျရဲကိုတော့ ထိခိုက်နားဝေဗာကင်း ဂြိုဟ်ပျစမ်းနာက
. . .

““အဲဒါကြာ . . . ငါ့တူမအေနဲ့ ငါ့အေပေ တကယ့်စေတနာ
ထားတယ်၊ ရဲရဲရဲရဲ ကိစ္စကို ရဲရဲရဲရဲ နာကြာတုပေးဖို့
မေတုာရဲရဲရဲရဲ . . . ””

သူက တစ်ကွပ်စီးလိုက်ပီး . . .

““ထညးတဲ့အတိုင်း မိမိယိုဗာကင်းဝေတြထဲကလိုပါပဲလား . . . ဒါပေမယ့်

မီဒီယံထဲမှာဆိုရင်တော့ လက်ညှိုးသတ္တိကု လာလေ့မရှိဘူး . . . ”

သူ့တကွ အန်ကုပုဗကား ခေတ်လိုကွပ်။ ကပြနေတော့ကွက်ကွင်းဖိုလဲ ပြီ၏။

“ငါ့တူမက အေဒုဆီက ခေါ်ထားတဲ့ငြိ ပုဗန္တပုဗ်း ကိုယ့်ငြိ အပီညိုငြိလေး ခေတ်ငြိညိုလှ ဖုန်းကားတယု . . . ”

“ခေအာ . . . ဒါခေပြောတာမှ သိနေမိပီကိုး . . . ”

ကပြနေတာမှ ခန့်မန့် ကြိတ်ကြွားပုံအရ သူ့အေဒုဆီက ငြိငြိစုံစုံသေသေးခေါ်ထားတာ တစုံတစုံကွဲ ပုဗန္တပုဗ်းသေးသည့်။ (တကယ့်ခေါ်ထားတာ ဟုတ်စွဲဟုတ်ည့်။) အပီညိုကွက်ကွင်း ဝေးစုံစုံသေသေးခေါ်ထားတာမှ လောကွီးငြိသည့်။ ထိုလောကွင်းမှ . . .

“ပြင်ငြိငြိလေးလေးပဲ ပေပုဗမယုခေအာ . . . ငါ့တူမက ငြိလေးတူမ ခိတ်စုံစုံသေခေအာမှ ခေအာငြိကွဲ ပေမယ့်ရင် နှုတ်စုံစုံသေအေအေမှ ခေငြိလေးသေသေး ပေမယ့် . . . ”

“ကပြနေကို ခေငြိလေးသေသေးခေအာ တနှိုးပုဗန္တလေး . . . ” ဟုပေပုဗမယု ဟကွဲမှ လောကွင်းမှ ရရှိသည့်။ ကပြနေတာမှ နည်းနည်းခိတ်စုံစုံပေကြွား၏။

“မင်းက မင်းကိုယ့်မှန်း ဘယ့်လောကွင်းမှ ထည့်လဲ . . . ” ဟု လောသံမာမာပုဗမှ မေးလိုသည့်။ သူကမင်းမင်းမှ ခေအေအေအေ ပုဗခေပုဗမယု။

“ငါးသေသေးလောကွင်းကွဲ တနှုတ် ထည့်ပဲ . . . ”

ဒီမှာတမှ ပြဲက ပုဗကြွားသည့်။

ကပြနေတာမှ သူ့ကို ခေငြိငါးသေသေးခေမယု။ ခေငြိကို လက်ရယူမင်း သုံးရကွဲကွဲမှ ကြိတ်ပုဗန္တမယု။ ခေအာကွဲကွဲမှ ဘယ့်ခေအာမှ ရရှိသော။ ငြိငြိငြိငြိ လေးခေအာကွဲကွဲမှ လေး

[illegible]

ကပြန်တော့ည ခုရတိုင်းအကြောင်းမှာ သူမ်းဝေပြအေဟကာင်း
လိုက္ခုံစမှုံးပေးရေသာ ဗဂီလ္လိတ္တ ကော်နသလားမသိ။ ပထမတစ္ဆါ က
ငညိုကောဇ္ဇေလးအေဟကာင်း စံုစမှုံးချခင်းပူစုဇာ။ ခုတစ္ဆါကေတော့ . .

“ဘယျိုလဲ ဆရာသင်္ကန်း ဝေဟနိက္ခန္ဓာနိက္ခန္ဓာ... အသမ္ဘဝေတြနမိတ္တံ... ဟုလည်း...”

“အေဟာဌ်းဂြိုဟ်သာ အသစုဝေတြးဂြိုဟ်ပါ မုမဖူးရယှ . . .”
ဟုအကြကဝင်ဝေ်နတုံး စကားလံးပုဖဝ်း ခြေဟကညးလိက်ညး။

“ခစ” ကနဲ ရယှိံဟကားသည။ ဖုနးထဲက ဟကားရုခင်းမဟုတု။
ထုၼဟကော့ အသံဟကားရာကို ဟကညှိၼကတော့
အတြင်းခနးဝငပိကွ ခနးဆီးလးတြားတာ တြါရ၏။
စိုးစိုးခေ်ငးနားထော့နေတာ ျဖစူမည။ ထုၼဟကော့ လသံကို
းမၼိကွပီး . . .

““ကိစ္စခွဲလိုလား...””

““ဆိုဝါဝေတာ့ . . . လူတစုဝေယာက္ခေဟာကာဝုး စံုစမုးခိုဝုးခိလ္လါပါ . . .
””

““ဘယျူလဲ . . . ””

““ကပ္ပတိနဝုးကို ဆိုတာဝေလ . . . ယူအေပါဝုးအသဝုးထဲမှာ
သေဘာတသားဝေတြ မဂ္ဂိဘူးလား . . . နညးနညးပါးပါး
မေးပျမနးဟာကညး ဝေပးစမုးပါ . . . ဘယျူလူမီးလဲလိုလ . . . ””

““အဲဒီလူက ဘာပျမခိလ္လါလဲ . . . ””

““ဝေတြါမ္ပပဲ ဝေပျဟပေတာ့မယျ . . . အဲဒီဝေလးသာ စံုစမုးဝေပးပါ . .
.ဒါပဲဝေနာ . . . ”” ဟု ဆိုဝိစပီး ဖုနးခိသြားသည။

ဘာကိစေဝပဠပန္နပီလဲ မသိ။ ဘာပဲပျစုပျစု သူသိခိတ္တကို
စံုစမုးဝေပးဖိုလ္လါက ကဟာနဝေတာ့တ္တဝန္တ ပျစု၏။
ကဟာနဝေတာ့တ္တဝန္တဝုးဝေတြထဲမှာ သေဘာတအရာဂ္ဂိဝေတြ
ပါတာဝေတာ့မ္မန္တည။ ဝေလာဝေလာဆယျ ဒီဝေကာဝုးဝေတြက
သေဘာတတြကုနောဟာကသည။ ဘယျူသြားစံုစမုးရပါ့မလဲ
စဉ္ဇးစားရဝုးက စိန္တိဝုန္တ သြားသတိရ၏။

““အဲဒီပုဂ္ဂိုလ္လ အသကုဝေလးဆယျဝေကာဝုးဝေလာကု ဂ္ဂိစပီ . . .
ဘိုလန္တိဆိုတဲ့လိုဝုးမှာ သူဆကီးပဲ . . . သူဆကီးဆိုတာ
သေဘာတသားအေခဝုအေဝုဝေလ . . . ကပ္ပတိန္တိလ္လ ဝေပျဟတာ . . . ””

““အဝုး . . . ဆိုပါဦး . . . ””

ကဟာနဝေတာ့က္ခကားကို စိတုဝဠာတြ နားဝေထာဝုး ပျမုမဖူးက
စကားဝေထာကုပေးသည။ ကဟာနဝေတာ့ စံုစမုးခွဲဝေသာ
အခိက္ခားကိုဆကုဝေပျဟပသည။

““သေဘာတသားဝေလာကမှာဝေတာ့ သူလဲကို ဘုနးဆကီးဝုးကိုလိုလ

ေခေတ္တကတယ . . . ”

“တယျိ . . . တယျိ . . . ”

“ဒီလို . . . သူက သေဘာတရားဆိုပေမယ့် အရက္ခိရူးဝ မေသာက္ခိရူး . . . အေဟိန္ဒဝါးလဲ မလိုက္ခားဘူး . . . သေဘာတရားတဲ့အခါနဲ့ ပဉ္စဝဂ္ဂတက္ခိရူး တက္ခိရူး . . . တရားစခန်း ဝဋ်လွဲဝတ္တယ . . . သေဘာတရားပေမယ့် အားရတဲ့ တရားထိုင်နေတာပဲ . . . သူတပည့်ဝေတြိကိုလဲ ညတိုင်း ဘုရားဂြိုဟ်စီး ဝတ္တိန္ဒိဝဂ္ဂတက္ခိရူး . . . ဒါပေမယ့် သူတပည့်ကို ဘုရားစခန်းဝဂ္ဂတက္ခိရူး လိုက် ခေတ္တကတယ . . . ”

“အင်း . . . ဒီလောကုပ္ပါဒ်ရဲ့ မျှတစေသေးဘူး . . . ”

“ဘာလဲ . . . ဘာမျှတစေသေးတာလဲ . . . ”

သူက စပီးလိုက္ခိရူး . . .

“တိုက်ရဲ့ အေဒုတိယတက္ခိရူး . . . သူလဲ ခဏ္ဍကညပုဗ္ဗေလ္လိပဲ အေဒုတိယတက္ခိရူး ဝါသနာပါတယျိလဲ . . . အဲဒါ အခါပျောက်တဲ့ ကပ္ပတိန္ဒဝဂ္ဂတက္ခိရူး တက္ခိရူး ပေမယ့် လာစေနေလိုက် တယျိ လူစားမီးလဲ သိက္ခိရူး သူတပည့်ကို စံစမ်းခိုင်းတာ . . . ”

ကပ္ပတိန္ဒဝဂ္ဂတက္ခိရူး အေဒုတိယတက္ခိရူး ပေမယ့် သူတပည့်က ကပ္ပတိန္ဒဝဂ္ဂတက္ခိရူး စပီးကပ္ပတိန္ဒဝဂ္ဂတက္ခိရူး လူတက္ခိရူး အေဟိန္ဒဝါး ကပ္ပတိန္ဒဝဂ္ဂတက္ခိရူး ပေမယ့် စံစမ်းခိုင်းပေမယ့် ဒီလိုလုပ်ပေမယ့် ကပ္ပတိန္ဒဝဂ္ဂတက္ခိရူး သူတပည့်က

“တကယ့်တော့ မျှတစေသေး အသေခံပေမယ့် ကပ္ပတိန္ဒဝဂ္ဂတက္ခိရူး . . . ”

ကပ္ပတိန္ဒဝဂ္ဂတက္ခိရူး မေဒုတိယတက္ခိရူးလဲ ပေမယ့် ပေမယ့်

“ဒါဆို သူက အဆက္ခိရူးစခန်းပေမယ့် . . . ”

“အေဟိန္ဒဝါးပေမယ့် လောကုပ္ပါဒ်ရဲ့ ကပ္ပတိန္ဒဝဂ္ဂတက္ခိရူး . . . ဒါနဲ့ အဲဒီ ကပ္ပတိန္ဒဝဂ္ဂတက္ခိရူးကိုဆိုတဲ့ လူတက္ခိရူး

ကပြန်တော့အော့ဟာကင်းဝေတြ စံုစမ်းခိုင်းသေးလား . . . ”

“ယူကလဲ ဝေဝါတတ္တားပဲ . . . စိတ္တုမေနစမ်းပါနဲ့ . . . တိုကလဲ အဲဒီလူကို စိတ္တဝတ္တားပါဘူး . . . အိမ္မေထာဋ္ဌိမ္မာစိုးလို၊ ယဟတာတောင့်တောင့်ထားတဲ့လူက ဒါမီး စိတ္တုပါမလား . . . နညးနညး သိမ်ငိုတပေလုလု၊ စံုစမ်းခိုင်းတာပါ . . . ”

“ကပြန်တော့ သေဘာပေါ်ကွပ် . . . ”

“ဘာကို ပေါ်ကွပ်လဲ . . . ”

“ကပြန်တော့ဝိတ္တုတို၊ စမ်းသပ်ငါး မဟုတ်ဘူး . . . ကိုယ့်လဲ ဗဝိတ္တုပျစမ်းရုံလို့လူအော့ဟာကင်း ပျစမ်းပျစာတဲ့အခါ အမ္မန္တကိုင်းပျစာသလား၊ မလိုတမာစိတ္တု အပျစာတတ္တလားဆိုတာ သိခါလို့ မဟုတ်ဘူး . . . ”

“ယူ၊ စိတ္တုကို တို၊ သိစပြီးသားပဲ . . . ဘာစမ်းသပုံနစရာလိုသလဲ . . . ”

“ဒါဆိုရင်တော့ ဟုတ်ပီ . . . ”

“ဘာဟုတ်လဲ . . . ”

“လူတစုယောက္ခာ ပျစိတ္တုကိုဘူးဆိုရင် သိပ္ပံဆက်စားခိုင်းတော့ဘူးလေ . . . ဒါအော့ဟာကင်း အဲဒီလူအော့ဟာကင်းကို အသိပေးစပြီး ကပြန်တော့ မခံခိုင်းအော့ လူတ မဟုတ်ဘူး . . . ဒါမ္မ ကပြန်တော့ စိုးရိမ်စိုး ပျမနုပျမန္တ ကျွဲခိုင်းတော့ခိုင်းအော့လို့၊ အကြာကွပ် ပျစမ်းမယ . . . ”

သူ ရမ္မိမ္မိညွှတ်ပြီး ဟာကညွှတ်အဆင့်ခိုင်းစောင့်နေသလည်း
မဲ့စပ်သားစပ်စပ် . . .

“ဟုတ်တယ် . . . တိုက ယူကို လကြွတ်ခိုင်းလို့၊ ခုလို ကလိနာဏ္ဍပီး
မားယောကင်း ဝေတြဆော့တာပါ . . . ”

သူက မရယူဖို့ ကပြန်တော့ပဲ သူကိုယွား ရယူပေးလိုကုသည။ သူက
တီးမစွန်းကန္တ ကပြန်တော့ကို တီးပေးစပြီး . . .

“ကဲ . . . ဝေသန္တိကုဦး . . . အေးကုန်တော့မယ . . . ”

ကပြန်တော့ လက္ခဏာရှိသွားပေမယ့် တစ်ခု ငုံ့လိုက်တာ။ ကော့ကိုလည်း
လက္ခဏာရှိတာ။ တကယ့်တော့ ထိုလက္ခဏာရှိတဲ့ တီးမော့ထဲမှာ ဖော့ထဲမှာ
ဖော့ထဲမှာ ပျံ့ဝန်းပျံ့ဝန်းပါ။ ဝေးလံမနာ၊ သဘာဝ၊ လက္ခဏာပျံ့ဝန်းကြိုက်
ပုံသေအစီအစဉ်အတိုင်း စည်းပျဉ်းပျဉ်းပါ။ အထူးခြားခြား
အထူးခြားခြား အားလုံး အတူတူညီညီပဲ။ သူ့ကိုယ်၌ ဖော့ဖော့၊
အိမ်ဖော့၊ အိမ်သမီးကပဲ ဖော့ဖော့၊ သူ့အမေကပဲ ဖော့ဖော့
အတူတူပဲ။

ဒီကြာလတီ၊ ဒီအရသာပဲ။

သို့သော်လည်းကောင်း သူတို့က လက္ခဏာရှိသော ကော့ကိုလည်း
သူ့လက္ခဏာထဲမှာ ထည့်သွင်းပြီး လက္ခဏာရှိတဲ့ သဘာဝတူတူ
ခံစားကြရသေးတာ။ မနက်တော့ သူ့အိမ်ထဲမှာ ထားရှိသေးတာ။
ခံစားရတာကို တစ်ခဏမျှ ဖောက်ပြန်ခြင်း သောလ္လကော့ လက္ခဏာ
တကယ်တော့ ဝေးလံစွာထောင့်ထောင့်မှာ ပုံသေဆေးဖက်ဝင်လေ၏။

“ကော့ . . . ဒါနဲ့ ယူ ဒီကိစ္စခံစားတာ ပျံ့ဝန်းပဲ . . .
သောတကသား သူငယ်ချင်းတို့ကို ဝေးတာလား . . .”

သူက စကားပြောနေတာမှ လက္ခဏာရှိစွာကို ပြန်ပုံသေလိုက်ပီး . . .

“သောတကသား သူငယ်ချင်းတို့က ဝေးခြင်းက ဝေးရာကနေ ဖောက်ပီး . . .

အဲဒါ စိန်ခွေ၊ စုံစမ်းခြင်းရတာ . . . သူက ကားပြေးလုယူတာ
သောတကသား အသိအကျဉ်းက ပြောပြတာပဲ . . .”

“ကော့ . . . သိပ် . . . ယူ ဝေးရာကနေ . . . အဲဒီ ကိစ္စခံစားတာလဲ
လူသိကပဲ မဟုတ်ဘူး . . .”

“ဟုတ်ကဲ့လေ . . .”

“သူကော့ ဟို ကိုက်သားဆိုတဲ့ လူလိုပဲ အိမ်ထဲကနေ မြေခွဲ တာပဲလား .
. . .”

“ဟင်းခင်း . . . သူကော့ ဇီဇာဗော့ကလိၤ မိနဲးမ မရတာ . . . ”

“ဘယျီဇီဇာဗော့ကလဲ . . . ”

“ပေၤဟရရၣ် သူၤဒွဲးခါးက ဝေၤဟရရဲပဲ . . . ”

“ဘယျီရယု . . . ”

“သူက အနံၤခံအာဝံၣ် သိပဲးကော့တယု . . . တစွဲၤက ကဉ်နဲးတံၣ်
တိုၤအိၣ်လၢလညးဝံၣ် စကးပေၤဟရရဲကရက
ဒွဲးခါးဝံၣ်ပုၤလိၣ်ပီးတံၣ် ကြဲးကံၤသေကော့ဒွဲးခါးရတယျီၤ
ပေၤဟတယု . . . အိၣ်တံၣ်တဲး လူဝဲၤတံၣ်တဲး ဘာနံၤမ့မရဘူး . . .
ဒါဗော့ကော့ သူၤကိုဝံၣ်တံၣ် ဝံၣ်ဟးလးတိုၤကံၤသေတယု . . . ညေၣ်
လဲၤကံၤတကယျီၤ အနံၤကြဲးကံၤလိၣ် လိုၣ်ကံၤတံၣ်တဲး ဘိၣ်ဝဲၤအိၣ်တံၣ်
တံၣ်တဲးကော့ သေကော့ကို ဝဲၤတံၣ်တဲး . . . သူၤမးအနံၤမရခဲ
သူက ဆကီၤပီး နံၣ်တံၣ်တဲး . . . ”

“ဒီၣ်ခါးမ့မရဘူးတံၣ်တဲး ဝဲၤမးမ့မရတံၣ်တဲး
လဲၤကော့ဝံၣ်ကော့ဝံၣ်နဲၤ အလုၤဒီၣ်ခါး . . . ” ဟု
သူကစကးဝဲၤတံၣ်တဲး။

ကဉ်နဲးတံၣ်တဲး မိနဲးဇော့ကော့ဝံၣ် ဆကံၤပေၤဟပုၤတံၣ်တဲး။

မိနဲးက အစးကော့ဝံၣ် ဆကီၤတံၣ်တဲး။ သူၤကိုယျီၣ် တစွဲၤမ့
ဟင်းခင်းမိၣ်ကံၤဝဲၤသံၣ်ညး တယုဝံၣ်ကို တယျီၣ်ခဲကံၤတယု၊ ဆီသတ္တကတယျီၣ်၊
ဘာထညးပီးမ့ ဘာကံၤထညးတယု စသညး ပုၤဝဲၤ သီအိုဝဲၤတံၣ်တဲး
အေတံၣ်တဲးပေၤဟတတံၣ်တဲး။

သူၤအစွဲၤက ဟင်းခင်းကံၤတံၣ်တဲးကော့ဝံၣ်သညး။ သူၤကိုလညး
အေတံၣ်တဲးပုၤဝဲၤ သူၤဆကီၤတံၣ်တဲးဟင်းခင်းကံၤတံၣ်တဲးတံၣ်တဲး။
ဒါတံၣ်တဲး သူၤပုၤနာကံၤသေသညး။ ငဝဲၤတံၣ်တဲး တက မညးကံၤ။
နံၣ်ပုၤ အေစးဆကးအိုဝဲၤတံၣ်တဲး ဝဲၤမ့မးမ့မးတံၣ်တဲး။ သူၤက
အနံၤခံလညး ကော့ဝံၣ်တံၣ်တဲး ဝဲၤတံၣ်တဲး ဝဲၤဟရညး

ကောသလကောသလ မသုံးရေကောသလး၊ ဆား နုပြင်းနုဟော မနုလိလ
ငါးဟင်းက ညီ၊ တညီတမီး လှည့်ဝေးသည့်။

သူ့အစွေကြက ငါတိုလေ မာဝေးလေးတော့ မလှပတု မကိုဇတု မခိတ္တတု
မပိတ္တတု။ မိန်းမနဲ၊ ရရင့် ခိတ္တဝေးရဲရဲညံ့ဆိုပီး ခိုးရိမ္မကသည့်။
ထုံးလေ ဗာကာဝှ သူတိုလေ ခိတ္တကကုပုဖစုဝေး ကောဇ္ဇေလေးဝေတြာစပီး
မိန္ဒြိယပြသည့်။ မိန္ဒြိယ ထုံးစံအတိုင်း တစုဝေးယာကွ ခိတ္တိုင်းမိက်။
တစုဝေးယာကွ အသားညီလို။ ပျစ်လှန်းပျစ်နုတော့လည်း သူနဲ၊
မလိုက္က။ နောက္ကစုဝေးယာကွ မိတ္တိုင်းဝေးလို။ ပျစ်လှန်းတော့လည်း
မဆကကုပုနု။ တစုဝေးယာကွကော့ ကြားဝေတြ မညီလိုတဲ့။
ခေတ္တန္တိပုံစံဆိုလို့ ဗာကညီလိမရ။ ပိုးပိုးတံးတံးကော့လည်း
သေတာမေတြာပနု။

ကောဇ္ဇေလေးတစုဝေးယာကော့ ပုဗ္ဗေလေးကလည်းဝေန်၊
အခိတ္တပိတ္တညွှန်းကောဝှ၊ သနု၊ သနု၊ ပုပနု၊ ပုပနု၊ လည်း ပိုသုဖဝှ
မိန္ဒြိယပြသည့် ခိတ္တိသလိုပိုသည့်။ ကောဇ္ဇေလေးအိမ္မိ၊ ကြားလညာ မီးတောဝှ
ပုဖစု၏။ ဒီတစုဝေးယာကော့ ဟန္တပိဟု သူ့အစွ ဝေတြ ဝေးသမယ
ဆကကာပိုဝေး . . .

တစုကော့ မိန္ဒြိယ ကောဇ္ဇေလေးအိမ္မိ၊ ကြားလည့်။ ကောဇ္ဇေလေးက
တံခါးဖြင့်ဝေးသည့်။ မိန္ဒြိယ အိမ္မိဝေပီး ကောဇ္ဇေလေးဝေဂ္ဂ
ပုဖစုလောကောပဲ သူ၏ အနု၊ အဂ္ဂိယကုပုမကွေးက သတိပို့ပေလသည့်။
ကောဇ္ဇေလေးကိုမူ ခိုင်းဝေးပြီး နံ၊ နံတာကို ပိုးပိုးကိလိုကုပုခင်းပဝှ
ပုဖစု၏။ ဒီမှာတဝှ တစုနုးရဟြးပုပနု။

မိန္ဒြိယ ဇီဇာဗာကာဝှကော့ မုဖစုဝေးတဲ့ ဝေဂ္ဂေရးကိုတောဝှ
ဝေတြးစပီးပူနေသည့်။ သူပေပာတာကော့ မိန်းမိယူစပိဆိုလို့
တစုဟတညွှန်း အတုတုအိပေတာမည့်။ သူယူတဲ့မိန်းမက ညအိပူနေရင်း
လေလည့်ရော ဘလ္လိလုပွလဲတဲ့။

“ဒီလိုနဲ၊ ပဲ မိန္ဒြိယစုဝေးယာကု ခုထိ လူပီဆကီး ပုဖစုနေရတာပါပဲဟ် . . .”

ဒီတစ်ခါတော့ ပျမ်းမပေးက တကယ့်လူလို့။ သို့ရာကြောင့် ဝါးစဉ့်လှည့်သမေ
 နဲ့ ဝါးစဉ့်လှည့်သမေကိုပါ လက်နဲ့ ဝါးစဉ့်လှည့်သမေ ရယူပုံအခန်း ပြဖို့အတွက် အရင်
 ထဲကတော့ ပျမ်းမပေးက ပိုက်ဆံနဲ့ ဝါးစဉ့်လှည့်သမေလို့။ စပီးတော့မို့လို့က...

““ကိုစုံခိုးကုန်တာကိုစိန္တနိဗ္ဗာန် ဇီဝိဇ္ဇာကုန်တာလား...”” ဟု
မေးသည့်။

“ဟင်္ဇုင်း... ဒါပေမယ့် အပြဲအလှနဲ့တော့သင်္ကန်းတယ်... လူတစ်ယောက်၊ ခံစိတ်ပိုဆိုးရင် တသင်္ကန်းပြဲပီး ခံစိတ်တယ်...”

““ရက္ခိပိတယှ . . .””

“ဒါပေမယ့် . . . တဖက်တွဲလန့်နေရတာကော သိပ္ပံစားရတာပဲ . . . တကယ့်တော့ ကပြနေတာဟာ နာမည်ပေးတာ ထင်မြဲရဲ့ . . . ခံစားရုံဆိုတဲ့နာမည် လာတွေ့ကာငှားဘူးထင်တာ . . . ခံစားရုံ ခံစားရုံနဲ့ စောင့်မျှော်နေခဲ့ရတာ ပဌ်နားလို့ပါပဲ . . . ”

“အင်းဝပေါ့လေ . . . “ ခိုးခိုး” ဆိုတဲ့ စကားလုံးကလဲ အဂ္ဂလိပ်လိုဆိုရင် ပျဉ်းပတ္တမြားသေတ္တာ ပျဉ်းပတ္တမြားကိုး . . . ဒီလိုလူပုဂ္ဂိုလ် . . . ယူနမညပျဉ်းပတ္တမြားလိုကွဲလား . . . ”

“ဘဏ္ဍာရီ ဝေပုဒ်ရဲမ္မာလဲ . . .”

““ဝိဇ္ဇာနိသိတိ...””

“အဲဒီနာမညောတာ ကပြန်တော့တုန်းကမှပဲ ဝေပေးတာမယ့် . . .ဖူးဆိုတဲ့ စကားလုံးလဲ ပါတယ်လေ . . .”

သု နိကောဓံတစဝကောလန္တိသဿ။

ငညိက်ိစုာအတြက စိတုေးအးရပီဆိုေးယူညူး လံးဝ စိတ္လက္ခေတာ
 မုဖစေး။ ဝေကာဋ္ဌလး ဂတ္တရက အဆန္ဒဩယုဖစတပီး
 ဩပန္နားတဲအတြက ငညိက် ဘလ္လိတနုပန္နဩကာ စေးဋ္ဌကညှ

ရေသေးသည့်။ ဝေကာဠေလေးကို မေတြာလိုလှ သူ့သူငယ်ငှားဝေတြကို
ဝေးမဲတဲအခါ ဟိုဝေကာဠေဝေတြက ဝေးမဲတဲလဲပဲ ကပြနေဝေတာဝွါ ဖုကံ
စညဲပံ့ကို ဝေပုဟပုပလိုက္ကံ ပြဲဖုကမုးသြားဝိသည့်။

ငညီကို အကဲခတ္တကညဲဝေတာ တစွဲတရာ ပုပံနာကမယွဲဝံ့ မေပငု။
ဟိုအရဲလဲပဲ ဝေကာဠေကို ဝေပုဟပုကို ပုပံနာပုဖုဝေနေသည့်။
ဝေးငံငံဝေတာမီးမပိပဲ သြက္ကန္တနုးဆနုးဝေနေသည့်။ ငညီရဲပဲ
စဂ်တ္တတာဝေအရ ခေကေလာက္ခာ ဝေရာဂါတကွပီး ဝေကာဠေဝေတာ
ပံ့ဝေးသြားတာမီး ပုဖုဝေးဝိသည့်။ သူ့ဟသာ ဗပီးသြားမယွဲဝံ့စာကို
ကပြနေဝေတာဝွါ အစိုးရိမ္မန္တဗပီး မလိုအပွဲ ဝေတြကန္တလိုက္ကံတာမီးမား
ပုဖုဝေနေမလား မသိ။

ထူးပုဆားခိတ္တစ္စကို ဝေတြာရေသေးသည့်။ ငညီလက္ခဏာ
လက္ခဏာရိပုပနဝေရာကုဝေချေခင်းပငုပုဖု၏။ ဝေကာဠေဝေတာ
ခုရက္ခါဝေးမာ ဝေဝမ်းဝေရာ မီးကိုပါ ဝေဟကုဝေချေခင်းပုဖု၏။
ကပြနေဝေတာဝွါမာ မသိုးမသနုပုဖု၏။ သံသယေတြဝေတာသည့်။
ဒီဝေကာဠေဝေတြပါဝေးဗပီး ဆကံစညဲတဲ လွည့်ကြွမား ဝေတြာမိသလား။

ထိုလေဟကာဝေ ငညီကို ဖြဝေးမဲဖုကညဲလိက္ကည့်။

““ခုရက္ခါဝေး မင်းသူငယ်ငှားဝေတြ မုမဝါလားတြ . . .
ဘယုဝေရာကုဝေနေဟကလိုလဲ . . . ””

““ဝေဝမ်းက စာဝေးပြဲ ဆပုလီထိလိုလှ ပုပနဝေပုဖု၏ အသညးအသနု
ဆကီးစားဝေရတာနဲ ကပြနေဝေတာဝွါဘက မေရာကုပုဖု . . .
မီးကိုကေတာ မိနုးမခိုးဝေပုပသြားလိုလှ . . . ””

““ဝေဟ . . . ဘယျာကို ခိုးဝေပုပတာလဲ . . . ””

““မုနုဟဝေးခါးဆိုက္က ဝေကာဠေလေးဝေပါ . . . ””

““ဝေဟ . . . ဒါနဲ အဲဒီဝေကာဠေလေးက မင်းနဲ ဟိုဟပုဖုဆို . . . ””

ငညီက စပုပုဖုပုဖုလုပုဝေနေသည့်။ ကပြနေဝေတာ ခိတုဝေစာလာဗပီး . . .

““ဟေ့ကော့ . . . မန္တနပေယျာမုနး . . . မင်းတို့က ဘာကြ
အသက်အန္တရာယ် . . . ””

ငြိမ် ခံနိုင်မေးပေလဲ ရယူနေသေးသည့်။

“မင်း ဘာရယ်လဲ . . . ” ဟု မေးတော့မှ . . .

“အဲဒီကော့လေးက ကပြနေတာနဲ့ ဘာမှမဆိုတာ . . . အစက
တည့်က မီးကိုနဲ့ သင်္ကန်းတော . . . သူ့အေဒုတိယ သေတာမတူဘူး . . .
ကြာက သူတို့ကြီးမီးနီးစု လူတစ်ယောက်နဲ့ ပေးစားဖို့ စီစဉ်နေတာ . . .
ဒီတော့ ခိုးပေးပေးပေးပေးပေး အေဒုတိယအေဒုတိယတော . . .
ခိုးပေးပေးဖို့ ဆိုတာက စရိတ်က လိုသေးတာပေါ့ . . . ဗမာတော
လောလောဆယ် နေဖို့ထိခိုက် စားသောက်ဖို့၊ ဝေပွဲဆက်ပြီး ရင်းနှီး
လုပ်ငန်း၊ ငြိမ်လောလော . . . မီးကိုမက စုစည်းဆည်းစုစည်း ပြုတာမဟုတ်ဘူး
. . . ကပြနေတာနဲ့ ဝေပွဲကလဲ ဘာတူးလို့လဲ . . . ဒါဟေ့ကော့
ကပြနေတာနဲ့ ဟေ့ကော့သလိုလို အသက်အန္တရာယ် . . . ”

“မင်းတို့က တောတောတောတောတော . . . ဒါ
မင်းရဲ့အသက်ပဲမဟုတ်ဘူး . . . ”

“အစစပေါ့ လေးလေးသင်္ကန်းတော . . . မီးကိုမက ကော့လေး ကော့
လူသင်္ကန်းတောကို လိမ္မော် လှည့်တောမီးတော မလုပ်ဘူးလို့
ပျင်းပျင်းဟောလေး . . . ကပြနေတာနဲ့ ဒီလိုမလုပ်ရဘူး မဟုတ်ဘူး . . .
အားလုံး ငါ တာဝန်တစ်ခုမှ လက်မကောက်ပါ . . . ”

“မင်းလှည့်က ငါလဲ ဟောသင်္ကန်းတော မိလိန္ဒကီးပျစ်၊ မမသင်္ကန်းတော မမသင်္ကန်းတော
မအိပ်ပျစ်ပျစ်၊ ပြင်ပင်းလင်းလင်း ပေယျာမုနး တောတောရင် ငါလဲ
တောတောလောက ကူမော့ပါ . . . ”

“ဟာ . . . အဲဒီလိုပေယျာမုနဲ့ လေးလေးသင်္ကန်းတောတောရင် ဘယ်လိုလုပ်လဲ . . .
ဝန်၊ မယု မကူမယု သေတာမဟုတ်ဘူး . . . ”

“မမသင်္ကန်းတော ပြင်ပင်းမယုတောကော သေတာလို့လား . . . ”

“မေမေအေဒုတိယက ကပြနေတာနဲ့ သိပ်သေးပဲလေ . . . ဗမာတော

“ငြေပေးဖို့ ပိုင်းရင် ရနီဇွန်လှိုင်းဝှမ်းကို ဩဇာပေးတာပေါ့။ လေးလေးဆေးဆေးကိုတော့ သူ့အသက်ပေးတယ်လို့ မေ့ပါဘူး။ ဆိုဖို့ သင်္ကေတပေးတာပေါ့...”

“အေတာ့ရှိတဲ့ကော့တြ... မင်းဆီကို ကော့တြလေး
ရေးတဲ့စာဆိုတာလဲ လုပ္ကံထားတာပဲေါ့...”

သုက ခေါင်းညိတ်ပသည့်။

“ဒါဆို ပာနိုးခိနိုးကေကာ . . . ြောဇ္ဇေလး ပတ္တားတာလေ . . .”

“အဲဒါက အတုသင်္ကန်းပါ . . . သုံးရောင်ဆယ့် ဝေပရတယ့် . . .”

“ဟနိုးခိနိုးက အတုလုပ္ပါ ရတပ္ပားပါဝေတာ့ . . . မငှးထိုးလိုက္ခါ
ဝေမွဲး ပါးသကီးယောတြားတယှ ဆိုတာဂေ်တာ့ဝေရာ . . .”

“အဲဒါကေတာ့ ကံကောင်းတာပဲ။ တုန့်ပြည်တာပါ... အဲဒီရက်
ဒီကော့ ပြေးကိုက်က အေည၊ ဝမ်းပီး ပါးသကား ဝေယာ့နေတာပါ...”

“ကောဠလေးက ငါနဲ့ စကားပျော့တော့ တော့တော့ သဂုဗ္ဗိတပဲ . . . ငါတော့မှ စိတ်ကွဲပေါက် ပြားမိသေးတယ် . . .”

“အဲဒီအိုက္ကွဉ်းရေအာဌာ အေတာဉ်တိုက်ကွ ဝေလ်ကွဉ်းရတာမ် . . .
 ဝေဉ်းသညိုဝေတာ့ သတိုဝေတာ့ဂတာဝေပါ . . . ဝေမေတိုကွ အတြက္က
 ဒီဝေလာကွဝေတြဟာ သိပ္ပေရးမေကီးပါဘူး . . . ဒါနဲ့ ဝေလးဝေလးသကီး . .
 . ကပြနွေဝေတာ့ကွ အသက်အဖန္နဟာကို ဝေမေတိုကွ ဩားမေပျာပါနဲ့ကော့
 . . . ခုဆုရဝေ မေမေက ကပြနွေဝေတာ့ မိတုပုနွေဩားမော့ ခိုးရိမိကွ ထွေသ့ . .
 . အရမ္းကို အလိုလိုကွဝေတာ . . .”

ကပြနေတာတွေ ဒီကော့ငို့ ခံတွဲဆိုးရဲငုံတော့ပဲ သူတို့၊ ဆက်ဆက်ဖွန့်
ခံတွဲရဲပုံကိုသာ ရယ်ငုံနေသည့်။

ကိုကိုသင်္ကန်းက ငြိလွှဲမူးမွာသုဖဇ္ဇာ အတ္ထိသြားစပီး
ငြိလွှဲမူးပေးရသည့်။ အတ္ထိက ဂုဏ်ထူးက ပြန်တော့မည့်

လွမ့်ဝေးခေတ္တံ ဟူကားသည့်။ လွည့်ကည့်လျှိုကတော့ လုံးလုံးဝဝ
လူတစ်ယောက်လည်း လက်ပုဒ်နဲ့တူကုန်တော့ လောကီကတော့။ နီးလာတော့မှ
ဖိုးစပ်နဲ့ပျံ့စေ့နေတာကတော့ သိရ၏။

“ဟာ . . . ဟောကော . . . မင်းက ဝလာလိုက်တာ . . . ဆံပင်တိုသြားတော့
ဝတ္တရက် မခွဲတော့ဘူး . . .”

ကပြန်တော့ သူ့လက်မောင်းကိုပုတုန်း နဲ့တူညီ။

“မင်းကတော့ အေးခင်းကတည်းက မွတ်တယု . . . ပံ့စုံမ
မေ့ဟုန်းပဲ . . . ဝေးဝေးလဲ . . . မင်းဘဝကလဲ အေးဟုန်းအလဲမ
မပြောင်းဘူး . . .”

ကပြန်တော့ လူပီသကီးပျံ့စေ့နေသေးတာကို ဆိုလိုပျံ့စေ့၏။

“ငါ မိန်းမ မရောင်းဘူးဆိုတာ မင်း ဘယ်လိုပွဲပီး ဝေသေသိမ်း
ပျံ့စေ့လဲ . . .”

“တစ်ချက်ချင်းပျံ့စေ့တော့မယ်၊ ဝေသေသိမ်း
မင်းအေးဟုန်းကတည်းက ဝေသေသိမ်း . . . စပ်တော့ မင်းသာ
မလောကဆရာတို့ ငါ့ဆီ ဖိတ်တော့ သင်တန်းဝေသေသိမ်းပေါ့ . . . မကြာပဲ
တယုနေလိမ့်မလဲ . . .”

ကပြန်တော့ ရယ်ပီး သူ့ရင်က ခြေဖြုတ် လိုက်တယ်။

သူက . . .

“ဟောကော . . . ငါတို့ မဆုတ်တော့ဘူးဆိုတာ . . .
ဝေသေသိမ်းတို့တော်တော်သြားခါရအောင် . . .”

“ဟာ . . . နေ့လယ်ကတော့ ပြီးသေးတယ် . . . ဒါဟောကော
မင်းတို့ကတော့ ထွက် . . .”

“ဒါဆိုလဲ လက်ကနဲ့ထုတ် . . . မင်းက
လက်ကနဲ့ထုတ်တော့ ဆိုတာကတော့ မင်းကတော့ တိုက်မယ့် . .

သူ ခေတ္တသြားသောဆိုက် နည်းနည်းလွှဲလွှဲသည့်။
ခွဲစွဲလာကုန်လို့ရှိသည့်။ လက္ခဏာလည်း သူပျော်ဟသလိုပဲ
အေတာဝံ့ကောင်းပါသည်။ (ပျမ်းမဖူးတုၤ အိမ်မှာ သောကတို့
လက္ခဏာလေးကီးနီးပေါ့)

“မင်းနဲ့ ပျမ်းမဖူးနဲ့ အေပျော်အေနက ဘယ်လိုလဲ . . . အရင်ပဲလား . . . ”

“အရင်ကတော့ရတော့ နီးစလှပီ ဆိုပါတော့ကြာ . . . ”

“အေးပေါ့ကြ . . . မေနဲ့ကနဲ စာရတော့ တစ်ကွဲနီးလာပီပေါ့ . . .
ဟဟဟ . . . ”

ကပြန်တော့ ရယ်ရယ် လုပ်နေပီးမ . . .

“ဒါနဲ့ မင်းကော . . . အရင်ပဲလား . . . ”

“မဟုတ်ကြ . . . ငါ အလုပ်ကွဲကွဲ . . . ”

“ဟဟ . . . မင်းအလုပ် အဆင်ပြေပဲလားနဲ့ . . . ”

“အဆင်တော့ ပြေပါတယ် . . . ဒါပေမယ့် နယွှာ သြားနေတာက
မင်းတယ့် . . . ခုနီးပျမ်းမဖူး ငါ့ကို နယွှာ တစ်ယောက် ထားတာ
မိမိတို့ဘုန်းဆိုလို . . . ငါ့ပုံစံကလဲ မနီးကေးလေးပေါ့ မိမိတို့တော့
ပိုမိုကြ . . . ဟဲ . . . ဟဲ . . . ”

အေးထဲမှာ လာကြားနေသေးသည့်။ ကပြန်တော့ . . .

“ဒါဆို မင်း ဘာဆန္ဒလဲ . . . ဝတ္ထုတုတ္တိ ဝေရာမလား . . . ငါ
အရင်းအစီး ထုတ်ပေးမယ့် . . . မင်းပုံစံနဲ့ လိုက်ယ့် . . . ” ဟု
နော့ကြည့်

“ဝတ္ထုတုတ္တိတော့ ဘယ်ဝေရာမလဲကြ . . . မင်းနဲ့ အတူတူ
အိမ်တိုင်းဆွဲ အလုပ် လိုက်ပြောပေါ့ . . . ” ဟု ကပြန်တော့
ပျော်ပျော်သည်။ အိမ်တိုင်းကစ၍ တော့တော့
သတင်းပေးနပ်ရ သည်။ ဟိုကောင်းကြလို့ကွဲ ပျော်၏။

တေလာကေတာ၌ ဂမုနိုးဝေပါးတစုထောင့်သြးဆေး ထုတ္တုပ
ေနေသာ ငယျုငယ့်ဝှံး ခငုပမေဆြက ဖုနိုးလွမိုးဆကွပီး သူတုၤအိမု က
ဆားဗစ္စဝှံး အကြံဗပီး အုပကွ ဝေရေတြဝှံးနေဟကဝှံး၊ သူၤယာကု်း
ကိုေအာငုပမဝှံးလညး အလုပဝှံးတြ သိမိုးသုဖဝှံး အမ္မကိစာကို
လွညးဟကညးဝှံးဝှံးဟကဝှံး၊ အိမ္မာ တုးပပိၤဆိုလှံ
ခိးဝှံးက အလြန္တဟမိုးကိညး၊ ကြနိုးစိန္တ သတဝှံးပေးသုဖဝှံး
အကူအညီ တောဝှံးရုခဝှံးပုဖစုေဟကဝှံး ဝေပုဟလာေသးသညး။
ကြနိုးစိန္တ သက္ကန္တဟန္တနိုးလွဟေလ။ ကဟန္တေတာလညး
ဒီလု်ကိစာဆိုတာ အငွေ့ယာဆိုကုပုဖစုပဝှံး ကားဆကီးက ပိုၤ
ပိုဝှံးပိုေဟကဝှံးဝေပုဟၤၤ ကားဆကီး၏ ဖုနိုးနိပါတ်ပေးဗပီး
လမိုးလးလိုကေသးသညး။

“မဝှံးတိုၤကလဲ ငါ့ကိုေတြၤရဲ ဖဲဖိၤလောကွ စဉ်းစားေနေတာပဲ . . .ကဲ
. . . စကားေကာဝှံး ဝေပုဟစမိုးပါဟ . . .” ဟ
ကဟန္တေတာဆိုေတာမွ ဖိုးဗပီးခိက . . .

“ငါ စုေဆာဝှံးထားတဲ့ ဝေငြေလးနဲၤ တကွဲစိတစ္စဝှံးဝယွပီး ဆဲးစားရဲ
ေကာဝှံးမလား စဉ်းစားေနေတယု . . . ကိုယွတ ဂြတာေလးနဲၤ သငွေ့ဝှံး
တငွေ့ဝှံး ကားတစ္စဝှံးရဖိၤ မလြဲယုးတြ . . . ဂြာေကတိုးပဲ . . .
ေလာေလာဆယု မွာေတာ့ ငါ့အုပကွ မိနိုးမပိုဆိုးနား ခိစားေနေရတယု
ဆိုပါေတာ့တြ . . .”

“ဟာ . . . မဝှံးစကားက ဘယွါလဲ . . . မိနိုးမထမိနား ခိစားတယွါပဲ
ဟကဖုးပါတယု . . . မဝှံးကမွ . . .”

“ဟတ္တယုေလ . . . ငါ့မိနိုးမက ပုဆိုးဆို၌ ဖြေတ္တးတာကိုး . . .”

သူၤစကားကို သေဘာက်သုဖဝှံး ကဟန္တေတာ ရလိၤညး။
လက္ခန္ဓာညိဉ်က ပုပန္တက္ကဗပီး လမိုးခဲကနီးကမွ ဖိုးဗပီးခိက ကပ္ပပီး
ေပုဟသြးေသးသညး။

““ဟေ့ကော့ . . . ခဏညီပုမငဲ့လဲ သိပ္ပံပါးနဲါကြ . . . ””

သူနဲါ သူါမိန်းမကိုလညး ခဏညီပုမငဲ့ပဲ ဝဲအညီပုမငဲ့တာလဲ။
တာပဲပုမငဲ့ပုမငဲ့ မိုးပဲဝဲးခိုကို ဝဲကဲးတဲးတဲးမညီ။ သူက လကွဲရဲညီကြါ
ဝဲခဲးသြားလိုါသာ ပုမငဲ့မိုးကို ဝဲတြါခဲးလိုါတာ မဟုတ္တဲး။

မိုးပဲဝဲးခိုဝဲး လမိုးခဲးပဲး ဟိုဒီဟဲကညးဝဲးလွဲာရဲး စတိုးဆိုဝဲ
တဲးညီက ဝဲကော့တြါခဲးရဲးဝဲးသော ပုမငဲ့မိုးကို လမိုးပုမငဲ့ လိုကဲ၏။
ကဲးညီကော့ ဝဲးသောသြား၏။ သူနဲါ ခိုလိုဆဲးဝဲတြါရဲးအာဝဲ
မိုးပဲဝဲးခိုက တမံကော လကွဲရဲညီကြါ ဝဲခဲးသြားခဲးသလို ပုမငဲ့ဝဲသညီ။
ဆိုဝဲကို ဝဲးညီညီ။ သူဝဲးရဲသိုါ ဝဲးတြါသြားသညီ။ သူက ပဲးသြားတဲးကို
ကိုကညးဝဲးသညီ။

““စိတ်ပါ အစ . . . ဝဲးမိန်းမဝဲးရဲး . . . ကဲးညီကိုါက ကဲးမိန်းမ
ကိုကိုညီပုမငဲ့ ဝဲးတဲးတာပါ . . . ””

အဲးဝဲးစာဝဲးမေးလဲးက ဝဲးပုမငဲ့ဝဲသညီ။ ကဲးညီကော့ ပုမငဲ့မိုး၏
ဝဲးဝဲးကော့ကော့ခိုကိုက ရဲးညီညီ။ သူက ပုမငဲ့ဝဲးသေး။ ပဲးသြားကိုသာ
ဝဲးသောတြါ စတိုးဆဲးဟဲကညးဝဲးသော။ သူါလကွဲမှာ ကိုကော့တာက
ကဲးညီကော့သံးဝဲးသော ဝဲးကော့ပုမငဲ့၏။ ပုမငဲ့ထေး ဝဲးသော ဝဲးသြါအကော့
တဲးကို ဝဲးရဲးခဲးသောဟဲးသညီ။ သူ ဘဲးကဲးမိန်း ကဲးညီတာ ဝဲးတြါလိုမိုး။
ခါတဲးဝဲးဆို ကဲးညီကော့ပဲး အကော့အညီဝဲးတဲးဝဲးပဲး ဝဲးသြားတဲးဝဲး။
လကော့ဆဲးကော့လညး ပုမငဲ့ပုမငဲ့သညီ။ ကဲးညီကော့ကိုဆိုတဲ့ ပုမငဲ့လဲ
မိန်း ဝဲးပဲးတာလားဟု စိုးရဲးမိသေးသညီ။ တဲးပဲးကော့
တဲးတဲးကိုပုမငဲ့ကဲး ဝဲးတြါလိုကဲး၏။

ဝဲးကော့ဝဲးသြါလဲး ကဲးညီတာပဲးသြားဝဲးတြါ သီးသနဲါရာဝဲးဝဲးသော
ဆိုဝဲတြါမှာဝဲး ပဲးသြားမိန်း မိန်းမိန်းမိန်း။ ဒီလိုစတိုးဆိုတဲ့ ဆိုလိုဝဲ
မိတ်ခါရ။ ဝဲးတြါခဲးရာ အမိန်းအစား စံးစံးလဲးလဲး မိတ်။
အိပ်ဝဲးသြါကဲးကို တဲးထိုးဝဲးရာဝဲးဝဲးတာ ပုမငဲ့ဝဲးသြါ။
ထိုကော့ကော့ . . .

““ပုမငဲ့ . . . ”” ဟု ဝဲးသြါသြါ။ သူ လညးကညးပဲး

ကပြန်တော့ကွဲပြားမတူဘဲ အပြန်အလှန် ဖွဲ့သြားပုံရ သည်။ ကပြန်တော့
...

“လာ...လာ... မျမဖူး... ကပြန်တော့ ဝေပုဟစရာဂီတယူ...”

ယူသည့် ကပြန်တော့ခေတ်ရာသီလှ ဖွဲ့ကောင်းတာတော့ရှိကြသည်။
ဆိုအပ်မတော်ကတော့မဲ့ ကပြန်တော့...

“မျမဖူးရယု... ဒါမီးဝယ်ငွေယျှို ကပြန်တော့ကွဲ ပေပုဟစရာပေါ့...”

“ဘာ... ယူကွဲ ပေပုဟစရာမယု...”

“အငှားဝေလ...”

“ယူက သိလို့လား...”

“သိတာပေါ့... ကပြန်တော့ ဝေပုဟစရာပဲ...”

“ဝေပုဟစရာ... ဟုတ္တရား...”

“ဟုတ္တရားလေ... ပငှားရင်းဆိုသွားကား... မျမဖူးဝယ်ငွေယျှိုရ... ”

ယူ ကပြန်တော့ကွဲ စိမ့်စိမ့်ဆက် ဖွဲ့ကညွှန်နေရာမဲ့...

“ယူ ဒီလောက မိကားဝေပုဟစရာမဲ့ယျှို ထွေးထွေးမိဘူး...” ဟု
ဝေပုဟစရာ မိကား လွှဲပြောင်းသွားသည်။ ကပြန်တော့ ဖွဲ့ကောင်း
ရပေမယ့်မိမိမဲ့ ယူကောကွဲလှကွဲ...

“မျမဖူး... နေဦးလေ... ကပြန်တော့ လိုကွဲမယု...”

ယူက လွှဲပြောင်းဖွဲ့ကညွှန်၊ ရွေးသော တကွဲစီတစွဲပေပု တကွဲရှိသည်။
ကပြန်တော့ အနားမေရာကွဲ ကားကြွားသည်။ ကပြန်တော့
စွဲစားရကြွားသည်။ မိမိမဲ့ သေတာပေါ့ကြွား၏။ ယူက နေရာတကာ
ကပြန်တော့ကွဲ အားကိုးနေတာ မဟုတ်ဘဲ ဖွဲ့ကောင်း ပျစ်သွားသည်။
ယူကသာ စိတ္တကိစ္စဝေပုလို လှပနေတာကို ကပြန်တော့ ဝေပု

ဆရာသင်္ကန်းလှည့်ဖင့်၊ စိတ္တသြားဟန္တ၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ကိမ္ပပဲ
တောဝံ၊ ပဉ္စလိကတောမည၊ စိတ္တ၊ သဿ။

တကယက ဖြန့်တော၊ ထည့်လိုမဟုတ်ဘေကာဝံ၊ နေကာဝံ၊ ရှေ့က
သံ၊ ရကောလာကာမ္မ သိရ၏။ ငညိဌာလောသော မဂ္ဂ၊ ငဌာဝံ၊ တစ္ဆ၊ ပု ကို
လွန်လောဟကည၊ ငဌာဝံ၊ ဘေကာပုတတစ္ဆ၊ ထမ္မာ ဝေတြ၊ လိုကောတမ္မ
“ဟုက . . . ပုပိနာပ . . . ” ဟု နဖူးကို ပိုကိတောသည။ ဟုတစုနောက
စတိုးဆိုထွဲမှာ သူမ ကိဌကည၊ ငဌာဝံ၊ ကြန့်တာမ္မာ သံ၊ ငဌာဝံ၊ မောက
မဟုတ်။ “ရန္တာပံ၊ ငဌာဝံ၊ ကိရိယာ” ပင့် ပုဖစုလေ၏။ ဂုတ္တရက္ခကည၊ ငဌာဝံ
မောက၊ ကုသေယာဝံ၊ ငဌာဝံ၊ ပိတာကိ၊ ဧဝံ၊ ဘေကာဝံ၊ စိတ္တမ္မာ
ဒီမောကလည၊ ငဌာဝံ၊ နည၊ ငဌာဝံ၊ သိကိ၊ ငဌာဝံ၊ လိပဲလိ၊ ထင်တောထင်သား။

ထိုပစ္စုပ္ပန်ကို သူ ကိဌကည၊ ငဌာဝံ၊ နေကာ ဖြန့်တော၊ ပုမဂ္ဂတော
သူ၊ မဂ္ဂ၊ ရဲကနံ၊ ပုဖစု၊ တာ ဒီမောကာဝံ၊ ဧဝံ၊ အေရးထမ္မာ
ကဖြန့်တော၊ ဒီမီးဝယု၊ တယ ဘာညာပေ၊ ပဟလိကတော
ပိဆိုးကန္တာပေ။ အေတာ၊ ဂုတ္တရကောဝံ၊ တံ၊ ကိစုပဲ။ သူ၊ ဆီ
သြားဝေတြ၊ ပု၊ ကိတောဝံ၊ မဂ္ဂ၊ ပုမဂ္ဂ၊ ဆရာသင်္ကန်း ပုဖစုနောပေ။

တကယိ၊ ကဖြန့်တော၊ ဧရာကသြားလိ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ကို
သူဝယု၊ ပုဖစု၊ မလား၊ မသိ။ နေကာဝံ၊ ကိမ္ပ
တစုခေတ္တသြားပစီးဝယု၊ ငဌာဝံ၊ ဝယု၊ မ္မဌာဝံ။ ကဖြန့်တော၊ သြားလိ၊
ဂုတ္တပီး၊ မဝယုတောပဲ နေလိုကာလည၊ ပုဖစု၊ ငဌာဝံ။ ငါကိုက
အလိုကာနီးဆိုး၊ မသိတာဟု ကိယု၊ သာ အပစ္စုပ္ပန်၊ ပုတောသည။

ကဖြန့်တော၊ ငဌာဝံ၊ ပုမုမဖူးတို့၊ ဧဝံ၊ အေပုခအေနသည၊ တိုးတကွ၊
တစ္ဆ၊ တရာ မဂ္ဂ၊ သေ။ အိလညညကိ၊ ပုဖစု၊ ပုမုမဖူးတိုးပဲ။
သူ၊ အိမ္မိ၊ အိခါအာဝေ၊ ငြာ သြားလည၊ သူ၊ ကိစုခေတ္တ ကုညိလပုပေ။

စကားအကြံကို ဝတ္တံ့အခါ ဟိုကိစ္စကို အစေ့ပီး အေပုယေလးမား
ရလို့ရတား ဆက်စားဟောညွှတ်၊ သူက လိမ္မော်ပါးနီပြာ ဝေဠာဠိကြား၊
ဒီလိုနဲ့ ကိစ္စမစပီးပဲပဲ ပြောနေသည့်။ ဟောလို့ ဒီလိုအေပုယအေကို
နေသားက သလို ပုယေ့မ္မာဝေတာဝှ ခိုးရသည့်။

လွဲပွဲစွဲး ပံက္ကာမီးလိုပေါ့။

အစပိုင်းမှာဝေတာ မေနတတ် မထုဝံ့တုတ်ပြုဖုစု၊
စိတ်ဝေဠာတိုမိသောလူညွှင်း ဟောဝေတာ ပိုးသြားစပီး
ဝေဠာဝေနေတာလေးကေတာဝှ အရသာပိုသလိုလို ထည့်တည့်ကတဲ
သေတာမီးလေး။ တကယ့်ဝေတာ ဒီပုံနဲ့မှာ ပုယမုးကလဲလို့ဝှ
ကနဲ့လူဝေဠာက သေတာထားခိုင်း တုတ်ညွှင်းကစပီးသားပုဖုစု၏။
ကပြောနေတာဝေတာ ဝေပုဟဝေနေရာဝေတာဝှ မလို။ ဒီဗွယ်ညွှင်းမန္တာတံ့ဆိုလို့
“ရဝံ့က ခယူ” ခိုနေတဲ ဝေတာဝှပဲ။ ကပြောနေတာဝှ တကွဆိုလို့ဝှ
သေတာတူလို့တည့်မ ဟုတ်တည့် ပြောနေသည့်။ ကိုကိုဆက်က
မဂလာဝေတာဝှ၊ စရိတ်ကကို လုံးဝတာ ဝန္တုမလို့လ
အေစာဆက်ကတညွှင်းက ဝေပုဟထားစပီးသား။ မမဆက်ကဆိုလို့လူညွှင်း
ဖိတ်တုတ်ဝေတာ။ ပုယမုးကို ပထမဆုံးအဆက်မှ ပုမုးလို့ဝှပုမုးခိုင်း
တထုတ်ညွှင်း သေတာတူခဲယူ ပုဖုစု ၏။ ကပြောနေတာဝှ အမ္မာ
အလွဲလူပုဝေတာ ပုယမုးကို ဖိတ်သည့်။

မမဆက်ကိုလူညွှင်း ကပြောနေတာဝှ စိတ်ဝေဠာဝေနေတဲသူ
လာလိမ္မော်ညွှင်းပုဟထားသည့်။ အလွဲကို ပုယမုးဝေတာဝှ
ခွေကညွှင်းပုမုးဝေတာဝှ မာလာဝေတာဝှ လူညွှင်း ဝါလာသည့်။
သုံးဝေတာပုဖုစုဝေနေသောလူညွှင်း ကပြောနေတာဝှ ဆက်ကနေတာ
ပုယမုးပဲဆိုတာ မမဆက်က တနိုးကနဲသိ၏။ ဟိုးဝေတာပုဖုစုဝေတာ
ဘူးဆိုတာကေတာ သိသာသည့်။ မာလာဝေတာဝှ ကလန္တလားဝေတာဝှ
မနိုးကေလးပုဖုစုပီး လမိုးဝေတာဝှ ဝေဠာဝေတာဝှ ဝေဠာဝေတာဝှ
စာပေပုစာကုဝေတာဝှ ဝေဠာဝေတာဝှ ဝေတာဝှ ဝေတာဝှ တညွှင်း ပုဖုစု၏။
ခွေကညွှင်းပုမုး၏ ကိုယ့်နဲ့ အခါအစားကလူညွှင်း ဖာလိပုစု တ

ပျော့ပျောင်းလှပစွာလေသည်။

ပျော့ပျောင်းလှပစွာလေသည်။ မိတ္တူကပေးလိုက်သောအခါ မမေ့မိသည့်
ဟန့်ငွေဆာငုံနီငွေ . . .

“ငါ့ညီမ လွယ်ကူကြာယု . . .” ဟု ပျော့ပျောင်းလေသည်။ သည့်နောက်
တစ်နှစ် အရပ်ပွဲကညွှန်ကညွှန် လုပ်နေသည်။ မဟာကာလဆိုင်သလို
ပျော့ပျောင်းနားကိုသြားစမ်း . . .

“ခေါ်လိုက်တာ . . .”

“ကံကြော့ရပြီလို့တာ . . .”

“ခွဲရာကောင်းလိုက်တာ . . .”

စသည့်ပျော့ပျောင်း တဖြည်းဖြည်းပျော့ပျောင်းလေသည်။ ပျော့ပျောင်းတာ
အနာဂတ်ကောင်းသေးသည်။ ထိုအခါမှစ၍ မမေ့မိသည့် “ပျော့ပျောင်းရေဇီ”
ပျော့ပျောင်းလေ၏။

ကပြန်တော့ပြန်တော့ တကွတည်း ခေါ်ခေါ်နေစမ်း။ ဒါဆို သူတို့ကတော့ . . .
သူတို့ကတော့ အပါအဝင် မောင့်ငွေမ တြာကပါ ကပြန်တော့ပြန်
အနာဂတ်၏ မိသားစုဝင်အဖြစ် သတ္တိထားစမ်းသား ပျော့ပျောင်း၏။ သူတို့က
အေးမသက် ကလည်း ကပြန်တော့ပြန် သားမကလေးတစ်ယောက်
လိုပင် အသိအမြင်တူတူပင်။ သူတို့က အေးမသက်ကဆိုလို့ တစ်ခါတစ်
တကယ့် သားမကလေးပျော့ပျောင်းသလို ယောဇ်မီး ထွက်တတ်သည်။

“သားတို့က သမီးတို့က လက္ခဏာကောင်းမလား . . .”

ဆိုသောစကားအသံအားနည်းစွာ ကြားရသလို သိသာ၏။

ကပြန်တော့ပြန်လေသည်။ တရားဝင် တာမန်ပျော့ပျောင်းသေးသည် . . .

“မင်းတို့က တယောက်တည်းလောက လက္ခဏာမလွယ်ကူ စိတ်ကောင်းသလဲကြာယု . . .”

ဆိုသော စကားမီးကိုလညှိုး ဝေပျာလိုက်ရမည်။

သူတို့အိမ်မှာ တစ်ခါတလေ ဆုံမိသော သူ့အစွဲတစ်ခုသောကြာ . . .
“လူသင်္ကန်းဝေပြောခဏ်း လာဝေတာဝင်းလိုက် . . . တုတ်ခါးတက်လဲ
သေတာတုတ်နော့ . . . ဒါဆိုရင် မိဖုန်းလဲ ပျင်းလိုက်မရေတာဘူး . . .
တစ်ခါတစ်ခါ အဲဒါမီးဝေတာဝင်း ခဏ်းစားမိတယ် . . . ” ဟုဝေပျာသည့်။

ပျမ်းမုန်းရဲ့ ဝေပျာခဏ်းသောကြာ . . . “မင်းသားသင်္ကန်း ခဏ်းမေတ္တာ
ဝေပျာလိုက် လုပ်နော့တာကိုး . . . တစ်ခါတစ်ခါ အတင်းခိုင်းပျင်းမိ . . . ဟာ . . .
ဒါလဲ မျှော်ခဏ်းပါဘူး . . . အကြိုက မိုလှုံအော့ခဏ်း မတုတ်ခါးရက် မထိရက်
ပျမ်းမုန်းခဏ်းပါ . . . ” ဟု မိမိတို့ညှိုးသောဝေလသံပျင်းခဏ်းမလိုအားမရ
ဝေပျာသည့်။

ဒီလိုကိစ္စမီးဆိုတာကလညှိုး ကာယကံပြုပွားမိပါပဲ ဘာမှ
လုပ်လို့ရတာမဟုတ်။ ပျမ်းမုန်းကေတာ ခုနစ် အခါ
ခဏ်းဟော့ညှိုးမရေသေးဘူးဆိုပဲ။

အခါကြို ခဏ်းဟော့ညှိုးမရေမိအောင်ဆိုတာကလညှိုး ပျမ်းမုန်းဟော့ကေ
နော့ဟော့ပျင်းမိ ဆွဲဆောင် ညှိုးပျင်းလိုက် ရှေးခဏ်း မဟုတ်။
မင်းဝေလားက ထိုးမုန်းဆိုခဏ်းလို နညှိုးနညှိုးစီ နမူနာ
ဝေပျမ်းမုန်းဟော့ညှိုးရတာမီး လညှိုး မဟုတ်။ လက်ဆွဲသော
ပတ်တိုတိုသောတိုက်ခတ်သံလိုက်သံ ပျမ်းမုန်း။ အထဲမှာတစ်ခါတစ်ခါ
သက်တော့သံလိုက်။ ပြေးကညှိုးကော့ခဏ်း အကြောင်းမှာ
ပန်းကေလားတစ်ခါ ပျမ်းမုန်းပျမ်းမုန်းမည့်။ ဝေပျာတော့သော
ခဏ်းလား တစ်ခါတစ်ခါ ပါခဏ်းလာမည့်။ ဓားတစ်ခု ခြေကွာမိ ရှေး
ခြေခဏ်းလိုမည့်။ တကယ်လို့ ခဏ်းပျမ်းမုန်းသား လက်ခွဲတစ်ခါကို
ဝေပြောမိရင်တော့ ဒါဟာ အခါတစ်ခါ ဝေပျာပျာသော လက်ခွဲခဏ်း
လိုပါသည်။

ကပြောနော့တာအိမ်ကွာ ဝေပျာအတိုင်းပျမ်းမုန်း။ ကပြောနော့သည့်

(ဘယ့်မွန်းမသိ) အိမ်ပြု ပုပန္နသည။ ကပြနဝေတာ၌ လမုးထိပု
ဝေရာကဝေသာအခါ ဝေမာဝေးတကဝါးလံးပုပုဝေ ပိတ္တာထားတာ
ဝေတြာလိုကုသည။ ဝါးလံးမွာ ဆိုဝေးဘုတ္တစ္ဆ၊ ခိတ္တိထား၏။

“လူပီဆကီးကဝေးမဲ့ဇံ”

ကပြနဝေတာ၌ အံ့ဟုသြားရ၏။ ဘယ့်ပုပုပုပုပုပုပုပု ဆိုဝေးဘု
ဝေတေးမွာ ရပုဝေနေသာ ကိတုဝေပါကုဝေစာဝေ ကပြနဝေတာ၌
ပုပုဝေသာအခါ . . .

“ခဏ္ဍေး လူပီဆကီးကိုခဲးဝိုး မဟုတ္တေး . . . ဝဋ္ဌဝေပွဲဘူး . . . ”

“ဟာ . . . ကပြနဝေတာ၌ မိလမုးထဲမှာပဲ . . . မဝေပြု မုပုပုပု . . .
ဆိုစပြီး ဝေပုပုကိုတိုးလိုကုသ ကိတုဝေစာဝေ . . .

“ခဏ္ဍေး အတဝေးဝေဝေ အေရေယူရလိမ္မယ . . . ဟိုမှာ ဝေတြာလား . . .
ဒီဇံထဲကို ခိုးဝေပြု အကုဝေပေးထားတာ . . . ”

သူညးနုပုပုရာသိုဟာ ဟကညးလိုကုဝေသာအခါ စိန္တီးရယ၊ က်းဆကီးရယ၊
စိန္တီးရယ ထိတ္တီးခေတ္တိထားရတာ ဝေတြာလိုကု၏။ ကပြနဝေတာ၌
မဝေဝေတာပဲ ပုပုပုပုပုပုပုပုပုပုပု ပြားဝေရပုမလဲဟု အပုပုပုဝေး
ခဏ္ဍေးစားဝေကတိုး ကနယကုဝေပြုရာဝေးသူ တစုဦး၏ ဝေအာဠိကို
ဟကားလိုကုသည။

“လူပီဆကီးဝေတြာ နယုးဝေဝေတာမယွဲ . . . လူပီဆကီးဝေတြာ
နယုးဝေဝေတာမယွဲ ဝေရာ . . . ”

ကိန္တုပုပုဝေဝေဝေပီး လူနကညးလိုကုဝေတာ ပထမဆံးစာမိကုဝေပု
ထုဝေတဝေးကို ဝေတြာရသည။

“ဝေပုပု (၁) ရကုဝေကုမုစ၍ ရန္တုန စညးဩယာ နယွိမိတ္တ တုဝေး၌
လူပီဆကီးမားကို ဝေရာထို ခြဝေပုပုဝေတာမည မဟုတုဝေဟကားဝေး
သက္ကိဋ္ဌာမု သတဝေး ထုတုပုပုပုသည သိဂြို၏။ ထိုသတဝေးဝေဟကားဝေး
လူပီဆကီးမား ပုပုပုပုပုပု ကာတြနီးကိုဝေဝေးထူး၊ ကာတြနီး

ဝင်းအောင်၊ ကာကြီး စောမင်းဝင်းတို့မှာ ခွဲခွဲအငွေ့စနစ်ပေး
မိန်းမယူရန် အပူတပင်း စုံစမ်းပြောနေတာသား
သိပ္ပံရေးဘာသာ”

ကပြောတာတို့ နှုတ်ပေးချက်များသား။ ပျမ်းမင်းသား
သေဘာကပတ်တို့စား ဝတ္ထုတို့ တစ်ယောက် လက်ကိုင် ကြည့်စမ်း . .
“ယူ နေကြသားစမ်း . . . တို့ ကပတ်တို့ ဝင်းကိုလဲ လက်ကိုင် . . .” ဟု
ပြောသား။

ထိုအခိုက် ကပြောတာတို့ လန့်လှုပ်သား။ စိတ်မှာ
တစ်စုံတစ်ရာပေးနေ၏။ တစ်ခါတလေ ဒါမီးပေးတည်း။ အိပ်ကူးသိပ်လက်
တကယ့် ပေးသလို ခံစားရလေ့ရှိ၏။

ဒီနေ့ ပျမ်းမင်း၏မြေးနေ့ ပေး၏။ မြေးနေ့အထိမ်းအမှတ်
ညွှတ်ပေး လက်တော် မပြု။ ဘယ်လို ကိုယ်လည်း ဖိတ်ကားထားပေးမင်း မပြု။
ကပြောတာတို့တော် လာခဲ့ပါလို့ ပေးမထား။ သို့တိုင်အောင်
ကိုယ့် ဖာသာ အထူးဖိတ်ကားထားသော ညည်းတော်အပူ သတိတစ်
မြားဖို့ စိတ်ကူးထားသား။

သူက မြေးနေ့ လက်ဆောင်ပေးရမည်။ မနေ့က စိတ်ထဲကွပ်
ပေးသားကသား။ ဘာပေးရတာမလဲ စဉ်းစားလိုမရ။ ဆိုတော်
လက်ကိုင်ညည်း။ ပေးသားမီးခံ တော်သားညည်း စိတ်ပေးမင်း။
သိမ်းမင်း စိတ်က ဆိုင်း၊ ဂမန်းပြင်ကြိုက်၊ စီးတီးမတော်၊
အေးကူးလိုက်၊ ယူနေပါလာ၊ စုပါဝင်း၊ စိန်တော်။ တကယ့်တော်
စုပါမတော်ကီးတော်မတော်၊ စတိုးဆိုက်တော်မတော်
မြေးနေ့ လက်ဆောင်ပေးလိုကောင်းတဲ့ ပေးသားတော်
မီးခံလို၏။

ကိုယ်ကြိုက် စိတ်ပေးမင်းလို ပေးနေတာပါ။

တစ်နေရာမှာ စားပြဲတစ်ခုလေးတစ်ခု ဝယ်ပေးတည်း။ စီးတော်မ

မိတ္တိငှားမက်သျှဖငှား ဝေဠုဝေရာငှား
ဝေတာလွငှားဝေလးတစုံဝေခင်းထပ်ဝေညွညွ။ သူက ကပြနေဝေတာ့၊
ဝေတာလွငှား လကဝေဆာငှားဝေပေးခဲ့ဖူး ဝေဟကာငှား သတိရသညွ။
အတိရူအလွညွညွတာ ဆနွေးနွေးမလားဟု စဉ်းစားမိသညွ။ အမီးသမီးဝတု
တိဂ္ဂတဆွါ ဝေယာငှားဝေဟကာငှားပီး ဝေယွိဝေသးသညွ။ ဝေနာကွ
ကေလးကလားဆနွေးဟကာငှား စဉ်းစားမိပုညသညွ။

ပျီမီလယုဝေခါအွေးဝံ၊ ဝေလွှာကြားရသျှဖငှား ဝေမာလညွးဝေမာ
ဆာလညွးဆာလာသညွ။ လကွကွညွငှား ဝေညွငှားပီး အပနွေးဝေပျဖရ သညွ။
ဆိတ္တားမနု၊ ဝေညွဆိတ္တိကွ၊ လကွကွညွ ကမိမု တခွက ဝေသလိကွ
ဝေနသာထုတ္တ ပြုသြား၏။

ဟိုဝေဒီဝေလုပုငှား လကွကွညွငှားဝေခင်း မကွေးဝေခင်းဆိတ္တ
စတိုးဆိတ္တိကွ ဝေတြာသညွ။ “ဝြးရာလကွးအထညွား ရစပီ” ဆို ဝေသ
ဆုငှားဘုကွေလး ခိတ္တားသညွ။ စိတဝေခင်းမသျှဖငှား လကွကွညွ ဝြးစပီး
စတိုးဆိတ္တက ကူးလာခဲ့သညွ။

ဆိုတ ဝြးရာဆတ္တဘိမ်း၊ စကတီး၊ အက်မင်း၊ အိတ်း ဝေတြာရသညွ။
ဒီထကမ္မ ဝေညွကွတ္တားပျဖငှား ခိတ္တားဝေသ ပခင်းသိုင်းအိတ္တလးကို
မိတ္တိကမိ၏။ ခရမင်းဝေရာငှားအာကွံတြာ သိုးဝေမေးအနီဝေရာငှားပျဖငှား
ပနွေးပြငှားဝေခင်း ယက္ကားသညွ။ ဝေပြခညွးထိုး ထားစပီး
ဝေပြအစပျဖငှားပျမီလုညွးဝေသ ဝေခင်းဝေလာငှားဝေလးဝေတြာ
ခိတ္တိထားသညွ။ ပျမငှားပျမငှားမာပငှား အေကာငှားဆိတ်း
ဝေမေးဝေနုလကွဆာကွ၊ ရစပီဟု သိလုဝိကွပီး ဝေမေးသားအားရ ပျဖကြား၏။
ဝေခင်းနညွးနညွး ဆက်တယု ထညွဖငှား ဝေခင်းဆတ္တကညွယု
မိတ္တုးဝေသးသညွ။ ပျမုမုတုအဂြုယု အမီးသမီးတစုံဝေယာကွ . . .
““အိဒီအိတ္တ ဘယုဝေလာကွဲ . . .”” ဟု ဝေခင်းမေးသျှဖငှား သူ ဝြးသြားမာခိုးစပီး .
. . . ““ကပြနေဝေတာ့ ယုထားတာ . . .”” ဟု အပူမနွေးပျဟလိုကွသညွ။

ညက မိုးသညွးထန္တ ဖြာခဲ့သညွ။ မနက္ကော့ မိုးတိကြားဝေသလညွး

ကောသလက အိပ်ဆုံး နေတုန်းပျစု၏။ လောကလည်း တသုန္ဒါနိ
တုခိက္ခတုနေသိ။ သူမတို့အိမ်၌ ပြားရာလမ်းတစုလွှဲကပေမဲ့
သန္တိဝန်းကီး ဝေတြ၊ ပိတောက်ကုတ်ကေတြ ပျပနာကီနေသည့်။
လမ်းဝေး ဝေရေပျမာင်း ထဲမှာလည်း ကြွေကွေ့ကြွေ
မော်ပါနေသည့်။ ဗဒိတ်ကွေ့ကြွေည အလိုကွေ့ဝှဲ မော်ပါပြားပျခင်း မဝှဲပဲ
ပေကပ္ပပျပေနေသည့်။ ဟိုထောင့်တ ဝှဲလိုက် ဒီထောင့်တ ဝှဲလိုက်၊
ဆုတ္တုတ ဆိုင်းဆိုင်း ပျစုနေ၏။ ဗဒိတ်ကွေ့ မော်လည်း
မော်ပါပြားသည့်။ လမ်းဝေးမှ ပိတောက်ကွေ့ကီးမီးသည့်
လောကီကောသလကောသလ ယိုမင်းထိုး နေမှာကသည့်။ သန္တိဝန်းဝေတြ
ဝေတြယမ်းဗဒိတ် တဝှဲပျမည နေသည့်။ ပိတောက်ကုတ်ကေတြ
တပျတပျစုပျစုနေပီမဲ့ တစွဲတစွဲ ဝှဲဝှဲ တူသည့်ထင်၏။
ဘာနဲ့တူမုန်းတော့ စဉ်းစားလိုမရ။

ကပြန်တော့ည ပျမုမုမု၏ မြေးနေလကောသလ
ပေးဖို့လာခဲ့ပျခင်း ပျစု၏။ လောကလည်း စိတ္တကီကု
မြေးခယဝယျထားသော လကောသလကောသလ ပါလာသည့်။
တကယတော့ လာပျခင်းကောသလကောသလ ကစုပျစု၏။ ထိုလောကောသလ
ဂွဉ်းလွှဲတကုတ်ကေတြနိမ့် ကောသလသည့်။ သို့ရာတြုဘာဘာကောသလ
စိတ်ဝေတြ ထိုင်းမီးဝန်းနေရသလဲ။ ပျခလမ်းဝေတြက ဘာဘာကောသလ
လေးလံနေရသလဲ။ ရာသီဥတုဘာဘာကောသလ ပျစုမို့မို့ ထင်၏။

သူမတို့ ပျခံတံခါးဝမှာ ရပ်ကြည့်။ လူအရိယောသ မျမရ။ လောကောသလ
တုခိက္ခတုနေသောဘာဘာကောသလ ထင်၏။ အပေပေပေ ဆင်ဝှဲနှင်း
ပျတင်းတံခါးဝေတြလည်း ပိတ္တသည့်။ ကပြန်တော့ည ဂုတ္တရကု
ပျနည်ကြားခံ စိတ်ပေပေလောပျပန၏။ ဒီနေ့ သူးဝှဲဝှဲဝေတြလွှဲ
အဆင့်ပျတော တစွဲရ ဆက်ရ ဝှဲဝှဲ ထင်နေမိသည့်။
လူခေခေခါးဝလောသလလူတို့ မေးပွဲ အတန္တကောသလ
ရပေနေမိသည့်။

““ကိခိခိခိ . . . ဘာလုပေနေတာလဲ . . . ””

နောက္ကက အသံဘာကောသလပေ လွည့်ကည့်သည့်။ အိမ်မေး အမီးသမီး

မေလးကို ဝေတြာရ၏။ ခမ်းပျခင်းတာဝန်ကို လက္ခဏာထားသည်။
ကမ္ဘာ့တာဝန်များ ယောဇနာကဏ္ဍပီး လူခေမေခင်းလောင်း
ခလုတ္တံ ဝိပလ္လိက္ခဏာ။ မေလးဆီက ခန္တိ ရသ္မိဘူတသဏ္ဌာန်။

ထိုလောကကို ဝင်းတံခါးသံတိုဦးကားက လက္ခဏာပေးသောပြဿနာ။ ဟုတ္တရားပဲ။ ကမ္ဘာတော်တော်တော်လည်းကောင်း သူပဲ တံခါးလာပြောရတာပဲ။ သူလောကက လိုက်ဝံ့သော။ အိမ်ခါးကိုလည်း သူ့မှာ အသင့်ရှိလာသော သော့ပေးပြောပြော။ ကမ္ဘာတော်တော်တော် အသင့်တော်တော်တော်သို့ မိမိမိမိတော်တော်တော် သွားတတ်လို့ မေးလေးက အရင်အတိုင်း ဦးဆောင်လမ်းညွှန်ပေး လိုက်ပါသည်။

အရှင်ပုံ... “ခဏလေးစောငွါန့ၣ်... မဖူးကို သြားပျဟလိုက္ခါမယ့
...” ဟု ဆိုစပ်းကြိစ္ဆားသဉ်။

[illegible]

အဲဒါပဲ၊ အဲဒါပဲ။ တကယ့် မုဖွဲ့တဲ့အုပ်စိုး၊ လူမီးစီးတို့က သူ့ဝသိပဲ။

“မျမဖူးသာ ကိုယ့့်ခြေနဲ့ ကိုယ့် မှီခိုနေမယ့် . . .
ကပြန်တော့တာက မျမဖူးနဲ့ ပတ္တကားဆိုရင် အားလုံးမှတို့ပါတယ် . . .
မျမဖူးရဲ့ ဝိုင်းသားစိစုစုရေးကတို့ပါတာ၊ ဝေဖန်တုံးတုံးက ခံနိုင်ပါတာ၊
မျမဖူးတို့ အဆင်ပြေ ပထမဆုံး လာလည့် နေရာက အပြာရောင်
ဖိနပ်လေး စီးထားတည့်တည့် မှတို့ပါတယ် . . .”

ပေပုဟနေရင်းက ဟိုတေလာဆီက ရွာကွေး ပံ့ပြောင်း ကိရိယာကိစ္စကို
ပြားသတိရ၏။ ထိုကိစ္စမှာကော့ ကုန်းတူပူပီး သူ့ဆီ ဒီဟာကွေးထဲမှာ
မေရာကုပူဖွဲ့ပူခင်း ပူဖုစ၏။ သူ နေကာကွေးခါကပြားပီး ဝယုပူဖု
ပြားသလားမသိ။ ဘာပဲပူဖုပူဖု သူ့လည့်င်း၏အောက်၊ ဝမ်းဗိုက်၏
အထက်ခြင်းနေရာကို မဟာကညွှင်းအော့ သင်္ကန်းစားနေရ၏။ သူကော့
သတိမရေတော့လိုလား၊ အေးရမ်းမသင်္ကန်းဟု ထည့်လိုလား၊ ဟန့်အော့
ကော့င်းလိုလား မသိ။ ဘာမထူးပူစားသလို ဂြိုဟေ့သည့်။

““တိုလဲ ယူနာမညို ကော့င်းကော့င်း မွတ်တော်တယု . . . ””

ဟု စပ်စီး၍ ပူပန်ပေပုဟသည့်။ ကပြန်တော့
မြေးနေလကော့ဆာထွေ၊ လွမ်းပေးရင်း . . .

““ကပြန်တော့လွှဲ လကော့ဆာငါ . . . ””

သူက “ကောင်းပဲ . . . ” ဟု ပေပုဟပီး လွမ်းယူသည့်။
သိပ္ပံရမ်းမိတ္တနုပူဖု စားပြဲပေပု တွေးလိုက္ကည့်။

““ဖြင့်ကညွှင်းဦး . . . မျမဖူး သေဘက်လိမ္မယု ထွေတယု . . . ””

ကပြန်တော့ပေပုဟမ လကော့ဆာထွေ၊ အိတ္တက ဆွေတက္ကည့်။
ပတ္တပေပုဟကို ဖြင့်သည့်။ ပခုံးသိုင်းအတု ကေလးကိုယူပီး
ပေပုမ၊ တက္ကကညွှင်း။ သူ့ကိုလွှဲကွဲ အိတ္တလေးက ပိုတော့ အေးရာ
ထွေပီး လွလာသလိုပဲ။

““ရိုးရာဂုဏ်သားနဲ၊ ခီဟွေးတာ . . . ”” ဟု ကပြန်တော့ ပေပုဟလိုက္ကည့်။
သူက ခြေခါင်းလော့င်း ကေလး တွေးကို လကုပူဖု
တော့ကညွှင်း။ ငယ်က အတိုးပေပုဟဖူးတာကို သတိရလို့ကို၏။
ကိုလုနီ ခေတ္တိုးကဆီလွင့် ဆိုဝေတြာ ခြေခါင်းခေတြာပေးလွင့်
ဟိလေးပေပု ပခုံးပီး စွေကညွှင်းသည့်။ ခြေခါင်းပေပု အစုပူဖုစတဲ။
အသံက ထုံအဆီလွင့် အတုဆိုပဲ။ ခုလည့် သူက ခြေခါင်းလော့င်း

ကေလးကို လကုပုဖငဲ့ တောကြိုကာ သာယာသောအသံ သဲ့သဲ့ကေလး
ကြကပေငဲ့လာသည့် ဟုထရ၏။

“ဗျမဖူး သေဘက်ရဲ့လား . . . ” ဟု ကပြနတော့ မေးသည့်။ သူက
“အင်း . . . ” ဟု အသံပြုသွင်း၍ ရေကွပ်စီးမှု . . .

“ခရမ်းရေငွေ့တော့ သင်္ကေတတယု . . . ဒါပေမယ့် တိုက် အနီကို
သိပ္ပေတာမေတြာကူး . . . ဗမီးတော့ ဆရာ လင်းရေငွေ့နှလဲ ဒီးစွဲစွဲ
အနီရေငွေ့ မတည့်ကြ၊ အနီရေငွေ့စုသည့် တေသုံးရင် ရနီးပြား
ရတတ္တလို့ ပေးထားတယု . . . ”

သူ အနီရေငွေ့သင်္ကေတဆိုတာ ကပြနတော့ တာပေကာငဲ့
မသိခဲ့ရတာလဲ။ သူကေကာ ဝေပဟခွဲဖူးသလား စဉ်းစားနေတီးမှာ သူက
အိတ်၏အပေငဲ့ကို ဖြင့်လို့ကြည့်။ အပြင်းထက် ဇွဲမြဲသည့်၊ မရ။
ထစုနေဟနု တူသည့်။ ဆွဲဆေးလား ခြေလိုကွ ရသြားသည့်။ ပျပ်နှိပ်သည့်။
မကုမော့ငွေ့ကြား၏။

“ဟင် . . . ဇွဲ ပကုနေပါလား . . . ”

“ဟင် . . . ဟင်္ဂါလား . . . ပျပ်ပါဦး . . . ”

အိတ်၊ လွမ်းယူဗမီး စစုဆေးဟကည့်သည့်။ ဇွဲ ဟိုဘက်ဘက်
ခြေလိုတော့ရသည့်။ သို့ရာတြု ပိတ်ကြွေ
ပျပ်နှုစေ့မသြားပဲဟပဲပျပ်စုနေ၏။

“ဟတ္တယု မဟတ္တား . . . ”

သူက မေးသုဖငဲ့ ခေါင်းညိတ်ဝန်လိုကုသည့်။

“အဲဒါပဲ . . . ပစုသည့်ဝယွဲ အခါမှာ သေသင်္ကေတ စစုဆေးဗမီး ဝယွေ့ပါ . . .
. အပေငဲ့ကေလးဟကည့်ဗမီး ပေါ့ပေါ့ဆဆလုလို့ တယုပုစွဲလဲ . . .
အခုလို အပြုစုအဆာ ပါလာဗမီးဆိုတော့ အလကားပျပ်စုရေ မဟတ္တား . . .
ဒါပေကာငဲ့ . . . ”

“ဒါတော့ နညးနညးတရားလြန္းစပ်ထွေယု မုမုး . . .”

ကဏ္ဍနတော့နုးတူ စကားတရားနုး လနက္ကနဲ ကြက္ကားသည။ ဒီလို
တံုးပုနည၊ သကီတဉ္စိတ္တ၊ ထားခဲပုခင်း မဂ္ဂ၊ အလိုအေလာက
ပေပုဟကြက္ကားပုခင်း ပုဖုစု၏။ အသံပုမညိဝေသာ ဝေလမ္မဒ္ဒဂုပ္ပန္နကို
ည၊ ခြံ့ကု သလိုမီးပါပဲ။

“ဒီပစ္စာညးကို မသကီတ္တ၊ ဆိုရင် ကြယာက်မ္မ လနက္ကနဲ ပုလ္လိကဝေဝါ . . .
ခုလို လူကို ပေပုဟထားစပ်း ပုပစ္စိကုဝေတြ အမီးမီးက စပ်း
ဂ္ဂုပုခေကာကေတော့ စေတနာကို စေတက္ကားရက်ပါတယ . . .
ဒီပစ္စာညးဟာ မုမုးအတြက အမ္မိက္ကန္တေလာကုဝေတာတု တန္နိဂ္ဂိခိပ္ပမယ . . .
. ဒါပေမယု အဲဒီ အမ္မိက္ကန္တ ရမ္ပိအတြက ဘယုဝေလာကု အပဉ္စနးခိစပ်း
ကုဝေတြခဲရတယ မ္မတ္တလဲ . . . အဲဒီအတြက အသိအမ္မတုပုပိဂ္ဂု
ကေလးဝေလာကုဝေတာတု မသဒ္ဓါဘူးလား . . .”

ဟိုအရက္က အမူအရာကေလးနဲတော့ ဆန္ဒါက်ဉ္စိ မုပီခဲမုးသူ တစုဝေယာက္က
အာခံမ္ပိ အဆဋ္ဌတုပုပု လိုက္ခိုကို တြေရသုဖဝေ သု အံ့ဟသြားသည။
ဘာမ္မ ပုပန္နေပုဟးဝုဝဲ ကဏ္ဍနတော့သု ဝေဝေဟကောတု
ဟကညုန၏။ ဝေတြတစုဝေတာတုဝေတ္တ ဝေခိပ္ပတ္တိဂ္ဂိရ လိုလ
မတတ္တတဲအခါ တန္တိကုဝေလာကုဝေတာ လုပ္ပတ္တု လိုက္ခိတပဲဆိုတာ သု
မသိဘူးလား။

“အဲဒါမီး အျမဲတမ္မး လုပ္ပယု . . . ဘယုဝေလာကု စေတနာ ထားထား၊
ဘယုဝေလာကု ပဉ္စနးပနး သကီစားစပ်းလုပေပးပေး
အေကာင်းမထန္တ၊ . . . နညးနညးဝေလးပုဖုစုပုဖု အျပုစုကုလုက္ခမ္မ
ဝေက်နညယု . . . တစ္ဆန္တုမ္မာ ဘယုဝေလာကုစားရတယ မ္မတ္တလဲ . . . သုတစွီး
ဝေအာဝုပ္ပတ္တကုပုဖုမ္မာမ္မ ဝေသထုတ္တဂ္ဂိသြား သလား . . . ဒါဟာ
အရသာခံစရာလို ထဝေနေသလား . . . တိဝေ . . .”

စနတ္တိကို မီးဂ္ဂိပုလိုက္ခိပီးဝေသာ ပေပုဟန္တိတြတန္တိလိုပု ပုဖုစု၏။ ဆတ္တိကု
ဝေတြက္ကိဂ္ဂုကုလဲခါ အျဆားမဂ္ဂိဝေတာ။

“ကိုယ့် ခံစားတာနဲ့ ညီမိတို့ အခါမျိုး ပျက်စီးခဲ့တဲ့ သူဟာ စိတ္တဝါရဲ့ တတ္တိယိတုံ
စကားဟာ သိပ္ပံနဲ့ပဲ . . . ဒါပေမယ့် အဲဒါအပြစ်အလန့်ကင်းတော့
ကပြန်တော့ မဖြစ်လားတဲ့နဲ့ . . . ဒါပေမယ့် တစ္ဆေ
တုန့်ပြန်နဲ့ဝင်လာတဲ့ အတိုင်းအတာနဲ့ တန်းတူဖွဲ့စည်းအောင်
ကပြန်တော့အခဲတို့ကို သုညအထိ လေ့လာလိုက်ရင် ပိုတော့တယ် . . .
ဒါပဲ . . .”

ထိုစကားမားသည့် ကပြန်တော့ပုံစံဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာမှု ဟုတွင်လေ။
ကပြန်တော့အတိုင်း မခံမရပေးရုံ . . . တစ်ခါတစ်ရံ ဖွဲ့စည်းမှုဝင်ပေး
ကိုယ့်စားပေါ်ပေါက်နေသလား ထင်ရသည်။ ကပြန်တော့ပုံစံဖြင့် ပင်ပန်း ဒီလို
လေသံမီးကို တစ်ခါ မဖွဲ့စည်းဖူးခဲ့။

သူသည် ဂျပန်ပုံစံကြည့်ရုံ အံ့ဖွယ်ဆုံးဆက်တိုက်
ပေးပေးတာကြောင့်နော်။ စကားတစ်ခွဲနဲ့ပဲ တုန့်ပြန်
ပေါ်ပေါက်ချင်တဲ့ မဂ္ဂ။ လက်တွေ့ပုံစံထားသော ဖွဲ့စည်းမှု
ခေတ်မီမတတ် ပုံစံတစ်ခုအတွက် အကြောင်းကို စားပြင်ပင်သို့
ပစ္စည်းကို လိုက်သည်။ ဝေဖန်ခံရသော လေးလေးတို့ကို
စားပြင်ပင်ပုံစံဖြင့် ထိခတ်စပ်စပ် “ခံပြန်” ပုံစံထား၏။ ဝေဖန်ခံစရာ
ပါ။ ဝေဖန်ခံစရာ။

ကပြန်တော့ ထင်ရှားခဲ့၏။ အိပ်မက်ကလေးပင် လေးလေးပင်ကို ပျက်စီး
ရာကိုလိုသည့် ထင်ရသည်။ မညှိုးမနင်းနေသော မိုးသားမားသည့်
ကောင်းကင် နှစ်နှစ်လေး တစ်ခုပေါ်ပေါက်နေတာ သည်။
ပိတ်တက်ကြည့်လျှင် လေးလေးပင်ပင် လက်တွေ့ပုံစံဖြင့် ဖွဲ့စည်းမှု
သေတာပေါ်သည်။

သူတို့အိမ်ကြည့်စာပီးနောက် ပိတ်တက်ကြည့်လျှင် လေးလေးတော
ပျက်စီးတဲ့အထိ ကောင်းကင်ကောင်း မှတ်သည်။ ထိုနောက်
ကပြန်တော့ အိမ်၊ ဘယ်လိုပုံစံတော့သလဲဆိုတာ မသိတော့။
ဖွဲ့စည်းထဲက အခါတိုင်း ပေါ်ပေါက်သလိုပင် ပျက်စီး၏။
စီးနက်တော့တော့ အဆင့်မြင့်စွာ အလိုအလာကို အသိမဲ့စွာ
ပျက်စီးပျက်စီး ပျက်စီးသည်။

သတိပဉ္စနဝတ္ထုခန္ဓာတော့ ကပြနေတော့ခန္ဓာနဲ့ထဲက စာရေးစားပြဲ ဝေပွဲမှာ
ထိုင်နေတာကို ဝေပွဲမှာ ရသည့်။ စောစောက ကိစ္စခင်းသည့်
အမတ္တကယု ပုဗ္ဗစွဲကွဲ နေတာကို ဝေပွဲမှာ လုံးဝလုံးဝလုံးနဲ့
မမ္မနသေးပျခင်း၊ အသကုဂ္ဂပျမနသေးပျခင်း၊ လကုဏေခင်းကလေးခင်း
အနညးဝတ္ထုန နေသေးပျခင်းတို့က ပျပသေနသည့်။
စိတ္တညှိငြိမ်းအောင့် တစ္ဆေရလူမည့်။ ဘာလူမ္မနနဲ့ မသိ။ စာလညး
မဖတ်တော့။ သိခင်းလညး နားမထင်တော့။ စာပြန်အံ့အံ့ကို ခြေဖြင့်လှည့်၏။
အံ့အံ့က ဝေပွဲကိုငြိမ်းသျှဖတ် အထဲက အရာတစ္ဆေ အခြင်းဘက်
လိမ္မင်းလှည့်သည့်။ ဝေပွဲလှည့်ခင်းခင်း။

ကပြနေတော့လို့ ပျမ္မမ္မ လကုဏေခင်းပေးခဲ့သော စတုက္ခလာ အမီးအစား
မီးခိုးလှည့်ခင်းတော့လှည့်။ ကပြနေတော့ ပေးသော ဝေပွဲနဲ့လကု
ဏေခင်း သူက မလှည့်ကြည့်ဆိုမေ့တော့ သူပေးခဲ့သော လကုဏေခင်းလညး
ကပြနေတော့ ဘာပေးတာကို ကြည့်နေရဦးမှာလဲ။

ဝေပွဲလှည့်ယူစဉ်း အောက္ခပျံ့ ဆင်းလာခဲ့သည့်။ အောက္ခပျံ့
တံခါးဝနားမှာ အမီးကွဲလှည့်သည့်။ ပံးထဲသို့ ဝေပွဲလှည့် ထည့် မညှိပီစဉ်
... “လေးလေးသင်္ကန်း ...” ဟု အော့ခင်းခင်းရင်း ဝေပွဲပေးတော့
လာသော ငည့်ကို ဝေပွဲမှာ ရသည့်။

“ဘာလူပွဲလိုလဲ ...”

“ဒီဝေပွဲလှည့် လစဉ်ပွဲလိုလဲ ...”

ကပြနေတော့လှည့် ကိုလှည့် ဝေပွဲလှည့်မှာကညှိစဉ်း ...

“ဟာ ... အော့ခင်းသင်္ကန်း ပြောင်းတယု ... နေပျမ္မာစရာသင်္ကန်း ...
မထွက်ကြီးလိုလား ... မထွက်ခင်းအသစ် လဲလိုလားရပါတယု ...”

သူက ကိုပွဲပေးပျပသေနော့ပဲ ... “ငါ မလိခင်းတော့လိုလဲ ...” ဟူ၍ သာ
ပျပသေနော့ဟုလှည့်သည့်။

“လေးလေးဆက် မလိုခင်တော့ရင် ကပြနေတော့လို့ပေး . . .”

“မင်းလိုခင် အမီးကွဲးထဲက ပျပနေကောကြူလိုက . . . ငါကော
လေးငွေခွဲခွဲ ခေါ်နေပွယ . . .”

တောလွင်္ဂါ အမီးကွဲးထဲပစ်ပစ် အေပပူပန ကွဲးခွဲသည။

“တစီးဆက်ပါလား . . . ယဟတာခေါ်တာ ထွေယ . . .” ဟ
ပေပဟလိုကော ငညီအသံကို ဟကားရသည။

ငညီသည တောလွင်္ဂါ တကယွေ ပျပနေကောကြူလာခွဲ၏။

တောလွင်္ဂါ လကဝါးပေငွေမှာ ပျခခွဲခွဲမင်းရင်း အခင်းထဲဝလာပစ် . . .

“လေးလေးဆက်ဟက အကောင်းစားပဲ . . .
တောတောခေါ်ဆက်မယ . . . ပစ်တော အသစီးပါး ပြိုသေးတယ . .
. တာပျစို့လ . . .”

“အဲဒီတောလွင်္ဂါ ငါ့ပွေမှာ မကိုခွဲလ . . .” ဟ ကပြနေတော့
ပျတောပေပဟလိုသည။

ကပြနေတော့င်းပွေ ပျမမူတို၏ကိစားပွေ ပညကွပီး တယူလကိုပဲ
ပေပဟပေပဟပပ “ဟ . . . တာမဟတ္တ ကိစောလေးနဲလ်မား . . .”
ဟပေပဟဟကမှာ သေခသည။ သိုလ်ရာတြင လောကဆက်မား တာမဟတ္တ
အသေးအပြ် ကလေးကစပစ် ပျစွဲကွဲ တ သာကောတြ အမီးဆက် ပြို
သည။ ဒီလိုနည်းနဲလ် စွဲဆက်ခေါ်တော့ ပျစွဲမူသည။

အပိက္ခမင်းအား ဆက်မားသော အပူပပမံးတစို့း
ပေါက္ခပခင်းဆိုသညာလည်း အပြန်သေးငယသော
အတ္တမင်းလေးတစွာ ပပိက္ခပခင်းက စတင်တပဲ မဟတ္တား။ ပစ်တော
လူသတီး အမီးစကို လောဟ ဟကညွှင် ခိုလ်သော
အဟကင်းပပခံကော မြတာတောကြာရမည။ ဆေးလိမီးပြားကလို
စကားမားရက ပျစွဲမီး၊ ငြင်းဆယလောက ခေါ်ထားတာ
ပျပနေတော့င်းရက စတာမီး၊ တစုသောကင်းပွေစုသောက

မခံခိုင်းအောင် စာမကောက်ကုန်ရင်း စားဝတ်ဆောင်ကုန်တမ်းဝတ်
ပျစုစေတတ္တဉ္စ။

တစ္ဆေလကျပနတော အသးအဖြဲဟု ထင်သောလူဉ္စ နေကြွယ်
တပျစုစားအဟူကောင်းဝတ် ပြီစေတတ္တဉ္စ။ ဘာမဟုတ် တလေးဝတ်
တစ္ဆေပီးတစ္ဆေ ပျစုစေပေပေါင်းစည်းရာကေန ဘာမဟုတ် ကိစ္စာနဲ့ပဲ
ပျစုစာတကြားရတာမီးဝတ် ပြီ၏။

ကပြနတောဝိပုဉ္စစယောကဲ့က ကိစ္စာကေက။ စိတ္တခန္ဓာမသင့်
ပျစုစရာလေး တစ္ဆေလောကဲ့က ထပ်မံ ပေါ်ကြွရတာဟု ဆိုစရာရှိ၏။
တကယ့်တော ခုလိုကိစ္စာမီးဝတ်က မဟူကခဏ ပျစုစေနေခံတိပါ။
သူဉ္စဝတ် ပထမဆုံး အသကိမ္မ စေကြက စဉ်တည်းကပင်ပျစု၏။
(ရည်းစားစာမှာ သတို့လူမီးတွဲကိစ္စာ)

သူက ကပြနတောဝိပုဉ္စဝိညို သေတာထားသည့်။ ဘယ့်တော့မဆို
နည်းနည်းပျစုပျစု ကသိ ကေအာက ပျစုစေအောင် လှည့်ကွပ်
စေန်သည့်။ ကပြနတောဝိပုဉ္စ အမြဲတမူး အထက်စီးက ဆက် ခံသည့်။
ခုလို အနုပညာရတနာအကြာက နာကည်း ဝေဒါယုပစ္စေယ အစား
“ဝေဒါနုပစ္စေယ” လိုဟောတင် ပျစုစေခံ နေသေးသလား မသိ။
ကပြနတောလည်း ဝေဒါနုပစ္စေယနည်းဝိညိုကိုပဲ ရထား စရာလိုက
ထင်မလေး သလား။

လူက ငါ့အနေပေမယ့် မသိစိတ္တမှာ ငါ့အနေသာ ယောက်ျားမာနက
တေးမုတ္တားဟန္တသည့်။ ဗမိသိပ သည်းခံခိုင်းသာ အတိုင်းအတာ
ကန္တုးပြားတဲ့အခါက တိုက်ကြီးတော့ ဘာမဟုတ်လေးနဲ့ ပျစုစာထ
ပျစုစေတာပါပဲ။ ခြံကြံ တစ္ဆေကစောင့် ပြားရတာဟာ
နောက်ထပ်သည့်ကြံ တစ္ဆေသေးဟောကဲ့ မဟုတ်။

ဝေဒါသဆိုတာမီးကလည်း ရက္ခန်းအတိအက် သတ္တဝါရတာမီး မဟုတ်။
ရေဆူမည့် ပျစုနည်းလိုက ရတာလည်း မဟုတ်။ မည့်က ကိစ္စာမီးကြံ
ဝေဒါယုပစ္စေယဝိညိုမီး ကနာသတ္တားလိုက ပျစုစားလည်း မဟုတ်။

လူတစ်ယောက်၊ တစ်ယောက် ခေါ်သုတ်ခွင့်လည်း မတူဟန်။
အောက်ဆုံးဆုံးတော်ကို ဂရုမစိုက်ပေမယ့်
လောကပတ်လေးတစ်ခုကို ဆက်တိုက်အောင် နာတတ်ပြီး၊ တုတ်
ဂိုဏ်းကို ခြင်းတူးငိုပေမယ့် ကလိထိုးတက် သည်းမခံ
ဒုက္ခသုခမီးကြလည်း ဝိတတ္တဉာဏ်။

ဘာပဲပျော့ပျော့ ပျော့ပျော့ကတော့ ပျော့ပျော့ပဲ။
တစ်ယောက်လူတော်အကြောင်း ဒါဟာ သာမန် ကေတုကန်ဆ ပျော့ပျော့လေးပဲဟု
ဆိုနိုင်သည်။ ကပြနေတော့သူ၊ ခုခံယူနေတော့သူတို့ကတော့ တစ်စုံတစ်ရာပျော့ပျော့ပဲ။
သတ္တမ္မာတို့ကတော့ မကုသောလောကီလောကီတို့က မထူးဆန်းတဲ့
လူတစ်ယောက် ခုလို စိန်ခေါ်ခံရတဲ့ကောင်းမီး ပျော့ပျော့ပဲဟာ
ပေါ်ပေါက်သေးသေး မဟုတ်။ သူသည် ကပြနေတော့သူပင် ခုခံယူနေရသူ
ပျော်စရာပုံစံကို တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုပေး နေရာရလိမ့်မည် မဟုတ်။
“ဒုက္ခကမ်း ရာရာစေ” ဆိုပေး ခံယူပေးနေတာမီးသာ ပျော့ပျော့သိမ်သပ်သည်။

ကပြနေတော့သူ၊ ခုခံယူသူကို မနားလိုက်မလှုပ်ရှားတော့ မဆိုင်လို။
ခံစားတော့ ခံစားနေဆဲ။ အခံစားတာ ကလည်း ကိုယ်တိုင်
ထိန်းသိမ်းရုံတည်း မဟုတ်။ သူ့သေတာသူဆာပွား ဦးစီးကတော့
အခံစားသွား သီးသန့်ကောင်းပြန်တော့တတ်သော အရာသာ ပျော့ပျော့ပဲ။

သူ့ခွင့်ပေးပြန်ပဲ နေရာချခင်းမှာ အပြန်အလှန်ကောင်းကောင်းကို
ဝန်ခံသည်။ သို့ရာတွင် “မားပါတယ်” ဆိုပေး သူ့ထံသို့ ခေါ်ခင်းလွယ်ပီး
ပျော့ပျော့ပျော့ပျော့ စိတ္တဗျူဟာ။ သူကလည်း စတုတ္ထအဆင့်မရှိ မဟုတ်။
ကပြနေတော့သူပင် ခံစားခင်းပတ်လည်ကတော့ ခံစားခင်းပတ်
ကပြနေတော့သူ၊ ခုခံယူသူ၏ ပြောဆိုခင်းမှာ ခံစားခင်းမရှိတော့။ ဒီအ
တိုင်း ဇာတိကောင်းကောင်းက ခံစားခင်းမှာ တစ်ခုတစ်ရာ စိမ်းကန်းပျောက်
တော့သူ သြားနိုင်သည်။ ခံစားခင်းရာရာမှာ တစ်ခုတည်း။ အမြဲမငွေတာသို့
တစ်ယောက်တည်း ဟောင်းထဲမှဝင်ပေး ခံစားခင်းခင်း ပေးဖို့ပင်
ပျော့ပျော့ပဲ။

“လေးလေးဆက်... ဖုန်းလာနေတယ်...” ဟု တူမလေး စိုးစိုးက လာလေ့ရှိသည်။ သူမက ဖုန်းကားကို ပျော်ရွှင်စွာ အကဲခတ်ကြည့်မိနေသည်။ မိမိမိမိ မဟုတ်။ ပုံမှန်တိုင်းပဲ။

“ဘယ်တုန်းလဲ...” ဟု ကပြနေတာကို မေးတာ...။

“အနီမာလာမော့တဲ့...”

ကပြနေတာကို အာရုံပြု ဆိုသည့်။ ပျော်လှစွာကို မပြောဘဲ အာရုံ ထိန်းရသည့်။ ဖုန်းကိုကိုင်ပြီး ထူးလိုက်တာ...။

“ခန့်ခန့်လေး... ငါပါ...”

“အေး... ပျော်... ဘာကိစ္စလဲ...”

လေးသံကို ပုံမှန်ပျော်စရာ အသံ ဆက်စားစားပေးပျော်ရသည့်။ သူမ...

“နင့် ဘယ်လိုလဲ...”

“ဘာကိုပျော်တာလဲ...”

“ပျော်စရာ နင့် မေရာတာ ဘယ်လောက်ကစားလဲ...”

“ငါက ဒီကနေ့ရက်စားပေး မှုတာ မဟုတ်တာ ဘယ်လောက်ကစားလဲဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ...”

“အေး... ကောင်းတယ်... အခု ပျော်စရာ ဘာပျော်နေသလဲ သိလား...”

“တစ်ခုပျော်နေတာပေါ့...” ဟု ခပ်ပေါ့ပေါ့လေးသံလှပစွာ ပျော်သည်။ တစ်ဖုန်းကိုကိုင်၍ တိုင်းကြည့် ကိုလိုက်၏။

“ဟုတ်... ပျော်နေတယ်... ပျော်စရာ ဆေးဝါးပေး ပေးနေတယ်...”

“ဘာပျော်တာလဲ... ဘာ... ဘာပျော်လဲ...”

စိုးရိမ်သောလသံအတိုင်း မကြယွှေကွဲ မေးသည့်။

“နင့့်၊ ဂွင်းပျပ်ဖို၊ အနိန္ဒာတို့... ဒီရောကွဲ ဝေပတပျပ်မယ့်... ဒီနေ့၊
ဝေအာဓွေးဂွင်း လဟာ... နင့် အခုခန့်တိုင်း ဓွေးအာဓွေး... ဒါပဲ...”

သူ့ဆီသို့၊ ငြားခဲ့သမ့်ထဲမှာ အဝတ္တစားလဲတာ အုမနွိုးပျပ်စု၏။ အဝတ္တစား
လုံးဝမလဲတော့ပဲ ပိုက်အိတ်၊ ဝေကတ္တုပီး ခန့်တိုင်းကြည့်ခဲ့တာကိုး။

တကုန်စီကားတစွင်းကို တားသည့်။ ရပ်ငြိမ်း တာမေ့ပျပ်မနေပဲ
ကားဝေပေတကွဲ၊ ဖွပ်မီးမ ခေးဂိုကို ဝေမာတိုင်းခိုင်း သည့်။
ကံသင့်တော်ကြို မေမေးတော့။ ဝေတာတိုင်းသေလာကွဲဝေပေးမည့်။
ကားဆရာဝေကြကလည့် တစုချား ကိစ္စသမ့်သာ ရိတ်ငိုတည့်။
ခေးဂိုငြားတာဆိုလွင့် ပိုမယ့် တတ္တက၊ တစွဲ ဝေလှာပီးတော့တော့
ယူတတ္တည့်။ ခုလည့်... “အေရးသကီးတတ္တယ့်...” ဟု ဝေပဟပီး
ခပျပ်မနုမနု ဝေမာတိုင်းဝေပေးသည့်။ မီးပြိုင်စွဲမှာ ရပ်နေတိုင်း ကားခ
ဂွင်းဝေပေး ထားလှိုက်ည့်။ ခေးဂိုဝေပွဲမှာ ကားရပ်ငြိမ်း
တိခါးကြနီးဖြင့်ပီး ဆင်းသည့်။ ခလုတ်၊ ကားမရပ်
ဆြဲဖြင့်တီးပီးပျပ်စု၏။ ခေးဂိုဝေပေ ဝေပေးတကု ငြားသည့်။
မာလာဝေမာ လမိုးညးနု ထားသော သီးသန့်၊ ခန့်မီးဆီ ငြားပီး
နံပါတ်ဝေကြကသည့်။ ပျပ်မနု၏အခန့်တိခါး ဝေစုထားသုဖင့်
ကြနီးဖြင့်လှိုက်ည့်။ အထဲမှာ တညုမ မဂ်၊ တစွဲကနီးမ လူနာ
ဝေမာတိုင်းပျပ်စုရသူတစုဝေယာကု စသကိစ္စ ရပ်နေသည့်။

“ဒီအခန့်က လူနာ...”

“ခဲခန့်တကု ဝေငွေငြားပီး...”

ကပြန်တော့ ဝေပလွမ်းပျပ်ပီးမ...

“ခဲခန့်က...”

“ဒီအတိုင်းတညုတညုကြီးပီး ညာခီးလိုကု... အခုလေးတကု

ေခေတ္တသြားတယ် . . . ””

သူ လမ်းညွှန် အတိုင်း သြားသည်။ စသကညာတက္ကသိုလ်ကို စဉ်းလှည့်၍
ဝေဠာမုန့်လွှမ်းလွှမ်းမှာ လူစုစုကို ပျံ့မငြိမသည်။ ပျံ့မဖူး၏အစွဲ၊
အစွဲတစ်ခုဝေဠာမုန့်လွှမ်းမှာ၊ ခဏကညာပျံ့မငြိမ၊ မာလာမေဠာ၊
သူတို့လေ့ရှိသော ကြမ်းလွှမ်းကတို့၊ ကြမ်းသြားဟူသော
မေဠာမုန့်လွှမ်း၏။ လွှမ်းမေဠာမုန့်လွှမ်းကိုမလိုတာကို ပျံ့မဖူး၏။
မေဠာမုန့်လွှမ်းလည်း ရပ်မေဠာမုန့်လွှမ်းကို ပျံ့မဖူးဟုတုံ့ပြန်သော
သိသျှင် ဝေဠာမုန့်လွှမ်းကိုသာ သြဠာမုန့်လွှမ်း။ သူတို့ကိုမိမိ
ဝေဠာမုန့်လွှမ်းဝေဠာမုန့်လွှမ်းကို အလွန်ပင်သိသော ပိတ္တကထာသော
တံခါးကိုမိမိပျံ့မဖူး ကြမ်းဝေဠာမုန့်လွှမ်း။ ထိုအခါကမူ
ကမ္ဘာမေဠာမုန့်လွှမ်းပျံ့မဖူးသည်။ မေဠာမုန့်လွှမ်း။
တံခါးပျံ့မဖူးကြမ်း၏။ ဝေဠာမုန့်လွှမ်းကို ကြမ်းမေဠာမုန့်လွှမ်း တံခါးသြားသည်။
တံခါး၏အပေဠာမုန့်လွှမ်းမှာပင် မေဠာမုန့်လွှမ်းဟူသော ဝေဠာမုန့်လွှမ်း။
ကတို့၊ ကြမ်းသြားသူမီးဝေဠာမုန့်လွှမ်းကို၊ ဝေဠာမုန့်လွှမ်းပျံ့မဖူးသော
သူမီးဝေဠာမုန့်လွှမ်းတစ်ခုကိုသာ ပျံ့မငြိမသည်။ မြဲမိမိတစ်ခုတစ်ခုထဲသို့
မီးဝေဠာမုန့်လွှမ်းကမ္ဘာမေဠာမုန့်လွှမ်းကို ပျံ့မဖူးသည်။ အားလုံးက
ကမ္ဘာမေဠာမုန့်လွှမ်းကို ဝေဠာမုန့်လွှမ်းဟူသောသည်။
သူတို့မီးဝေဠာမုန့်လွှမ်းကို အစိုးရမေဠာမုန့်လွှမ်း လူနာဝေဠာမုန့်လွှမ်းကို၊
အားပေးဝေဠာမုန့်လွှမ်းသလိုပဲဟုထင်၏။

““တယျိပျံ့မဖူး . . . ”” ဟု ကမ္ဘာမေဠာမုန့်လွှမ်းသည်။ ခဏကညာမေဠာမုန့်လွှမ်း
မာလာမေဠာမုန့်လွှမ်းက ကမ္ဘာမေဠာမုန့်လွှမ်း စသကထာသောဝေဠာမုန့်လွှမ်း သြားသည်။
မာလာမေဠာမုန့်လွှမ်း . . .

““တရက္ခ အကိတုံတေဠာမုန့်လွှမ်း . . . ””

ရက္ခမာ အကိတုံတေဠာမုန့်လွှမ်း ဆိုပါလား။

““အကိတုံ . . . ဟုတ္တံ . . . ဒါဆို . . . ””

ကပြောတာ၊ ခိုးရိမ္မသော လေသံပျဉ်း အေလာတစ်ကီး မေးသည့်။

“အဲဒါကေတာ့ မေသမ်သေးပါဘူး... အကွေ့အအုံအစီ(FANAC) လူမှုကမ္ဘာကြီးက မေကြာကူးပျာတယ်... ဒီနည်းက မေသမ်ဘူး... အပြင်က အပွင့်ထိုးစဉ်း စုပေါင်းတာဆိုတာ ကမ္ဘာ့ဆန္ဒပြတုံ့ပြန်ရေးလှုပ်ရှားမှု မေပေးပေး... စီတစ်ကပ် ပြုပြင်ဆင်ခြင်တာလဲ မဟုတ်ဘူးလို့လဲ အပြစ် တွေ... ဒါပေမယ့် ပျော်စရာ... အကွေ့လဲ မြဲထွက်ကွဲ စိတ် ရွေးဆိုတာ မထူးဘူးလေ... မြဲထွက်ပီးမ အသားစနမူနာက စုစုပေါင်း ပိုကောင်းတာပေါ့... ဆရာဝန်ကြီးကေတာ့ မျှစုလေ့ရှိလို့ ခန့်မှန်းတယ်... ပျော်စရာ အစဉ်းစေ့စပ်လေ့ရှိတာပဲ...”

“စိတ္တပုပ္ဖါယော . . . ဗျုပ္ပန္နံသိဋ္ဌာရန္တိ . . .
ဥပဇ္ဈာနဝေဒနာရာဂါမုတုနန္တိဟိ” ဟု
ခဏ္ဍကညူဗျုပ္ပန္နံ သိဋ္ဌာရန္တိ။

““သူကေတာ သိလား . . . ””

“ဗုဒ္ဓဖူးက သိပ္ပံးတာပဲဟာ . . . ရိပ္ပိတာဝေါ့ . . . ဒါပေမယ့် သူ့က သတုဏ္ဏောဝါတယ . . .”

သူ အားငယ်နေမလားဟု စိုးရိမ်၏။ ခြံနင်းထဲမဝင်ဘဲ မိအောင့် ဝေရာကွဲလာ
မိတဲ့အကြံကို ယူတတ်သော အပုစ္ဆိန်၏။ ခြံစိတွေးသည့် ပုံရိပ်မူကွက်
ပိုစမ်းဝေတွဲမား ဖွဲ့ကောနေသလားဟု စိတ္တုမိ၏။ တကယ့်ဝေတွဲ ဒီလို
ခြံစိတွေးမီးသည့် ဘယ့်လောကကတော့ ဖွဲ့ကောငှား ကပြနေတာမို့။
ခြံစိတ္တုမူကွက် အခွံတိအက် ကနုာယုတ္တိရတာမီး မဟုတ်။ အေးသေးစားဟု
ကြံတွေးစမ်း တကယ့်အဆင်မရှိစား ပျော်စရာ ပျော်စရာ တွေ့သည့်။ ခက်လိမ့်မူ
ထွေးဝေသလွန်း လွယ်လွယ်လေး စမ်းခွဲပီးပြားဝိုသည့်။ အေးသေးအဖ
ပေမယ့် ကမ္ဘာကပျော်လို့ ဖွဲ့ကောခွဲကပြားဝိုသည့်။

နာရီအတန်ကော့တာ့မှ ဆရာဝန်ကြီး ပျပ်ကြွလာသည့်။ မြဲမိတွဲ၊

အောင့်ပျံ့မငြိတယု၊ သူ့အေတြာအသင်္ကီအရ ဝေပဟရရင့်တော့ ကမ္ဘာ
လကုရှဏာမ်း မေတြာရပါ။ ဝေသင်္ကီအောင့်တော့
စုဆေးဟကညွဉ်းမယု၊ ဆိုသုဖင့် နညးနညးတော့
စိတုအေးရသညု၊ ပျမဖူးရ၊ အစွကေတော့ မိသားစုဝေတြ စိတွမ္မာစိုးလို၊
ဆရာဝန္တကီးက ထန်းထန်းသိမ်းသိမ်း ဝေပဟသြားတာလညး
ပျမစိုးဝံ့ယု၊ ဝေပဟဝေသောဟကောင့် စိတ္တဝိက္ခန္ဓာရပန္နည။ ပျမဖူးကို
အထူးဟကပွတ္တန်းထဲမှာပင့် ဒီတညွ ထားရမည။ အေပုခအေန တညွငိမ္မင့်
နကုပုဖန္နနက သူ့အခန်းကို ပျပန်ဝေဒ္ဓမညဆိုသည။

ဆေးဝံ့မှာ ဒီနေ့ည ဘယု၊ စောင့်လဲ တိုငွေကေတော့ . . .
“ကပြန်တော့စောင့်ယု . . .” ဟု ဝေပဟလိုက သည။ အားလံးက
သေတာတုလိုကည။ ပျမဖူးရေပေမာင့်လေးက အေဟေအောင့်
သူဝါနေပေးမည ဆိုသည။ မမသင်္ကီဆီ ဖုန်းလွှမ်းဆက်ပီး
အေဟကောင့်ဟကေးသည။ စိတွမ္မာစိုး ဝေပဟခါလာမှာစိုးသုဖင့် ပျမဖူးဟ
မေပဟပ တစုပုဆေးသူငယ်တစုယောက္ခ ဝေပဟထားလိုကည။

ညဆယုတ္တရီလောကာ အခန်းထဲသို့၊ ခဏဝှေ့ကညွဉ်း ရသည။ သူသည
အသက္ကန္တနဂ္ဂနေသည။ သူမကောင့်ကို ဒီလောကာအောင့် တစွမ္မ
စိတ္တကညွဉ်း မရဖူးခဲ။

သူ နညးနညးပိန္နားသည။ ဝေရာဂါသညစယောက္ခ၊ ခီးက်
သြားတာမီးတော့ မဟတု။ စိတ္တိစီးမဒကု၊ ခြံစိတ္တားဝေသဒက္ခိ၊
ဟကောင့် နညးနညးက်သြားပျခင်းသုပုစု၏။ ဘာမ္မ ပျပန်ပျခေ
ထားပျခင်းမဂ္ဂဝေသ မကောင့်က ပိုလိုကောင့် ကံက္ခေရဂ္ဂတယု၊ ထွေ၏။

သူ အနညးငယု၊ လြန်သည။ ထိုကောင့် မိကွိပြငွေ၏။

“ပျမဖူး . . .”

ကပြန်တော့၊ တကယုပုမ္မိလ္လာ၊ အသံကို မွတ္တိလိုပဲလား မသိ။
သူ့နားတွဲမှ မသိသော စပိမ်းယောက္ခမ္မား သြားသည ထွေ၏။

““ဝေနေကာင်းတယု မဟုတ္တားဟင် . . . ””

ဦးခေါင်းအစား မိတ္တူကိစ္စကွ၍ အေပူဖေပေးသည့်။ သူ၏
နဖူးဆံစက်သပ္ပာယ် အားပေးဝံ့သွယ်လှည့်သည့်။ သို့ရာတြု ဝေးကွာ
သူ့မာဏသေလေး ပြိုနေသည့်။ ဗဝင်းတော့ ခုလိုအခါနီးမှာ
အခြေငှာဝေကာင်းယူသလိုမီး မျှဖေစုစေခင်။ စောစောက
သူ့ခြေငှာပုစိန်ကွရဲပဲ မိကုန်းကွကို
အဟုကာဆက်စိုက်ကညှာနေခဲ့တာတော့ အပုစိုက်လှည့် သလို
ပျစိမ်းလေသလားဟု ထင်၏။

သူ ပုစိုက်နီးသြားသုဖေငှာ အပုစိုက် ပုစိုက်ကွသည့်။

မနကုပေတကွာရီလောကွာ အခန်းထဲ ဝေကွာကွာစိုက်မှ ဝေငှာရသည့်။
သူသည့် ဝေးအပြန် မေပူပေးသောလှည့်
ဝေကာင်းဝေကာင်းသတ်ရေစပ်ပျစိုက်ဟောကင်း ဝေတြာရ၏။

““သက္ကရာဇ်လား . . . ”” ဟု ကပြနေတော့မေးတော့
ခေါင်းအနည်းငယ် ညီတုပသည့်။ ထိုနောက် . . .

““ကိုခင်းရိုး ဝေရာကွာလိမ့်ယှိ . . . ””

ိုးကွာမိုးကို ဝေစသည့်။ “မ” ဝေငှာငှာစော စကားလုံးကိုပေတဖိုလှ
ဟနုပပပပပပ။ သို့ရာတြု ဝေကွာမိုးကို အနည်းငယ်ပုစိုက်ပီး . . .

““ထည့်ပဲ . . . ”” ဟု ဆကုပေတသည့်။ သူ့မာဏသေလေးက
စိတ်သြားဟနုပပပ အပပပပပကြွား၏။ ပျမပူက . . .

““တည့်လုံး စောငှာနေရတာလား . . . အားနာဖိုလှ ဝေကာင်းလိုကွာ . . . ””

““ဝေစုပေါင်းမီးခြာ စောငှာကွာမီးပီးပီးဟာ . . . တည့်လာကွာကွာ
တာအေရလဲ မျမပူရယု . . . ””

သူ စိတ်ကုပေပါးသြားစေရန် ရညှိပုစိုက်
ရယုရာသေတာပေတလှည့်။ အမုန္တကလှည့် ခီအတိုင်းပါပဲ။ သူက
အပပီးပျစိုက် တံပုပပပပ။

မနက္ခ (၇) နာရီလောက်တော့ သူ့အေဖေ၊ အေမေ့ဝင်း အစွေရာလာသည့်။ သူတို့မိသားစုအားလုံးက ကပြနေတော့၍ လူနာဂုဏ်ထူး တကယ့် သတ္တိထားလို့ကပ်ပုံ ရသည့်။ နေ့လယ်မှာ အိမ်ထဲက ပန်းပိုး ညောင်တုတ် ဆေးဝါးကို ပျံ့နှံ့သည့်။ ပျံ့နှံ့သည့် သူ့အခန်းကို ပျံ့နှံ့နေရာကနေစပ်။ ကပြနေတော့ ရောဂါကြီးသောအခါ သူ့အေမေ့ဝင်း အစွေက တစ်ခု သြားစားဦးမယ့် အေဖေကောင်းပျံ့စပ် ဖြစ်ကြီးကသည့်။ ကပြနေတော့၍ နေ့စဉ်က လူကြီးလူငယ် စကားပြောလို့ရအောင် တစ်ခု ပြောနေပေးပျံ့စပ်ပျံ့စပ်၏။ ပျံ့နှံ့သည့် တောတောကြီးကိုပုံရသည့်။ ဖုန်းကလေးငယ် ပုံနေ၏။

“ယု တို့ကို မိမိတို့ပြောသြားစပ်လား . . . ” ဟု သူက မေးသည့်။

“အစကတည်းက မိမိတို့ဆိုးပါဘူး . . . နည်းနည်း မိမိတို့ပြောကြားမိတာပါ . . . မျမေ့ မိမိ အေမေ့ဝင်းက ပျံ့စပ်အောင် လှည့်မိတဲ့အကြောင်းတော့ တောတောပန်းတယု . . . ”

“ဘာပဲပျံ့စပ်ပျံ့စပ် တို့က ဆေးဝါးတစ်ခုအကြောင်း သူ့မိမိက ကိစ္စပီး ဝေခံနေပုံနာမည်နာမည် . . . ”

“ဟာဟာ . . . မဟုတ်ဘူး . . . ဘာအေဖေကောင်း . . . ”

“ဒီလိုလေ . . . ဆေးဝါးတစ်ခုကလေးလို့ ခုလို ပျံ့နှံ့ပြောတာ မဟုတ်ဘူး . . . ”

ကပြနေတော့ ထိထိတွဲတွဲ ပျံ့နှံ့တာကို သေတက်သလို ဖုန်းကလေးငယ် ပျံ့နှံ့တာ ပျံ့နှံ့တာ။ ဆေးဝါးပေးရာကနေပေးပျံ့စပ် ပျံ့နှံ့တာ ပျံ့နှံ့တာပဲဟု ပြောမိသည့်။ ကပြနေတော့လည်း ကပြနေတော့၍တော့ . . .

“မဟုတ်ပါဘူးဟာ . . . ကပြနေတော့ မျမေ့တို့က အိမ် လှည့်စေခါးလေးပေးပေးကြားပါစေလိုသော ဆေးဝါးတော့ . . .

““တိုက ခိုင်းဖိုက်မွ သတိရတတ္တယျိ၊ ဆိုလိုတာပေါ့လေ . . . ””

““ကပြနေတာရှိယှိဉ် အခိုင်းခံခံနေတာပါ . . . တကယျိ၊ မုမဖူးရဲဉ်
ဖိနပ်ပျပကြားတယျိ၊ အေဟကကင်းဟကားရင်းတာခို ခ်ကင်း
ပေးလာစွာပါ . . . ””

“အခုပျစုနေတာကေတာ့ ဖိနပ္ပာပတ္တာလောကု မကပါဘူး . . . ”

စကားအတည့်ပျစုဖို့ လမုန်းခင်းလိုက်ပျစုနေပါ။ ဘာပျစုပျစု သူ့ဝေဒနာပွင့်ပွင့် ပတ္တကဗျာ ကပြနေတာတာ ဒီလောကဦးရပ်နေတာ ကာယကံဂွဏ်ကြွယ်ဝ မေ့မေ့တတ်တတ် ဘယ့်နေ့ငိုငိုမလဲ။

“နေသာထိုက်တယ် မဟုတ်ဘူး မျမေ့ . . . ”

“နေလေတာ့ ခြံထားတဲ့နေရာက နည်းနည်းနာလာသေးတယ် . . .
ဆေးသေတ္တာကြုံတော့ သတ္တာသြားပါစိတ် . . . ”

“ဘာပျစုစွာ မဟုတ်ဘူး . . . အမေ့နိုး ကောင်းသြားမှာပါ . . . ”

“မေ့လို့တာပဲလေ . . . ဘိုဝေအာဖီ လည်းတဲ့ အေပျစုကိုသိရမပဲ
တိတိကကေပျစု . . . ”

သူ ခဏကပြောစဉ် . . .

“တကယ့်က ကမ္ဘာဆုံတော့တယ်တဲ့ အေပျစုကြည့်ရင်လည်း . . . ”

ကပြနေတာတည့် ဟိုအရင်တည့်က ဆုံးပျစုထားစဉ်သား
လေသိမ်းပျစု မဆိုင်းမပြောပျစုလို့တည့်။

“မျမေ့ကို ကပြနေတာ လက္ခဏာ . . . ”

သူ မိန့်ပေးပေးကြား။ အတည့်ပတ်စဉ် . . .

“အဲဒီရောဂါပျစုနေရင် လက္ခဏာတော့ တကယ့်က
ဘာပျစုစွာဆုံးရင်က . . . ဒီအတိုင်းဆို ကမ္ဘာဆုံ တော့ပါစေလို
ကိုခင်းရိုး ဆုတောင်းနေမှာပေါ့နော် . . . ”

“မျမေ့ရယ် . . . ဘာရောဂါမှ ကမ္ဘာကြားဆုံးရင် ကပြနေတာ
တည့်လည်း မနားလိုက်တော့မလို့ ဆုံးပျစုထားရင်တာ ဘာမှ
ပျစုစေရင်လို့ ဆုတောင်းနေမှာပါစိတ် . . . ”

“ယူကို တို့က ယုံပါတယ် . . . ဒါနဲ့ မေးစရာလေးတစ်ခုရှိတယ် . . . ”

တုဂါက တစ္ဆေ အေတြာ အဆကံ ဝိမုဒ္ဓိယောပိ . . . ”

“ဝေမေဝါ ဗျမုဒ္ဓိ . . . ”

“အနိစ္စိတာ ဘလ္လိဟာမီးကို ဝေခေတာလဲ . . . ”

ကဗြန္ဒကော ခဏဓဉ္ဇးစားသည။ ဗပိတောမ္ပ . . .

“အနိစ္စိတာ ဘာလဲဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်တူတဲ့ ကံကြောင့် ဝေထာဋ္ဌာနီဗပိး ပြီးငါ့တယ . . . အဲဒီထဲက အနိစ္စိတ ကံကြောင့် လောကီ ကံကြောင့် အနိစ္စိတ ဝေခေတာလဲ . . . တကယ်တော့ ဘာလဲ အနိစ္စိတ မကံကြောင့် ဝေခေတာ ဒါဟာ အနိစ္စိတ ကံကြောင့် ခံစားမိတယ်ဆိုတာကို ပြသဖို့ လိုလောကီတယ . . . ”

သူက ဝေခေတာလဲဆိုတဲ့ ကံကြောင့် နားထောင်နေသည။ အတန္တကော အာဇာ တိတ္တိတော နေဗပိးမ္ပ သူ ဝေပဟသည။

“နကုပ္ပနန္တော လယလောကံ ဓာတ်ခန်းက အေပုဗ္ဗသိရမယ . . .
.ညေနပိုင်းက ရာ ဝေဆးဂုံကို လာခဲ့ပါ . . . ယူကို တိုလ
အေပုဗ္ဗတစ္ဆေဝေခေတာလဲ . . . နေ့တော့ ဖြင့်ပေပဟသည။ . .
.စာနဲ့ ရေးဗပိး ဝေပဟမယ . . . အဲဒါ အဓိပ္ပာယ်တူတဲ့ အာဇာ ယူကို တိုလ
လကော အာဇာလဲဆိုတဲ့ ဝေထာဋ္ဌာနီဗပိး ဝေခေတာလဲ . . .
မိတ္တိတော . . . နကုပ္ပနန္တော အဲဒီဝေထာဋ္ဌာနီဗပိး ယူလာခဲ့ပါလား . . .
”

ထိုဝေခေတာလဲ၊ ထိုဝေခေတာလဲ၊ လဲလောကီဝေခေတာလဲ၊ လမ္ပာလောကီဝေခေတာလဲ
ဆိုသော ကုရိယာပုဒ်လေးမီးအပုဒ် နေထွက်စွန်း ပြသေးရတာကို
ပုဗ္ဗလုပ္ပလိမ္မန္တော။ ကဗြန္ဒကော သူ အနာအထီးတစ်စီးမီးမှာ
ဟောပြောနေစဉ် ပုဗ္ဗစနေသည။

ကုတဝေခေတာလဲ လဲလောကီ၊ ပုဗ္ဗလုပ္ပ၊ စားပြောပြားထိုင်၊ အံ့ဆွဲကို
အဟောလေးမီးဖြင့် ဟောညှာ၊ ပုဗ္ဗစနေ၊ ထရော၊ အနားထဲမှာ ဝေခေတာလဲ
ဝေခေတာပုဗ္ဗလောကီ၊ ဝေထာဋ္ဌာနီဗပိး၊ ပုဗ္ဗစနေ၊ ကုတဝေခေတာလဲ

ပျဉ်း

““ငါ့ ပျဉ်းရာကနေသွားလား . . . ဘယ်ဘက်လဲ . . .””

ဟု မမသက်ကိုးရာ၊ ခိုးခိုးကိုပါ မဟုတ်ဘဲ မေးမိသည်။ မမသက်ကိုးက
တောင့် ခိုးရိမ်ပီး . . . ““ငါ့ ဘာဝေဩ ပျဉ်းရာကနေသွားလဲ . . .”” ဟု
ပျဉ်းရာသေးသည်။ ခိုးခိုးရာကိုလိုပါဟု ပျဉ်းရာလိုက်သည်။

ကပြောနေတာမှန်စွာသိရုံတောင့်သွားလျှင် လက်ကွဲသွားလျှင်၊ ဂိမ်းဆုငှါ၊
ဘိလိယကွဲတိုက်မှာ လိုက်သည်။ မဂ္ဂ၊ ဝေဩ၏အိမ်မှ လိုက်
သွားသေးသည်။ ငါ့ ပျဉ်းရာက လာတော့လာတယ်၊ ဝေဩ၏ တူတူ
ထွက်သွားမှာတောင့် သိရ၏။ အိမ်မှာ ပျဉ်းရာတောင့်ဝံ့သွားတောင့်သည်။

ထိုငှါ၊ ထ၊ လဲလေသွား၊ လမ်းလျှောက် လှည့်သွားကပ်
ညှပ်စွာရိုက်သွားသည်။ ဒီတောင့်မှပဲ . . . ““ရည်းစားလေး
တစ်ယောက်တောင့် ထားမိတာသွား”” ဟု ခိုးခိုးခိုးခိုးလမ်းသွားသွားထဲက
လေသံမီးပျဉ်းရာတောင့် ငါ့အခန်းထဲ ဝင်သည်။ ကပြောနေတာမှန်
သူ့နား ပျဉ်းရာသေးသွားသွား . . .

““တောင့်ကောင့် . . . ငါ့တောင့်လွှင့် ဘယ်ဘက်လဲ . . .”” ဟု အက်စ်ရေကွဲ
ခြေတောင့်မလောကွဲစုံပျဉ်းရာ မေးလိုသွားလျှင် ငါ့ လက်သွားသည်။

““ဟာ . . . ဘာလဲ လေးလေးသက်ရ . . . ကပြောနေတာမှန် မယူပါဘူး . . .””

““ဘာပျဉ်းရာ မယူရမှာလဲ . . . မင်း ယူသွားတာပဲ . . .””

““မြဲမြဲမြဲမြဲ . . . လေးလေးသက်ရဟာ အထူးမှားတာ ပျဉ်းရာပေါ့ . . .
တောင့်လွှင့်လေးတောင့်ခင်းခင်း . . .””

““တောင့်ကောင့် . . . မင်း . . .”” ဟု ဆုခိုးမီးမှ ကပြောနေတာမှန်သွား
စိတ်လောသက်ရမ်း လျှောက်ပျဉ်းရာနေမိသွားသွား

သတိရကြားသည့်။

““ငါပျောက်တော့တယ် ငါ လန့်လန့်လန့်လန့်လို့ မင်း အမိန့်ကိုင်ထားတဲ့
ပုဒ်နဲ့တော့ကောင်းတဲ့ ဝေဘ်လွှာ ကိုပျောက်တာ . . . ””

““အဲဒါလား . . . မပြောတာဘူး . . . ””

““ဘာ . . . ဘာပုဒ်လို့ မပြောတာလဲ . . . ””

““ဝေဘ်လွှာကို လက်ဆွဲထားပေးလိုက်တာ . . . ””

““ဟာ . . . ပုဒ်နဲ့တော့မင်းပေး . . . ””

““ပေးဖို့သီးသားဟာတော့မင်းလို ရမလား . . . ””

““ရေအောက်တော့မင်းပေးကြာ . . . သူ့ကို အသိအမှတ်မရှိဘဲ
ဝယ်ပေးလိုက်တာ . . . ငါ ပိုမိုပေးမယ့် . . . ””

““မရတာဘူး . . . သူ့ကပြောတာမှ လမ်းမရှိတာ . . . ””

““ဟာ . . . မလွဲဘဲ . . . အဲ . . . ဒီလိုလူကြီး . . . မိမိနဲ့လို
ပုဒ်နဲ့တော့မင်းတော့ပုဒ်ပုဒ် . . . ””

““ပုဒ်နဲ့တော့မင်းပေးမလား . . . သူက ကပြောတာမှ
တစ်ခုတည်းဘူးလို့ ပျောက်ထားတာ . . . ပြောတဲ့ နေရာမှာ
အသံသယတွေ . . . ””

““မင်းက တော့မင်းပေး ပြောပေးရတာလဲ . . . ””

““ဟာ . . . ပေးတာ ဘာပုဒ်လို့ . . . ပေးမလားမင်းတော့ မလိုခိုင်း
အမိန့်ကိုင်ထားတာမှ ပစ္စည်းမရှိဘဲဟာ . . . ””

““အခု အေးရီးတစ်ခု လိုအပ်နေလို့ပါပြီ . . . အဲဒါ . . . ””

““ကပြောတာမှတော့ မပြောရဘူး . . . သူ့အိမ်မှာရဲ့ ဖောက်ဖျက်
ပုဒ်တိုက် . . . ””

““ဘာ . . . ဖောက်ဖျက်ပုဒ်တိုက် . . . မင်းဟာကလဲ . . . ””

“ဟုတ္တယ . . . သူတို့အိမ်မှာနေကြကုန်တာ . . .
တောတောတောတောတောတောတော . . . ဝှက်တို့က
ခြေလှမ်းပေးနေကြတာ . . .”

“အဲဒီတော့ ဘယ်လိုလုပ်လဲ . . . တောလွှဲ
ဝါအကြည့်ပေးရအောင်လုပ်ကြ . . .”

“အေးရအောင်လုပ်လေအောင်လုပ်ကြည့်ဦး ပြေးတော့ပေးတာ . .
ကပြန်တော့ လိုက်ပေးလိုက်မယ် . . .”

ညသန်းမင်းသန်း သူမအိမ်မှာရှိနေတဲ့ မသေတော့သေး
တောတောတော မနက်မနက် အေးရအောင် ကြည့်နေရတာ။
ကပြန်တော့ဝှက်တို့က ပျံ့ပျံ့တို့က သူမကတော့တော့တော့တော့
ပတ်ပတ် ကတော့ကတော့ ပျံ့ပျံ့တော့သေး။ ခုတော့လည်း
လူကတော့တော့တော့လေးနဲ့ ပျံ့ပျံ့တော့သေး ပျံ့ပျံ့တော့သေး။ ဒါကြောင့်
ကပြန်တော့ အပြန်အလှန် လိုက်ပေးတော့တော့နေတာ အေးရအောင်လုပ်
ဒီတော့လည်းလေးနဲ့ ပေးပေးဦးမယ်။

ထိုနေ့မှာတော့ တောလွှဲက ပြန်တော့ကြတာတော့
တောတောတောတောတော အေးရအောင်နေတာ။ သူ
လူကတော့တော့တော့တော့တော့တော့ကို တောတောတောတောတော
သူမအိမ်မှာတော့ တောတောတောတောတော တောတောတော
ဆင်တော့တော့တော့တော့တော့တော့တော့တော့တော့တော့
တော့တော့တော့တော့တော့တော့တော့တော့တော့တော့
လူကတော့တော့တော့တော့တော့တော့တော့တော့တော့
တောတောတောတောတောတောတောတောတောတောတောတော . . .

“ဘယ်နှစ်က တောတောတောတောတော . . .”

“သမီးက ကြည့်ကြည့် ဆိုတာလား . . .”

“ဟုတ္တယ . . .”

“ကပြန်တော့... အဲ... ဦးလေးက ငြိမ်ရဲ၊ ဦးလေးပါ...”

ကောဠေလေးမိကုန်တဲ့ တဝန်းကနဲပျစိမ်းစပ်...

“ကပြန်နဲ့၊ သူနဲ့၊ ဘာမှ မပစ္စုပ္ပန်တော့ဘူး...”

“ဟုတ်တယ်... အခုလာတာ ငြိမ်စရာ မဟုတ်ဘူး... ဟိုဒုတိယ...
တောလွှာ... အဲ... ဦးလေး စကားနည်းနည်းပျော့လို့ရမလား...
...”

ကောဠေလေးက ကပြန်တော့၍ အကဲခတ်သည်။ စပ်စပ်
အထဲကိုဖို့တုတ်ခတ်သည်။ ကုလားထိုင်ရာ ထိုလိုကသော အခွံပင် ဖောက်ကုန်
ညီမကီးတစ်ခုကော ကပြန်တော့၍ ပျော့ပေးလာသည်။

“ဟာ... ဟာ... လုပ်ဦး... ဖောက်ကုန်... ဖောက်ကုန်...”

ကပြန်တော့ အလန်တဖက်က အေးသည်။

“ဘာပျစိမ်းလဲ...”

“ဖောက်ကုန်... ဖောက်ကုန် ကိုကွက်ကွက်လို့... ”

“ဖောက်ကုန် ကိုကွက်လို့၊ ဘယ်နှစ်က ဖောက်ကုန်လို့လဲ... ဒီကောဠေက
ကိုကွက်လို့ နေသော ပြန်ကုန်မရဘဲ တောထဲ ပြန်ပေးတာ...”

ဒီတော့မှ ငါ့ ကပြန်တော့၍ ခြေနှစ်လုံးကို ဖောက်ကုန်ရုံ ပြန်တော့သည်။
ကောဠေလေးက ကုလားထိုင်ရာ ဝိုင်းဝန်း... “ကိုစရာကို ပျော့ပေးဦး...” ဟု
ဆိုသည်။ ကောဠေလေးသည် ခြောက်တလေး ပျစိမ်းရသောလည်း
ပုလွေလေးက ခံစားလေ။

“ဟိုဒုတိယလေး... ဒီက ငါ့တူမနဲ့ ငါ့နဲ့က...”

“မပစ္စုပ္ပန်တော့ဘူးလို့ ပျော့ပေးစိမ်းစပ်...”

“မွန်တယ်... အခု မဟုတ်တော့ပေမယ့် အရင်...”

“သူ့အဖောက်ကုန် ပျော့ပေးတာပျစိမ်း... ”

ဦးလေးသင်္ကန်းရဲ့တူက သိပ္ပံပေါက်ကွဲမှု . . . ”

“ဘာ . . . ” ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြည့်ကွဲပီးမူ အကြားသန္တလူ၊ ကတိ မတည့်လူကို “သိပ္ပံ
အိပ်ပေါက်ကွဲမှု” ဟု ငြိမ့်တုံ့ သူငယ်ငှားဝေကြေပျာဟကတ သတ်ရသျှဖင့်
. . .

““အော့ . . . အော့ . . . ””

“ဟုတ္တယ . . . အေးလေးအနုလွှဲ မဂ္ဂိဘူး . . . လူလည်းကတယ . . . ”

““ဒါကေတာ . . . ””

““ဟိုတစ်ခါကတိဆုခံရင့် ဟုကညွှတ်လား . . . စားဝေသန္တကြွေ ထိုင်ခေရငှား
သမီးက ဟိုတကွားပြဲက ဝေကတငှားလေးကို ခိုးဟုကညွှတ် ပါတယ်၊ ဗမီး
ဝေဒါကနွှပ်း ဆိုငှားက ထကြွားတာ . . . ””

“ဒီဝေကတငှား ခံလွှဲဝါ သဝန္တိတနဲ့ တူပါတယ . . . ”

““ဘယ်လ . . . အဲဒီခေရက သမီးက သိပ္ပားတာ မဟုတ္တူး . . . သူကပဲ
တစွီးဗမီးတစွီး နှင်းကနွှားစားထားတာ . .
. ခွဲတဝေထာတဝေကတိဦးလေးကတိတယ . . . ဗမီးဝေတာမူ သူ ပိုကွဲ ဂွင်းရ
မူခိုးလို၊ ဝေဒါကနွှပ်းဝေသတဝေဆိုင်ပီး ထလစုပေးတာ . . . သမီးက
ကနွှပ်းဝေတာ ဝေငြိတငှားလိုတဝေပါ . . . သိပ္ပံလည်းကတယ . . . ””

ငြိမ့်လုပုပေါက်ကြွေ ဟုကားရသျှဖင့် အေးရဲထဲမူ ဗမီးမိဝေသးသည။

ဝေကတငှားလေးက ဆကတပေးဟ၏။

““ဗမီးဝေတာ သမီးကို ဝေတာလွှဲတခေရငှား လကတဆာတပေးဝေသးတယ
. . . ””

““ဟာ . . . ဟုတ္တယ . . . ဟုတ္တယ . . . အဲဒါ . . . ””

““အဲဒီဝေတာလွှဲလဲ အသစုဟုတ္တူး . . . သုံးဗမီးသားသင်္ကန်း . . . ဗမီးဝေတာ
အထဲက မွတခေရငှားမူလဲ ဝေလတယွှေလေး ကဟွားဝေသးတယ . .

အမွတ္လို၊ ရေးထားတယ်...။”

“အစွဲ...။”

“သူ့ကိုမေးတာ သူ့သမီးဝမ်းမာဝမ်းမာပျံ့နေတာမညာ
ကတည်းကလို၊ လာလို့မေးသေးတယ်...။”

“မာဝမ်းမာပျံ့ မဟုတ်ဘူး... ပျံ့မဖူးပါ...။”

“ဟုတ်... ဟုတ်... အဲဒီကောကွက တယျာလဲ...။”

“ဟ... ကောကွ မဟုတ်ဘူး... ဟိုဒုတိယ... ဒီလိုပါကြည့်...
ပျံ့မဖူးဆိုတာက ဦးလေးရဲ့ သူသမီးဝမ်းမာဝမ်းမာပျံ့နေတာမညာ
ဦးလေးကို လက်ဆွဲပေးထားတာပါ... ဒါကို ငါ့မယုမီး
ငါ့မကိုမေးတာပါ... အဲဒီကောကွက ဦးလေးအကြံ
သိပ္ပံရေးသမားနဲ့လို၊ ပျံ့နေပေးပါလို၊ လာလေ့လာတာပါ... အဲဒီအကြံ
ကောကွက သမီးဝမ်းမာဝမ်းမာပျံ့နေတာမညာ... ဟောဒီမှာ...။” ဟု
ဆိုမိမိ အသံထွက်ပြီးသော ပုဒ်ကောကွက ဦးလေးကို စားပြပေး
ခဲပေးလိုက်သည်။ ကောကွလေးက...

“သူပေးတဲ့ ကောကွကွလဲ မမကောကွပါဘူး...။”

“ဒါဆို...။”

“ဒါပေမယ့် ဦးလေးသမီးလာတာ နောက်ပြီးမိ... သမီးမိမိလို၊
အဲဒီကောကွက လေးငယ်ကွကွ...။”

“ဟ... တယျာ လေးငယ်ကွကွလဲ...။”

“တိုက်ပွဲက ရေပျံမာဝမ်းမာ...။”

“ဟ... ဒုက္ခ...။”

ကောကွကောကွ ထရပ်လိုက်သည်။

“ဘယျားကို ပစ်လိုက်လဲ... ဦးလေးကို လိုက်ပျံပါ...။” ဟု ဆိုမိမိ
တိုက်ပွဲအကြံ အလာတသမီး ဆင်းလိုက်သည်။ ကောကွလေးက

“ဒါပျဗဝ်း တာလုပုနောတာလဲ . . . ”

“ဝေတာလုပုနောတာ . . . ”

တဂုတ္တသင်္ကေတ မသကၢတသလို ဟကညညည။ ကပြနောတာ
ဂုဗ်မိကုတောပဲ သဲသင်္ကေတမိသင်္ကေတ ဆကုဂ္ဂသည။ ခဏအဟကတဂုဒ် ဒီမ္မာ
ဒီမ္မာဟု လာဝေဝုပညည။ ဒီတစ္ဆေတော အိမီးသားသံးယောကု ပျဗစု၏။
ရုပ္ပန္တုသင်္ကေတတြလားမသိ။

“ဒီပေဗမာဝ်းထဲမ္မာ ငါးဂ္ဂဝုဒ် မးဝ်းကုဘူးလုဝ် အမိနုလထွားတာ
မသိဘူးလား . . . ”

“ဟာ . . . မဟုတ္တဘူးဟံ . . . ဝေတာလုပု . . . ”

ပေဗဟနောရဝ်းကပု ခပုဂ္ဂညဂ္ဂမ္ဘေခါဝ်းကေလးကို စမးမိသည။
ဆယျဗပီး ပြက္ခကညညကုတော့ . . .

“ဟာ . . . ဒီမ္မာ ဝေတြဗပီ . . . ”

ဝေတာလုပု ဝေတာပုပလိုက္ကည။ သူတိုလက
မိကုဝေတာပုပီးစိုက္ကညနောဆဲ။

“ဒါ ကမဏီမိတ္တံ . . . သိပုဝေခါသင်္ကေတ . . . ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဒါပေဗကောဝု . . . ”

ကပြနောတာ ဝတ္ထာထားပံ့ကို ဂုဗ်ပီမိပီး ယံဟကညြားဟန တူသည။
ဘာမ္မ ထပေမးတောပဲ တြက္ကား ဟကသည။ ကပြနောတာည
ဝေတာလုပုလေးကို အုမတ္တဝ်းဟကညနောရဝ်းက နောက္ကတြ အခက္ကခဲ
တစ္ဆေကို သတိရလုဝ်က္ကည။ ကပြနောတာလုပုတော့ တံတောဝုစလောက္ကထိ၊
ပေဗခေထာကုတြကလညး ပေဗခသလံးအပုပုဝ်းအထိ
ဂ္ဂဝ်းတြတြကုတြ လူးနောသည။ ဒါတြ ဘယျိလုပုမလဲ။
တြတြဆိုသော ဝေတာလုပုလေးကလညး အခန္တဝေသုခတ္တပီး
ဝေတာဝ်းသြားပီ။ ဟံ တဂုတ္တသင်္ကေတကလညး စောစောကတညးက
မသကၢတ ပျဗစုနောတာ။ တစုပုဘးအခန္တဝေတြကလညး ဘယျိမ္မာမသိ
တဲ့ လူတစုဝေသုတ္တိ အိတ္ထိထိခေဝုပီး ပေဗခလကုဆေးတြဝု

တယူပေးပါ့မလဲ။မတတုးရိုဝ်းတာ။ ဂုဏ်ပျော်ပြန်ကုန်တာကို
လကုးဝှံ့ဝှံ့၊ လမုးဝေးတီး မှာကော်သော ဗာဒိဂြုဟ်ကုန်တာဝှံ့
တတုးရိုဝှံ့လာကုန်ပြတုရသည့်။လမုးဝှံ့လမုးဝှံ့လာတစ်ခွက်
လွည့်ကည့် လွည့်ကည့် လှည်းဟန်တကုန်တာဝှံ့ ဂုဏ်ပျော်ဝှံ့
တကုန်တီးဝှံ့တော်လည့် ဂုဏ်ပျော်မစုဝှံ့သေးသော
ကပြန်တော်ဝှံ့ကို ဟန်ညွှပ် ခေါင်းခေါ်မာဝှံ့ကြွားဟန်သည့်။
ကံအားလောက အတီးလေးတီးတစ်ခွက် တဝှံ့ခွက်သျှင်
အိမုပုနုရောကွဲသည့်။

တောလွင်၊ ဝေးရောလိက္ခဏာ။ စတီးကိယညုပုဗ္ဗသျှင် ဘာမုပုဗ္ဗ
ဝှံ့လကုန်ဆဲပုဗ္ဗတော်ဟန်တဝှံ့ တော်ရသည့်။ ခလုတုးဝှံ့ပုဗ္ဗ
စမုးဝေး ဟန်ညွှပ်။ မွှင် တော်တဝှံ့တော်တဝှံ့လိကုန်တီးဝှံ့။
ဒါတော်တဝှံ့ ကမကပ်စုသည့် နာမညွှပ်တီးတကုန်။

ဟိုဝှံ့ ဟန္တလာ။

ပုဗ္ဗမုးသည့် ခေါင်းအံးဝှံ့ဝှံ့ကို တော်မာခံစပ် ခမ္မိမိလွင်န သည့်။
သူကမကုန်တော် အတော်တော်ဝှံ့ပုဗ္ဗ ပုဗ္ဗတော်သျှင် အေပုဗ္ဗအေ
တော်တဝှံ့တော်တဝှံ့ သိသာ၏။

“တော်တဝှံ့က တာတဲလဲ . . . ”

ကပြန်တော် အေလာတစ်ကီးဝေးလိက္ခဏာ။

“ပထမ အေပုဗ္ဗတော် ရပါစပ် . . . ပိုးပိုးကံမပါပဲတဲ . . .ကတ္တမဟုတ်ဘူး
. . . ”

“ကပြန်တော် သိပုဗ္ဗသောပါတယု . . . ”

သူက စပ်သည့်။ ကပြန်တော် ထပ်ဝေးသည့်။

“ဒါပုဗ္ဗ ဒုတိယ အေပုဗ္ဗကော . . . ”

“အဲဒါက ယူကီပေးမယ့် အေပျဗေလ . . . ဘောလွဉ်ပေး . . . ”

အိတ္ထက ဘောလွဉ်ထုတု၍ ယူကီ ပေးလိုက္ကည။

“လကုပုဖနာ . . . ”

ကဉ်နတော့ လကုပုဖနာပေးလိုက္ကည။

“ယူလကုဝါးပေဉ်မ္မာ အေပျဗေရးပေးမယ့် . . . မိကိမိတ္ထာနော့ . . . ”

ကဉ်နတော့ မိကိမိတ္ထိကုဏါ။ သူက လကုဝါးပေဉ်မ္မာ ဘောလွဉ်ပွားကို
ထေဉ်ကိတ္ကည။ ငယုဉ် သုဉ်ဉ်းဝဲတြနာ ဒါမီးကစားခဲဖူးသည။
မိကိမိတ္ထာတိုး လကုဝါးပေဉ်မ္မာ တစုယောက္က ဝေရးပုပတဲစာကို
မွနဲအောဉ် ဝေပုဟရုခင်းပုဖနာ၏။ အေလုအကဲဉ် ပြဲခဲသုဖဉ်
သူဘာဝေရးတတ္ထိတာ ခနာမွနဲးလိုလရသေလာက ပုဖနဲနသည။

သုဉ်ဉ်းစုခဲခင်းဝဲ “သူ”၊ ငယုဉ်ကတ္တု “ငယု”၊ ခေတြး ငယုဉ်သတု
ဝတ္ထိဉ်းဝဲပါက “ခင်း”၊ သုဉ်ဉ်း။

လကိ ဆက္ကနဲ ပုဉ်ကိမလို ပုဖတြး၏။

“စဉ်မ္မဉ်မုနောလ . . . ”

သူဆကုဝေရးသည။ လကုဝဲတြက ထံုကိတ္တသည။ အထိအေတြကု
မသိတော့။

“ကဲ . . . မိကိဖြဉ်ကညော့ . . . ”

ကိယုဉ်ကိ ကိယုပုပနာကညော့တ ထူးဆနဲးလွသည။ ခုခိန္ဒာ
မိကိကနဲးတြးလွဉ် ဝေကင်းမည။

“ဖြဉ်ကညော့လ . . . ”

မိကိမီးသည တန္နိန္ဒာတြ လေးလံလွသည၊ ထဉ်၏။ မိကိကိ
ပုဖညးပုဖညးခင်း အားယု၍ ဖြဉ်ကညော့သည။ ဝေမုမိနော ရာမ္မ

ပျဉ်းတိရလာတဲ့ လူလိုပဲ။ အုမ္မတ္တဂုံက ဝေဝါးနေသည့်။ ခဏမှာကမ္မ
ဟုကည့်လွှာ၏။ ကပြနေတာတို့ လက္ခဝါဒပေရုမ္မာ ဝေရးထားတာက . . .

သုဗ္ဗိဒ္ဓိတို့ထက် ပိုပါတယ်

သူ့ကို ကပြနေတာတို့ ဝေမ္မာဟုကည့်လွှာရှိသည်။ ဂုတ္တရက မမ္မတ္တိသလို
ပျဉ်းစွာ၏။ သူ့မိန်းမတို့ပေရုမ္မာ အရေ တစ်စုံမျှ မပွင့်ဖူးသော
အရေပေရုမ္မာ ထည့်ပေးသောဟုကောတို့ ပျဉ်း၏။ အထူးသဖြင့် သူ့
မိန်းမတို့သည့် ထူးဆန်းသော အရာတစ်ခုကို
အံ့ဟုသေသောဟုကည့်ပေးသလို အေရေ တစ်ခုတည်း လက်နေ၏။

“မြဲစိန္တနားထဲမှာ သတိပေးနေတဲ့ အနိန္တက တစ်ခုစီမျှ
မသက်ဝေကြပါဖူးတဲ့ အရာတစ်ခုကို ခံစားလိုက်တယ် . . . အဲဒါ အခွံ လိုက်
ထည့်ပေးလေ . . .”

သူ နှစ်နှစ်ပျဉ်းပျဉ်း ရသိကြသည်။ ဒီတစ်ခါတော့ သူ ရဟန်းကို အပညွဉ်း
ပျဉ်းပေးလိုက်၏။ ဟိုအရပ်ကလူ နှစ်နှစ်ကိုလက်ပေးပေးကြပါ
ပျဉ်းပေးလိုက်တာ။ ကပြနေတာတို့ သူ့လက္ခဝါဒပေးကို
ဆုတ်ကြသောဟုကောတို့ ပျဉ်းပေးလေသည်။

ရယူသော၏။

မင်းလူ

(၁၉.၁၂.၂၀၀၄)

(၁၁:၃၀) နာရီ